

naše planine

11-12

1975

Društvo za varstvo naravnih
redovitosti pri uradu za

naše planine

le nostre montagne

nos montagnes

our mountains

unsere berge

REVIJA PLANINARSKOG SAVEZA HRVATSKE
I PLANINARSKOG SAVEZA BOSNE I HERCEGOVINE

Glavni i odgovorni urednik revije: Dr Željko Poljak
41000 Zagreb, Cesarčeva 5

Izlazi u šest dvobroja godišnje. Godišnja pretplata 100 dinara (za inozemstvo 10 USA dolara). Cijena pojedinog dvobroja 20 dinara (za inozemstvo 2 USA dolara). Uplate čekom na tekući račun Planinarskog saveza Hrvatske (br. 30102-678-5535). Na poleđini čeka treba naznačiti: »Za Naše planine« i ispisati čitku adresu pošiljaoca. Pretplate iz SR BiH šalju se na tekući račun Planinarskog saveza BiH 10102-678-710. Rukopisi se šalju Planinarskom savezu Hrvatske, 41000 Zagreb, Kozarčeva 22 i Planinarskom savezu Bosne i Hercegovine, 71000 Sarajevo, Sime Milutinovića 10. Izdavač je Planinarski savez Hrvatske. Redakcija: 41000 Zagreb, Kozarčeva 22, tel. 448-774, radno vrijeme 8—14 sati. Tisak »Vjesnik« Zagreb. Izlazi uz finansijsku pomoć Republičkog fonda za unapredavanje kulturnih djelatnosti SRH. Oslobođeno od poreza na promet na osnovi mišljenja Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu (br. 5449 od 26. XII 1972).

Godište 67 (27) Studeni-Prosinac 1975. Broj 11—12
Volumen LXVII (XXVII) Novembar-Decembar 1975 No 11—12
Od 1898. godine »Hrvatski planinar«, od 1949. »Naše planine«

S A D R Č A J

Ante Rukavina: Posljednjim putem Ilike Smiljanica	177
Dr Ljubica Svoboda: Gradičansko gorje	183
Boris Regner: Kako i zašto baš prije 50 godina	185
Dr Marin Gazzari: Umberto Girometta	186
Duro Perić: Prvi slet planinara Dalmacije	188
Idea Ligutić: Kako nisam posjetila slet	188
Dr Tomislav Sablek: Planinarsko skijanje u Slavoniji .	189
Jakša Kopić: Iz predratnih kronika	191
Orijentacijski sport	193
Vilim Ferlin: Velebit me voli	194
Petar Gudelj: Poklon za rodendan	194
H. Čaušević: Zbornik radova Planinarskog simpozija Književnost	195
Vladimir Božić: Zaštićeni speleološki objekti u Hrvatskoj	197
Zaštita prirode	199
Božidar Veljković: Vladimir Rajković	200
Božidar Veljković: Skupština Planinarskog saveza Srbije	200
Dr Željko Poljak: Drago Vukušić	201
Erol Čolaković: Maturantski smjer	202
Petar Tabak: Mosorski pasteli	204
Transverzale	205
Vijesti	205

JUBILARNI PRILOG

Dr Željko Poljak: Bibliografija »Hrvatskog planinara« i »Naših planina« 1898—1975 (nastavak)

Klek

Foto: Ing. Zlatko Smerke

Posljednjim putem Ilike Smiljanića

ANTE RUKAVINA

GOSPIĆ

Ovaka je krvava krajina,
s krvi ručak, a s krvi večera,
svak krvave žvače zalogaje,
nikad bijela danka za odmorka.

(Narodna)

Promatrajući jugoistočni Velebit iz Gračaca moglo bi se u prvi mah reći da na njemu, osim nazubljenih grebena Malog Crnopača i Crnopca, nema ničeg zanimljivog osim strme ličke padine te kamenite i položenje primorske, koju ovdje zovu Ličko podgorje. Nekako ne spada ona u Dalmaciju, nego je vez za Like i dalmatinskih Ravnih kotara. Njezini stanovnici gospodarski su vezani za Velebit i ubrajanju se u Ličane, naravno ne oni povremeni, ljetni stočari, koji velerbitske pašnjake koriste samo za ljetne pripeke u Dalmaciji.

Ali i u tom dijelu Velebita, onom od Prezida do Zrmanje, stalna su naselja, koja polako izumiru, ali još postoje. Redom od Crnopca pa dalje u dolinicama između bregova smjestio se Jabukovac, na polju Vučjak zaselak Tojagići, dalje je Duboki Dol, Turovac i sve do Zrmanje prostire se ta nit ljudskog življena na golin kamenjarima, koja je svaki dan sve tanja. Slično je uz željezničku prugu i cestu Gračac-Zrmanja. U nekadašnjim selima Cerovac, Malovan, Popina i dalje sve do Zrmanje rijetki su stanovnici, a i svaki dan ih je manje. U ovom kraju, na tromeđi Bosne, Dalmacije i Like, stoljećima nije bilo mira. Pred osmanlijskom silom tu je naša domovina bila stanjena na onaj najuži prostor i samo obrana na ovim posljednjim padinama Velebita spasila ju je od presijecanja. Surove dugogodišnje borbe s Turcima trajale su ovduča četiri stoljeća i više, zapravo nikad nije ni bilo pravog mira dok god su se ljuti protivnici nalazili na nekoliko dana jahanja jedni od drugih i nisu se birala sredstva za uništavanje protivnika. Odsjecanje glava, to je onda bilo svakodnevna pojava i tako reći laka smrt. Inače, zna se, Turci su naše zaroobljene nabijali na kolac, deranje kože bilo je kao predigra, a bogate se moglo katkada otkupiti, osim onih koji su im prečesto zapaprili. Za uzvrat naši su njihove prodavali na galije i tako tim bizantijskim običajima iživljavanja nad pobijedenim neprijateljem i tom krvavom vojvanju nikad nije bilo kraja...

Tu je šesnaest godina hajdukova Lazo Škundrić, kojega opisa književnik, lički veliki župan i jedan od preteča hrvatskog planinarstva Bude Budisavljević u svojoj poznatoj pripovijetci Zadnji lički harambaša. A da

nije bilo lako ni u proteklom ratu u ovim predjelima, svjedoči starica Ruža Čuljat iz Malovana koja je cijeli rat tu provela sa svoje troje djece:

— Djeco moja, česti su bili dani kad su se i tri vojske u dan promijenile u mojoj kući, noći su nam četiri godine bile vidne od pucnjave, a dani svi crni od straha!

U mukama i strahu prošla su teška vremena turskih osvajanja, hajdukovanja, nestali su duždevi, sultani, carevi i kraljevi, a sve je nadživio ovaj napačeni narod. I ono što je ostalo poslijeprošlog rata prorjeđuje se i bez rata, ali je još uvijek tu. I kroz tvrdelitice proklesao je ceste i pruge hraneći se palentom i grahom. Zato, ako bi kome trebalo podizati spomenik, onda ponajprije ovim dvjema biljkama, koje su najviše pomogle da nadrod nadživi sve osvajače i ostane na svom tlu.

Od Gračaca do Cerovca na pruzi su četiri tunela. Po toj željezničkoj stanci i selu prizvane su i Cerovačke pećine u blizini, iako su u vrijeme otkrivanja najprije nazvane Kesićeve po obližnjem zaseoku, a potom Turkaljeve po inženjeru koji je rukovodio gradnjom pruge. Zgrada željezničke stanice Cerovac i danas služi svojoj svrsi, iako je stanica prije nekoliko godina trebala biti ukinuta. Izgleda da će se ipak to dogoditi, jer je u planu pretvaranje dijela gračačkog polja prema Lovćeniku u akumulaciono jezero i preseljenje pruge u tunel ispod Tulovićih greda.

Po završetku ličke pruge iznad uvale Dulibe ostale su dvije zgrade na nadmorskoj visini od 720 m, kojima su se dotada služili radnici i koje su bile dobro usčuvane. Do njihovih ruševina dolazi se prugom od željezničke stanice Cerovac idući prema Dalmaciji kroz tunel Duliba. Nakon desetak minuta hoda treba kod zgrada vodovodnih crpki skrenuti desno trazom vodovoda još nekoliko minuta do nekada jedinog planinarskog objekta, porušenog u prošlom ratu.

Njegovu važnost za planinarstvo ovog dijela Velebita uvidio je Ivan Gojtan, tadašnji predsjednik podružnice HPD »Visočica« iz Gospića, kupio ih za 80.000 dinara, uzdržavao do 1. prosinca 1925. i poklonio svom društvu u čast tisuće obljetnice krunjenja kralja Tomislava. U čast svog predsjednika planinari su

HPD-ova kuća u Cerovcu na dan otvorenja 4. X 1925 (iz HP 1925, 164)

Foto: Lj. Griesbach

prozvali ovaj objekt »Gojtanovo« što je ostalo nepoznato planinarskoj javnosti. Svečano otvoreno bilo je 4. listopada 1925. godine u prisutnosti mnogih planinara i ostalih uzvanika iz cijele države, uz zvukove glazbe iz Gospića i uz posvetu župnika Franje Horvata iz obližnjeg Gračaca. Na zgradu je otkrivena istog dana i spomen-ploča:

925 — 1925

Ovaj planinarski dom otvoren prigodom tisućgodišnjice hrvatskog kraljevstva
4. X 1925.

HPD

Svečanost je ovjekovječena izvanrednom snimkom Ljudevita Griesbacha objavljenom u »Hrvatskom planinaru« 1925/9. Zgrada je bila opskrbljena vodom iz obližnjeg željezničkog vodovoda, prostrana, i često su je posjećivali planinari iz Gospića na čelu sa svojim predsjednikom. Služila je kao ishodišno mjesto za izlete na Tremzinu s lijeva i na Crnopac zapadno odavde, inače najviši vrh jugoistočnog Velebita.

Boraveći ovdje saznao je Ivan Gojtan da se u blizini nalazi grob čuvenog uskoka i narodnog junaka Ilike Smiljanovića, koji je na nedorakom polju Vučjak poginuo u borbi s Turcima 5. rujna 1654. Već je prije uočio križ na specijalnim kartama zapadne padine Tremzine (1187 m) ili Vučjaka, kako su taj vrh prije zvali. Narodna predaja sačuvala je uspomenu na svog zaštitnika, a najstariji stanovnici zaseoka Tojagići pamtili su da je nekada na njegovu grobu bio drveni križ. Idući tim tragovima Gojtan je pronašao grob Ilike Smiljanovića, otkopao njegove kosti i to brzojavno javio HPD-u 23. listopada 1925. godine. Tko zna, možda ga je zagolicao podatak iz narodne pjesme prema kojoj je Radojica Vlašić odsjekao Smiljanovićevu glavu i odnio je na Udbinu, i možda je htio provjeriti istinitost narodne predaje...

Vjetar pjevuši po rijetkim stablima borovice pjesmu planine i šulja se od grančice do grančice, a mi dotle spličemo priču o Iliju Smiljanoviću poznatu iz narodnih pjesama i znanstvenih djela dra Matije Munka, Stipana Banovića, Radoslava Lopašića, Andelka Mijatovića, Boška Desnice i drugih.

Pred ruševinama smo porušenog doma, nema spomen-ploče, ni traga njezina, nema Gojtana, tko zna gdje li su završile Smiljanovićeve kosti. Nema ni koza, ni ovaca, zato je poraslo grmlje po ovim kamenim padinama i drukčije su nego li na onoj Griesbachovoj snimki. Odavde više staza vodi na Vučjak, no vraćamo se na prugu i krećemo onom kod 170. km na desno, jer je najbolje ugažena. Napredujemo polako prema suncu što iza Tremzine budi ovaj kraj iz sna. Tko zna, možda je upravo ovom stazom, ovim posljednjim putem Iliju Smiljanovića prolazila njegova četa s posljednjeg pohoda. Tko zna na kojem je kamenu pala njegova glava i da li ima ijedan kamen za koji se nije proljevala krv.

Ni sat hoda nema do polja Vučjak. Kroz nisko i rijetko bukovlje pokaza se valovito, dugačko i pusto, i odmah s lijeva kuće su Tojagića. Sad su samo tri naseljene, u dvije su Dalmatinici prezimenom Šimun iz Krivodola od Krupe, a u trećoj dobro držeća šezdesetgodisnja Milka Tojagić, inače jedini očeviđac iskapanja Smiljanovićevih kostiju od prije pedeset godina, kad je ona bila još djevojčica. Ona će nam pokazati mjesto koje tražimo.

Prilazimo kućicama. Na obronku Tremzine slegle se kućice, koje se ne razlikuju od staja. Po onom što smo vidjeli tu se živi kao i prije stoljeće ili dva. U kućama je pod od zemlje, one iste crvene na kojoj žive, od koje se hrane i u kojoj ostaju za vazda. Prozori su malo veći od čovječje glave, ionako se nikad ne otvaraju. U prvoj kući, na malom, preksromnom krevetiću, ako se taj dio namještaja može uopće tako nazvati, glasa se dijete i gimnasticira ručicama i nogicama otkrivajući jasan znak svoje muškosti. Reklo bi se: skoro će mu godina.

— Koliko je staro, pitamo?

— Ne znam točno, bit će oko dva mjeseca.

— A gdje vam je muž danas?

— Odagnao tele u Gračac na sajam prodati.

— Kako se vi prezivate?

— El ja, a kako... e ne znam bome, zaboravila sam, nisam ja dugo sa svojim čeokom, oko desetak godina, zaboravila sam, ovuda su Tojagići, a mi smo doseljenici...

Cini nam se da bura vani još žešće udara o zidove, eh kad bi još jače da odnese sve što su stoljeća ostavila kao teret ovom narodu. Neka vije i presječe ovaj način života na golom zemljanim podu, gdje ljudi dijeli samo korak od disanja njihove stoke, ali koju oni zovu blago, jer ih ona održava na životu, ovakovom kakav jest. Za drugačiji oni su pre-

stari, žena je dobrano u petom desetljeću, muž u sedmom, četvero male djece im je za vratom i kako bi oni sada mogli mijenjati ovaj način života. I zato je njezin muž odagnao pješice danas tele u Gračac, jer kola ne mogu niofkuda ovamo, a to znači tri sata natezanja s teletom koje do danas nije vidjelo sunca i koje u toj dobi može biti vrlo tvrdoglav. A to se mora raditi svake godine dva puta i svako telenje to je zračak sreće i nadanja, jer ako krava iznevjeri slijedi jedno posno ljeto, a to je velika žalost i još veća neimaština.

Nekoliko koraka dalje kuća je dobro držeće starice Milke Tojagić, jedine od njezina plemena. Sama ona živi još od rata, svi njezini propali su u ratu, kako ona kaže. Nije to čudnovato, jer su ovuda prolazile različite vojske i svaki put bi netko nastradao. Pitamo je za grob Ilike Smiljanića. Sjeća se ona da je to negdje na padinama Tremzine okrenutim suncu i da je to mjesto na proplanku gdje raste nekoliko grmova borovice. Također pamti da je davno, davno neki gospodin iz Gospića iskopao kosti i odnio ih. Ona je tada bila djevojčica, promatrala je sve to i vidjela da su najprije naišli na lubanju, a da su neke kosti bile jako dugačke.

Poslije dva mjeseca došli smo opet. Milka je čuvala blago u okolicu Smiljanića bunara, koji su na karti krivo označili kao Smiljanovića bunari (tko zna, možda ih je prije bilo više), a danas ga već naseljeni Dalmatinci nazivaju Smiljanovac. To je nekada bio dobro obzidan bunar žive vode, širok oko dva metra, uz koji se od viške vode stvorila lokvica, a dalje zasada teče potocići i gubi se u prvim livadama Vučjaka. Od kuća idemo Tremzini, tu je bunar, a uz njega vodi kolni put od Vučipolja opasujući Tremzinu sa zapadne strane, da siđe južnije u Duboki Dol i dalje nastavlja prema Turovcu.

Dok hodamo prema spomenutom proplanku udaljenom oko stotinjak metara od bunara u pravcu Vučipolja, kao da nas prati povijest ovih krajeva, ovog posljednjeg dijela Velebita. Surov je Vučjak i sada kad je ovako pust, izduljio se prema jugu, prema Dubokom Dolu, i samo poneko drvo oživljava pust krajolik. Krvava je ovđe bila granica triju carstava od kojih je svako htjelo biti gospodar ovog kamenjara, a nijedno nije bilo u pravu. I onda su ovuda živjeli naši, sve su to podnijeli i preživjeli. Na ovom kamenu raspadala se tudinska sila i granice se osvajačke pomakle daleko od naših ognjišta. Baš na ovoj tromedi, u samom kutu krvave Krajine, sporili su se za svaki naš kamen Austro-Ugarska monarhija, turska velesila i Mletačka republika i od mirnog naroda stvarali osvetnike i junake, stvarajući umjetne granice gdje granica nikada nije bilo. Tu, na toj granici, branio je Ilija Smiljanić ostatke svoje rasčerećene domovine, kojoj se tih desetljeća 17. stoljeća granica mijenjala svakog časa i koju je predstavljao sad ovaj, sad onaj grm ili ka-

HPD-ova kuća na Cerovcu danas

Foto: A. Rukavina

men. Najčešće je ovuda preko Vučjaka odlazio u pohode po Lici i Bosni i zato se valjda ovaj bunar naziva njegovim imenom. Također je često išao i u predjelu ispod najviših velebitskih vrhova, preko njih i sve tamo do Visočice. I jedna dolinica iznad sela Počitelja naziva se Smiljanića kruzi, a vrh iznad nje, najviši u Golovrhama, nazivaju velebitski stičari Smiljanića vrh. A uz nazive nastala je i legenda o sablji Ilike Smiljanića nađenoj na Smiljanića kruzima.

Spominje ga i dr Radivoj Simonović u jednom svom članku iz godine 1937: »Ja sam 1904. više Počitelja sjedio i odmarao se na golemom preolmjenom i polugnjilom stablu Smiljanića Jele, pod kojom se 230 godina prije mene odmarao Ilija Smiljanić kad se vraćao s četovanjem u Lici. Jela je bila tako debela da je mogla imati 400 godina i više.« Eto, tako su nastajale priče u narodu o njegovu junaku i osvetniku.

Evo nas.

— To je bilo tu, kaže baka Milka i pokazuje na dio proplanaka, koji je nešto niži od ostalog dijela i na kome je nekoliko kamenih ploča, neuobičajenih za ovaj proplanak, i jedan poveći kamen, možda i od tisuću kilograma težine. Pišemo na kamenu čuveno ime i prezime i dan pogibije (5. rujna 1654) i slažemo manje kamenje oko ovog prostora, neka se zabilježi i neka se zna, jer i ovako je sreća što je živa baka Milka, da nije bilo nje, nikad se više ne bi znalo za taj sitni detalj naše povijesti.

Baka Milka odlazi, ide za svojim blagom da ne bi pogazilo čiju njivicu žita, a mi ostamo ovđe, pedesetak metara desno od puta prema Vučipolju i na samoj sjeverozapadnoj padini Tremzine. Sada baš jedan je oblak sjeo na sam vrh i na nas prosipa koju kap kiše.

Smiljanića bunar na Vučjaku

Foto: A. Rukavina

Smiljanići su podrijetlom s Udbine, koja je prije Turaka bila sijelo bana Ivana Karlovića i ličke biskupije, a za vrijeme Turaka važno vojno i upravno sjedište. U prvoj polovici 17. stoljeća preselili su se u Ravne kotate, ali se ne zna razlog preseljenja. Možda su htjeli izbjegći sudjelovanje u turskim četama pri porobljavanju posljednjih ostataka svoje domovine, a možda im je dodjalo sto godina turske vladavine. No možda su ih privukla mletačka obećanja o istjerivanju Turaka iz naših krajeva ili val prebjegavanja kršćana ispod turske vlasti na kršćansku stranu. Mnogi prebjegli postajali su uskoci, koji su zadavali puno jada Turcima, ali često i Mlečanima. Zato je Austrija radi uskoka ratovala s Mlečanima dvije godine i rat je završen mansom u Madridu 1617. godine. Za »nagradu« Austrija je raselila uskoke, iako su cijelo stoljeće ustavljavali tursko napredovanje i prodirali duboko u Bosnu i sve do Trebinja. Međutim, Mlečani su također primali prebjegle i Bunjevece da kao uskoci ratuju za njih, iako su to zamjerili Austriji.

Iz nekih pisama vidi se da je otac Ilijin, Petar, bio prijatelj s ličkim Mustaj-begom s Udbine, i čak s njegovim ocem. Poslije prebjegavanja Petar pogiba kod Ribnika pod Velebitom 1648. godine, Ilija preuzima njegove ovlasti i nastavlja borbe s Turcima, a providur Foscolo na osnovu senatskih ovlaštenja »mladom harambaši, niska rasta, crnomanjastom, ospičavom, šarenih očiju i kestenjastih brkova« dodjeljuje mjesecnu plaću od 4 dukata. On uspješno vojuje i pobediće kod Korlata, Ostrvice, Udbine i Knina i pogiba mlađ, vjerojatno u 26. godini vraćajući se s pohoda na Udbinu, kao što su mlada poginula i njegova tri brata. Njegova smrt pobudila je najveće uzbudjenje, jer je u sedam godina ju nakovanja počinio više junaštva, nego itko od njegovih suvremenika.

Zato je Smiljanić opjevan u narodnim pjesmama kao malo koji junak. Kako i ne bi kad je tri puta zadobio teške rane, a više konja sasjećeno je pod njim. Prvi hrvatski izvor o Iliji Smiljaniću je »Cvit razgovora naroda i jezika iliričkoga, aliti rvackoga« od fra Filipa Grabovca iz godine 1747. gdje se kaže: »Serdar Ilija Smiljanić, koji pogibe na Vučjaku ispod Velebita od Markića Radojice nevrnoga pobratima svoga, koga trikrat vadi iz galije, a jednom od konopca oslobođi«, dok Kačić u pjesmi »od vitezova dalmatinski« pjeva:

Pogibe nam na glasu delija
Po imenu Smiljanić Ilija,
Na Vučjaku ispod Velebita:
Pogubi ga Markić Radoica,
Koga trikrat vadi iz galije,
A četvrti s tanani višala.
Radoica raja ne vidia,
Jer pogubi svoga poočima!

Da je Ilijina smrt u vezi s nekim Radoicom govorci i narodna pjesma Smrt Ilije Smiljanića:

Viče vila sa Vučjaka
i dozivlje Smiljanića:
»Na noge se, Smiljaniću,
eto Turak' Udbinjana
i pred njima Radoica!«
Al govori Smiljaniću:
»Ne budali, bila vilo,
gdi je Vučjak, gdi Udbina,
gdi Vlašiću Radoica?«
Još Ilija u riječi,
al udriše Udbinjani
i pred njima Radoica.
Kako j' koga konj nanio,
onako je udario;
Radojicu j' konj nanio
na Ilija Smiljaniću
dobre sreće ne bijaše.

Narod nije mogao prežaliti svoga zaštitnika i pripisati mu i opjevati neku običnu, prozaičnu smrt. Zato optužuje Radoicu Vlašića koga je Smiljanić prije toga spasio s galije, izmolivši milost u Mlečana za njega. Radoica se, po narodnoj pjesmi, odmetnuo Turcima i kako je dobro poznavao ove staze doveo je Turke potajice na Vučjak, a sam je odrubio glavu nekadašnjem svom oslobođitelju i odnio je na Udbinu.

Da bi narodni osjećaj za pravdu bio zadovoljen, ista pjesma pjeva o Radojici izdajici:

Svi ga redom darivaše;
niki puškom, niki sabljom,
niki divan-kabanicom.
I care ga j' darovao:
glavu mu je odsikao,
jer pogubi gospodara
svoga bogom pobratima
mlad' Iliju Smiljanića.

Kako su Grabovac i Kačić rođeni 43 odnosno 50 godina poslije Ilijine smrti i mogli su se služiti mnogim dokumentima nedavne prošlosti, kao i dobro sačuvanom predajom u potomaka obitelji Smiljanić koji su im bili suvremenici, njihove verzije vjerojatno su toč-

nije od one povjesničara Radoslava Lopašića koji piše u knjizi »Dva hrvatska junaka« da je Smiljanić prilikom jednog pohoda odveo bulu (suprugu) Ahmeda Begu Lipovcu s Udbine i da ga je turska potjera stigla na Vučjaku i ubila. Možda je ova verzija odraz činjenice da je Ilijina žena bila muslimanka, koja se je pokatoličila i na krštenju dobila ime Kata.

Po svemu sudeći izgleda da je uzrok Ilijine smrti dobro smišljen plan zavjerenika, koji su dobro poznavali Iliju i mjesto njegove pogibije, što najbolje potvrđuje iskaz Ilijina brata kapetana Filipa od 8. rujna 1654. dan providuru Lorenzu Dolfinu tri dana poslije Ilijine pogibije:

»Prošlih dana ode moj pokojni brat Iliju zajedno s harambašom Jankom (Mitrovićem), s kojim bijaše ugovorio zajednički napad, da uhvate roblja i nanesu također još koju štetu neprijatelju ne samo u stoci, nego da im popale i sijeno, ako bi mu se pružila zgoda, te im tako onemoguće opskrbu krmom.

Na putu se držao prolaza kroz Velebit, vrlo visoku planinu, radi toga da prođe neopazen i siguran od neprijateljskih zasjeda, u čemu je doista i uspio. Prošle sedmice od subote na nedjelju stigosmo na Udbinu. Kad je bilo šest sati u noći, udarismo na selo Ondić, gdje nam je poslužila sreća da ubijemo trideset stanovnika, koji nam bijahu pružili otpor, a petnaestoricu zarobimo i zaplijenimo velik broj stoke. Nakon toga odlučimo se na povratak u ove strane i u cik zore, kad pjevaju pijevci, krenusmo držeći se puta po ravnicu Čaknici, a u dvanaest sati stigosmo na Vučjak, gdje smo se osjećali sigurni. S razloga što je put bio ne samo tijesan, nego i strmenit, siđosmo s konja, pa je svaki vodio svoga za uzde. Moj pokojni brat išao je zadnji sa mnom i nekim drugim. Tada iznenada na nas zadnje navalili četa Turaka, koji su tu bili sakriveni, te mogu brata raniše prvoga, a kako nije imao vremena skočiti na konja, on je sa svom snagom povukao sa sedla Turčina, koji ga je ranio i s njim se neko vrijeme borio, a onda je u nj opalio iz pištolje, što ju je imao uza se, ali ne znam je li ga ubio. Drugi Turčin, koji je priskočio, ispalio mu je u leđa arkebužatu (vrst kopljja, koja pri dnu oštice ima metalni zapek sličan polumjesecu), tako da je moj nešretni brat pao mrtav s drugom dvojicom.

Mi ostali od družine, a bilo nas je sedamdeset, uzjahavši na konje udarismo na neprijatelja i goneći ga natjeramo ga da se povuče više od pola milje. Kad smo se vratili, našli smo mog brata i onu dvojicu mrtve. Imali smo nakanu da prenesemo njegovo mrtvo tijelo, ali se Turci iznova dadoše za nama u potjeru, pa smo ga zbog toga moralostaviti. Iskoristivši metež, plijen se razbjeo, a ostala je samo jedna robinja (možda je to žena Ahmeda-bega Lipovca, što je Lopašić spominje) i pedesetak goveda. Na strani neprijatelja viđelo se više od deset do dvanaest mrtvih i

Grob Ilije Smiljanića na sjevernoj padini Tremzine

Foto: A. Rukavina

tri konja, a uvjeren sam, da je moralo biti još više ranjenih jer je borba trajala više od jednog sata.«

Mletački povjesničar Girolamo Brusoni piše o smrti Ilije Smiljanića: »da su iza njegove smrti u narodu njegovu ostali jaki osjećaji ponosa radi Ilijina junaštva«, a kod Turaka veliko veselje, jer im je dosta zla nonio i da je »umro kao jedan od najhrabrijih vojnih zapovjednika koji su u toku mnogih godina ratovali u Dalmaciji.«

Ilija, kao ni njegova tri brata, nije imao potomaka, svi su mladi izginuli, a njegova udovica (podrijetlom iz ugledna muslimanskog roda) dobiva mjesечnu potporu od 12 dukata i naslijeduje Ilijinu kuću u Zadru na križanju Ulice od raja i Tržnice sv. Roka, koju je Ilija za svoje uspjehe dobio godine 1653. od providura Dolfina, kada je po odborenju mletačkog senata dobio i godišnju plaću od 600 dukata. Godinu dana poslije Ilijine smrti njegova udovica Kata prelazi na pravoslavlje i udaje se za morlačkog harambašu Milivoja Zubičevića. Iz opisa njezine imovine vidi se bogatstvo i raskoš vodećih uskočkih krugova, tako da je sjajna oprema junaka i harambaša u narodnim pjesmama odgovarala stvarnosti, a iz službenih izvještaja o pohodima doznaje se za tisuću goveda i desetke tisuća zaplijenjenih ovaca, što govori za dobro imovno stanje i ostalih stanovnika koji su u neprestanim ratovima uspijevali zadržati i uzbijati brojčano jaka stada.

Odlazimo. Uspinjemo se putom na prijevoj između Vučjaka i Cerovačke dulibe. Iza nas je ostao onaj bijeli, veliki kamen, sada s crvenim natpisom, okružen s nekoliko grmova borovice, odmah pokraj puta... Neka i dalje zajedno s korijenjem te bodljikave Juniperus nanae klija priča i o jednom junaku.

Odmah desno na prijevoju malo je uzvišenje i na njemu neke zidine, tko zna od čega. Možda su to ostaci nekog starohrvatskog burga, kako bi rekao profesor Gušić, možda ostaci turske utvrde, a možda nekog partizanskog, četničkog, talijanskog, njemačkog ili tko zna čijeg bunkera iz prošlog rata. Nijemo kamenje ne može pričati da opovrgne Nazorove stihove:

Rekoše: »Vi ste uvjek bili roblje,
A povjest vaša nalik je na groblje
Na kome niti pravog krsta nema:
Ponegdje ploča, bez imena, n'jema;
I korov svuda! Uza sve su pute
Otaca vaših kosti razasute!

A kako će i opovrgnuti kad to dokazuje i ovo polje Vučjak iza nas. Na njegovih dvije tisuće metara ravnice i livada izduljenih sve tamo do iznad Dubokog Dola, tko zna koliko je bilo bitaka, koliko dobivenih i koliko izgubljenih. Nema više zveketa sabalja ni uzvika pobjede ni žalopojki poraza. Samo mir samuje nad onih nekoliko stanovnika u Tojagićima, nad nekoliko njihovih glava blaga, njihovom jedinom imovinom, nad Smiljanica bunarom i nad onim bijelim kamenom s crvenim slovima na njemu. I tko zna koliko još tajni čuva ovaj najbliži prilaz iz Dalmacije u Liku?

Jednu smo danas i mi odgonetnuli. Tajnu onoga križa na specijalnim zemljopisnim kartama što se nalazi ucrtan na južnom dijelu Vučjaka, na raskršću puteva u Duboki Dol, Mandiće i Tojagiće. Sad znamo da tu Gojtan nije kopao prije pedeset godina, iako je mislio da je to traženo mjesto. Taj je križ sigurno bio znak za raskrsnicu puteva ili možda čija zadužbina za izbjeglu pogibelj, kako je to inače bio čest običaj u ovim krajevima. Pravo mjesto pokazao nam je jedini živi svjedok, baka Milka Tojagić, ovdje kod ovih rijetkih i kržljavih jela, kako ona naziva borovicu, na sjeverozapadnoj padini Tremzine i sjevernije za dva kilometra od spomenutog raskršća.

I još nešto. Pri spominjanju imena vođa ustanka za konačno oslobođenje Like od Turaka spominju se pop Marko Mesić, Ilija Smiljanić i Stojan Janković. Činjenice su drugačije. Smiljanić je poginuo 35 godina prije konačnog istjerivanja Turaka, godine 1654, a Stojan Janković dve godine, 1687. Tolika je bila popularnost Smiljanića i toliko se pričalo

o njegovim junaštvinama da mu se pripisuju i ona izvan njegova vremena. Voda ustanka godine 1689. bio je pop Marko Mesić iz Brinja, kasniji dugogodišnji upravni, vojni i crkveni zapovjednik Like.

Pred nama je još put do vlaka. Desno se može dobrim šumskim putem na željezničku stanicu Malovan s kojeg se odmah odvaja viša dionica na šumovitu ličku padinu Tremzine. Prvih pola sata prolazi se lijepom bukovom šumom, a poslije isto toliko uz usjeke pruge, gdje se mora odati priznanje njezinim graditeljima, ali i obnoviteljima poslije prošlog rata, jer u borbama od nje nije ostalo ništa. Doći na stanicu Cerovac lakše je. Treba se spustiti desetak minuta spomenutim kolnim putem prema Vučipolu, kojim danas jedino prolaze daci iz Dubokog Dola i Tojagića u vučipolsku osnovnu školu ili gračačku gimnaziju. Nekada su ovim putem, onda šumovitom strmenitom i opasnom stazom, prolazile osvetničke čete jednog hrabrog junaka i na njemu je on ostao zauvijek. Nakon dolaska na prugu treba još dvadesetak minuta lijevo do željezničke stanice Cerovac.

Prije rastanka s planinom još jedan pogled s ovog prijevoja na sve strane. Pred nama, a preko pruge i najistočnijeg dijela gračačkog polja, šumoviti je dio jugoistočne Like gdje između mnogih brda strši snježnom kapom pokriveni vrh Lisca (1336 m). Daleko desno bliješti zasnježeni greben Poštaka (1425 m) i ne vide se njegovi izvanredni kameni oblici, dalje desno, a odmah do nas prema jugoistoku, valovito se izdiže Tremzina, noćas poprskana snijegom. S lijeva nam je Plana (951 m) iznad bivše kuće HPD-a. Baš preko nje vodi staza na Crnopac (1404 m) kroz rastrgane stijene i na njegove strmoglave litice što deru nebo u daljini ispod sunca. Ta staza svaki dan sve više zarasta, jer je došlo vrijeme da je manje koza no pastira. Ipak iz svakog ovog kamena, iz svakog grma nekada krvave naše krajine izbjiga vedrina kao i iz one, ovaj čas nam prigodne pjesme »Smiljaniću, pokislo ti perje«, koju za uspomenu slavnoj lozi Smiljanića i danas rado pjevaju svi naši krajevi.

Za rastanak s planinom u kasno poslijepodne visoki bijeli oblak obrubljen suncem donosi nad Vučjak i Tremzinu pravo toplo proljeće.

Zahvaljujemo za pomoć »Našim planinama«

Lajoš Dudaš, Bačka Topola
Mladen Simunović, Pakrac
Mato Mitrović, Sl. Orahovica
Goran Gabrić, Split
Rudolf Švabe, Split
Ivica Žagar, Kutina
PD »Mosor«, Split

Branko Haramišić, Zagreb
Ing. Boris Mičić, Beograd
Matija Jaklin, Varaždin
Božo Spicer, Zagreb
Božidar Kirigin, Zagreb
Ljiljana Pintar, Karlovac
Ivan Gerl, Zagreb

Tone Škrainer, Ljubljana
Omladinski PSK »Sloboda«, Čačak
Miloje Mladenović, Beograd
Branko Kobeščak, Zagreb
Josip Muha, Osijek
Vesna Hajduk, Zagreb

Gradiščansko gorje

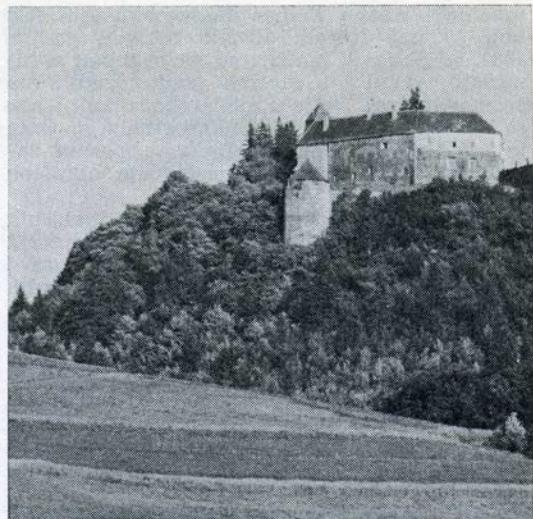
Dr LJUBICA SVOBODA

ZAGREB

Slika desno: Dvorac-hotel Bernstein u Gradišču

Gradišće ili Burgenland nalazi se u istočnom dijelu Austrije. Za nas je zanimivo jer u njemu žive Hrvati koji su se prije četiristo i više godina ovdje naselili. Bilo je to u doba kad su se u Hrvatskoj i zapadnoj Bosni vodile najkrvavije borbe s Turcima. Prijе pola stoljeća računalo se da ih je oko osamdeset tisuća, a danas se njihov broj preplovio. Kraj je dobio ime po brojnim gradinama, burgovima, koji i danas postoje i još su danas nastanjeni. Sjeverno Gradišće oko prostranog i plitkog Nežiderskog jezera je nizinsko, južno je brežulkasto, dok je srednje gorovito.

Bio je vruć ljetni dan, sunce je pripeklo, a približavalo se podne kad sam zašla na šumovite obronke gorja. Uspinjala sam se prema vrhu Kisek-gorja, službeno nazivanog Günsergebirge po gradu Günsu, hrvatski Kiskeku, mađarski Köszegu. Diže se u srednjem dijelu Burgenlanda. Markirani put nisam potražila jer nisam bila sigurna da je dovoljno označen, a za lutanje nisam imala vremena. Dakle, pošla sam cestom. To je široka autocesta što vodi preko planine na sjever u Železno (Eisenstadt) i zavija u serpentinama kroz dobro njegovano šumu hrasta i bora, s nešto jela i ariša. Mjestimice se nailazi na gorske livade. Povremeno prolaze automobili, polako puže kamion-kosilica koji kosi travu uz rub ceste u širini od jednog do dva metra i automatski je tovari u kamion. Planinarima ni traga. Vrućinu doskora ublažuje svjež gorski zrak. Ploče uz cestu upozoravaju putnike na prisutnost divljaci. Zapadni dio gore zove se Hirschenstein. Na njegovu vrhu (860 m) vidi se televizijski stup koji služi čitavom Burgenlandu. Uz cestu se pojavljuju i prve zgrade: šumska uprava koja se, kako izgleda, više brine za uzgoj šume nego li za sječu; nedaleko je i staklena čekaonica za posjetioce bolnice za tuberkulozne bolesnike koja je od ceste udaljena oko pola sata hoda. Uz rub

ceste crvene se jagode, a maline tek cvatu. Nakon dva sata hoda stigla sam na široku planinsku livadu, na najvišu točku ceste, oko 800 m. Automobilisti se ovdje zaustavljaju. Lijepa planinska restauracija s terasom izgleda da ih više privlači nego li lijepi gorski kraj. Preko ceste je uz rub šume mala moderna kamena zgrada. Izgleda kao kapelica: opkoljena je niskim nasadima i kamenim stupovima izrađenim iz zelenog kamena, sličnog sljemenskom. Ta je »kapelica« sagradena nakon rata kao neki memento, neki poziv za mir i suradnju među narodima. Na stupovima su metalne ploče gdje je kratko opisana burna povijest ovog kraja, naseljenog već u mlađe kameno doba. Ovamo su dopirale provale Bajuvara, Hunu, Tatara i Turaka koji su harali, pljačkali i uništavali ovaj kraj. Iza ovog spomenika vodi pješačka šumska staza na vrh planine, na koji se stiže za nekih pola sata hoda. Mjestimice je šuma posjećena, ponegdje je drveće ogoljelo i polomljeno od bure i vjetrova, čuje se i vidi jastreb koji nisko kruži. Močvarna trava i šaš pokazuju da je tlo nepropusno. Pred samim vrhom upozoruju ploče na blizinu granice. Brzo sam stigla na najviši vrh Burgenlanda, na Geschriebenstein (883 m). Na vrhu je kula-vidikovac, sagrađena 1913. godine. Kroz nju prolazi austro-madarška granica. Tik kule na istok zabodeni su austrijski granični stupovi, zatim je dva metra ničije zemlje i konačno mađarska visoka i gusta granična ograda od bodljikave žice. Pogranične straže nema. Madari se ne mogu popeti na taj vidikovac, ali izletnici s austrijske strane, koji dolaze s autoceste, ulaze u kulu, penju se željeznim stepenicama na najvišu terasu odakle se otvara lijep i prostran vidik. Na sjeverozapadu vide se u daljinu od nekih 60 km austrijske Alpe u okolici Semmeringa, na sjeveru je šumovit predjel Günser-gorja, a na istok spušta se gorje strmo u

mađarsku nizinu. Podno planine vidi se Kisek, koji je naš Nikola Jurišić obranio godine 1532. od Turaka. Madari su ga pokopali u tamošnjoj crkvi i u starom gradu uredili mu spomen-muzej. Dolje u mađarskoj nizini jasno se bjelasa na suncu grad Sombathely, na jugu je austrijsko mjesto Rechnitz, a prema zapadu se pruža hrbat Günser-gorja obrašten šumom.

Na svježini i s lijepim vidicima željela bih dulje ostati i uživati, ali nenadani, tmasti, olujni oblaci, bljeskanje i grmljavina, a i izletnici, upozorili su me da se treba skloniti. Nelagodno sam se osjećala daleko od naselja i slabo opremljena za kišu, bojala sam se da li će u slučaju oluje stići na vlak na podnožju brda. Oluja je srećom skrenula na istok, tako sam po lijepom vremenu sišla s planine. Nisam dospjela prigodom silaska pogledati Kroatenquelle u Nussgrabenu, ni porazgovoriti s hrvatskim stanovnicima podno planine, trebalo je stići na kolodvor udaljen od Rechnitza oko tri kilometra. Cesta vodi kroz žitna polja, u njima šuška zec, u grmlju se čuju fazani, pravo je tih i smirenog ladanjsko predvečerje. Kasno je, treba se pozuriti. Iznenada stane kraj mene automobil i vlasnik me pozove da uđem. Nisam imala ni vremena razmisliti da li je pametno u tuđoj zemlji odravati se pozivu nepoznatog automobiliste na pustoj cesti — i kako ne čitam krimiće — uđem u kola i tako stignem za vremena na vlak, na zadnje prevozno sredstvo te večeri. U motornom vlaku bila sam jedini putnik, jer je ovo pogranična postaja, samo tri kilometra od mađarske granice.

Još nekoliko puta doživjela sam da su me uslužni Austrijanci pozvali u svoja kola i odvezli do cilja.

Günser-gorje se prema zapadu nastavlja u brdovit kraj nazivan Bernstein-gorje, visoko nešto preko 800 m. Ime je dobilo po malom ljetovalištu Bernsteinu, poznatom po nalazištu plemenitog serpentina, crno zelenog kamena iz kojeg se bruse raznovrsne figurice, posudice i drugi ukrasni predmeti. Misli se da je ljetovalište dobilo ime po jantaru (Bernsteinu) koji se u davnini prenosio kroz taj kraj s Baltika prema Mediteranu. Gorje je pošumljeno hrastom i crnogoricom, na mnogo mjeseta uspijeva jarebika, jasno vidljiva sa svojim narančastim plodovima, inače raširena kod nas na Velebitu i po Lici. Gusta, nježna i vrlo visoka gorska trava, idealan ležaj za divljač, sezala mi je do vrata, jedva sam se provlačila kroz nju. Gorski su putevi zarašli i samo mjestimično su markirani. Austrijski turistički klub većinom postavlja samo na početku staze željezne putokazne ploče. Planinara, izletnika i putnika nigdje se ne vidi, planinarskih kuća i piramide nema. Ovdje je prava planinska idila, tišina i nenaorušena priroda. S vrhunaca se otvaraju krasni vidici, na zapadu se ističe Schöckel, sjevernije se pružaju Alpe, a pod nogama je brežuljasti Burgenland s brojnim dolinama, šumovitim humljem kroz koje vijugaju bijele ceste. Niski brežuljci i nizine također su obrasli šu-

mama, tamne crnogorične šume graniče sa zlatnožutim njivama.

U nedalekoj poširokoj dolini nalazi se termalno kupalište Bad Tatzmannsdorf. Nekoliko lijepih kupališnih zgrada smješteno je u uzorno njegovanom perivoju, brojni kupališni gosti većinom su Austrijanci. Sela po Burgenlandu sjećaju me na naša slavonska: kuće su niske i prostrane prizemnice, na vatrogasnog tornju roda je savila gniazdo, kao i na mnogim dimnjacima kuća, dapače i na telegrafskim stupovima. Klepetanje roda čuje se po čitavom Gradišću. Stanovnici su Hrvati, Austrijanci i Madari. Višenarodno pučanstvo postoji ovdje već stoljećima, tako su npr. vlasnici burga Güssing Draškovići, burga Bernstein Almasy, a Schläininga Iligi. Vlasnici mogu danas uzdržavati te burgove jedino tako što su dio grada uredili kao hotel za turiste. Migracija pučanstva je vrlo velika. Pod kraj 19. stoljeća odselilo se iz nekih sela 65% austrijskog pučanstva u Ameriku i Australiju, dok je priliv stanovnika iz zapadne Njemačke, zapadne Austrije, Hrvatske i Mađarske postao kroz nekoliko prošlih stoljeća. Stanovništvo je katoličke, protestantske i kalvinske vjere. Hrvatska su naselja brojnija u istočnim predjelima Burgenlanda, a na laze se i dalje preko granice, u zapadnoj Mađarskoj. Gradišćanske Hrvate koje sam srela i s kojima sam razgovarala svijetle su kose i plavih očiju, većina govore čakavski, samo neki štokavski. Činilo mi se da čujem prastari hrvatski jezik kojim su pisane knjige i listine u davno prošlim stoljećima. Oni vele: držu, vidu, bil, lipo itd. Na selu govore hrvatski, ali kad presele u grad brzo prijeđu na njemački jezik. Mnogi stanovnici u gradićima znaju da su porijeklom Hrvati, imaju hrvatska prezimena, ali više ne znaju govoriti hrvatski. Urbanizacijom se povećava i germanizacija. Neka sela imaju hrvatska imena kao npr. Ključarić, Marof, Vincir, Bači, Ober i Unterpodgoria, dok su ostala mjesta dobila njemačke nazive iako je stanovništvo u većini hrvatsko, npr.: Schachendorf, Rechnitz itd. Brojna hrvatska prezimena pisana su danas najrazličitijim pravopisom. Naš č i č pišu ts ili tsch, ili ch i cs kao npr.: Karlovits, Draskowits, Kolarits, Vitsich, Czar, Horwath i Horvath, Kosarits, Pendekovits, Wukitsch, Frantsits, Talan, Marlovits, Meichenitsch, Glavatits, Kirisits, Zwitkowits, Lukitsch, Ostovits, Palkovits, Zsiwkowits ili Sifkowits, Gecsis itd.

Gradišćanski Hrvati stoje ekonomski dobro, većinom su poljodjelci, zatim obrtnici, radnici i službenici. Oni su me svagdje susretali vrlo prijateljski. Hrvati ovog dijela Burgenlanda znaju o svojoj pradomovini vrlo malo, s njom nemaju nikakvog kontakta, nijima je jedino poznato da su prije više stoljeća bježali pred turskim zulumom i da su se tada ovdje naselili.

Taj lijepi, goroviti i slikoviti dio Gradišća, naseljen našim sunarodnjacima, ostavio je ovog ljeta na mene najljepši dojam i ostat će mi u trajnoj uspomeni.

Kako i zašto baš prije 50 godina?

Sjećanja i razmišljanja o pedesetgodišnjici PD »Mosor«

BORIS REGNER

BEOGRAD

Prije pedeset godina, negdje u jesen 1925. godine, ako me ne vara sjećanje, u tadašnjem splitskom dnevniku »Novo doba« pojavila se u mnogo čitanoj rubrici »Gradska kronika« jedna notica koja je otprilike glasila ovako: dana toga i toga u taj i taj sat okupit će se ljubitelji prirode i planinai i zajednički poći na izlet na planinu Kozjak. Tko se bude priključio tim ljubiteljima planina i pošao s njima na izlet postati će tim činom član planinarskog društva. Slijedile su zatim kratke upute o potreboj opremi i hrani »iz torbe!« Tko je potpisao tu zabilješku, da li ju je netko uopće potpisao, ne sjećam se. Ali i tada sam znao, a i sada znam, da je poteckla iz pera profesora Umberta Giromette i da je to bio poziv potencijalnim planinarima da se okupe i osnuju planinarsko društvo, koje će dobiti ime »Mosor« i uskoro pristupiti ondašnjoj velikoj organizaciji »Hrvatskom planinarskom društvu« kao njena podružnica i Savezu planinara Jugoslavije. Taj izlet na brdo Kozjak iznad »sedam Kaštel« bio je, dakle, osnivački čin i od dana uspona na njegov greben treba brojiti planinarsko trajanje i društveno djelovanje sve do dana današnjega. Od tada, zapravo, počinje prava povijest planinarstva u Splitu i u srednjoj Dalmaciji. Činjenica da je to učinjeno na jednom planinarskom izletu, a ne u nekoj dvorani na nekoj konferenciji, već na prvom koraku ilustrira mentalitet pokretača, osnivača i neospornog duhovnog i stvarnog vode planinarstva u Splitu i Dalmaciji, profesora Umberta Giromette. On nije volio zatvorene prostorije, nije volio konferencije ni sastanke, nije volio formalnosti, duge govore ili debate — premda je sam bio vrlo dobar govornik, rječit, po potrebi vatren, u trenucima oduševljen i sposoban da oduševi, no uvijek stvaran i jezgrovit. On je volio samo prirodu, želio je da gradske stanovnike povede sa sobom u planinu da bi i njih naučio voljeti. Nadasve je želio da omladinu odvede daleko od izvora poroka, u predjele čiste i netaknute, da nauči mlade čitanju i razumijevanju goleme i neiscrpne knjige prirode. Tipična za to njegovo shvatnje je, na primjer, činjenica da planinarsko društvo »Mosor« za njegova života nikada nije imalo posebnih društvenih prostorija već se sastajalo u prostorijama koje su za tu svrhu stavljalii na raspolaganje pojedini istaknuti članovi, npr. pokojni Marijan Petrošić svoju knjižaru i papirnicu u Marmontovoj ulici (u Marmontovoj 3 ili 6, kako bi kada selio svoju radnju), ili Šime Kalina svoju prodavaonicu rezervnih dijelova za automobile. Veći planinarski skupovi: godišnje skupštine, predavanja itd. odr-

žavali su se u gimnastičkoj dvorani stare zgrade Klasične gimnazije u ulici Natka Nodila. U takvom ambijentu i u takvim okolnostima, u atmosferi jedne davno nestale sredine staroga Splita, nastala je i stvorena prva čvrsta i trajna planinarska organizacija u srednjoj Dalmaciji. Razmišljajući o njenom pedesetogodišnjem životu, djelovanju, radu, usponu i padovima, raznim nedaćama kroz plime i oseke, mijene vremena i smjene ljudi i generacija, čovjek se pita: zašto je baš tada, 1925. godine, prije pola vijeka, osnovano planinarsko društvo »Mosor«, zašto se razvilo i održalo? Zašto je takav jedan čovjek kakav je bio Umberto Girometta pokrenuo svoje sugradane i uspio da ih održi u ljubavi za kršćitu prirodu krasa?

I široj planinarskoj javnosti danas je poznato, zahvaljujući brojnim zabilješkama i osvrtima u planinarskoj štampi, da je u kršćitoj i na prvi pogled za planinarenje nepodesno sivoj i suroj Dalmaciji, postojao planinarski pokret još od kraja XIX i početka XX stoljeća. Ali, moramo odmah ustvrditi da su to, prije 1925. godine, bili hvale vrijedni, ali ipak sporadični i kratkotrajni pokušaji. Možemo odmah reći da se prije te godine nisu još bile stekle sve one povoljne okolnosti koje su mogle osigurati, a stvarno su i osigurale, materijalne i duhovne uvjete nastanka jednog takvog kulturnog i društvenog pokreta kakvo je planinarstvo, jer su elementi sporta odnosno fizičke kulture u njemu immanentni, ali ne jedini i isključivi.

Grad Split je u to doba proživiljavao svoje prve godine života u — doduše relativnoj — slobodi poslije propasti austrougarske monarhije. Ta činjenica je bila nesumnjiv poticaj duhovnom poletu, volji i želji da se razviju što raznovrsniji i bogatiji oblici kulturnog i društvenog rada, da se »pokriju«, da tako kažemo, i one sfere takve djelatnosti koje su pod vladavinom i upravom tudina nicale, materijalne, pokušavale da se održe ali brzo propadale. Fizička kultura i sport, moramo istaći, imali su u to doba u gradu Splitu, ma kakav je i koliki tada bio, već jaku tradiciju i čvrste korene (»Sokol«, »Hajduk«, veslački sport). Planinarstvo je čekalo svoj trenutak i svoga čovjeka.

Materijalni uvjeti su također postali povoljniji nego što su bili u vrijeme tudinske vlasti. Dalmacija, do tada daleka jugoistočna balkanska provincija velikog austrijskog carstva, bila je i ranije stoljećima zapostavljana. U vrijeme mletačke vladavine surovo eksploatirana i zapuštena, u vrijeme austrijske vladavine zaboravljena, umjetno odsijecana od

svoga zaleda i držana u izolaciji, okovana lancima dobro organizirane ali bezdušne, bezlične i tuđim interesima odane birokratiji, ona je tavorila između čekića i nakovnja su-prostavljenih ekonomskih interesa Austrije i Ugarske. Oko 1925. godine ta vjekovna izolacija bila je na putu da bude prevladana. Te je godine, naime, puštena u promet tzv. lička pruga kojom je Split bio vezan sa Zagrebom, doduše ekonomski vrlo nepovoljnom vezom, ali vrata u zaledu kao i vrata u Evropu bila su odškrinuta. U tom starome gradu sitnih trgovaca, obrtnika, vrijednih radnika i težaka, a i tada još marljivih i tačnih, ali na austrijski dril i disciplinu naviknutih činovnika, prostrujo je dah nekog novog života i nade u bolju budućnost. Pokrenule su se nove materijalne i duhovne snage.

Nije potrebito da ovdje ponavljamo povijest planinarstva u Splitu sve tamo od Girometinih istraživača jama i speleologa, tzv. »jamara« do pokretanja »čistog planinarstva« u liku HPD »Mosora«, jer je to u »Našim planinama« a i ranije već dosta puta opisivano.

U opisanu atmosferu djelovao je profesor Girometta često osamljen a katkada u društvu male skupine prijatelja ili najodanijih učenika, jer on je — ne zaboravimo — sve svoje snage bio usredotočio na aktiviranje omladine, djelujući neposredno među svojim učenicima. Njegova predavanja,* držana u posebnom ambijentu u za to povoljnjoj sredini, tj. u prirodopisnoj zbirci koja je bila smještena u prizemnim prostorijama stare klasične gimnazije, bila su uvijek ne samo zanimljiva za sve uzraste učenika već i protkana posebnom ljubavlju za učenika i prirodu s jasnim ciljem da dake nauči kako da upoznaju prirodu i da je ljube. Dobar pedagog, još bolji predavač, bio je među svojim

* Predavao je biologiju ili prirodopis, fiziku, katkada kemiju, a u nižim razredima i geografiju ili zemljopis.

PROF. UMBERTO GIROMETTA

Toliko i tako često je pisano i govoreno o našem dragom profesoru »Giri«, koji nas je davnih godina poslje prvog svjetskog rata primio kao svoje dake na Klasičnoj gimnaziji u Splitu, da zaista ovaj moj skromni prilog izgleda skoro suvišan. Mladem i današnjem naraštaju to ime ne znači ono, što je nama gimnazijalcima od 1918. do 1925. godine u Splitu značilo. Girometta je bio osebujan i neobičan entuzijast, profesor mediteranskog tipa, nikada srdit, nikada u afektu, odmjeren u govoru, staložen i miran, ali uz to odlučan i željezne vojne, konzekventan do kraja, izvrstan pedagog i predavač kojega smo svi slušali napeto i pažljivo, bojali ga se i istodobno poštivali kao rijetko koga.

Shvaćao je naše mlađenачke nestaljuke i naše povremene devijacije pubertetskih godina, shvaćao i oprاشtao. Nije trpio lijenos i pokvarenost. Hvalio je iskrenost i poštenje, a znao je prenijeti svoju nevjerojatnu energiju i izdržljivost na nas mladiće i uliti u nas veliku ljubav prema prirodnim ljepotama, prema suncu i zraku, prema novim vidicima planina na koje do tada nismo bili naučeni. Planinarstvo poslje prvog rata nije u Dalmaciji i u Splitu visoko kotiralo, a niti se moglo razviti bez

đacima čuven i popularan kao pristalica Darvinovog učenja, dakle kao evolucionist. To shvaćanje nije u ono vrijeme bilo tako rašireno među srednjoškolskim profesorima, a još manje dobro gledano u konzervativnim krugovima građanstva ili školskih vlasti. Zato su njegovi daci, upoznavajući Buffona, Cuviera, Lamarcka i, konačno, Darvina, upoznавали istinu o životu i svijetu, sagledavali Prirodu kao cjelinu u njenom neprestanom kretanju. Primajući cijeli živi i neživi svijet kao prirodno-historijsku pojavu gledali su i svoj rodni krš u njegovom nastajanju i neprekidnom mijenjanju, svoje sive i sure planine gdje nastaju u dubinama davnih i nepoznatih mora, kako se iz njih izdižu do današnjih vrletnih i vrtoglavih visina. Sav je taj svijet prirodnog dinarskog krša pod sugestivnom riječi profesora Giromette prestajao da bude pust, bezvoden, vrletan, neprohodan, negostoljubiv. On je pred nama i u nama počeo da živi istinskim životom, postao nam je blizak, razumljiv i voljen.

Godine 1922. pojavila se mala naoko neugledna knjižica, sivih korica, ali zanosnog, odusevnjavajućeg sadržaja: »Planinarstvo u krasu« od profesora Umberta Giromette s podnaslovom: »za školsku mlađež«. Naslov i podnaslov govore jasno o njenoj namjeni. Autor u svom predgovoru izlaže svoju namjeru i razlog zašto je knjižicu napisao: »za savjet i uputu pri poduzimanju ekskurzija«, a na traženje »učenika mjesnih srednjih zavoda«. Posveta kaže kako autor želi da školska mlađež nastavi da ide stopama njegovih »jamara« i da krševitu prirodu krasa žarko zavoli kao što ju je volio i on i onaj mali krug njegovih dotadašnjih sljedbenika i pomagača.*

* U cjelini glasi: »Na blagu uspomenu pok. E. Musanića, moga vrloga i plemenitog nekadašnjeg »jamara«, koji je već u ranoj mladenačkoj dobi, kao odraz svojih plemenitih osjećaja, krševitu prirodu krasa tako žarko ljubio.«

velikog žara rođenih entuzijasta. Zato posebnu pažnju i hvalu dugujemo našem nezaboravnom profesoru.

On nam je bio profesor i pedagog, prijatelj i otac. Volio je omladinu i znao joj je prići iskreno i neposredno, tako da ga je svatko od nas u razredu upravo obožavao. Svakog dana običavao se prošetati preko Marijana, koji je tada bio jedina zelena oaza na domaću Splita. Ako bi naišao na nekoga od nas kako šeta i trči po stazicama naše omiljene šume, pa i za vrijeme školske obuke, ne bi ga ukorio, šta više, pravio se kao da nas i ne vidi. Znali smo, međutim, da njegovom oštrom oku, ma kako smo se vješto i na vrijeme skrivali, ne možemo umaći, a i nije se isplatio da se sakrivamo, jer nije volio nepošteno i dvolično ponasanje. Osim toga znali smo da nas neće kazniti niti prijaviti razredniku, ako se budemo ponašali prirodno i pozdravili kao da smo u školi (jer i priroda je škola). Bio je međutim drugačiji ako je nekoga nesretnim slučajem opazio da sjedi ili izlazi iz kavane na obali, kamo smo znali zalaziti radi biljara. Tada bi se sjutradan na satu znao dotičnom »osvetiti« oštrijim ispitivanjem biologije, s popratnim predavanjem o štetnosti kavanskog života, pušenja, alkohola itd.

Ova brošurica je položila teoretske i praktične temelje kasnijem planinarskom pokretu u Splitu, usadila sve etičke i estetske principe planinarstva u duše budućih planinara.

Sve ovo što sam do sada spomenuo djelovalo je istodobno u međusobnoj povezanosti, pa je za to 1925. godine došlo do pojave jednog stabilnog i trajnog planinarskog pokreta u Dalmaciji.

No, ima još elemenata koje ne smijemo zaboraviti kad razmišljamo o genezi planinarstva u Splitu. To je sama Mosor-planina, njen geografski smještaj i izgled. Zatim lugarska kuća, odnosno šumarska kuća kako su je stari autori zvali, na najistaknutijem i lako pristupačnom mjestu Mosora.

Bez Mosora ne bi bilo planinarstva u Splitu, možda ne bi bilo »planinarstva u krasu« ili bar ono ne bi bilo nastalo u to vrijeme, već možda mnogo kasnije kad su se prometne prilike i prevozna sredstva jače razvili. Danas Split i njegova najbliža planina čine gotovo jednu cjelinu, jer današnji grad skoro zapljuškuje padine Mosora svojim sivim betonskim morem. U ono doba išlo se na Mosor pješke tako reći s kućnog praga, a trebalo je da te zora zatekne na prvim padinama planine ako si htio da se za vremena dohvatiš njenih visina i da se u pravo vrijeme vratis kući. Cio jedan dan iznimnih fizičkih napora, ali dan nevjerojatnih zadovoljstava što ih je »krševita priroda krasa« darežljivo pružala. Ništa nema ljepše od zore podno Mosora, kad nebo plane u neopisivom vatrenom sjaju, dok planina pokazuje svoju veličanstvenu i moćnu siluetu u svima prelivima modre boje od ultramarina do tirkizno plavih tonova. Jer sunce se za Splićane uvijek rada iznad vrhova Mosora u prostoru između Ljubljana (1261 m) i Velikog Kabla (1340 m). Tu plane ta božanska baklja i gasi se treptanje posljednjih jutarnjih zvijezda.

Kako sam istodobno bio član splitskog skautskog udruženja, smatrao sam se počašćen isto kao i moji drugovi, kad bi nas u subotu pozvao na izlet na Mosor, Kozjak, na neki drugi vrh dinarskih visova ili pak u kakvu špilju, jer se vrlo rado bavio speleologijom.

Teških poratnih godina od 1918. dalje, kada je vladala velika glad i neimastina u Dalmatinjskoj Zagori, organizirao je među nama dacima dobrovoljno prenašanje i dijeljenje hrane po zagorskim selima. Tamo smo nosili hranu, staru odjeću i sitne kućne potrebe našem seljaku, koji je tada živio pod nevjerojatno teškim životnim uvjetima. Pa makar je to bila onda i samo kaplja u moru žalosti, ipak smo možda njegovom inicijativom i njegovom voljom i upornošću osušili koju tu suzu i donijeli malo utjehe. Smatrali smo se počašćenim, ako bi nas on natovario velikim naprtnjačama. Ne samo to, sjećam se da smo se međusobno svadali, pa i tukli, želeteći nositi njegovu osobnu uprtinjaču, jer je to onda za nas bila posebna počast. Našoj današnjoj omladini možda to može izgledati apsurdno i besmisleno, ali mi smo u njemu gledali našeg vodu i našeg oca, pa smo bili spremni za njega podnijeti i mnogo veće žrtve.

Giromettina predavanja u školi o biologiji pratile smo velikom pažnjom jer je u biološke činje-

Umberto Girometta u akciji pošumljavanja prilikom Prvog »Šumskog dana« na Vidovoj gori
(iz HP, 1939, 171)

Bez šumarske kuće na Užinskoj kosi ispod vrha Kunjevoda, na visini od 940 m iznad mora, prvi splitski planinari ne bi bili imali krova nad glavom u gluhoj i pustoj planini. Da nije bilo te kuće oni ne bi bili mogli upoznati čar boravka i noćenja u divljoj ali veličanstvenoj prirodi krša. U vrijeme proslave pedesetogodišnjice PD »Mosor« ne smijemo zaboraviti taj stari objekat. Kažemo »objekat«, ali je on za stare planinare bio mnogo više nego to. On ima dušu, on je za nas jedno poštovanje i drago biće, koje je preko svoje glave, tj. preko svoga sivog krova, preturilo svašta, baš kao živ čovjek: bure, jugovine, snjegove, oluje, gromove, ratove, razaranja, oštećenja zbog ljudske nebrige i gramzljivosti, pljačke. Ali i na kraju: preporod!

Baš kao što čovjek u toku svoga života doživljuje bolesti, nedaće, nesreće, pa ipak živi i traje.

nice i latinska imena znao ubaciti mnogo ekstaze i poezije, tako da smo znali biti ganuti do suza. Osim toga vrlo često je držao predavanja za planinare i široku javnost u Splitu i okolicu. Zahvaljujući njemu upoznali su mnogi od nas do tada nepoznatu nam prirodu i divne krasote našeg kamenitog kraja, koji smo u tim mlađim danima zajedno s njim pošumljavali nastojeći da sivi kamjenjak našeg Mosora pokrijemo zelenim plaštom crnogorice. Kad smo upravo ove 1975. godine slavili jubilarnu 50-godišnjicu naše mature na splitskoj klasičnoj gimnaziji, posjetili smo, kako je to običaj, zgradu bivše gimnazije u Nodilovojoj ulici, provirivali u bivši prirodoslovni kabinet i očima mašte vidjeli razne eksponate našega »Gire«.

U uspomenu na te davno protekle dane i na našeg dragog profesora, većini od nas srce je buralje zakucalo i oko se ovlažilo, jer smo i mi kao i on, u duši bili entuzijasti, zadojeni i privučeni prirodom u suncem, sinovi dinarskog krša, mediteranci i uz to s laganim prizvukom osjećajnosti i nostalgije za prošlosti mladosti, želeteći njegov prepani nestanak. Ali u srcu nam je ostalo ono sjeme koje je znao zasaditi naš Girometta, nezaboravan čovjek, drug i prijatelj.

Dr Marin Gazzari
Varaždin

Prvi slet planinara Dalmacije

Dana 23. studenog u Velikoj Paklenici na Velebitu održan je Prvi Slet planinara Dalmacije. Na Slet je došlo, unatoč vrlo jakoj buri i snježnoj vijavici, oko 300 planinara i gostiju iz sedam planinarskih društava Dalmacije te nekih planinarskih društava iz Like s kojima nas povezuju tradicionalne veze i prijateljstvo. Sletu su prisustvovali i predstavnici Mjesne zajednice, Nacionalnog parka »Paklenica« iz Starigrada, tajnik PSH, predsjednik Planinarskog odbora Zagreb i drugi.

Nakon odsviranih himna u ime društva inicijatora, organizatora i domaćina, sudionike Sleta pozdravio je i zaželio im dobrodošlicu predsjednik PD »Paklenica« iz Zadra. On je, pored ostalog, rekao da je »Paklenica« povjereni organizacija i izvođenje Sleta zbog toga što je to najstarije društvo u Dalmaciji i što potiče iz grada koji je duže od svih dalmatinskih gradova bio pod jarmom fašizma. Naime, smatralo se najprirodnijim, dodao je predsjednik, da društvo baš iz tog grada, kad se u zemlji slavi 30. godišnjica oslobođenja zemlje i pobjede nad fašizmom, a u samom gradu još i 31. godišnjica slobode, bude organizator Prvog sleta planinara Dalmacije.

Pošto je minutom šutnje odana počast svim umrlim i poginulim planinarama, tajnik »Paklenice« i predsjednik Organizacionog odbora Sleta, Branko Škoti, pročitao je Odluku Glavnog odbora planinara Dalmacije o ustavljajućem Sletu i pozdravno pismo predsjednika Skupštine općine Zadar Šime Patrka.

O razvoju i radu planinarske organizacije u Dalmaciji govorio je tajnik Planinarskog odbora Dalmacije profesor Milan Sunko, a Slet je otvorio predsjednik tog Odbora Milivoj

Bakotin. Na sletu su govorili još i tajnik Planinarskog saveza Hrvatske, delegati nekih društava iz Dalmacije i predstavnik planinara Like Miloš Korica. Planinarski klub »Split« iz Splita i PD »Svilaja« iz Sinja predali su još i svoje poklone Društvu domaćinu.

Sa Sleta je upućeno i pozdravno pismo Predsjedniku Republike u kojem su se planinari Dalmacije obvezali da će i dalje svesrdno raditi na omasovljenju i razvijanju planinarske organizacije, da će i dalje razvijati svoju djelatnost svjesni činjenice da ona najneposrednije doprinosi opće narodnoj obrani zemlje, te da će i ubuduće njegovati borbene i revolucionarne tradicije svoga naroda i narodnosti.

Potom je otvorena izložba planinarske fotografije, edicija, planinarskih značaka i drugih suvenira što su ih planinarska društva u skoro 8 decenija svog organiziranog postojanja i rada izdavala. Izložbu je uz velike ovacije prisutnih otvorio potpredsjednik »Paklenice« i član Organizacionog odbora Sleta Velimir Šušak koji je ujedno i pripremio odnosno aranžirao ovu vrlo uspјelu izložbu.

Nakon toga su planinari i njihovi gosti nastavili s veseljem na svoj planinarski način. Nije im smetala čak ni olujna mečava da zaignaju kolo i izvode druge oblike veselja. Cvrst stisak ruke i iskreni drugarski poljupci označavali su svršetak Sleta, oprštanje od domaćina i povratak svojim kućama.

Svjesni činjenice da su obogaćeni još jednim novim, ali ovog puta unaprijed dogovorenim i stalnim oblikom saradnje i sastajanja, koji se po prvi put uvodi u dugoj povijesti dalmatinske planinarske organizacije, te nošeni snježnom burom niz Velebit, planinari su zadovoljno otišli iz »Borisovog doma«. (P. Đ.)

KAKO NISAM POSJETILA PRVI SLET

PLANINARA DALMACIJE

Iz Splita smo krenuli prema Starigradu u autobusu popunjrenom do posljednjeg mjesta. Vode puta, Skopljanač i Kuzmanić, potrudili su se da Slet posjeti što više omladine, a to im je i uspjelo, jer je osim članova PK »Split« bilo mnogo omladinaca iz Brodogradilišta »Split«. Dan je u početku bio lijep, ali je noć u Starigradu bila teška i hladna radi bure koja nije dala sklopiti oči.

Ujutro smo krenuli prema sletištu u Velikoj Paklenici po takvoj buri, da smo se jedva održavali, a čak je i disanje bilo otežano. U početku je bilo sunčano i vedro, ali uskoro primijetim prve pahuljice snijega. Počela sam se žalostiti pri posmisli da zbog bure ne ću biti na našoj najvećoj planinarskoj svečanosti. Na ulazu u klanac snažni naleti bure ne daju ni koraka dalje, ali želja i volja nas vuku naprijed. Susrećemo grupu planinara koja se vraća. Kažu: »Borili smo se, ali nismo uspjeli, pa čemu da riskiramo?«. Još uvjek se nas petoro starijih ne damo pokolebiti i pokušavamo nemoguće. Ponovo susrećemo nekoliko starijih pla-

ninarki iz našeg kluba, koje nas opominju na opasnost. Uspjeli smo stići gotovo do Anića kuka, kad nas osobito snažan nalet bure pokoleba. Na putu je bilo i gubljenja kapa, šalova i maramica jer je bure otimala sve što nije bilo dobro pričvršćeno. Vratili smo se tužni zbor neuspjeha.

U rano poslijе podne vratili su se i ostali. Pričali su nam o lijepoj svečanosti, o mnoštvu planinara (a koliko bi ih tek bilo da je vrijeme bilo lijepo!) i o domu koji je bio premašen da primi sve posjetioce. Na povratku je u autobusu ipak sve bilo veselo, pjevalo se kao i na polasku, što znači da su svi bili zadovoljni, dakako, osim nas petoro kojima viša sila nije dopustila da stignemo do cilja. Ipak, to treba zaboraviti. Treba Paklenicu upoznati ne samo po lijepom vremenu, vrućini ili kiši, nego i po buri, a drugi put će biti opet nešto drugo. Paklenica je divna i veličanstvena po svakom vremenu.

Idea Ligutić, Split

Planinarsko skijanje u Slavoniji

Dr TOMISLAV SABLEK
SLAVONSKA POŽEGA

Slavonske planine su veći dio zime prolazne bez skija, ali su šuma i planina pod snijegom već gotovo prije pola vijeka privukle prve skijaše (spominju se oko 1924. g.). Od tada se sve češće spominju pojedinačni i grupni skijaški izleti na Papuk, Psunj i Požešku goru. Skijaštvo se razvija uz sve obronke planina, priređuju se natjecanja u trčanju u Osijeku, a 1939. g. je organizirano natjecanje u skijaškim skokovima na Salašu kraj same Požege. Sva su to počeci organiziranog skijaškog natjecateljstva koje tek nakon rata dobiva prave forme i postaje jedan od zapaženih zimskih sportova. Planinari-skijaši osnivaju u planinarskom društvu »Jankovac« u Osijeku, »Sokolovac« u Požegi, PD »Orahovica« u Orahovici i PD »Krndija« u Našicama skijaške sekcije, koja svaka za sebe počima organizirati skijaška natjecanja. Osim lokalnih natjecanja skijaši-planinari se tokom zime povremeno i neorganizirano sastaju na Jankovcu i uporno obilaze Papuk da bi našli najbolji teren za natjecanje slavonskih skijaša, koji bi i kvalitetom odgovarao nivou skijanja u Hrvatskoj. U tome su najdalje stigli planinari-skijaši PD »Jankovac« iz Osijeka koji, vođeni iskusnim skijaškim radnikom doktorm Aleksandrom Vrbaškim, uspijevaju upornim radom izgraditi odlično projektiranu stazu na Jankovcu od Kamenog vrška (664 m) do jezera. Time je ujedno i Jankovac postao

centar skijaštva u Slavoniji, a to mjesto je zadržao i danas. Nije teško zaključiti zašto je dr Vrbaški izabrao baš te padine. Okrenute sjeveru, zaklonjene šumom, padine slalom-staze u proljeće imaju uvijek najviše snijega. Ljepote prirode Jankovca, te dom kao sklonište za skijaše neminovno su se nametnuli kod izbora terena za slalom-stazu. Jankovac je kao centar jednako pristupač Osijeku, Požegi, Našicama i Orahovici, a malo je dalje od Pakraca i Virovitice.

Izgradnjom slalom-staze stvoreni su uvjeti za organizirani način natjecanja slavonskih skijaša i za nagli razvitak skijaštva u Slavoniji. Pogodne zime obilne snijegom pokrenule su mnoge skijaše da ozbiljno treniraju, pa je 25. i 26. veljače 1956. g. održano prvo skijaško prvenstvo Slavonije u alpskim disciplinama, na kome su sudjelovali, osim ekipa Osijeka, skijaši Požege, Našica i Orahovice. Odlična organizacija i uspjeh ovog natjecanja daju novi polet, tako da u buduće skijaško prvenstvo Slavonije postaje važan faktor u razvitku skijanja u Slavoniji. Skijaške ekipе osnovane u Požegi, Osijeku, Našicama i Orahovici treniraju na padinama Papuka i Požeške gore, postavljaju se trkaće staze i opsežno priprema prvenstvo. Natjecatelji odlaže na pripreme u Sloveniju, pa je u siječnju 1958. g. održan i skijaški tečaj požeških skijaša na Vršiću. Požeške ekipе s pedesetak natjecatelja

Planinarski dom Lapjak u Velikoj zimi je baza skijaša

Foto: Dr T. Sablek

treniraju redovito svake godine u Kranjskoj Gori, a isto tako i skijaši iz Osijeka. Dobro pripremljeni podmladak postaje dobar skijaški natjecateljski kadar, pa skijaško prvenstvo Slavonije postaje tradicionalno i održava se svake godine sa sve boljim uspjehom. Bliži brdima i brojniji skijaši Slav. Požege imali su na prvenstvima bolje pripremljenu ekipu i više uspjeha. Poslije odlaska dra Vrbaškog, u Osijeku postepeno opada interes za organizirano skijanje, pa Požežani preuzimaju briagu i organizaciju skijaškog prvenstva, koje se i dalje tradicionalno održava. Skijaši Osijeka, Našica i Orahovice dolaze tek pojedinačno i tako natjecanje postaje zapravo međusobni obračun požeških rivala, što je svakako gubitak u opće slavonskom značenju. Kvaliteta požeških skijaša postaje tako iz godine u godinu sve bolja, pa požeške ekipe sudjeluju na pionirskom prvenstvu Hrvatske na Sljemenu 1970. i 1971. g. i na pionirskom prvenstvu Jugoslavije u Mrkoplju, gdje postižu jako dobre rezultate. Godine 1971. ekipa požeških skijaša trenira u Austriji na Dobračtu u teškim alpskim uvjetima. Ovako sistematski pripremani skijaši morali su postizati i dobre rezultate, tako da ni ovih posljednjih nekoliko godina, kada oskudica snijega smanjuje priliv novih kadrova, tradicija i kvaliteta skijaškog prvenstva Slavonije ne opada. Skijaško trčanje je također disciplina koja ima tradiciju u Slavoniji. Do 1960. g. održavaju se dobro organizirana trčanja u Požegi i Osijeku, a zatim se prelazi također na prvenstva Slavonije, koja se održavaju na Jankovcu. Godine 1962. održano je u Orahovici prvenstvo Hrvatske u skijaškim trčanjima. Posljednjih nekoliko godina prvenstvo u skijaškim trčanjima održava se redovito u Velikoj, ali na žalost dolaze samo klubovi požeške kotline, čime opće slavonski značaj opada. No i tako održavana tradicija ima svoju vrijednost, jer u danom momentu ova natjecanja mogu opet prerasti u skijaško prvenstvo Slavonije.

Skijaška natjecanja su poticaj omladini da trenira i odlazi u planinu te tako i nehotice zapazi njene ljepote, što od nje stvara postepeno ljubitelje prirode i planinare, koji zatim i bez natjecanja odlaze u planinu i uživaju u njenim ljepotama. Slavonske planine nisu prikladne za visokogorsko skijanje, ali su pojedini predjeli privlačni za planinare skijaše koji i po dubokom snijegu vole obići dragu planinu. Cijeli greben Papuka, od Kapavca pa sve do Zvečeva, moguće je proći na skijama, pa i dalje preko Ravne gore do Javora. Zanimljiva je i skijaška tura grebenom Psunjia od Javorovice do Brezova Polja. Ekipe skijaša svake zime obilaze terene, te se upoznavaju sa zimskim uvjetima kretanja i boravka u planini. U posljednje doba najviše se planinarskim skijanjem bave članovi Gorske službe spasavanja iz Sl. Požege. Osim Papuka, skije naših planinara obišle su niz naših i stranih vrhova. Tako 1958. i 1959. Jahorinu, 1959. Pecu na austrijskoj granici i Kravacev, prvi svibnja 1960. Triglav, slijede ledenjaci Marmolade u Dolomitima, ledenjaci Gross-

glocknera i Nockengebiet u Austriji te poznati skijaški teren Plateau Rosa pod Matterhornom. Brojne fotografije i filmovi s tih pohoda oduševljavaju one koji nisu uspjeli doživjeti ljepote planine.

Sve veći broj skijaša natjecatelja i planinara nametnuo je nužnost organiziranja Gorske službe spašavanja za područje Slavonije radi sigurnosti u planini i pomoći ozlijedenima. Na poticaj Planinarskog saveza Hrvatske osnovana je 1968. g. stanica GSS u Sl. Požegi. Članovi stanice posvetili su posebnu brigu skijašima i od svog osnutka se brinu za uređenje slalom-staze na Jankovcu i za čišćenje i uređenje prilaza samoj stazi. Redovitim prisutnošću na svim natjecanjima i pružanjem pomoći ozlijedenima oni su pridonijeli razvitku i sigurnosti skijaštva. Zajedničkim radom i sredstvima GSS-a i Skijaškog podsaveta u Sl. Požegi postavljen je 1975. bivak na Kamenom vršku (664 m) i puštena u rad skijaška vučnica. Taj događaj obilježila je prisutnost skijaša iz mjesta s obje strane Papuka. Posebnu pažnju izazvala je izložba planinarske i skijaške fotografije i skijaške opreme u Sl. Požegi početkom travnja 1975. g., koju su posjetili i planinari Osijeka, a koja je u mnogome pridonijela propagandi skijanja i planinarstva uopće.

Skijaši Slavonije počeli su se organizacijski okupljati u skijaškim sekcijama planinarskih društava i u okviru ostalih sportskih i fiskulturnih organizacija. Istodobno s razvojem skijaštva osnovani su skijaški podsaveti u Osijeku i Požegi, koji su 1958. g. osnovali Skijaški savez Slavonije sa sjedištem najprije u Osijeku, a od 1960. g. u Sl. Požegi. Tako široko zamišljena organizacija nije se uspjela održati, pogotovo ne kao koordinacijsko tijelo, te je 1970. g. prestala djelovati. Skijaški podsavet u Sl. Požegi nakon izvjesnog zastoja počeo je od 1972. g. opet aktivno raditi, ali su zime bez snijega dopustile da se održi samo prvenstvo Slavonije u alpskim disciplinama 1973. g. Sudjelovalo je pet ekipa iz Sl. Požegi.

Na kraju, rezimirajući dosadašnji razvoj i sadašnje stanje skijaštva u Slavoniji, možemo reći da je nagli razvitak i entuzijazam posljednjih pet godina opao. Uzrok su svakako i zime slabe snijegom, koje rezultiraju manjim interesom za skijanje i opadanjem pristupa najmladih skijaša. Odlazak vrijednih skijaških radnika iz Slavonije također je ostavio praznine u organizaciji i tako oslabio organizirani pristup skijanju bilo koje grane. No to nije razlog za pesimističko gledanje. Prvi jači snijegovi brzo će napuniti planine skijašima, jer alpsko skijanje, trčanje i planinarsko skijanje imaju moć privlačenja svih, a naročito mlađih. Skijaška organizacija ne treba čekati snijeg nego ga treba spremno dočekati, jer će samo tako održati tradiciju slalom-staze Jankovca. Prvi znaci regeneracije su tu. Jankovac ima stazu, sklonište, žičaru i dom. I što je najvažnije, opet je stjecište svih skijaša Slavonije, koji se trebaju samo dogovoriti kako organizacijski krenuti da nam draga planina opet oživi.

Iz predratnih kronika

PRIPREMIO: JAKŠA KOPIĆ

Izlet planinskoga društva — kuća na zagrebskom Sljemenu: — Drugi svoj izlet odredi planinsko društvo za 3. lipnja na zagrebsko Sljeme. Dan prije glasalo se, da će zagrebska gora odjekivati množinom planinara, a ono spala vojska na devet momaka...

Vrieme družtvu nije bilo povoljno, ali je dalo povod, da se ozbiljno misli, kako bi se doskočilo potrebi, koja se već odavna osjeća, da se naime na Sljemenu sagradi kućica, gdje bi se čovjek u nuždi pred nepogodom vremena sakriti mogao. I domaći a još više strani s dalekih strana zagrebsko Sljeme posjetivši turisti požališe već toliko krat, što na onom mjestu neima nikakove kućice, a zagrebsko Sljeme ju u podpunom smislu rieči zaslružuje.

Sve ovo potaknu planinsko društvo, da odmah na zagrebskoj gori zaključi ne mirovati prije, dok neizmoglu piramidu neizmjeničnu kućicu... Devetorica planinaca podpisala je odmah 110 for, među njima naš obće poznati podupiratelj svakog plemenitog podhvata Vaso Kotur sam 50 for. Planinsko društvo poslat će po Zagrebu nekoliko tabaka za prineske, te ne dvojimo, da neće naći povoljna odziva... (Obzor br. 128. 8. VI. 1875).

Piramida na Ivančici: — U izlogu knjižare g. R. F. Aurela u Ilici vidi se od jučer osnova za piramidu, što ju ljetos podiže Hrv. planinsko društvo na vrhu Ivančice. Osnova je djelo gradskoga inžinira i društvenog odbornika g. Milana Lenucija. Predstavlja piramidu, solidno sastavljenu od drva, što ga velikodušno poklanja g. Alek. pl. Weiss, visoka 12 metarima, a podignuta na 14 stupovima. Usred stupovlja nalaze se stube koje vode na galeriju. Na svakom zavoju stubah posebno je gledište. Osnova biti će izložena i u Varaždinu na ogled. Gradnjom započet će se već mjeseca kolovoza, čim budu predgradnje gotove. Kad nova piramida bude gotova, predati će je društvo svečanim načinom občinstvu na porabu. (Narodne novine br. 154. 8. VII. 1892).

Iz planinskog društva: — U petak održana je sjednica ovoga društva pod predsjedanjem g. Miroslava grofa Kulmera, u kojoj se posvela riječ i o gradnji hotela na Sljemenu, koji bi stajao tik putničke kuće. Odbor će se obratiti na društvo arhitekata i inžinira radi potrebitih nacrta. U istoj sjednici dopitana je g. D. Hircu primjenjena novčana podrpora, da obade i prouči nepoznate ili slabo opisane krajeve Zagrebačke gore i da ju opiše. Taj će opis izići sa slikama u almanahu, što će ga planinsko društvo izdati prigodom svoje 25-godišnjice. (Narodne novine br. 186. 16. VIII. 1897).

O gradnji hotela na Sljemenu: — Jučer poslije podne u 5 sati sastalo se je na poziv planinskoga društva u prostorijama trg. obrtne komore u Zagrebu više odličnih ličnosti, da vječaju o gradnji hotela na Sljemenu. Prijutni su se u načelu složili o potrebi te gradnje no o nabavi sredstava za gradnju sastati će se još jedna konferencija. (Obzor broj 39. 18. II. 1898).

Vodj u goru zagrebačku — Hrvatsko planinarsko društvo u Zagrebu izdalo je ovih dana knjižicu od 24 stranice pod naslovom »Vodj u goru Zagrebačku«. Tom knjižicom, kojoj je dodana karta, a koja stoji 30 filira, doskočilo je rečeno društvo odavna osjećanoj potrebi, pa zato vršimo publicističku dužnost da na nju skrenemo pažnju... Ovu knjižicu napisao je prof. Novotni, te ju poklonio planinarskom društvu zajedno s kartom u četiri boje, prema bojama kojima su putevi u gori označeni (u to su vrijeme putevi označavani svaki posebnom bojom — op. J. K.). Taj vodj nije drugo, nego potanki tumač te karte, tako da jasno i poučno tekst kartu, a ova opet tekst objašnjava. Pregledali smo knjižicu, pa smo vidjeli, da tekst daje više, nego što smo se nadali. Nije tu samo put ukratko označen, već je istaknuta duljina pojedinih dijelova kilometrinom. Onda su označeni: strmine pojedinih predjela, način kako im se može ukloniti, vrst puta, te kakvoća raznih strmina i nizina, a sve je to zasládeno kojom šalom ili kojom putopisnom slikom, tako da ćeš naći uz pouku i koji trenutak zabave. Tekst i karta pokazuju, da može sigurnim tragom preko pet raznih puteva doći do piramide na Sljemenu, i to: putem uz Medvedgrad, Elvirinim putem, preko Gračana Doljem i Bačunskim jarkom... (Narodne novine 16. V. 1903).

Planinarske fotografije na pariškoj izložbi — Ministarstvo trgovine i industrije, odsjek za saobraćaj putnika i turista, dopisom od 13. o. mj. br. 38. pozvalo je Hrvatsko planinarsko društvo i njegove članove da sudjeluju u međunarodnoj izložbi za savremenu dekorativnu umjetnost i modernu industriju, koju prireduje francuska vlada u Parizu od travnja do listopada o. g. i to najljepšim odabranim fotografijama (uvećanim najmanje 25 × 35 cm) koje se odnose na prirodne ljepote, historijske i ostale znamenitosti u našoj zemlji. (Jutarnji list 18. I. 1925).

Jahorina planina u filmu — Sarajevski fotograf Nikola Drakulić snimio je nedavno prosvjetno-turistički film Jahorine planine i okolice. Na ovom filmu koji je razvijen u Zagrebu Drakulić je uspio snimiti interesantne

i romantične zimske pejsaže. U filmu su prikazani prekrasni motivi postaje i mesta Pale kod Sarajeva, zatim put od Pala preko Biistrice na Jahorinu planinu, te konačno sama Jahorina i njen najveći vrhunac Gola Jahorina, sa koje se otvaraju veličanstveni vidici na sve strane. Film je sniman početkom mjeseca veljače, t. j. u doba kad je cijelu Bosnu, a osobito ovu planinu prekrio duboki snijeg, pa se na filmu zorno vide nepregledni turističko-športski pejsaži u svom pravom rahu. (Jutarnji list 17. III. 1935).

Predavanje o Himalaji — Sinoć za pol devet sati bilo je u velikoj dvorani Pučkog sveučilišta zakazano predavanje g. Hansa Ertla, člana međunarodne ekspedicije, koja je u ljetu 1934. godine sudjelovala u usponu na Karakorum gorje u Himalaji. Već u osam sati dvorana je bila dupkom puna tako da je obustavljeno prodavanje karata, a veliki dio publike morao se vratiti kući. U dvorani nije bilo slobodnog mjesta. Na prostoru lijevo i desno iza klupa stajali su slušaoci natiskani kao sardelle. Šteta da priredivačima nije uspjelo da dobiju za ovo predavanje veću dvoranu. Predavanje je otvorio predsjednik HPD prof. Cividini, koji je u nekoliko oduševljenih rečenica istakao značaj planinarstva i hrvatskih planinarskih srdaca za dokučenje znanstvenih istina. (Jutarnji list 8. II. 1935).

Prvi planinarski dan na Triglavu — Za planinarski dan, koji je sazvan za 18. srpnja o. g. na Triglavu i koji se 20. srpnja o. g. zaključuje kod Zlatoroga na Bohinjskom jezeru, vlada kod naših planinara veliki interes. Prema dosadašnjim vijestima i podacima poći će samo iz naših krajeva lijepi broj hrvatskih planinara, a dočekat će ih bratski slovenački planinari u Ljubljani, te zajedno sa hrvatskim i srpskim učesnicima prosljediti na Triglav. Bude li vrijeme poslužilo biti će ti dani prva velika i lijepa manifestacija zajedničke planinarske misli i mnogo doprinijeti tome, da planinarstvo u našoj državi postane moćan faktor u narodnoj privredi. (Jutarnji list 10. VII. 1925).

Sjajan uspjeh planinarskog dana na Triglavu — Sv. Janez pri Boh. Jezeru 20. srpnja (Posebni brzozav Jutarnjeg lista). Prvi planinarski dan na Triglavu, upriličen incijativom hrvatskih planinara, sjajno je uspio. Prisustvovao je ogroman broj hrvatskih, slovenskih i srpskih planinara. Triglavsko su kuće, okiće zelenilom i narodnim zastavama, bile prenapunjene sa planinarama, a hrvatski su planinari dočekivani posvuda ovacijama. U nedjelju na večer triglavске su kuće bile svečano rasvjetljene, a na triglavskom je vrhu ispaljen vatromet. Danas je slavlje na Bohinjskom jezeru, te se očekuje da će mu prisustvovati i Nestor slovenskih planinara župnik Aljaž. Vrijeme je upravo prekrasno, svi su učesnici oduševljeni vidikom, svi su dobro obavili uspon i silaz, a jedan između njih, popeo se je preko same sjeverne stijene na vrh Triglava. (Jutarnji list 21. VII. 1925).

Jugoslaveni osvajaju najviši vrh Škotske — ... Zbog smionih pothvata naši su penjači stekli dobar glas i u inozemstvu. Kvalifikacija naše visoke alpinistike pokazala se da ni u čemu ne zaostaje za napretkom ostalih narodnosti.

Među jugoslavenskim penjačima najbolji su dakako Slovenci. Oni su, kako se ono veli, u Alpama kod kuće. Kao iškusni alpiniste i oni oprobavaju svoje sile osvajanjem znamenitih vrhova van granice. Među ovima ističe se i jedna dama, poznata alpinistkinja gdje Mira Marko Debelakova, koja je pred par dana u Zagrebu održala opet jedno predavanje.

Predavačica povela nas je ovoga puta ponovo u Dolomite, a zatim po prvi puta u Škotsku. Pokazala nam je najvišu planinu Velike Britanije Ben Nevis i to sjevernu stranu koja je zbog svoje okomitosti običnim planinarima posve nepristupačna. Englezima je doduše uspjelo da ju smionim penjanjem svladaju, ali našim »plezalcima« to nije bilo dosta. Debelakova i njen partner Deržaj, preduzeli su, da se na vrh Ben Nevis popnru smjerom kojim još nikome nije uspjelo. Naravno, Englezi su pri tome očekivali da će se »Balkanci« blamirati, no prevarili su se... Nakon srdačnih čestitaka nad neočekivanim uspjehom koji je »Balkancima« ipak uspio, engleski drugovi prozače smjer ovoga prvenstvenog uspona »Jugoslavenskim smjerom«. (Novosti 1. II. 1935).

Silne mečave na Zagrebačkoj gori — Kako još od prošle mečave nisu putevi što vode preko Sljemena iskrčeni, a konačno je jučer pao novi snijeg, to se na pojedinim mjestima Zagrebačke gore nakupilo snijega i preko dva metra visine. Kraj tako visokog snijega zapelo je prošlih dana nekoliko automobila na cesti, a jutros je skoro postradalo i nekoliko ljudskih života. Još sinoć pošle su iz grada dvije seljanke s jednim djetetom prema Zagrebačkoj gori, da preko Sljemena stignu u Bistro. Međutim na pola puta, usred gore stigla ih je velika mečava sa silnim zapusima, i za kratko vrijeme seljanke nisu mogle više dalje. Zapele su u snijegu, koji je oko njih svakim časom rastao, prijeteći da ih do zore potpunoma zatrpa. Jutros je pošao na Sljeme medicinar Branko barun Gusich i najednom začuće dozivanje u pomoć. Pošavši prema mjestu otkuda su dopirali glasovi, našao je nekoliko seljaka oko jedne gomile snijega. Seljaci su lopatama razgrtali snijeg, propadajući sami sve dublje. Kako je barun Gusich imao posebne cipele, kojima se može bez opasnosti hodati i po najvećem snijegu, uhvatio je lopatu i iskopao već na pola smrznute seljanke i dijete. Prisutni seljaci odnijeli su promrzнуте seljanke i dijete u selo, gdje su ih zadržali dok ne ozdrave. (Večer 19. III. 1924).

Nesreća na Triglavu — unesrećena zagrebačka planinarka — Nadovezujući na jučerašnju našu vijest o nesreći na Triglavu, saznao je naš suradnik nekoje potankosti. Naši su

planinari s još jednim slovenskim planinarom krenuli po jednom od najtežih puteva, i to Bambergovim, na Triglav. Oprema njihova bila je manjkava, nijesu imali uže niti cepine, odjeća im je vrlo slaba bila, jer su u brzini spremanja na put zaboravili na najvažnije stvari. Uz svu manjkavost opreme napredovali su posve lijepo, kad se najednom digla bura, spustio snijeg, a temperatura zraka časomice je padala. Radi jake bure gospodica držala je za ruku jednog od planinara, ali nije mogla dugo da izdrži, jer su joj se od zime prsti ukočili i ona zamoli svoga pratiloca da joj ruku pusti i u isti čas kad si je ona ruku oslobođila strovali se u jednu dubinu oko 9–10 metara među kamenje. Jedan se između njih, jer ih je samo troje bilo, uputio po pomoć, a drugi je dobio sve svoje kapute i ogreća ranjenoj da se pokrije i zaštiti od jake zime.

Pomoć je stigla, ali sada nijesu mogli naći mjesto gdje se nalaze unesrećeni. Bila je gušta magla, zapao je novi snijeg, bura je urlala

i sada nastade mukotrpno traženje. Nesreća se zbila oko osam sati u jutro, a našli su ih tek u pet sati po podne. Talijanski vojnici stupili su odmah u akciju te uz pomoć naše dične »Skale« (Slovenski turistički klub — op. J. K.) i njenog požrtvovnog člana Jože spasili su je. Kod te zgodbe mal da nije životom platilo talijanski časnik, koji je bio voda ekspedicije. U pol dvanaest u noći stigli su sa ranjenicom na Aleksandrov dom gdje je ostala na njezi.

Čim se pronijela vijest u Zagrebu o toj nesreći, HPD, središnja u Zagrebu, stavio je sav svoj aparat u pogon te su u vrlo kratko vremena saznali za ime gospodice, gdje leži, stanje zdravlja itd. Te je još jučer na večer krenula pomoćna ekspedicija na Aleksandrovu kuću, da bolesnicu u koliko je već groznicu pala i bude sposobna za prenošenje, dopremi do prve željezničke stanice i dalje u Zagreb... Za uspjeh te pomoćne ekspedicije jamči nam naš poznati mladi alpinista g. Konrad Egi, koji je preuzeo vodstvo cijele ekspedicije. (Večer 12. IX. 1925).

Orijentacijski sport

● Prvenstvo BiH u orijentaciji održano je 5. X 1975. na Lopati kod Kreševa nakon provedenih društvenih i regionalnih natjecanja. Prijavilo se 13 ekipa od kojih je jedna odustala, a četiri su diskvalifikovane u toku natjecanja. Prvo je mjesto zauzela ekipa PD »Jahorina« iz Sarajeva, drugo »Tajjan« iz Zenice, a treće »Vilinac« iz Jablanice.

(Azra Bajramović)

● V. orijentacijski auto-rally Švicarske sekcije zagrebačkog PD »Vihor« održan je 4. listopada u planinskom području nedaleko mjesta Klus. Akciju su pomogla privredna poduzeća iz naše zemlje (Jugoton, Matica hrvatska, JAT), Jugoslovenski konzulat u Zürichu, Franz Rajnhard iz Egerkingena i restoran Burg iz Klusa. Natjecanje je prisustvovao i naš konzul Matačić iz Züricha. Starter je bio Rukavina, a među vozačima su bili Čačko, Javorški, Višnja i Lovro Jonak, Siledi, Golub, Gobec i predsjednik sekcije Vlado Horbec. Prvo je mjesto zauzeo Horbec sa suvozačem Acom, drugo slovenska ekipa, a treće Javorški i Čačko. Nagrade su podijeljene na svečani način u obližnjoj lovačkoj kući, posebno iznajmljenoj za tu priliku. Usponetu na taj lijep dogadjaj pokvarila je vijest da je nakon odlaska kuća izgorila, srećom ne krivnjom naših planinara nego zbog konstrukcijske greške.

(Zeljko Gobec)

● Memorijal »Janko Mišić« popularni je naziv za već tradicionalno orijentacijsko natjecanje koje se svake godine održava na području Samoborskog gorja. Ove godine

pripreme su bile na vrijeme poduzete, napravljen je i poseban pravilnik, sve je to obećavalo ne-svakidašnji dogadjaj. Prvo iznenadjenje došlo je uoči natjecanja, kada je u petak objavljena startna lista prijavljenih ekipa. Umjesto stotinjak ekipa, kao što je bilo prijašnjih godina, ovoga puta prijavilo ih se svega 55 iz 5 planinarskih društava te pripadnici JNA. Od zagrebačkih društava prijavila su se svega dva! Začuduje da se čak ni ona društva koja se zalažu za tzv. humani tip natjecanja (bez atletičarskih papuča, s planinarskim cipelama i na-prtjačama, s pitanjima iz prve pomoći, po mogućnosti s kompasom i sl.) ovoga puta nisu prijavila. Vjerojatno im ni ove propozicije ne odgovaraju? Sreća je što postoji planinarski podmladak koji se pobrije da natjecanje bude zaista masovno. Bile su prijavljene 63 ekipa planinarskog podmlatka.

U nedjelju ujutro 2. travnja održavao nas je organizator, PD »Japetić«, do Grgosove spilje, gdje je bio start. Dan je bio divan, kao stvoreno za ovakvo natjecanje. Nakon dobivenog zadatka jurimo prema prvoj kontroli i stižemo u posljednji čas. Naime svaka suvišna minuta između pojedinih kontrola jedan je negativni bod.

Umorni i iscrpljeni od silnih uspona i vratolomnih strmina stigli smo na cilj. S nestripljenjem smo očekivali rezultate i proglašenje najboljih, ali se organizator ispričao da mu je nemoguće u tako kratkom roku srediti sve podatke da će rezultati biti naknadno objavljeni u kancelariji PSH. Izgleda da je došlo vrijeme da se i u orijentacijskim natjecanjima uvede kompjutorska obrada podataka. Već nakon tri dana rezul-

tati su stigli. I kakvo iznenadenje! Između mnogih ekipa našao sam ih nekoliko koje uopće nisu bile prijavljene niti ždrijebane i koje su, čak što više, osvojile i na-grade! Čemu onda propozicije i pravilnici? Kako onda očekivati da natjecatelji postuđu pravila kad se tvorac tih istih propozicija ne pridržava? No evo tih rezultata:

1. PD »Japetić, Bišćan; 2. PD »Japetić, Kozlovec; 3. PD »Tuhobić«, Zgrabilj.

Od 16 prijavljenih omladinskih ekipa: 1. PD »Japetić«, Bezjak; 2. PD »Tuhobić«, Dojak; 3. PD »Tuhobić«, Jedut.

Od 37 prijavljenih ekipa članova: 1. PD »Vihor«, Ceraj; 2. PD »Ravnogor«, Plantak; 3. »Zastava 19«, Kindlaj.

Od 2 prijavljene ekipе starijih članova: 1. PD »Vihor«, Sindelić; 2. PD »Željezničar«, Kadić; 3. PD »Medvednica« Posarić.

(Ivica Mesić)

● Pogovor urednika. I opet lijep primjer kako natjecateljski duh štetno djeluje u našim planinarskim redovima. Iako sam autor gornjeg izvještaja smatra da je u natjecanju primijenjen tzv. humani tip, bez atetskih papuča, on doslovno kaže: jurimo prema kontroli... umorni i iscrpljeni od silnih uspona i vratolomnih strmina stigli smo... (a kakva su te ona druga, »nehuman« natjecanja?). I na kraju opet i uvijek ono isto i neizbjegno: nezadovoljstvo i psihički stresovi uzrokovani službenim plasmanom. Izgleda da je neriješiv problem kako u orijentacijska natjecanja unijeti planinarsku etiku drugarstva, nesebičnosti, humanizma i altruizma.

Velebit me voli

VILIM FERLIN

ZAGREB

Polagano sam prolazio stazom od istucanog kamenja u srcu Velebita. Tišina je vijorila krilima starih borova. U daljini sunce se sakrivalo ispod horizonta. Htio sam nekome objasniti osjećaj ove sretne okoline, njen dah, detalje njezine magličaste ljepote. Ali znao sam da ne mogu ništa reći. Da je šutnja jedini izraz njene veličine i mojega mira.

Promatrao sam planinu bez intelektualiziranja koje bi me moglo sprječiti da je osjećam. Bio sam čist. Okružen spontanošću prirode i jednostavnosću svoje duše.

Pogledao sam na glatki rub stijene i obuzme me misteriozna slika ispranog kamena. Asocirajući, čuo sam vodu kako žubori po površini i napreže se da mi nešto kaže. Slike nestane i ja ostahod sućelice ljudske individue čija mašta nešto traži u ovim tvrdim kamenim bespućima. U siluetama osamljenih kukova i boji neba što se svaki čas mijenja kao kameleon.

Planinom putuju nevidene vizije Svemira i planinareći ja sam ih lovio od jutra do mračka, neumorno krstareći putovima. Uvijek sâm. U meni je rastao Velebit unutarnjeg iskustva i duhovne stvarnosti nad kojom moj razum nije imao niti moći niti ju je mogao mijenjati.

I sasvim polagano, dok sam čvrsto koračao prema Rossijevoj kolibi, ova nova stvarnost, doživljena za jednog velebitskog sutona, sasvim me obuzme, kao trans prožimajući moj mozak i potpuno me oslobođajući zamisli i prosudjivanja običnog materijalističkog života što brije negdje dolje po cestama i gradovima jadranske obale ili ulicama Zagreba.

Osjećao sam finu transformaciju stvari, života i vlastite svijesti. Obuzme me novi stav prema svijetu. Plemenitiji, uzvišeniji, čišći. Promatrao sam more i obrise otoka Raba. Stajao sam na ulazu u kolibu. Shvatih da je to istinski planinarski život: biti negdje daleko i visoko, gubeći se u beskrajnosti, oslobođene kako surovosti tako i veza običnog življenja. Jer planinariti je vizija koja uznoси dušu iznad života i smrti.

Sloboda u planini izvan je domaćaja navika, uvjerenja i običaja. Ona je vlastiti zakon koji prihvata planinar ušavši u njen krug. To je novi život što struž žilama i vodi izvan dohvata uske sebičnosti i oslobođa nas stalnog sjećanja na vrijeme.

Sjene Rožanskih kukova izdužile su se i pružale ruke prema crnim provalijama. Ušao sam u kolibu i upalio svijeću. Čutio sam da nešto živi u meni zajedno s ovim tihim danom i crvenim suncem. Bio sam sretan na Velebitu. Rodila se nova svijest o sebi kao čovjeku ove zemlje koja nema granica ...

Planinarstvo se zasniva na unutarnjoj svesti i iskustvu koje nikakvo mišljenje ne može sprječiti da se rodi u nama. Jer razmišljanje i zaključivanje samo su jednostavni proces kao i probava. Planinarstvo je sloboda koja se duhovno ostvaruje i osjeća bez misli i riječi i obasjava nas kao blještanje milijuna zvijezda što putuju planinskim nebom ...

Zatvorio sam vanjska i unutarnja vrata. Koliba je mirisala na borovinu koja je gorila u peći. Legnuo sam na tvrdi ležaj. Zadovoljstvo i sreća sklopile su mi oči. Shvatio sam sa posljednjom iskrom svijesti: Velebit me voli ...

Poklon za rođendan

PETAR GUDELJ

SPLIT

U subotu navečer kazao sam sinu Saši da ćemo sjutra izjutra u 6 sati ići na Mosor. Tome se veoma obradovao. Nasmijao se, poskocić i poljubio me, zagrlivši me istodobno. Smjesta je pošao da puni sportsku torbu potrebnom opremom. U tome mu je pomagala mlada sestra, a i majka, samo ne baš tako oduševljeno kao on.

Osvanula je nedjelja. Saša se probudio već u zoru, još jednom pregledao prtljag i probudio me već u 5 sati, jer smo se dogovorili da me probudi prije budilnika, ako prvi ustane.

Krenuli smo na Mosor u društvu s dva zlajbljenika planina i prirode, Tenžerom i Đekićem, iz ogranka PD »Mosor« pri Domu JNA Split. Dok smo se penjali dobro markiranom stazom, često smo se osvrtni na predenu stazu i tražili pogledom po okolnom kršu ili dolini što nam se svida. Uz naše česte komentare i glasno pokazivanje oduševljenja, Saša je šutio i gledao u komentatora, pažljivo i upitno. Kada smo ugledali šumu i planinarski dom, Saša je priznao da nije bilo naporno i da mu se svida to što vidi. Đekić mu reče da je šteta boraviti za vrijeme vikenda u Splitu sa smogom.

Razgledali smo dom, popili čaj, odmorili se i kupili značke, razglednice i druge suvenire, a zatim smo pošli na obližnje vrhove i tu uživali.

Pred polazak Saša je zapisaо u knjigu dojmova: »Ovaj izlet na Mosor je najljepši poklon za 13. rođendan što mi je tata učinio.« To je bilo 1. 9. 1974. godine. Kada sam to pročitao bio sam ponosan, isto kao i Saša zadovoljan, što je zavolio planine.

Sjutradan na sastanku planinara, primio je planinarsku knjižicu, a od svoje ušteđevine kompletirat će planinarsku opremu.

Književnost

ZBORNIK RADOVA PLANINARSKOG SIMPOZIJA

Možda bi planinarski simpozij, koji je održan povodom 100-godišnjice organiziranog planinarstva u Hrvatskoj i Jugoslaviji, do danas bio istisnut iz naših sjećanja, zbog čega bi svakako bila promašena i temeljna svrha samog simpozija, da svi referati, prikazani na simpoziju, nisu sabrani i objavljeni u skromnom »Zborniku radova planinarskog simpozija« (Zagreb 1974) na preko 300 strojem otkucanih stranica.

Na ovaj način poruke simpozija, ma koliko bile često nedorečene ili svjesno diskutabilne, ali svakako uvijek dobronamjerne — dobole su svoju opipljivu dimenziju i zadržale željenu aktuelnost. A to je upravo i bila svrha održavanja simpozija, čiji su učesnici pokušali, sa manje ili više vještine, da iznesu ili bar načnu — bez dubljih diskusija i govorničkih nadmetanja — samo neke probleme suvremenog planinarstva, da podstaknu na razmišljanje i na dostojanstvenu izmjenu mišljenja u stručnoj ili informativnoj štampi, a sve radi pronaalaženja najboljih rješenja, te napokon da pokrenu možda i na neposrednu akciju.

Imajući u vidu ove ciljeve simpozija, organizatorima ovog potrebnog sastanka moglo bi se jedino upisati u grijeh što su dopustili potpunu slobodu izbora tema, što u ovom pogledu nisu imali dovoljno inicijative i hrabrosti da otvoreno traže tretiranje **određenih** pitanja, ili bar što nisu izvršili selekciju i usmjeravanje najavljenih referata, jer bi tako najaktuelniji problemi bili uspješnije izvučeni u prvi plan.

S druge strane potpuno je neobjašnjivo da su najviši planinarski forumi u pojedinim republikama (planinarski savezi i sl.) pokazali

gotovo kompletну sterilnost i nedostatak ideja u pogledu svog sudjelovanja na simpoziju, na kojem se naravno nisu očekivali niti željni »službeni« stavovi ovih foruma, nego samo njihova mišljenja o pojedinim aktuelnim pitanjima. Sve je ovo međutim izostalo, autori referata nastupali su isključivo u svoje ime, a predstavnici najviših republičkih planinarskih organizacija nisu čak sudjelovali ni u vremenski ograničenoj raspravi o nekim referatima, koji su se direktno odnosili bilo na njihove stavove u pogledu pojedinih pitanja, bilo na njihov rad.

Sreća je da su ovi nedostaci ipak donekle ublaženi nastupanjem samih autora prikazanih referata, koji su — kao po nekom dogovoru — svoja razmatranja usmjerili uglavnom u dva pravca: 1. na prikazivanje historijskog razvitka planinarstva u određenim regijama i 2. na iznošenje nekih aktuelnih problema suvremenog planinarstva, čiju su težinu ocjenjivali sami autori. Samo za dva inače temeljito obrađena referata može se reći da iskaču iz ovih tematskih cjelina planinarskog simpozija: »Razvoj upoznavanja dinarskih planina« od prof. Markovića i »Velebit u našoj književnosti« od A. Rukavine.

U postojanost ovih činjenica bez napora se može uvjeriti svaki čitalac »Zbornika«, koji ima samo nešto refleksa i sposobnosti da razluči bitno od nebitnog. S druge strane, pred ovim činjenicama, nespretno formulirane tvrdnje da simpozij predstavlja »...svojevrsni omnibus veoma raznolikih i raznorodnih tzv. referalnih priloga« (prof. Blašković u časopisu »Povijest sporta« broj 23/1975) ostaju potpuno razgoličene u svojoj nedobronamjernosti i neodgovornosti.

TEME U ZBORNIKU

Prva skupina referata (Veljković: Ideje o bratstvu i jedinstvu u planinarskoj sredini, Griman: Razvoj planinarstva u dalmatinском kršu, Bojanović: Planinarstvo na Durmitoru, Sudnik: Zlatna godina HPD, Poljak: Planinarska književnost, Pojljak: Alpinistika, Kraš: Ivančića, Vokoun: »Prijatelj prirode«, Čaušević: Razvitak planinarstva u BiH do 1941., Besirović: Razvoj planinarstva u BiH od 1945.) većinom predstavlja faktografsko nizanje činjenica o razvitku planinarstva ili uopće o planinarskoj prošlosti, što je sve donekle i razumljivo ako se uzme u obzir da naša stanje gotovo početničko stanje naše planinarske historiografije. Iako u gotovo svim prilozima ove vrste nedostaje analiza poredanih činjenica ili iznošenje novih, pa makar i polemičkih ideja, ipak se ovi prilozi — bez obzira na početničku nesistematičnost nekih autora — ne će moći zanemariti prilikom daljeg istraživanja naše planinarske historije. Posebno napominjem da rad dra Z. Poljaka o planinarskoj književnosti naših naroda predstavlja originalan pokušaj (u poglavljaju o planinarskoj književnosti u BiH autor ne spominje časopis »Der Tourist« koji je izlazio u Sarajevu na njemačkom i hrvatsko-srpskom jeziku

1909/1910. godine, »Sarajevski sportski list«, glasilo Nogometnog podsaveta i Društva planinara BiH, »Prijatelj prirode« i Lovačkog društva 1922/1923, »Jugoslavenski šport«, glasilo Planinarskog društva »Kosmos« 1923/1924, mjesečnik »Kosmos«, glasilo istimenog društva, izašao svega jedan broj 1927. godine, a ovdje bi možda spadao i skautski mjesečnik »Krin«, 1924, Banja Luka), dok u referatu Franje Vokouma nalazimo dosta nepoznatih ili malo poznatih podataka ne samo o »Prijatelju prirode«, nego i o prilikama, pod kojima se razvijalo planinarstvo prije minulog rata.

U referatima, koji razmatraju suvremenu problematiku planinarstva, vidno strši prilog Tone Strojina »Planinstvo — življenska in kulturna potreba človeka«, u kojem se pokušava pružiti presjek sadržaja planinarstva i planinarenja. Ovaj referat bi zasluzio posebno razmatranje pogotovo u povezanosti s drugim sličnim referatima, koji — ne bez polemičkih akcenata — tretiraju istu ili sličnu problematiku.

Ponekad teško prihvatljive ali svakako svježe ideje Velibora Stanišića (»Neki momenti od značaja za razvoj planinarske ideje«) ne bi smjeli bar da-

nas da izmaknu pažnji planinarskih organizacija, dok s druge strane, i pored odavanja pune podrške mnogim stavovima Duška Jovanovića (»Goranska misija planinarskih organizacija«), ipak izjedne njegove prijedloge teško da možemo smatrati realnim (na primjer prijedlog za potpuno uključenje planinarskih organizacija u goransku misiju i sl.), dok neke moramo energično otkloniti, a posebno prijedlog da se odstrijeli »... najmanje 75% srna i jelena, divokozla i sl., jer su velike štetočine goranskoj misiji«. Mi smatramo upravo obratno da divokozle, jelene, srne i sličnu divljač planinari moraju svim sredstvima uzeti u zaštitu kao lijepe ukrase naših planina, pa i pod cijenom konfrontiranja s lovom kao nazovi-sportskom disciplinom. Jer, ako je lov ikada bio sport, danas je to najmanje, budući da moderno lovačko oružje (brzometne puške, snajperi, sigurne »čeke« i sl.) isključuju svaku neizvjesnost, svaki napor, svaku borbu i nesigurnost, što su sve osnovni elementi sporta, i lovce pretvaraju u sakupljače olako pribavljениh trofeja, a često i u kupce jeftinog mesa plemenite divljači, koja inače nosi najmanje štete šumskom fondu. Glavne štetočine treba tražiti u vinovnicima nesmiljene sjeće i obijesnog izigravanja onih zakonskih propisa koji poduzeća drvene industrije obavezuju na pošumljivanje isječenih površina i goleti, kao i na racionalno iskorišćavanje našeg prilično degradiranog šumskog bogatstva.

Studija Marjana Krišelja »Radio u televizija — moderna medija za propagaciju planinstva« bez sumnje predstavlja jedan od najvrednijih priloga »Zbornika«. Autor se upušta u razmatranje mučnog problema planinarske propagande, daje veoma konkretnu programske prijedloge i sugestije, ali nam ipak ostaje dužan potpun odgovor na esencijalno pitanje: kako planinarsku propagandu učiniti interesantnom za svuvenom, nevoznom, pa i površnjakom slušaoča, gledaoca ili čitaoca, koji najčešće postaje neprobojno indiferentan pred našim dosadašnjim nastojanjima, uglavnom ograničenima na iznošenje klisiranih podataka o poduhvatima i uspjesima pojedinih planinarskih organizacija, o idiličnim pričama s izleta, na kojima smo bili redovito »umorni ali zadovoljni«, o planinama »kao izvoru zdravlja i druželjublja« i o planinarima, koji odlaze u planine »da bi bili zdravi i krepki do u duboku starost«. Planinarsku propagandu danas treba prilagoditi psihologiji modernog čovjeka, pa je upravo zbog toga autor trebao da napravi jedan odlučniji korak naprijed.

Odnos planinarstva prema zaštiti čovjekove sredine na ovoj »jedinoj zemlji razmatraju prof. Vladimir Đorđević i mr. Željko Kašpar. Citajući njihove veoma aktuelne priloge, ostajemo pod dojmom da autori nisu bili dovoljno konkretni s obzirom na imperativ današnjeg trenutka. Nije dovoljno samo utvrđivati činjenice ili predlagati dugoto-

ročni program odgoja mlađih (što se naravno ne smije nikada zaboraviti), nego danas treba direktno pozivati planinare na uzbunu, kada već pojedini planinarski forumi šute, dok planinarska društva, slijedeći ramenima, gledaju kako motorke bezobzirno uništavaju bez izgleda za obnovu najlepše šumske komplekse na njihovim »matičnim« planinama.

Prilog Milivoja Gluhaka »Planinarstvo i općenarodna odbrana«, nesporno aktuelan, spada u red referata, koje treba pažljivo čitati i direktno pre takcijski.

Bojim se da postavke Juraja Posarića o planinarskoj orientaciji stote u koliziji sa stavnim stanjem. Ne treba zatvarati oči pred činjenicom da su orientacijska natjecanja zaista natjecanja i da su inkorporirana u planinarstvo ne samo radi školanja kadrova, nego i radi unošenja više dinamike i izazova u dosadašnje tih i nespektakularno planinarsko nastupanje, da bi se tako pridobile mlađe generacije, koje traže više ritma i uzbudljivanja.

Jedini alpinistički prilog »Alpinistička škola« (autor Jerko Kirigin) ima svakako svoju veliku praktičnu vrijednost. Za žaliti je što autor u uvodu nije razvio svoje inače realno postavljene teze o alpinizmu kao jednoj od kategorija planinarstva, te o odnosu između planinara-penjača i planinara-pješača.

Po svojoj namjeni su u uskoj vezi s referatom ing. Kirigina dva priloga Dragi Bozje (»Objekti u planini kao jedno od sredstava za organizovanje planinarskih djelatnosti« i »Planinarstvo u obveznom programu nastave fizičkog odgoja«), kao i referat Jože Melanšeka »Vzgoja mladine u Planinski zvezzi Slovenije« (u referatu se iznose značajni rezultati smislenjeg rada s omladinom u Sloveniji, kao i program budućih nastojanja).

Ako pretpostavimo da su tačni statistički podaci, kojim operira Ekrem Gacić u svome referatu »Ekonomski osnove i razvitak planinarstva u BiH«, i tada bi bilo teško bez rezerve privlati njegovo prilično pojednostavljeno stanovište da planinarstvo zavisi od stepena privredne razvijenosti. No i pored toga, Gacićev prilog zasluguje pažnju, jer spada u red referata koji unose nove ideje u razmatranje suvremene planinarske problematike.

Napokon, posljednji prilog, »Fenomen planinarstva kao problem našeg vremena« H. Čauševića, predstavlja pokušaj da se planinarstvo svrstava u red sportskih disciplina. U ovom pogledu autor iznosi i određenu argumentaciju.

Već smo u uvodu istaknuli da su autori tretirali pojedine probleme ne po težini njihove aktualnosti, nego po osobnom afinitetu. Zbog toga su ostala netaknuta mnoga otvorena pitanja, dok su druga, možda manje aktuelna, došla do izražaja. Ali to ipak ne umanjuje vrijednost jednog napora.

H. Čaušević

© »Tehničar«, nastavni i informativni list Tehničkog školskog centra JNA, koji izlazi u Zagrebu već devet godina, u posljednje vrijeme donosi sve više napisu planinarskog sadržaja. Tako u broju 56–57 od 1974. objavljuje na istaknutom mjestu viesti o Simpoziju planinara Jugoslavije u Zagrebu, o domu u Tuku i o usponu na Triglav generala Zarka Alujevića u društvu s predsjednikom PSH. U broju 60–61 ove godine planinarstvo već ima posebnu rubriku u kojoj je 6 priloga. Najzanimljivije i vrlo duhovito piše Milan Bajić o temi »Kako (ponovno) upoznati planinu«. Za ovu rubriku ima za slugu Đuro Milošević, nastavnik

u TSC JNA i tajnik PD »Sutjeska«. List je internog karaktera i nije u slobodnoj prodaji.

© »Arena«, ilustrirani zagrebački tjednik, donio je reportažu na 3 stranice sa slikama u koloru o jugoslavenskoj ekspediciji na Makalu u Himalaji pod naslovom »Vrh oslojen, alpinisti u bolnici«. U Zagrebačkom »Vjesniku« od 23–24. studenoga također je objavljena oveća reportaža o ovom uspjehu, napisana u mnogo ozbiljnijem obliku (autor Salih Zvizdić) i s vrlo uspјelom shemom uspona koju reproduciramo na omotu ovoga broja.

»Kaj«, zagrebački časopis za kulturu i prosvjetu, posvetio je cijeli broj 8, 1975. uspomeni našeg istaknutog planinara i borca za zaštitu prirode, prof. dra Branimira Gušića. Svezak nosi naslov »Priroda i čovjek«, ima 128 stranica, bogato je ilustriran fotografijama iz Gušićeve ostavštine, a sadrži dva dijela. Veći dio se sastoji od izbora Gušićevih članaka u rasponu od 1918. do 1974. godine (među njima su i članci objavljeni u »Našim planinama« i »Hrvatskom planinaru«, a u drugom dijelu su članci o prof. Gušiću Z. Poljaka, Z. Krajine i M. Markovića. Časopis »Kaj« može se dobiti u svakoj boljjoj knjižari ili u redakciji (Zagreb, Ulica braće Oreški 16) uz cijenu od 30 dinara.

Zaštićeni speleološki objekti u Hrvatskoj

VLADIMIR BOŽIĆ

ZAGREB, AO PD »Željezničar«

Početkom 1974. godine sve je ljubitelje prirode obradovala vijest da je kraj Samobora, nedaleko Zagreba, otkrivena nova špilja s mnogo lijepih sigastih ukrasa. Mnogi su tada znatiželjnici, a među njima i brojni speleolozi, pohrili pogedati to »čudo«, jer su prve novinske vijesti govorile da se radi o iznimno lijepoj špilji. A zaista se i radi o posebnom speleološkom fenomenu.

Špilja u selu Otruševcu dobila je službeni naziv »Grgosova pećina«. To je mala špilja, ali tako puna siga, da nema površine stropa ili poda koja nije pokrivena sigovinom. Kako se špilja nalazi relativno blizu Zagreba i Samobora, uz seosku cestu, interes za razgledavanje špilje toliko je porastao, da je zaprijetila opasnost da se nekontroliranim ulazom špilja uništi. Brojni »ljubitelji« prirode htjeli su (nažalost, mnogi i jesu) za uspomenu ponijeti dio »Samoborske Postojne«, pa je na stručni prijedlog mr. geologije Srećka Božičevića iz Zagreba ulaz u špilju osiguran vratima i na taj je način omogućena kontrola ulaza u špilju. Nakon prvog obilaska i istraživanja S. Božičevića, obaviješten je i Republički zavod za zaštitu prirode, koji je već početkom svibnja 1974. godine donio rješenje, kojim se špilja u Otruševcu stavila pod zakonsku zaštitu kao geomorfološki spomenik prirode. To je u nas jedinstveni primjer da je jedna novo otkrivena špilja u tako kratkom roku dobila zaštitu. Kako bi bilo lijepo da je takvih primjera više jer, prisjetimo se, koliko je bio dug put u prošlosti da se u Hrvatskoj zaštite najvredniji speleološki objekti.

Prvi zakon kojim se speleološki objekti na današnjem teritoriju SR Hrvatke stavljavaju pod zaštitu države potječe iz 1900. godine. To je »Zakon o zaštiti pećina« koji je ujedno i jedini zakon kod nas, koji govorи isključivo o speleološkim objektima. Tokom daljih godina zaštita speleoloških objekata ostvarena je putem zakona kojim je obuhvaćena cjelokupna priroda. Nakon drugog svjetskog rata prvi zakon kojim su bili zaštićeni i speleološki objekti je »Zakon o zaštiti spomenika kulture i prirodnih rijetkosti DFJ« 1945. godine. Poslije zakona mijenja naziv u Zakon o zaštiti prirode. Republički Zakon o zaštiti prirode izglasан je 12. VII 1965. godine na sjednici Prosvjetno-kulturnog vijeća Sabora Hrvatske (Narodne novine br. 34 od 1965. godine).

Tim je zakonom definirano što se sve zaštićuje i kako. U članu 14 tog zakona je rečeno da se posebno zaštićuju objekti prirode, a to su:

1. Opći prirodni rezervati
2. Pojedine biljne i životinjske vrste i njihove zajednice
3. Spomenici prirode
4. Rezervati prirodnih predjela
5. Memorijalni prirodni spomenici

Za objekte prirode vezane uz speleologiju, važno je naglasiti da su zakonom zaštićeni ne samo pojedini speleološki objekti već i sva flora i fauna u njima. Članom 22 predano je ovlaštenje Republičkom zavodu za zaštitu prirode da na osnovu svoje stručne ocjene izdaje akte i rješenja o zaštiti pojedinih spomenika prirode. Tako su članom 18 Zakona o zaštiti prirode zaštićene sve biljke i životinje u svim speleološkim objektima u SR Hrvatskoj, a rješenjima Republičkog zavoda za zaštitu prirode posebno su zaštićene sve vrste šišmiša i čovječje ribice. Članom 19 su također kao spomenici prirode zaštićeni i speleološki objekti. Republički zavod za zaštitu prirode načinio je popis posebno zaštićenih objekata prirode.

Prema popisu posebno zaštićenih objekata prirode sa speleološkog stanovništva za nas su značajni:

- I. Strogi prirodni rezervati
1. Hajdučki i Rožanski kukovi na Velebitu (Varnjača i Hajdučka špilja).
- II. Upravljeni prirodni rezervati
- U njima nema speleoloških objekata.

- III. Nacionalni parkovi
1. Plitvička jezera
2. Paklenica
3. Risnjak
4. Mljet

Na području spomenutih nacionalnih parkova ima mnogo speleoloških objekata, a među njima su neki i posebno zaštićeni (vidi pod VII c).

- IV. Pojedinačne biljne vrste
(Među zaštićenom florom nema posebne špiljske flore).

- V. Pojedinačne životinjske vrste
Od zaštićenih 27 vrsta samo dvije vrste žive u speleološkim objektima: šišmiši i čovječje ribica.
- VI. Specijalni rezervati
(Među njima nema speleoloških objekata).

VII. Spomenici prirode

a) Geografski i geološki

Između 8 zaštićenih objekata u izvjesnom je smislu Crveno jezero kod Imotskog speleološki objekt.

b) Paleontološki

1. Polupećina Hušnjakovo kod Krapine
2. Grapčeva pećina na Hvaru
3. Pećina Vindija kod Donje Voče
4. Mačkova (Velika) pećina u Velikoj Sutinskoj

c) Geomorfološki

1. Modra špilja na otoku Biševo
2. Špilja Lokvarka u Lokvama
3. Cerovačke pećine kod Gračaca
4. Špilja Vrlovka u Brlog-gradu kod Ozlja
5. Močiljska špilja kod sela Podbrežje, iznad Rijeke Dubrovačke
6. Špilja Sipun kod Cavtata
7. Špilja Vranjača na Mosoru
8. Golubnjača — pećina u Nacionalnom parku Plitvička jezera
9. Šupljara — pećina u Nacionalnom parku Plitvička jezera
10. Crna pećina (Vila jezerkinja) u Nacionalnom parku Plitvička jezera.
11. Amidića pećina kod Perušića u Lici
12. Medina pećina kod Perušića u Lici
13. Samogradnska pećina kod Perušića u Lici
14. Špilja Rača na Lastovu
15. Vela špilja kod Vele Luke
16. Medvedina špilja na otoku Biševo
17. Špilja na otoku Ravniku
18. Ponor Gotovž kod Klane
19. Pećina Ledenica kod Studenaca u Lici
20. Pećina Ostrovica kod Gospića
21. Pčelinja pećina kod Vrepca u Lici
22. Petrićeva pećina kod Studenaca u Lici
23. Špilja u Otruševcu kod Samobora

VIII Rezervati prirodnih predjela

a) Park — šume

Između ostalog tu su spomenute:

1. Park-šuma Golubinjak kod Lokava (u kojoj ima i uređenih malih špilja).
2. Park-šuma Jankovac u kojoj ima pristupačnih špilja.
3. Okolica Ozalj-grada (u kojoj ima manjih ali biološki interesantnih speleoloških objekata).

b) Ostali

Između ostalog tu su uvršteni:

1. Vražji prolaz i Zeleni Vir kod Skradu (u kanjonu Vražji prolaz ima i speleoloških objekata).
2. Pazinski ponor u Istri
U ovoj grupi su i zaštićena područja uz rijeke kao npr. uz Krku, Slušnicu, Krčić, Rijeku Dubrovačku, zatim kanjoni Cetine, Zrmanje i Čikole te Limski zaljev i zaljev Zavratnica u kojima ima speleoloških objekata.

IX. Memorijalni prirodni spomenici

Među njima je speleološki objekt Titova špilja na otoku Visu.

Kao što je iz iznijetog vidljivo, posebno je zaštićeno 29 objekata, dok ih je više zaštićeno na indirektan način.

O svim posebno zaštićenim objektima prirode u SR Hrvatskoj Republički zavod za zaštitu prirode vodi evidenciju, odnosno registrar sa svom potrebnom dokumentacijom. Zanimljivo je ovdje konstatirati da među posebno zaštićenim speleološkim objektima u Hrvatskoj nisu špilje kao što su npr. Veternica kod Zagreba, speleološki objekti na Horvatovim stubama na Sljemenu, Manita peć i Vodarica u Paklenici, Vitezović-špilja na Krku, Hajdova Hiža kod Delnica, Gospodska i Rudelića pećina kod izvora Cetine i dr. koje također imaju određenu vrijednost.

Pred petnaestak godina bilo je više prijedloga za zaštitu speleoloških objekata (vidi: Ing. Mate Huljev: »Zaštita speleoloških objekata u NR Hrvatskoj« — Speleolog, 1959—1960, str. 5; »Osnovna znanja iz speleologije«, Zagreb 1961, str. 28; Mirko Malez: »Pećine u Hrvatskoj, njihovo značenje i zaštita«, Zaštita prirode u Hrvatskoj, Zagreb 1961, str. 133), ali, vjerojatno zbog nedostatnog obrazloženja, prijedlozi nisu usvojeni. Osim danas zaštićenih objekata prije su bili predloženi još slijedeći speleološki objekti: špilja Veternica i Medvednica na Medvednici; Rodičeva, Janečekova i Kostelčeva pećina na Plitvičkim jezerima; Manita peć, Vodarica i Veliki Sklop u Paklenci; Baraćeve špilje kod Rakovice; Medveda pećina i pećina Bukovac kod Lokava; Hajdova Hiža kod Delnica; Muževa Hižica kod Skrade; Medvedica u Ogulinu i Kuštrovka kod Ogulina; Jama na Ziru i Konjevratovićeva pećina kod Metka; Brkina pećina kod Lovinca; Jama na Vrtlini na srednjem Velebitu; Gospodska pećina kod izvora Cetine; Kupiči pećina, pećina na Brehu i Novačka pećina na Čičariji; Oporovina kod Medveje na Učki; Kranjčeva pećina kod Lupočlava; Golupska jama i Nugljanska peć kod Buzeta; Romualdova pećina u Limskom kanalu; Šparožna i Crljenečeva špilja kod Kastva; Škuljica na Krku; Vlaška peć kod Šibenika; špilja na Vidovoj gori i špilja u Kopčinama na Braču; Strašna peć na Dugom otoku i pećine Rikavice na Mljetu.

Prijedlog za zaštitu nekog speleološkog objekta može dati svatko i uputiti ga Republičkom zavodu za zaštitu prirode (41000 Zagreb, Ilica 44). U prijedlogu treba biti lokacija i opis objekta (po mogućnosti nacrt), fotografije i razlog zbog kojeg je potrebno objekt zaštititi (lijepa sige, flora i fauna, paleontološki i arheološki nalazi i dr.). Predstavnici zavoda posjeti objekt (osobno se uvjere u istinitost navoda) i pokrenu administrativni postupak. Nekada postupak traje dulje vremena, a to je obično onda ako je ulaz u speleološki objekt na privatnom zemljištu. Prema čl. 1 Zakona o zaštiti prirode SRH »priroda je kao cjelina pod zaštitom društvene zajednice«, a speleološki objekt je dio prirode, pa vlasnik zemljišta nema ista prava na speleološki objekt kao na zemljište (na

površini). Uz to mogu postojati i razni problemi oko vlasništva zemljista.

No, samim zakonom i rješenjem Republičkog zavoda, ne rješava se u praksi problem zaštite speleoloških objekata. Članom 49 Zakona o zaštiti prirode oštećivanje i uništavanje posebno zaštićenih objekata prirode smatra se krivičnim djelom, a također i odnošenje ili izvoz posebno zaštićenih pokretnih objekata prirode bez posebnog dopuštanja Republičkog zavoda. Istim članom predviđena je novčana kazna ili zatvor za navedeno kričivo djelo, pa čak i za pokušaj.

Nažalost, unatoč zakonu, raznim rješenjima i kaznama, svjedoci smo uništavanja i zagađivanja naših vrijednih speleoloških objekata. Zato svi mi ljubitelji prirode, budimo ujedno i njeni čuvari, čuvajmo sve što je ona stvorila, a naročito objekte koji imaju posebni značaj, kao što su speleološki objekti.

LITERATURA

- Šarinić J.: »Vandalizam u Lici«, Hrvatski planinar, 1927. br. 6.
Anonimus: »Vandalizam u spiljama« Hrvatski planinar, 1931. br. 6 str. 168.
Božičević S.: »Zaštita krških fenomena«, Speleolog, 1954. br. 2. god. II, str. 56.
Huljev M.: »Zaštita speleoloških objekata u NR Hrvatskoj«, Speleolog, 1959/60. god. VII-VIII, str. 5.

- Božičević S.: »Zaštita pećina u Hrvatskoj i njihovo uređenje u turističke svrhe«, Drugi jugoslovenski speleološki kongres, 1961, Zagreb, str. 147.
Segre V.: »Kultura speleoloških istraživanja i zaštita pećina«, Osnovna znanja iz speleologije, 1961. Zagreb, str. 27.
Huljev M.: »Zaštita speleoloških objekata u NR Hrvatskoj«, Osnovna znanja iz speleologije, 1961, Zagreb, str. 28.
Kamenarović M.: »Historijat zaštite prirode u Hrvatskoj«, Zaštita prirode u Hrvatskoj, 1961. Zagreb, str. 7.
Malez M.: »Pećine u Hrvatskoj, njihovo značenje i zaštita«, Zaštita prirode u Hrvatskoj, 1961. Zagreb, str. 133.
Bralić I.: »O potrebi i problemu zaštite pećina kod nas«, Prijroda, 1965. Zagreb, br. 5.
Bralić I.: »O zaštiti naših pećina«, Zaštita prirode — svrha i zadaci, 1970. Zagreb, str. 23.
Oršić D.: »Popis posebno zaštićenih objekata prirode«, Zaštita prirode — svrha i zadaci, 1970. Zagreb, str. 32.
Bralić I.: »Zaštita pećina i njihovo turističko koštenje«, Peti jugoslovenski speleološki kongres, 1970. Skoplje, str. 287.
Bralić I.: »Über die Notwendigkeit und das Problem des Höhlenschutzes in Kroatien«, IV. medunarodni speleološki kongres, 1971. Ljubljana, Tom 6. str. 85.
Grupa autora: »Rezervati i spomenici prirode«, Prirodne znamenitosti Hrvatske, 1973. Zagreb.
Mršić N.: »Zaštita prirode — svrha i zadaci«, Planinarski list, 1973. Rijeka, br. 2. str. 52.
Kašpar Z.: »Planinari i zaštita speleoloških objekata«, NP br. 11-12/1974.
Mršić N.: »Zaštita prirode — svrha i zadaci«, Planinarski list, 1974. Rijeka br. 2. str. 50.
Habe F.: »Prvi jugoslovenski simpozij o turističkih jama u njihovi zaštiti«, Naše jame, 1974. Ljubljana, br. 16. str. 3.
Habe F.: »Turistične jame v Jugoslaviji in njih zaščita«, Naše jame, 1974. Ljubljana br. 16, str. 7.

Zaštita prirode

● **Masovno uništavanje crnogorične, i to baš najlepših mladih primjeraka jela i borova, nije izostalo ni prošlih predlagdanskih dana zahvaljujući starom pretkršćanskom poganskom običaju kićenja tih stabala u našim stanicima. Taj običaj iz barbarskog doba naše kulture nažalost je teško iskorijeniti, s jedne strane zbog preduboko ucijsnjene mistike i u onih gradana koji smatraju da su s time »raskrstili«, a s druge strane zbog nesavladivog egoizma onih koji žele imati »svoj bor«. Citali smo ove godine u novinama prilično oštrelj riječi napisanih radi zaštite naših ionako već osiromašenih šuma, ali i ove go-**

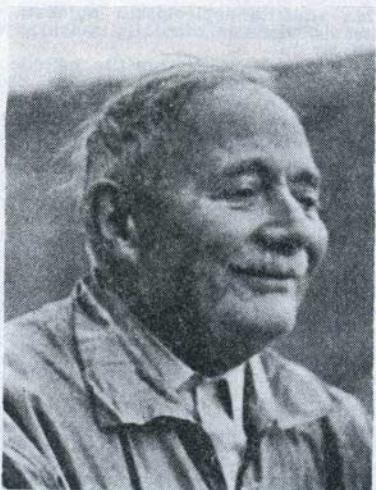
dine uzalud. Ima doduše jedna promjena: odsad lugarsko osoblje strogo nadzire šume radi kradljivača, ali zašto? Zato da bi samo sijeklo stabla i prodavalo ih radi vlastite zarade. Nas ljubitelje prirode ne zanima u čiji će džep novac krenuti, nas zanima samo da jele i borovi ostanu na onim mjestima gdje bismo svi mogli uzivati blagodat koju nam pružaju. (Z. P.)

● **Mount Everest postaje smetište.** Prema procjeni ekologa podnožja himalajskog masiva pretvorit će se za 10 do 20 godina u nepregledno smetište ako se zagadivanje i

uništavanje prirode, osobito flore, bude nastavilo sadašnjim tempom i u opsegu do kojeg se razmahalo posljednjih godina. Naime, svake godine stigne u Nepal blizu 100 000 turista iz cijelog svijeta. Većina ih kreće prema podnožju Himalaje i nižim padinama Mount Everesta. Oni za sobom ostavljaju na tone otpadaka i bezobzirno krče drveće i grmlje za svoje logorske vatre. Ogoljelo tlo na onim strminama izvrgava se pustošenju bujica i odronjavanju. Prirodoslovci i ekolozi nedavno su u Nepalu izrazili u jednom apelu javnosti svoju duboku zabrinutost za sudbinu prirode podno najvišeg vrhuncu svijeta.

Vladimir Rajković (1875–1975)

Uvijek smo vjerovali da prirodna smrt ne će okončati životnu nit Vladimira Rajkovića — Cika Vlade. Vjerovali smo u to već godinama, točnije: otkad smo prestali da ne vjerujemo da je u svom životu prešao devetu deceniju, a ipak je stalno s nama — na sastancima svog matičnog društva »Javor«, na izletima, marševima, sletovima. Družio se s nama jer svojih vršnjaka nije imao. Davno nema njegovih ispisišnika iz balkanskih ratova i sa solunskog fronta ni vršnjaka iz poduzeća »Jugo-

lektra«, u kome je stekao penziju. Bio je najstariji u beogradskoj planinarskoj organizaciji. Poštivali smo ga, bio je uvijek u našem prvom redu, prvo smo njega predstavljali kada nam dođe neki uvaženi gost. Danas možemo slobodno reći da smo Ciku Vladu ne samo poštivali već smo ga i »pokazivali« kao dokaz korisnosti boravka u prirodi, a on je planine počeo da pohoda još 1903. godine, onako za svoj groš, da bi poslije drugog svjetskog rata bio jedan od osnivača planinarskog pokreta u Beogradu. Imao je 70 godina kada je u maršu prešao put od Durmitora do Tjentista. Obišao je valjda sve naše planine i mnoge u svijetu. Prešao je 70. godinu kada je krenuo na Mont Blanc, a nama je više nego njemu bilo žao što i na taj vrh nije stigao. Nije nas nikada gradio, ali nas je uvijek savjetovao. Bio je naša jestica, jer zbog njegove prisutnosti nismo smjeli nešto da propustimo. Kada je iz ranca vadio hranu prvo bi sve ponudio, pa onda jeo.

Cika Vlada je prešao da se s nama druži 29. novembra 1975. godine na Avali. Bio je žrtva prometne nesreće. Ako je sudbina kobna, ovog puta je i nešto darovala. Cika Vlada je posljednji put vidi Sunce na Avali, planini koju je najviše volio. Volio je kao što vojnik piše pisma djevojci. Bar četiri puta sedmично dolazio je na Avalu. S beogradskog trga Slavije polazio bi autobusom ka podnožju planine, a onda stazom s 15 okuka do vrha i Mitrovićeva doma. Postao je simbol te staze i planinari Beograda će je zbog toga obilježiti kao »Cika Vladinu stazu«.

Kada je prije neku godinu na Tari pozdravljao posjetioce Smotre planinarskog podmlatka Jugoslavije, održao je govor od jedne rečenice koju su sva djeca razumjela: »Djeco, piјte vodu s izvora i dišite uzduž koji sume čistu, pa ćete kao Cika Vlada dolaziti ovamo i u godinama koje će biti veće od mojih«. Svojim godinama Cika Vlada je dokazivao istinitost tih riječi, a na nama je obaveza da je ponavljamo i druge u njih uvjeravamo.

B. Veljković

Skupština Planinarskog saveza Srbije

Planinarski savez Srbije održao je redovnu sedmu skupštinu 22. i 23. novembra 1975. godine na Divčibarama, jednoj od Valjevskih planina koja je već prerasla u turističko-sportsko-rekreativni centar. U pozivnici za skupštinu umesto dnevnog reda pisalo je: »... i ovom prilikom govorićemo o tome kako smo do sada radili i dogovaraćemo se kako još bolje da radimo da bismo ideje planinarstva približili najširim masama naših građana«. U tom duhu trajala je i cela skupština. Uvodni referat »Mogućnosti za ubrzani razvitak planinarstva u SR Srbiji«, koji je podneo dosadašnji predsednik PSS Đoko Stojićić, i 30 učešnika u diskusiji, od kojih je oko 20 bilo iz osnovnih organizacija — društava, više su govorili o teškoćama u radu i iznosili predloge kako da se radi, nego što su isticali rezultate dosadašnjeg rada. To je potvrđilo da PSS odbacuje samozadovoljstvo i da se opredeljuje za nove rezultate.

Na skupštini je rečeno da ima sredina u kojima su planinarska društva uspela da okupe veliki broj članova (Beograd, Novi Sad, Niš, Majdanpek) ali da ima i krajeva sa izuzetnim uslovima za razvijati planinarstvo bez aktivnosti i bez društava (pre drugih područje zapadne Srbije). Naglašeno je da bez masovnijeg odziva omladine na program planinarske organizacije i učestvovanja mlađih u akcijama ne treba očekivati nove i veće rezultate. Veća povezanost planinarstva i radnih organizacija — druga je obaveza planinarskih društava. Planinari SR Srbije su oduvek dobro saradivali sa Jugoslovenskom narodnom armijom. Sve akcije planinara prozeće su koncepcijom opštenarodne odbrane. Dragoceni ideološki deo programa planinarske organizacije je negovanje bratstva i jedinstva. Tra-

jan je zadatak planinara da doprinose širem upoznavanju ljudi iz svih naših krajeva, jačanju ljubavi i patriotizma prema domovini i tradicijama NOB-a. Kako su planinari ljudi sa najrazvijenijim osećanjem za prirodu, normalno je da od njih potiču mnoge inicijative za očuvanje prirode.

Nedostaje stručna literatura, nema — uslovno rečeno — udžbenika o planinarstvu za sve uzraste. Trebaju nam i pravilnici i uputstva o svemu što radimo da bismo radili još bolje.

Podržana je tendencija »silaska« alpinista, speleologa i spasilača u društvu, odnosno njihovo veće angažovanje i delovanje u okviru društava, umetno stvaranja izdvojene i zatvorene, a time od najširih planinarskih krugova otvorene, aktivnosti. Organizacionom učvršćivanju i metodologiji rada planinari Srbije posvetiće veću pažnju. Osnova za to je novi statut PSS, koji je na skupštini usvojen. Statut je potvrdio prisutnost delegatskog sistema u organizaciji planinara SR Srbije, istakao ulogu osnovne organizacije — društva i institucionalizovan regionalne saveze, pored pokrajinskih saveza Vojvodine i Kosova i Gradskog odbora Beograda.

Na ovoj skupštini Planinarskom savezu Srbije je uručena »Plaketa Planinarskog saveza Hrvatske«, dok su Rade Kušić, Nedо Filipović i Božidar Veljković primili »Zlatni znak Planinarskog saveza Hrvatske«. Značajna priznanja uručio je predsednik PSH Božidar Škerlić.

Za novog predsednika PSS izabran je Rade Kušić. Potpredsednici su Jeremija Ukropina, Nedо Filipović i dr Ivan Stojanović, a novi sekretar Petar Đorđević.

Božidar Veljković

Drago Vukušić

Petnaest godina života na planinskom vrhu

Popularni čuvan planinarskog doma i voditelj glavne meteorološke stanice u planinarskom domu na Zavižanu dobro je poznat svim posjetiocima Velebita kao tih, skroman i ozbiljan čovjek, uvijek prijazan i veoma susretljiv prema svakom posjetiocu i pravom ljubitelju Velebita. Iako nije planinar u običnom smislu riječi, tj. član nekog društva »s pravima i obvezama«, on je sigurno bolji od mnogih »pravih« planinara s članskom iskaznicom i tucetom značaka na šeširu. Ta koji bi od nas mogao 15 godina stalno živjeti i raditi na planinskem vrhuncu visokom gotovo 1600 metara, čas u buri, snijegu i magli, čas na žarkom planinskom suncu, a da ne poželi kraj takvom tegobnom i samotarskom životu. A eto, Drago Vukušić ništa toliko ne voli kao svoj rodni Velebit. On je zajedno sa svojom obitelji sastavni dio ove planine i kao takvog ga osjećamo svi mi koji je posjećujemo.

Zivotni put našeg Drage mukotrpan je ali i vrlo jednostavan. Rodio se 1930. u Gornjoj Kladi na primorskoj padini Velebita, 25 kilometara južno od Senja. Odrastao je u tom podvelebitskom selu uz oca koji je bio lugar i strastveni lovac; uza nj već je od djetinjstva zavolio volebitsku prirodu. Do 1962. bavio se bačvarskim zanatom, a tada se zaposlil kao motritelj Republičkog hidrometeorološkog zavoda u našem domu na Zavižanu. Na to ga je nagovorio prvi meteorolog ove stанице, takoder Podgrac, Nikola Miškul in Velikih Bršnica. Stariji planinari dobro ga se sjećaju jer je na Zavižanu izdržao 13 godina (sada živi kao umirovljenik u Šaškoj Dragi).

Drago je započeo kao motritelj, a danas je voditelj Stanice. U centrali Zavoda, u Zagrebu, cijene ga kao vrlo savjesnog i pouzdanog radnika koji se osobito ističe samostalnošću u trenučima prekida veze stаницe sa svijetom. Njegov je posao težak zbog oštrelj klimatskih uvjeta i naglih promjena vremena, a vrlo je odgovoran jer su podaci sa Zavižana važni za pomorsku i zračnu navigaciju.

Na takvom radnom mjestu potrebni su dobri živci. Mladi motritelji često doživljavaju psihičke krize. Drago im je uspio odoljeti jer — kako sam kaže — voli Velebit, jer je domaći čovjek i jer vrlo dobro pozna kraj u kome živi, gotovo svaki kamien i svaki grm. Uz to se u slobodno vrijeme bavi i drugim poslovima. Tako npr. suraduje s Upravom volebitskog botaničkog vrta, brine se za lovnu dijeljicu i postavlja joj solišta, domaćin je planinarskog doma, mjeseci i pečće kruh, rukuje agregatom, prihvata posjetioce i planinare, a sjetimo se i poopravka Premužićeve staze 1968. godine, što je uglavnom djelo njegovih ruku. Njegovo poznavanje planine donijelo je koristi i znanosti. On je na Visibaba, na vrhu iznad svoga ljetnog pastirskega stana na Babrovači, pronašao najveće nalazište botaničkog endema Sibireje kroatike u našoj zemlji — više od 2000 grmova. Kad je donio primjerak te biljke pok. prof. Kušanu radi određivanja vrste, naš ugledni botaničar, inače poznat po mirnosti i sabranosti, ovaj put nije mogao zadrižati svoj poslovničan mir. Nalaz je objavljen u zagrebačkoj »Prirodi« 1972.97. i dao priznanje Vukušićevu zasluzi.

Planinari osobito vole Dragu jer je vrlo prijatan, a kao vodič nepogrešiv u najgušćoj magli ili na snježnoj strmini. Imo osobito razvijenu sposobnost orijentacije.

Njegov poziv meteorologa nije bezopasan. Kojiput je i duže vremena posve odsječen od svijeta, a prvi put godina znao je i po dva mjeseca posve sam živjeti u domu. Tako je npr. u zimi 1970/71. pao snijeg prosječne visine 3 i po metra, a bilo je zapanjivo i od 15 metara deblijine. Jednog je dana palo preko 60 cm snijega. Ima mjeseca i s 20 dana magle. A on mora svaka tri sata izaći iz doma u obilazak instrumenata bez obzira na buru, hladnoću i padaline, jer je svaka tri sata dužan radio-vezom predati sinoptički izvještaj. Prijie, dok još dom nije imao gromobranu, doživio je i vrlo opasnih trenutaka. Tako se jednom munja prošetala između čaša na stolu i zavarila sjekiru uz jedan

željezni predmet. Drugi put je doživio udar munje kad je rukom uhvatio kvaku na vratima. Jednom je udar groma bio tako snažan da je kamenje ispadalo iz zidova i zaglušilo ga na duže vrijeme. Drugog je motritelja ozlijedio krevet što ga je munja odbacila i taj je odmah htio napustiti Zavižan pozvavši i Vukušića da bježi. Ali kad je Drago odbio da napusti radno mjesto, njegov se drug ohrabrio i rekao: »Kad ne bježiš ti, ne ču ni ja!«

Zanimljivo je da je Drago vrlo dobar i brižan otac obitelji premda mu je kuća daleko 4–5 sati napornog hoda od Zavižana. Otac je sedem djece: ima pet sinova i dvije kćeri. Djecu je odgojio u ljubavi prema volebitskoj prirodi i rodnom kraju. Tako je njegova kćerka Stefica postala ljeti 1972. meteorološki pripravnik i danas radi uz svoga oca. Njena lijepa pojava, prijazan smješak i uslužnost kojom dočekuje planinare daju zavižanskom domu osobitu toninu. Od prošle je godine meteorološkim motriteljem na Zavižanu postao i Dragan sin Ante i tako je Zavižan postao drugi dom obitelji Vukušić. Iako je Ante kao svaki mlađi čovjek željan društva i zabave, nije mu teško na Zavižanu jer voli Velebit. Za vrijeme služenja vojnog roka u graničarskoj samoći, daleko od zavižana, ispevavao je o svojoj nostalgiji lijepu pjesmicu i poslao je u pismu svom ocu. Drago nam ju je preustroio i, evo, objavljujemo je u našem časopisu:

Kada će doći opet onaj tren
Da sretan gledam siv i tvrd kamen?
Kada će opet doći onaj sretan dan
Da slavuj razdragano pjeva samo meni?
Dok na strazi stojim
I duge minute brojim,
U mislima sam s tobom, Velebite voljeni.
Dok kišica rosi.
A raskvašen Ibar misli odnosi.
I dok Ibar umjesto borova šumi,
Ja sanjam da sam u twojoj šumi.
Dok vjetrovni budu harali
I orlovi nebo parali
I dok rastu borovi krivi
I dok vjetar u Borju piri
Podgorac će da vječno živi.
Zivi i živjet će na svojoj djedovini
I umrijet će možda siromašan,
Ali uvijek pošten.
Ko borovi zeleni
Ko orlovi slobodni
Živjet će Podgorci
na svojoj muci
Tu u Velebitu.

I na kraju valja priznati: Da nema obitelji Vukušić dom na Zavižanu ne bi bio ono što jeste — prava kuća planinara i ljubitelja prirode.

Dr Željko Poljak

Maturantski smjer*

EROL ČOLAKOVIĆ

SARAJEVO

Dosadne oktobarske kiše kao da ne znaju za odmor. Već treći dan neumorno umivaju krovove na kojima se već ustajala ljetna prasina. Lišće je već poodavno počelo gubiti borbu s vjetrom i kišom. Sve više i više je ogoljelih grana, sve veće i veće su hrpe umrlog lišća. Iako jesen daje najljepše spekture boja koje u planini možemo vidjeti, s njenimi dolaskom kao da se u naše duše zavlaci sjeta. Ne, ne bojimo se mi jakog jesenjeg vjetra ili tmurnih kišnih oblaka, znamo mi i u toj igri prirode uživati, ali sve je to ljetos bilo nekako drugačije.

Da, sve je to drugačije bilo ljetos. Češće se oglašavao zov planinskih ptica, ponekad se mogao čuti i bat divokozu u trku, ali sve to nadglasala bi jeka naših kladiva. Sada je ta jeka sve tiša i tiša. Do nedavno su stijene Treskavice bile pune naveza, pa i sada po koji dođe, ali i ti uporni, koji ne prezazu od vjetra i kiše, sve su rjedi. Ostaju stijene, same, ostaju do prvih snjegova, do prvih sunčanih dana. **Sada mogu** samo da pričaju o uzdasima, drugarskim čestitanjima ili o svojim pobjedama nad ljudima koji ih hoće osvojiti. Dugo vremena Jugoistočna stijena Zubova bila je nijemi promatrač sve češćih pobjeda čovjeka nad stijenom. Upamtila je ona i Sigmundov solo uspon u Čabenskim stijenama, gledala ljudi koji su u Nikolinim stijenama više Veličkog Platnog jezera izgledali sićušni kao mravi.

Na tu stijenu penjači su odavna obraćali svoju pažnju, ali bilo je prilično toga »važnijeg« za penjanje na Treskavici. Ipak je ti »stari« penjači nisu zaboravili, spomenuše je u jednom zborniku: »Pored ispenjanih smjeronova na Treskavici, mogućnosti za prvenstvene uspone mladi penjači imaju u stijenama Treskača, Zubova...« Zastao sam pri čitanju ove napomene, pogledao u sliku što sam je imao u ruci i u tom trenutku rodila se želja za usponom baš u toj stijeni.

— — —

Otada je prošlo mnogo vremena. Nije se postavljalo pitanje s kim penjati, već da li će on prihvati. Ipak, Zorana nije trebalo mnogo nagovarati. Poslije jednogodišnjeg maštanja o usponu sada smo obojica prionuli na pripreme. Dvadesetpeti maj iskoristili smo za obilazak i fotografiranje stijene. Obojicu nas je fascinirala uska pukotina svojim centralnim dijelom. Stijena nije baš visoka, kojih 200 metara, ali bit će je za jedan dobar prvenstveni uspon.

* Ispenjali Zoran Bošnjak i Erol Čolaković 8. i 9. VI 1975. Ocjena V+, VI, A1, A2, izlaz II, III, 220 m, 19 sati. Opis i slika: NP 1975, br. 7-8, str. 141.

Mnoge penjače muči problem imenovanja smjera, ali to se najčešće dešava poslije uspona. Mi smo svom smjeru dali ime prije prvih ispenjanih metara u njoj. Ah, ti prvi metri, u toj vražnjoj prevjesnoj pukotini čovjek nije mogao napredovati na metre, svaki novi centimetar bio je uspjeh. Ipak prvi trideset metara već u drugom dolasku na Treskavici i njenu stijenu bilo je savladano. Grād koji nas je natjerao na povratak nije nam dao skinuti kacige do doma. Prevjes do kojeg smo došli bilo je moguće proći samo pomoći bong-klinova. Nekako smo pronašli takve klinove, a dati smo da nam se naprave i drvene kajle.

U drugom pokušaju Zoran je uspio savladati prevjesnu pukotinu i kamin poslije nje. Preko stropa nad nama nismo namjeravali ići te smo priječili desno pod blaži prevjes. Tu nas je po drugi put napustila sreća. Improvizirani bong-klin nije mogao izdržati Zoranovu težinu te smo bili prinuđeni po drugi put odstupiti. U domu »Josip Sigmund« ostavili smo svoju opremu. U Sarajevu smo uzeli novi materijal i hranu za slijedeći pokušaj. Sada su već svi znali za »naš pothvat« i stariji drugovi su nam priskočili u pomoć, ali ipak nitko od njih nije shvatio pravu težinu smjera. Zoran i ja im to nismo mogli zamjeriti. Ni treći pokušaj nije prošao slavnije od prva dva, jedini je uspjeh bio što smo prošli mjesto gdje je Zoranu ispašao klin.

— — —

Odstupiti od uspona nismo ni htjeli ni mogli. Zato smo osmoga jula krenuli rano ujutro s namjerom da stijenu prođemo po bilo kakvom vremenu i da se ne vraćamo dok je ne ispenjemo. Usnutim licima radnika u autobusu za Trnovo pridružila su se i naša preplanuta od sunca koja nas je peklo na svakom izletu. U dremežu i razmišljanju prode i vožnja do Trnova. Tu napunisemo čture vodom i krenusmo put Treskavice. Jutro kao i mnoga ljetna, a sunce, iako je tek sedam sati, neumožljivo peče. U domu ostavismo suvišnu opremu i uputisemo se prema stijeni. Topao ljetni dan kao stvoreni za kupanje u nekom od četiri jezera, ali tom iskušenju uz velike napore odolijevamo. Popodnevna žega natjerala nas je da pričekamo koji sat pod stijenom. Čim je stijena pala u sjenu počeli smo uspon po fiksnom užetu. Izvući rukseke na stand bio je malo komplikovaniji posao, pa smo na drugom standu, određenom za bivak, bili tek za tri sata. Izvadili smo svu opremu i počeli spremati bivak. Opremu smo stavili u jedno udubljenje, a svjeću, koju smo upalili kada se podobro smračilo, na malenu policu. Mjesto

gdje smo namjeravali provesti noć bilo je manje od kvadratnog metra, ali konorno u usporedbi s ranijim bivacima. Večera je bila vrlo obilna, i to još uz svijeću. Ako baš ne u otmenom stilu, sigurno na zavidnoj »visini«.

Topla ljetna noć, vreća za spavanje i približno vodoravan položaj natjerali su Zoranu da ubrzo zaspne. Muke s ravnotežom i vrećom koja je često klizila niz kleku na kojoj sam sjedio, nisu mi dali da zaspem. Nalazio sam spas u slušanju tranzistora koji uvijek nosimo sa sobom. U lutajući po radio talasima prošla je i ova noć koju su remetili jedino žubori potoka i moji česti uzdisaji.

Zorana sam probudio prije prvih pjetlova, bit će negdje oko tri sata ujutro, jer smo još morali koristiti bateriju. Počeli smo spremati višak opreme u Zoranov ruksak jer bi bilo i suviše komplikovano vući svu tu opremu kroz prevjesu što su nas očekivali. Slijedeći bivak? Na njega nismo htjeli ni misliti. U noći smo kao slučajno popili svu vodu, pa su nam i čture bile nepotrebne. Tek kasnije smo zažalili što smo se kao mjesecari napijali. Fotoaparat je bio spremjan da zabilježi radanje jednog novog jutra, ali nam se ovaj put sunce nekako iskralo bez onog svog uobičajenog jutarnjeg rumenila. Pošto za slikanje u stijeni nismo imali vremena i aparat smo spaškovali te ranac polako spustili u podnožje stijene. Četrdeset metara užeta bilo je prekratko te se ranac, praćen zbog aparata našim zabrinutim pogledima, otkorljao kojih pedeset metara niz strmu padinu. Kada se zaustavio, laknulo nam je. Nismo tada ni slutili šta se desilo (razbila se tegla pekmeza) i nastavili smo pripreme za dalji uspon. Prečnica je već »nabijena« klinovima tako da nije bila veći problem. Zoran je uspio izvaditi nekoliko klinova iz nje, ali ih je mnogo i ostalo.

Obojica smo pod prevjesom. On ga je počeo rješavati, on će ga i dovršiti. Ali pukotina za klinove nema ni za lijek. Već je prošao kajlu koju smo tukli prije i do tog mjesta sve nam je bilo već poznato. Korak u prečnicu više jest korak u neizvjesno.

Još jedna kajla i postaje ravnije. Više nije prevjes, sada je ploča, govori Zoran, i nastavlja dalje. Uzdah olakšanja ote se obadvajici poslije rješavanja tog desetmetarskog prevjesa. Reski udarci kladiva o klinove čuju se u rano jutro. Sve je nekako utihnuло, sad smo u »centru pažnje« mi i naša stijena. Prošla su već dva sata, a Zoran je napredovao »samo« trideset metara. »Pravim štand« — viknuo je. Laknulo mi je jer sam se već bio ukočio stojeći na maloj polici ispod prevjesa. »Fiksirano žuto, osiguravam te na crveno« — govori Zoran, dok ja vadim klin sa štanda. »Krećem!« »Osiguravam!« Oskudna alpinistička terminologija kojom je sve rečeno. O, kako bi lijepo bilo penjati kao drugi, samo da nije tog vađenja klinova. A ti naši klinovi teško idu napolje, izgleda da su nas dobro naučili zabijati naši stariji drugovi. Klinovi se krive pod udarcima kladiva, ali ne izlaze. Tvrdoglavi oni, tvrdoglav i ja. Tek su mi ka-

Brid Zubova na Treskavici

sniye rekli da se bongovi rijetko vade, a jedan takav zadržao me četvrt sata.

Sav okićen karabinerima, omičicama i već deformiranim klinovima došao sam do Zorana. Teško je bilo promjeniti mjesta, pa i ovu dužinu on nastavlja voditi. Opet klin u stijeni, pa: »Popusti crveno, zategni crveno, popuštaj žuto!« — i tako naizmjenično. Zaokupljen poslom ne primjećujemo kako vrijeme brzo prolazi. Jedino osjećamo nesnosnu žđ. Nepca su nam osušena i ispucana kao dno presušene rijeke. Jedina želja nam je što prije doći do vode. Stojim na štandu i tražim sjenu koje nigdje nema. Tijelo mi malaksa, glava klone. Već je podne, a mi se nalazimo tek na sredini stijene. Koliko još prevjesa ima do kraja pitanje je koje se nameće.

Dva klinia u idealnu pukotinu i to je štand. Polazim do Zorana sa svim klinovima koje je on tukao u pukotine, izvadio sam ih. Sada je prelomni trenutak. Obojica smo iznurenici. Stijena je od jutra u suncu, a mi smo svu vodu popili već sinoć. Pokušavamo pojesti nešto kikirikija, ali ne uspijevamo. S čokoladom je već lakše, sva je istopljena, jedino je pomiješana s papirom.

Odmorio sam se i sada ja krećem, ali vrlo teško. Od Zorana sam se odmakao dva metra, dalje nemam snage. Znam, on je premoren, ali znam i da ne mogu ispenjati taj, više ne znam koji po redu, prevjes. Izgleda, još su mi svježa sjećanja na nedavne padove. Zoran je to shvatio, pozvao me natrag, i sada je sve bilo u njegovim rukama. Pogledao je natrag — to bi bilo veoma teško, znači samo naprijed. Krenuo je, ali ni njemu više ne ide. Cijela dva sata trebala su mu da savlada taj kršljivi prevjes. Prevelika su bila psihološka opterećenja jer klinovi nisu držali kako valja. Ipak i to je nekako prošao pomoću bongovca, omičica i ljestvica. Uže je počelo brže da teče, znači lakše je. »Pa ovo je livada, još malo do izlaza!« — viknuo je Zoran. Za to »još malo« trebalo nam je punih pet sati.

Doći do njega bilo je vrlo teško jer su neki klinovi već ispali zajedno s karabinerima. U toj dužini nije bilo problema oko vadjenja klinova, čak su i sami ispadali. Došao sam na štand, odmorio se i krenuo u svoju prvu dužinu. Poslije silnih klinova koji su bili potrebiti za napredovanje, pravo je uživanje bilo penjati slobodno. Već smo izašli iz prevesne stijene. Sada se lakše i penje i diše. Travnate police i divni kamin doveli su me do vrha stijene.

Ako smo jutro nazvali »običnim«, onda za smiraj dana to nismo mogli reći. Nebo puno bijelih oblaka postajalo je sve crvenije. Sunce je polako nestajalo između Čabenskih stijena i Ogorjelog kuka te davalo neku čudnu boju jezerima. Boje koje samo u planini možemo vidjeti. Ipak u tome ne smijem sam uživati, i Zoran to sigurno želi.

Dugo su proticali posljednji minuti našeg uspona, dugo smo obojica čekali trenutak da odahнемo na vrhu stijene. Sve više i više je užeta kraj mene, još koji metar i bit ćemo ponovo skupa na kraju našeg uspona. Crvena

kaciga, dvije izgrebene šake i širok prijateljski osmijeh. Drugarski stisak ruke sa željom da još mnogo ovakvih stijena prođemo skupa. Sjedimo na vrhu navezani. Ni jedan ne pomisla da skine opremu sa sebe. Čas gledamo jedan u drugog, čas u dolinu ispod nas. Obojica mislimo na isto. Smjeru smo već prije dali ime »Maturantski«. Da li mu stvarno odgovara? — pomislimo obojica. Još jedan stisak ruke potvrđi našu riješenost da tako i ostane, jer on je za nas bio i ostao matura alpinizma. Postao je za nas završni ispit u alpinističkom životu, ispit koji vodi u nova iskušenja.

Tiho se spuštamo u dolinu, promatramo mračnu siluetu stijene koju smo osvojili, stijene za koju smo živjeli mjesecima. Polagano spremisimo opremu u rance i krenusmo prema domu. Posljednji pogled prema stijeni uputisemo prije bukove šume i za tili čas kroz sjećanja prohuyaše svi događaji vezani za ovu stijenu. Obojica pomislimo: Zar smo se trebali penjati toliko visoko da bismo upoznali sreću?

Mosorski pasteli

PETAR TABAK

SPLIT

Lijepa si, zemljo moja, i skladna
ko vodarica
s krčagom na glavi.
Bijela stada i lađe na pučini
i zuj pčelinjaka i ulje maslinika...
Volim tvoje svijetle pjesme i tužne
u kojima me majka zibala...
Jure Kaštelan

NOMEN—OMEN

Je li Mosor zaista Mons aureus, zlatno brdo? A to su mnogi željeli, htjeli i vjerovali. Ako je geografska istina da je čovjek uvijek nazivao krajeve suprotnim nazivom od onoga što oni uistinu jesu, onda bi Mosor bio pustoši hrpa neplodna siva kamena.

Vjerojatnije je da je s imenom planine Mosor drukčije, kada su se stari Hrvati toliko rvali za prestiž na ovome tlu. Ako nam išta kaže mosorski toponim, onda je sigurno da su mu stari Iliri kumovali krštenju: oni su ga naprosto označili i nazvali onim što on doista i jest. U starom ilirskom jeziku »mosor« znači brdo. A da to nije Mosor, nitko živ je može kazati.

Čovjek se ne smiruje uz nepoznanice. I malo je koja protekla bez nesuglasja. Nije li ono prvi Kohl 1851. godine počeo mozgati o značenju imena Mosor?! Tko bi dokučio zašto je u toponim »Mosor« počeo mijesati fran-

cuštinu. Upro se u tumačenju i izvođenju mosorskog toponima o latinski termin i »mons aureus« preveo na francuski jezik. Od »Mons d' ors« do riječi »Mosor« preostala su mu samo dva koraka. Izbacio je glasove »n« i »d« i počeo snepravom čitati glas »s«. I dobio je što je htio.

Tko da zatomi težnju za korenodupstvom? Jireček nije bio s Kohlovim tumačenjem zadovoljan. Ni Petar Skok, naš najvatreniji romanist, nije bio zadovoljan. Ni Rutar zadovoljan! Prvi je upozorio na termin »Massarum«, a Skok je pročeprkao da je ta riječ ilirska: pretpostavljeni »Massarum« staropovijesni je »Mussaro« i »Massaro«, a to je dalo u suvremenom govorenju »Mosor«. I sve bi to značilo »brdo«. Hoće li ljudskonaučna znateljica biti s time zadovoljena i zadovoljna? Ako ćemo vjerovati Mirku Markoviću: sve su to za sada prepostavke.

I hvala pretpostavci i činjenici da Mosor nije »zlataruša« već obično brdo. Da to nije

bio, tko zna bi li stanovnik Podmosorja bio sretniji i ushićeniji. Mosor bi bio — to možemo bez pretjerivanja pretpostaviti — prorvano brdo, prekopana hrpa kamenja. A mi? Ostali bismo prikraćeni za jedan geografski i životan ugodaj. Ta koga je zlato usrećilo?! Pa zar se nije tu davno i počelo kritički rovati i tražiti i kopati po nekoj dijagonali po kojoj se vidi more i pod kojom se nalaze »zlatne žile«! Svjedok te tihe zablude današnja je Zlataraša. Svjedokom je i sjećanje na zabrinutost mosorskih seljaka u povodu dołaska neke delegacije Cesarsko-kraljevske bečke kancelarije koja se na licu mesta imala uvjeriti o istinitosti ili zabludnosti postojećega zlata na Mosoru.

Da je i bilo takve rude, eto ti nevolja i bri-ga: kuda i kamo bi pootjecalo to mosorsko zlato? Naprotiv, blago mosorskih prirodnih ljepota, ovako, do dana današnjega ostajaše. I nitko ga ne odnese!

Još bi preostala nerazjašnjenica: otkuda ona tisućljetna strastvena ljubav Mosorana sa svojim krš i rodnu grudu?

Ne zaljubljuje se stanovnik samo u zlatodoru brda. Mosor je prebogat kamenom, ali i kunama, i zečevima, i lisicama, i tvorovima. Ima na Mosoru i kadulje i smilja i pelina, žuke i gloga i rašeljke... A tko zna, stari Hrvati, vjerojatno, voljili su bili ljepoti no bogatstvu, kada su se nastanili i uščuvали na onome kamenu.

Transverzale

- Prošli su republičku transverzalu »Kroz planine SR Hrvatske« i dobili značku puta:
- 67. Mato Grabrovec, »Zeljezničar«, Zagreb
- 68. Josip Korlaet, »Zeljezničar«, Zagreb
- 69. Kristine Jarm, Zagreb
- 70. Josip Majnarić, »N. Tesla«, Zagreb
- 71. Tomo Vinčak, »Jastrebarsko«
- 72. Boris Matač, »Runolist«, Zagreb
- 73. Miro Matosović, »Jankovac«, Osijek
- 74. Karlo Posarić, »Medvednica«, Zagreb
- 75. Nataša Iveta, »Zagreb matica«
- 76. Dražen Smačić, »Zagreb matica«
- 77. Ciril Krešić, Zagreb
- 78. Nada Moses, »Sljeme«, Zagreb
- 79. Dragutin Moses, »Sljeme«, Zagreb
- 80. Josip Sakoman, »Zeljezničar«, Zagreb
- 81. Lojze Zupančić, Novo Mesto
- 82. Milisav Mihailović, »Paklenica«, Zadar
- 83. Josip Palić, »Zeljezničar«, Zagreb
- 84. Mira Kres, »Risnjak«, Zagreb
- 85. Rudolf Kres, »Risnjak«, Zagreb
- 86. Berislav Magić, »Rade Končar«, Zagreb
- 87. Domjan Đurđa, »Zagreb matica«
- 88. Domjan Ivan, »Zagreb matica«
- 89. Željko Kašpar, »Vihor«, Zagreb
- 90. Đuro Kirhmajer, »Jankovac«, Osijek
- 91. Mislav Pajić, »Zagreb matica«
- 92. Josip Ganza, »Nikola Tesla«, Zagreb

● Velebitski planinarski put obišli su do konca studenoga 1975. i osvojili značku VPP-a: Franc Bratčko, Ludvig Gašparič, Stane Kodrić, Angela Belak, Anton Sinrajh, Jože Puh i Matej Svetel iz PD »Zeljezničar« u Mariboru, Ivan Pederin, Dragan Milovanović, Jadran Videv, Juraj Kranjec, Milisav Mihailović, Dinko Ranj (dva puta), Davor Mustač, Jadranko Filipović i Stjepan Popović iz PD »Paklenica« u Zadru, Mihajlo Lukić, Zdravko Ptiček i Stanko Mlakar iz PD »Grebengrad« u Novom

Marofu, Leo Popović, Žarko, Marko, Vinka i Branko Sladić iz PD »Mosor« u Splitu, Tomislav, Pavao i Ante Rukavina, Tomislav Canić, Đurđa i Vesna Čubrić, Peročica Korica (3 puta), Marija i Andreja Benković i Duško Mišković iz PD »Visočica« u Gospiću, Boris Lepan, Zlatko Pučar i Josip Sakoman iz PD »Zeljezničare u Zagrebu, Miro Ivanović iz PD »Vihor« u Zagrebu, Nusret Zoranović, Ljubomir Popov, Slobodan Stefanović i Zlatomil Ripak iz Zrenjanina, Nevenka Sučur, Vilim Liker i Berislav Magić iz PD »Rade Končar« u Zagrebu, Tomislav Liposkić, Josip Božić i Krešimir Renđulić iz PD »Klek« u Ogulinu, Mariant Malus iz PD »OKI« u Zagrebu, Vladimir Kolesarić, dr Vladimir Anzulović, Antiša Kuzmić, Branko Puzak i Jurica Tomašević

iz PD »Zagreb Matica«, Dragutin Kralj iz PD »Grafičar« u Zagrebu, Silvije Meštrić, Ivan Melnjak, Mariant Meštrić, Davorin Zver, Hrvoje Vidack, Predrag Horvat, Jerko Spahić i Ivan Plantak iz PD »Ravna gora« u Varaždinu, Ivica Cindrić, Antun i Zdenko Aložinac, Nido Franjin i Ivo Rešer iz PD »Krndija« u Našicama, Aleksandar Milošević, Petar Milošević, Stanko Brkić, Bogdan Panasiuk i Srboljub Popović iz PD »Cer« u Šapcu, Cvjetko Soštaric, Mariant Friščić i Nikola Nišević iz PD »Ivančica« u Ivancu, Zvonko i Đurđa Drakčević, Zdravko Majkić, Damir Prelovec i Kruno Marinac iz PDS »Velebit« u Zagrebu, Željko Franulić iz Rijeke, Živko Grubišić iz PD »Kozjak« u Kaštel Šućuru te Franjo i Neda Šolić iz PD »Kamenjak« u Rijeci.

Vijesti

● PD »Bilo« u Koprivnici 29. prosinca ove godine u čest Dana Republike svećano je otvorilo novu društvenu prostoriju u ulici XXXII divizije broj 4. Od svojeg osnutka 1928. do 1941. imalo je svoju prostoriju u kući gostoničara Safara. Nakon 34 godine uspjelo je sadašnjem Upravnom odboru, uz razumijevanje drugova iz Skupštine općine i obitelji Stampfl, iznajmiti u samom centru grada odgovarajuću prostoriju, koju je nekoliko članova i planinara dobrovoljnim radom uređilo. Na Dan Republike skupilo se preko stotinu planinara iz Zagreba, Križevaca, Varaždina, Bjelovara i Koprivnice na svečanom otvorenju. Poslije pozdravnog govora predsjednika PD »Bilo« dra Milića Kovačića, potpredsjednik Izvršnog vijeća Skupštine općine Koprivnica i direktor trgovčkog poduzeća »Izvor« Duka Kovačić među ostalim je rekao: »Radni ljudi kolektiva Izvor uvidjavaju financijske poteškoće planinarskog društva, ali pozdravljaju njegov na-

predak i vidljive uspjehe unazad pola godine i zato nije čudo što smo odobrili novčana i materijalna sredstva da se uredi i namjesti ova toliko potrebna društvena prostorija, jer bez nje je rad društva, koje sada broji 370 članova, skoro nemoguć. Zatim je simboličnim rezanjem vrpe službeno otvorio društvenu prostoriju, a prisutni uzvanici i planinari razgledali su ukusno i funkcionalno namještenu prostoriju i u njoj se zadržali kraće vrijeme.

(Dr Milić Kovačić)

● Uspon na Mulhacen (3429 m.), najviši vrh Španjolske, izvela su dva člana Švicarske sekcije zagrebačkog PD »Vihor«, javlja nam predsjednik sekcije Vlado Horbec, koji je i sam sedjelovao u tom usponu. Oni su se 8. kolovoza 1973. uspeli iz Granade kolima pod samo podnožje vrha, odakle su se lako uspeli na vrh — po neobičnoj

● Sastanak planinara-veterana u Sarajevu. Na dan 16. X 1975. g. održan je treći susret planinara-veterana, koji je organizovalo PD »Treskavica« iz Sarajeva. Prvi sastanak je održan 1969. g. u društvenim prostorijama s 58 veterana, drugi 1972. na Crepoljskom sa 62 veterana, a ovaj treći ponovno u društvenim prostorijama sa 49 veterana. Organiziranje sastanka upravnim odbor je povjerio svome osnivaču i dugogodišnjem odborniku Đoki Petroviću, koji je tu dužnost dobro obavio. U svom pozdravnom govoru predsjednik društva Sačin Jažić toplo je pozdravio goste i planinare, a s minutom šutnje sjetio se i onih planinara koji su nas trajno napustili. U ime planinara veterana zahvalio se Nisim Albahari, član Federacije, ističući da su planinari uvijek njegovali ljubav među ljudima i Širili bratstvo i jedinstvo, a iskreno je čestitao »Treskavici« što održava i njeguje ovu tradiciju.

Da bi ostala uspomena na ovaj sastanak prikupljeni su potpisni pristupi na posebnom listu koji je uokviren i nalazi se na vidnom mjestu u društvenim prostorijama. Ako pogledamo ove potpisne onda ćemo vidjeti da riječi druga Albaharija nisu obični komplimenti, nego živa stvarnost. Na ovome papiru nalaze se potpisi istaknutih političkih i društvenih radnika, od inžinjera i akademika Pavla Fukareka, ing. Nikole Sedlara, Jože Engela (biv. predsjednika Planinarskog saveza BiH), profesora i direktora Jelke Durić, Bosilje Ljepave, dra Esada Hrasnice, do 90-godišnjaka Faika Musakadića, urara. Ovaj sastanak je još jednom pokazao da među planinarama zaista postoji veliko druželjublje bez obzira na životne profesije pojedinaca.

Tokom večeri mnogi su veterani odali priznanje »Treskavici« što jedina okuplja predratne planinare bez obzira kome društvo pripadaju. Bilo je mišljenja da bi možda Planinarski savez grada Sarajeva bio najpozvaniji da u svoj program rada unese održavanje sastanaka veterana grada Sarajeva, pa i da organizuje sekciju planinara-veterana koji bi se prema potrebi sastajali i organizirali planinarske izlete seniora po ugledu na rad PD »Zagreb Matica« u Zagrebu. I pokraj pohvala koje su izrečene ne smije se zaboraviti da je društvo samo snosilo sve troškove kako ovoga susreta, tako i prethodna dva. (Josip Bačić)

● PD »Tajan« iz Zenice u okviru programa 10 zajedničkih izleta radi suradnje s drugim društvinama organizovalo je 8. XI pohod sa 40 članova na planinu Vlašić. U toku dvodnevnog boravka dio planinara posjetio je iz doma na Devečanima Babanovac i najviši vrh Vlašića

(Azra Bajramović)

● Označavanje najvišeg vrha Bilo-gore. U prisutnosti preko stotinu planinara iz Zagreba, Križevaca, Varaždina, Bjelovara i Koprivnice i predstavnika društveno-političkih organizacija bjelovarske regije otkrivena je na Dan Republike

mala kamena piramida na najvišem vrhu Bilo-gore, koji 309 iznad sebe Jagnjedovca, 10 kilometara od Koprivnice. Ženski zbor PD »Bilo« otpjevao je himne, a zatim je predsjednik dr Milivoj Kovačić uz uvodne riječi najavio recitacije pjesama podravskih pjesnika Franu Galoviću i Milana Krmpotiću, koje su recitirali planinarka-omladinka Antonija Kovačić i sam pjesnik-planinar Milan Krmpotić. Ženski zbor otpjevao je tri planinarske pjesme pod ravnanjem nastavnice Ane Pleskati, uz ovacije svih prisutnih. Prof. Dragutin Košćević, predsjednik ZO SSRN regije Bjelovar, uz kraći govor povodom Dana Republike, istaknuo je da se podizanjem ove piramide pokazala korisna suradnja dvaju susjednih planinarskih društava iz Koprivnice i Bjelovara, da je time započela popularizacija ove toliko lijepa i zanimljive ali do sada malo poznate planine, koja će biti još veća otvaranjem bilogorskog planinarskog puta (BPP), na čemu već uveliko rade planinari Koprivnice i Bjelovara. Poslije toga otkrio je kamenu piramidu na kojoj se nalazi mramorna ploča sa ukleštanim sadržajem: »Najviši vrh Bilo-gore kota 309 — 29. XI. 1975. U sredini je znak PSH, a sa svake strane društveni znakovi PD »Bilo« i PD »Bilo-gora«. Tajnik Skupštine Općine Koprivnica, Andrija Kovačić, i predstavnici društava održali su kraće pozdravne govore. Zatim su se svi uputili do vidikova u izgradnji na koji 299 zvanjo »Koševac«. U dobrom planinarskom raspoloženju, zadovoljni i puni novih utisaka, rekli su: »Do videnja! I opet ćemo doći na lijepu Bilogoru.«

(Dr Milivoj Kovačić)

● PD »Željezničar« iz Zagreba organiziralo je za Dan Republike pohod planinara BiH. Grupa od 25 omladinaca posjetila je Romaniju, alpinisti Bjelašnicu i Boračko jezero, Seniorska sekcija Trebević, a posebna grupa krenula je preko Mostara na Rujište, Bijele vode i Jerzec na Prenju. Tom prilikom bili su vrlo srdačno prihvaćeni od mostarskih planinara. Do Rujišta, između Prenja i Velje, gdje je veliki planinarski dom, ima tri put tjedno autobusna veza iz Mostara, a od željstanice može se uzeti i taksi. Društvo je 11. i 12. listopada posjetilo i proslavilo PD »Željezničar« iz Beograda koja je održana u Papratisti kod Ovčar Banje u Srbiji, gdje su zagrebački planinari također vrlo lijepo dočekani.

(Josip Sakoman)

● Slet PTT planinara Jugoslavije održan je ove godine 4. srpnja na Popovoj Šapki u Šar-planini. Vrijeme je bilo vrlo lijepo, prijem odličan, a program vrlo zanimljiv: folklorne točke, pjevački zbor, djevojke u narodnim nošnjama, šetnje i izleti u okolinu, natjecanje u orijentaciji, drugarsko veče itd. Slet je posjetila i grupa od 45 dalmatinskih planinara u organizaciji splitskog PD »Marijan«. Na povratak su posjetili Tetovo, Visoke Decane, Pećku patrijaršiju, Lovćen, a osobito im

je ostao u sjećanju boravak u planinarskoj kući Vrbanje u Orjenu, gdje su bili vrlo srdačno primljeni od dubrovačkih planinara.

(Karmelo Lovrić)

● Priznanja planinarima SR Srbije. Predsednik Republike odlikovao je izvjestan broj društvenih radnika i sportista, među njima su i trojica planinara. Za zasluge na polju javne djelatnosti kojom se doprinosi općem napretku zemlje, Ordenom Republike s brončanim vijencem odlikovan je Radovan Cvetković, a za zasluge i postignute uspjehe u radu od značaja za socijalističku izgradnju zemlje Ordenom zasluga za narod sa srebrnom zvijezdom odlikovan su Bogdan Kurepa i Božidar Veljković. Pored toga, Odbor za proslavu 30. godišnjice fizičke kulture u SR Srbiji donio je Odluku o dodjeli priznanja — spomen pehara sportistima i sportskim radnicima za poseban doprinos razvoju fizičke kulture u periodu 1945—1975. godine. Spomen-pehare dobili su i planinari Dušan Jovanović, dr Koča Jončić, Janko Kavčić, Rade Kušić, Radmila Lujić i Nedeljko Filipović.

B. V.

Obavijesti

● Ispruka preplatnicima. Broju 9—10 priložili smo čekove za preplatu u 1976. godini koji su, nažalost, u međuvremenu zastarjeli jer je PTT služba tiskala nove obrasce, pa stoga molimo da se preplata pošalje čekom koji sada važi, a može se dobiti na svakoj pošti.

● Ispravak. U broju 9—10, str. 153, u 2. retku treba da stoji 26. listopada kao datum Skupštine PSH, a ne 26. rujna.

● Jubilarni prilozi objavljeni u NP 1974—1976. izlaze u veljači o.g. kao posebna, tvrdi vezana knjiga. Za preplatnike koji žele jubilarne priloge iz svojih primjeraka NP uvezati kao knjigu, izradili smo stotinjak korica i arak s naslovom i kazalom. Kao narudžba vrijedi čekovna uplatnica na 20 dinara (račun PSH 30102-678-5535).

● Slijedi (iza Sadržaja godišta) nastavak jubilarnog priloga »Biografija HP i NP«. Svršetak u broju 1—2, 1976.

Sadržaj godišta

ČLANCI

Armano Emin: Naš dug Vladimiru Horvatu	136
Bačić Josip: Most na Žepi	133
Batinjić Tomislav: Planino, zašto samućeš?	62
Beširović Uzeir: Veliki Vitao u Bioču	31
Beširović Uzeir: Oko Boračkog jezera	60
Beširović Uzeir: Susreti na planinskim stazama	113
Beširović Uzeir: Hercegovačka planinarska transverzala	157
Božičević Srećko: U najdubljem ponoru Hrvatske	32
Božić Vladimir: Zaštićeni speleološki objekti u Hrvatskoj	197
Braum Branko: Oko Satorine	71
Cerović Branislav: Čudesni vrh	161
Cvetković Radovan: Bratimljenje pod Plješivicom	84
Čaušević H.: Jedan upotrebljivi priručnik	167
Čaušević H.: Zbornik radova Planinarskog simpozija	195
Cepelak Marijan: Novosti u upotrebi penjačkog užeta	39
Cepelak Marijan: Zagadivanje i nagrđivanje spilja	105
Čolaković Erol: Maturantski smjer	202
Dodevski Sande: Uspon na Svilaju	116
Duić Janko: Komar i Grad	100
Duić Janko: Transverzalac u nevolji	128
Dulbić Mirsad: Na Čabulji zimi	119
Ferlin Vilim: Zakon planine	64
Ferlin Vilim: Velebit me voli	199
Firinger dr Kamilo: Preko 100 godina planinarstva u Slavoniji	10
Gafić Muhamed: Elbrus — moj prvi pettisućnjak	17
Gafić Muhamed: U sjevernoj stijeni Ulu Tau Čana	53
Grimani Ante: Stupovi, stolpovi, tornjevi	129
Gudelj Petar: Poklon za rođendan	194
Jalžić Branko: O speleološkom katastru	106
Jež: Mi i biljke	43
Jež: U Ježevu duplju	103
Jovanović Stanoje: Štiteći prirodu štitimo čovjeka	67
Jovanović Vlastimir: Planinari poljoprivrednici na sletu planinara Jugoslavije »Platak 1974«	24
Jovanović Vlastimir: Četa mala, ali odabrana	125
Kalanj Stjepan: Prelaz preko Šar-planine	87
Kirigin Jerko: Hrvatska alpinistička ekspedicija »Ande 1974/5«	86
Köhler Kubelka dr Neda: Uspon na Nemrud Dag	13
Kopić Jakša: Iz predratnih kronika	191
Kralj Zoran: Zimi u Bambergovom smjeru	117
Ligutić Idea: Kako nisam posjetila Prvi slet planinara Dalmacije	188
Loborec Božena: Na stazama naših prvih planinara	127
Milosavljević Gerda: Na proslavi 100-godišnjice prvog izleta	126
Paralić Bahra: Moj prvi zimski uspon	104
Pederin Ivan: Počeci speleologije u Hrvatskoj	70
Perić Đuro: Prvi slet planinara Dalmacije	188
Poljak dr Željko: Tri velike jubilarne priredbe	3
Poljak dr Željko: Proslava je završena	81
Poljak dr Željko: Prije pola stoljeća	137
Rakić Miodrag: Zimski uspon kroz stijenu Botina	55
Rakić Miodrag: Pallavicini Rinne	172
Regner Boris: Likin bogaz i Purina Crkva	121
Regner Boris: Kako i zašto baš prije 50 godina?	185
Rukavina Ante: Samogradská pecina u Lici	38
Rukavina Ante: Ne tuguj pustinjno kamena!	195
Rukavina Ante: Posljednjim putem Ilike Smiljanica	177
Sablek dr Tomislav: Planinarsko skijanje u Slavoniji	189
Sinanović Muharem: Vidjenje Prenja	65
Sinanović Muharem: Na zelenom sagu Bitovnje	156
Slaviček Ivo: Susreti sa životinjama	29
Smokvina Lucijan: Potreba sadašnjeg čovjeka za prirodom	132

Stanišić Velibor: I poslije svega sjaj duge	59
Stunić Tomislav: Kako je nastao Lojzekov izvor	130
Sudnik Ivica: Zlatna godina HPD-a 1874/5.	145
Svoboda dr Ljubica: Gradičansko gorje	183
Šefer Drago: Sjećanje na Durmitor	21
Šefer Drago: Susret s Biokovom	135
Šišić Muhamed: Iz kavkaskog dnevnika	50
Tabak Petar: Toša planinarka	25
Tabak Petar: Mosorski pasteli	123, 169, 204
Tollazzi Bojan: Usponi na Mosor	94
Veronek dr Ivo: Preko Ivančice — iz zime u proljeće	58
Vidrić dr Kuno: Strah	63
Zupanc Dražen: Stanje Gorske službe spašavanja u Jugoslaviji	76
Žalica Slobodan: Mezića stijena	17

JUBILARNI PRILOZI

Lipovščak dr Ivo: Planinarsko skijanje u Hrvatskoj	209
Zupanc Dražen: Gorska služba spašavanja u Hrvatskoj	219
Poljak dr Željko: Hrvatske planinarske organizacije od 1874. do 1974. godine	233
Poljak dr Željko: Planinarski objekti u 100 godina hrvatskog planinarstva	257
Poljak dr Željko: Biografski leksikon hrvatskih planinara	273
Poljak dr Željko: Hrvatska planinarska publicistika	315
Poljak dr Željko: Jugoslavenska planinarska publicistika	321
Poljak dr Željko: Bibliografija »Hrvatskog planinara« i »Naših planina« 1898—1975.	333
Firinger dr Kamilo: Osamdeset godina organiziranog planinarstva u Osijeku	1
Eger Dragan i Miro Matović: Vodič po okolici Jankovca	6
Horvat prof. dr Ivo: Biljni pokrov Požeškog gorja	11
Poljak prof. dr Josip: Geologija i hidrogeologija područja Jankovca u Slavoniji	14

IN MEMORIAM

Stjepan Vuković (Tomislav Đurić)	44
Ing. Ivan Baretić (Tomislav Đurić)	44
Eugen Braćić	44
Stjepan Piljek (dr Željko Poljak)	93
Svetozar Radenović (dr Željko Poljak)	93
Dr Zlatko Prebeg (dr Željko Poljak)	93
Prof. dr Branimir Gušić (dr Željko Poljak)	140
Smiljka Poznanović (Velibor Stanišić)	140
Danica Rosić Pivalica	140
Dr Radivoj Simonović (Teodor Andrejević)	164
Umberto Girometta (dr Marin Gazzari)	186
Vladimir Rajković (Božidar Veljković)	200

LIKOVNI PLANINARA

Dr Ivo Lipovščak (dr Željko Poljak)	44
Muharem Silajdžić (Milutin Vasiljević Lilo)	69
Enver Mešanović (prof. Tomislav Batinić)	99
Mehmed Šehić (prof. Tomislav Batinić)	99
Mirko Dobrijević (Josip Bačić)	139
Branislav Cerović (dr Željko Poljak)	161
Drago Vukušić (dr Željko Poljak)	201

RAZNO

Prvenstveni usponi	77, 108, 141, 174
Transverzale	30, 76, 139, 205
Pomoć »Našim planinama«	42, 71, 102, 115, 171, 182
Speleologija	16, 70, 107
Planinarsko skijanje	72, 104
Književnost	45, 79, 110, 142, 167, 173, 195, 196
Orijentacijski sport	45, 103, 160, 193
Alpinizam	46, 78, 108, 141, 174
Zaštita prirode	57, 67, 199
Vijesti	14, 46, 79, 109, 111, 134, 142, 143, 175, 200, 205
Obavijesti	48, 80, 112, 144, 176
Planinarski savez Hrvatske	7, 49, 109, 153
Regionalni odbori u Hrvatskoj	72

Sjeverna padina

Altermann J.: Tehnički opis novog puta, 9—88
Horvat V.: »400 subta«, 42—127
Božićević S.: Pećine i ponori na zagorskoj strani Medvednice, 47—264
Stunić T.: Crveni krugovi u Gupčevu kraju, 50—129
Horvat V.: 500 stuba i njihova okolina, 50—129
Stunić T.: Planinarske staze sjeverne Medvednice, 59—155
Stunić T.: Kako je nastao Lojzečekov izvor, 67—130
Put na Stubicu, 9—76, 92, 14—224, 15—88, 18—126; Posveta piramide na Kapelščaku, 21—164; Sklonište na Oštřici, 48—68; Oko Horvatovih 500 stuba, 53—104, 53—150; Novo sklonište na Medvednici, 53—243; Partizanski put po Medvednici, 58—276, 280; 60—240, 66—176, 67—139.

Istočni dio Medvednice

Hirc D.: Na Komušarovoj pećini, 1—72, 91
M. H.: Na Mariju Bistrici, 23—103
Marković M.: Koji je najviši vrh Lipe, 47—261
Blašković V.: Lipa i njena dva Roga, 48—291
Mihoković N.: Gorsko zrcalo, 58—212
Mikoković N.: Kako smo postavljali upisnu knjigu na Gorskom zrcalu, 59—272
Petković M.: Zapis o Vugrovcu, 61—215

Supljasta pećina u Zagrebačkoj gori, 1—32; Na Čučerskim brdima, 2—126; Kuća na Vugrovcu, 43—231, 353, 48—68; Sklonište en aGorščici, 48—68, 57—191; Kuća na Lipli, 54—140, 58—280, 59—96, 240; Rekreaciono središte Lipa — Velika planina, 59—93; Volarnica — Novo izletište (T. Stunić), 59—144; »Put krasnik vidička« (Z. Hlebec), 59—236; Jansnov put na Medvednici, 60—286; Prvenstveni uspon u V. Peči, 63—76.

Zapadni dio Medvednice

Hirc D.: Okolo susjedskoga briega, 3—130
Hirc D.: U zapadnom prigorju Zagrebačke gore, 6—7
Horvat Đ.: Sedam puta mokra na Kamenim svatovima, 32—368
Malinhar H.: Spilja Javorница kod Bizeka, 55—11
Božićević S.: Pećina Veternica nekad, sada i u budućnosti, 53—74
Horvat V.: Sopot, najviši slap Medvednice, 55—252
Čepelak R.: Zaštитимo Veternicu!, 56—37
Mlač D.: Glavica, 41—321
Božić V.: Opet Veternica!, 58—35
Čepelak M.: Velebitaška jama, 66—29

Planinarska kuća na Glavici, 39—103, 47—166, 48—68, 58—284; Kuća pod Susedgradom, 46—45, 48—68, Kuća Bizek, 51—238; Obnova planinarskih oznaka, 58—92; Kameni svatovi, 58—279, 59—235; Slap Sopot, 58—279; Pećina Veternica, 5—80, 60—90, 281, 61—139, 186, 62—105, 62—105; Otkivrena najdublja jama na Medvednici, 69—90.

Ostali članci o Medvednici

Marković F.: Kod otvaranja sljemenskog Elvirina puta (pjesma), 1—33
Hirc D.: Slavije u Zagrebačkoj gori, 1—34
Gorjanović D.: Krs Zagrebačke gore, 2—161
Hirc D.: Zagrebačka gora, 4—34, 71
Hirc D.: Prvi izleti, 5—41
Novotni V.: Vodič po Zagrebačkoj gori, 6—17, 9—44, 55
Novotni V.: Dva nova puta u Zagrebačkoj gori, 56—109
Savits-Nossan S.: Jesenji izlet, 18—109
14—255, 286
Grünwald: Zagrebačka gora kao šumsko izletište, 31—277
Marić L.: O izvorima na Medvednici, 31—366, 363
Vratar B.: O planinarskim kartama Zagrebačke gore, 32—105
Svoboda Lj.: Na hrvatskim planinama, 33—25
Pražić M.: Medvednica, 35—324
Paskijević P.: Medvednica, 38—94
Sokolić I.: Moj teren, 37—180
Kirigin B.: Snježni pokrivač i skijanje na Medvednici, 41—326
Vilenjak S.: Iz prošlosti Medvednice, 42—301
Kirigin B.: Zima 1950/51, 44—66
Kumičić E.: Nepoznate ljepote Medvednice, 44—197
Kirigin B.: Zima 1951/2, 45—1

Lipovščak I.: Zaštita šume na Medvednici, 45—209

Erak O.: Sjama po Medvednici, 46—55
Blašković V.: Medvednica i planinarstvo, 46—178
Skudaš D.: Endemi masiva Medvednice, 46—203
Lipovščak I.: Pola vijeka po Medvednici, 46—463
Lipovščak I.: Zatvorena ognjišta na Medvednici, 47—46

Mužina V.: Planinarske šetnje osamdesetogodišnjaka, 51—138

Lučić Roki P.: Prvi snijeg na Medvednici, 52—8
Pražić M.: Da li dobro poznamo Medvednicu, 52—100

Marković M.: Zapis iz prošlosti Medvednice, 52—157

Horvat V.: Kako je nastalo ime Šumarev grob, 54—246

Diskusija o Medvednici, 54—271

Pražić M.: Neki problemi Medvednice, 56—225

Oštřic V.: Kako danas izgleda Šumarev grob, 55—254

Opet sjeća šume na Medvednici, 56—95
Nesreća na Medvedgradu prije 70 godina (V. Oštřic), 58—39

Mihoković N.: Pašerov previs, 58—131

Mihoković N.: Pašerov previs, 58—131

Hlebec Z.: Planinarski put po Medvednici, 58—276

Svoboda Lj.: Medvednica u prošlosti i sadašnjosti, 60—115

Oštřic V.: Izlet zagrebačkih radnika na Medvednici 1894. g., 60—119

Jurčić P.: Nedjelja, 60—151

Poljak Z.: Podrugivanje ili još nešto gore?, 61—83

Opet sjeća šume na Medvednici, 61—83

Pražić M.: »Opet sjeća šume na Medvednici«, 61—179

Poljak Z.: Medvednica i lov, 62—95

Poljak Z.: »Radi brige za Medvednicu pred sud«, 62—138

Ferlan N.: Sjećanja, 62—169

Gušić B.: Zaštita prirode Medvednice, 64—223

Čepelak M.: O kradi crnogorce na Medvednici, 66—28

Putevi i markacije na Medvednici, 1—30, 13—164, 14—255, 19—146, 22—63, 24—217, 25—59, 45—292, 49—291, 50—62, 55—43, 57—143; Riedak i osobit cvjet, 1—16; Spomen-godina, 2—31; Drvoredica (aleja), 2—46; Osobita ptica, 2—176; Rebro, 3—64; Potok Medvedščak, 4—96; Električki tramvaj u Sestine, 10—31; Zagrebačka gora (o haračenju), 39—111; Najmladi planinari Hraščine na Medvednici, 46—42; Kraljičin zdenac, 46—548; Plan za otapanje Medvedgrada, 52—139; Medvednička transverzala, 53—54; Sudbina Medvednice, 53—192; Medvednica dobila status izletišta, 59—192; Žičarom na Medvednicu, 55—238; Novi vidici na Medvednici, 55—289; Sto je sa šumama na Medvednici, 57—140; Da li »pri Hunjkici ili »na Hunjkici«, 58, 279; Izgradnja na Medvednici do 1970. g., 58—280; Panika na M., 59—93; Na Puntijskoj novi livada, 59—93; Obnovljen dom skijaškog pod-savezza, 59—236; S planinarskog puta M., 60—96; Madarski planinari na M., 60—281; Beogradski planinari na M., 61—95; Tri mladića smrznula se na M., 62—95, 110; Put Mikulići — »Risnjak«, 67—143; »Spilje i jame Medvednice«, 67—110.

SAMOBORSKO-ZUMBERAČKO GORJE

Samoborsko gorje

Sirola S.: Na Plješivici, 1—55

Hirc D.: Okolo Oštřca, 4—11

Hirc D.: Između Breganice i Gradne, 6—10

Novotni V.: Vodič na Plješivicu, 8—59, 9—70

Babić J.: Glavica Vršica, 10—5

Bučar F.: Zimski izlet HAŠK-a na Plješivicu, 10—38

Okić, 14—29

Samobor, 14—253

Suklje F.: U okolicu samoborskog, 17—38, 61

Poljak J.: Planinarska kuća na Prekršiju, 18—29, 125

Suklje F.: Iz Samobora preko Slapnice na Breganu, 18—33

Suklje F.: Dva izleta u goru samoborskog, 18—142

Poljak J.: Jedan uspјeli zimski izlet, 18—142

Suklje F.: Do izvora Gradne, 19—85

Kleščić M.: Samoborski Oštrec zimi, 21—8

Šuklje F.: U dolini Slapnice i na Cerinskom viru, 23—129
 Poljak J.: Nekoje pećine zagrebačke i samoborske gore, 29—305
 Bogumil T.: Popevke od Sanobora, 30—122, 193, 324
 Horvat A.: Naš Oštroc zimi, 31—52
 Flašar W.: Samoborci slave, 32—342
 Svoboda Lj.: Na hrvatskim planinama, 33—27
 Flašar I.: Tri dana u Lipovačkom domu, 33—67
 Horvat L.: Japetić ljeti 1937. godine, 33—309
 Flašar W.: Nemarakiranim stazama kroz samoborsko gorje, 33—378, 34—4, 42
 Presečki V.: Samobor, 34—277
 Bosnar B.: Izlet u Mokrice, 35—62
 Horvat L.: Kako je nastao naziv Smerovišće?, 35—118
 Sudnik I.: Kroz kišu, maglu i kamenje Samoborskim gorjem, 35—206
 Flašar W.: Izlet u Lipovački dom nakon povodnje, 35—211
 Pražić M.: Plješevica — Plješevica, 36—99
 Horvat A. D.: Okić-grad, 39—81
 Žužić M.: Po Samoborskom gorju, 41—135
 Ledić G.: Primjerom planinara s Oštroc, 42—97
 Dumičić R.: Put na Vilinske jame, 43—137
 Orešković M.: Vodič kroz Samoborsko gorje, 44—215
 Dumičić R. i Vilenjak S.: U potrazi za Vražjom pećinom, 44—286
 Kumičić E.: Planinarska svečanost na Oštrocu, 45—261
 Tičak-Vajler E.: Orientacioni marš kroz Samoborsko gorje, 50—66
 Paus L.: Prvi put s planinarama, 52—35
 Horvat V.: Četrdeset godina na Oštroc, 52—176
 Pašer Z.: Stari gradovi i dvori Samoborskog gorja, 52—258
 Lipovčak I.: Klizanje zemljišta pod Plješivicom, 56—184
 Oštrotić V.: Jedna jesenska šetnja, 58—55
 Veronek I.: Samoborski Veliki dol, 59—48 (omot)
 Janošević V.: Beogradski planinari u Samoborskom gorju, 59—137
 Kopić J.: Okić i Lipovac, 61—265
 Safar Z.: Staze i putovi Samoborskog gorja, (Planinar, prilog broju 1—2, 1971) 63—16
 Kružni put kroz Samoborsko gorje, (isto), 63—20
 Dom na Oštrocu, (isto), 63—51
 Frančeski V.: Naš Oštroc, (isto), 63—15
 Cvetković R.: Bratimljenje pod Plješvicom, 67—84
 Milosavljević G.: Na proslavi 100-godišnjice prvog izleta, 67—126
 Loborec B.: Na stazama naših prvih planinara, 67—127

Na Oštrocu, 1—46; Okolo Oštroc, 2—129; Zanimljive spilje, 5—80; Put na Plješevicu, 8—47, 11—78, 14—13; Piramida na Plješevici, 8—59, 21—16, 25—249, 32—160, 255; Podzemna spilja u Plješevici, 9—78; Markacije, 14—31, 18—102, 21—108, 25—249, 49—291, 56—189; Deset izleta u goru Samoborsku, 18—42; Glavica kod Slavetića, 21—33; Dr. Wojejkov na Plješevici 1887. g., 21—184; Dom Škole narodnog zdravlja na Oštrocu, 31—31; Skijaška livađa Kovinčića, 32—11*; Novosti s Japetića, 51—80; Velika plan. manifestacija na Oštrocu, 52—141; Piramida na Japetiću 52—239, 141; Jubilarni pohod planinara (Tragom HPD-a), 57—139; Kružni put kroz Samoborsko gorje, 50—62, 58—273; Cerinski vir opet pristupačan, 62, 272; Svinčari u Samoborskom gorju, 62—316; »Tragom prvog izleta HPD«, 67—76.

Planinarske kuće: Sklonište na Japetiću (Mesićeva kuća), 21—164, 23—88, 25—249, 27—232; Dom na Zitnici, 43—294, 353, 48—69, 160; Prekrizje, 18—125, 22—123, 23—87; Soćeve kuća (Lipovački dom), 27—257, 32—317, 37—248, 42—165, 45—292, 46—95, 48—68; Dom na Oštrocu, 42—165, 48—68; Smerovišće, 42—165; Palaćnik, 42—165; Veliki dol 55—191, 60, 284; Dom pod Okićem?, 67—175.

Zumberak

Langhoffer A.: U Zumberku, 2—123
 Malđini R.: Put na Sv. Geru, 3—82, 153
 Novotni V.: Putevi na Sv. Geru, 8—88
 Novotni V.: Vodič na Sv. Geru, 9—73
 Šuklje F.: Jedan dan u Zumberku, 22—36
 Savinjski M.: Istočnim Zumberkom od Jastrebarskog do Brežica, 23—56

Šuklje F.: Iz davnih uspomena na Žumberak, 24—198, 229
 Poljak J.: Od Samobora preko Kalja i Sočica na Sv. Geru, 27—233
 Hitzthaler S.: Od Samobora preko Pećna na Sv. Geru, 31—50
 Svoboda D.: Kroz Žumberak, 34—167
 Mlać D.: Gorjanci, 41—101
 Vilenjak S. i Dumičić R.: Kroz Žumberak na Sv. Geru, 43—337
 Pipinić B.: Nešto o Žumberku, 44—80
 Pipinić B.: Kroz Žumberak, 45—349
 Mlać D.: Žumberak za vrijeme okupacije, 46—453
 Bastašić I.: Tragom ustanaka po Žumberku, 51—105
 Karlovačka magistrala, 51—142
 Bek S.: Tragovima Žumberačkih partizana, 52—244
 Filipiš D.: Dom na Vodicama, ishodište za Žumberak, 53—244
 Ott I.: Kako je nastala Karlovačka transverzala, 54—253
 Božić V.: Speleološki objekti kanjona Slapnice, 63—213
 U Žumberku, 1—64; U Stojdragi, 2—126; Na Sv. Geru, 8—79; Plan. sklonište u Stojdragi, 22—28; Svečanost u Gorjancima, 45—286; Nova autobusna veza Zagreba sa Žumberkom, 51—279; Vodice pod Plešom, 52—140; Zašto ne ravnomjerno?, 54—192, 240; Nova transverzala (Dolenjska), 57—284; Karlovačka transverzala, 58—279, 59—285; Trdinovim putem, 60—189.

BANIJA I KORDUN

Zrinska gora

V. S.: Proslava nadogradnje piramide na Cepelišu, 29—188
 Filjak M.: Hrastovička gora, 33—13
 Senoa M.: U Zrinjskoj gori, 33—170
 Filjak M.: Prvi pl. dan u Zrinjskoj gori, 36—55
 Nove markacije HPD »Zrin«, 21—148; Piramida i paviljon na Viktorovcu kod Siska, 25—218, 288; Piramida na Cepelišu, 29—159; Proslava pokupskog planinarskog dana na Hrastovičkoj gori, 36—41*.

Petrova gora

Hranilović H.: Topusko, 7—49
 Stivičević N.: Petrova gora kao plan. izletište, 31—1
 Keler Z.: Petrova gora, 62—70
 Oštrotić V.: Interes za prošlost i sadašnjost Petrove gore, 62—91

Okolina Karlovca i Slunja

Širola S.: Izlet u špilju Vražić, 1—87
 Širola S.: Na Martinščaku, 2—149
 Lassowsky E.: Grad Blrog i okolina, 2—151
 Lassowsky E.: Od Ladešić-drage do Ribnika, 6—46, 92
 Krajač I.: Baračeve špilje kod Rakovice, 21—113
 Poljak J.: Slunj i okolina, 26—361
 Senoa M.: Zeljeznicom od Zagreba do Sušaka, 30—3
 Horvat V.: Prodiranje u nepoznate dijelove spilje Vrlovke, 32—99
 Gudić I.: Na Karlovačkom Dubovcu, 44—200
 Mužina V.: Naš krš u okolini Generalskog Stola, 45—186
 Poljak Z.: Vinica, 51—168
 Poljak Z.: Martinščak, 51—171
 Ott I.: Vodenica i njena okolina, 58—157
 Ott I.: Spilja Siča nekad i sad, 63—117
 Starčić R.: Jopića pećina — najduža u Hrvatskoj, 66—49

Ozaljska spilja, 4—14; Pročistiti će se Vrlovka, 57—189; Speleološko istraživanje Korane, 59—232; Plan. sklonište na Kalvariji, 59—285; Istražni radovi u Jopića spilji, 62—105; Ronjenje u sifonu spilje Tounjčice, 66—142.

Okolina Ogulina

Poljak J.: Spilja Kuštrovka, 18—68
 Poljak J.: Ogulinsko Zagorje, 28—323
 Senoa M.: Zeljeznicom od Zagreba do Sušaka, 30—3
 Marković D.: Okolja Ogulina zimi, 31—35

- Blašković V.: Postoje li i gdje se nalaze Kaševari, 46–83
 Redenšek V.: Popis spilja i ponora, 49–126
 Zanimljivo vrelo kod Modruša, 4–80; Gjulin ponor u Ogulinu, 14–192.

GORSKI KOTAR

Klek

- Weber A.: Klek (pjesma), 1–25
 Hirc D.: Izleti hrv. planinara, 1–27, 46–137
 Langhoffer A.: Put na Klek, 2–101
 Heinz A.: U jeseni na Kleku, 4–8
 Paulić D.: Mali Klek, 20–88
 Cvetišić V.: Zimski uspon na Klek, 20–106
 Brezovečki S.: Uspon preko ji. stijene, 31–283
 Janević D.: Na Kleku, 32–18, 39
 Čubelj M.: Neoznačenim putem na Klek, 32–166
 Dragman M.: Prvenstveni uspon kroz ji. stijenu, 32–197
 Čubelj M.: Uspon kroz ji. stijenu, 32–199
 Brezovečki S.: Novi istup iz Dragmanovog smjera, 32–201
 Horvat V.: U potrazi za klekovskom špiljom, 33–270
 Lasovski E.: Prvi zimski penjački uspon preko ji. stijene, 35–289
 Pražić B.: Jedna noć na Kleku, 36–294
 Brezovečki S.: Novi penjački uspon u ji. stijeni, 37–153
 Ceraj Z.: Kleku (pjesma), 38–24
 Bumbić I.: Klek – ji. stijena (HPD-ov smjer), 38–131
 Prevendar S.: Silaz ji. stijenom Kleka, 39–93
 Zgaga M.: Nova varijanta u Klekovoj stijeni, 41–21
 Mihaljević K.: Klek, smjer ji. glave, 41–33
 Ledić G.: Crvena zastava na Kleku 1. maja 1943. g., 41–129
 Gropuzzo I.: S filmskom kamerom u stjeni Kleka, 41–202
 Kučan N.: Tehnički opis penjačkih uspona u ji. stijeni Kleka, 41–218
 Kumičić E.: Pismo o Kleku, 43–270
 Pintar I.: Moj prvi penjački uspon, 43–290
 Zgaga M.: Sa Titovom pl. štafetom kroz ji. stijenu, 44–100
 Blašković V.: Jedan stari opis Ougulinskog Kleka, 45–253
 Ostrožinski O.: Klek, čudnovat stjenjak kod Ougulina, 45–256
 Magdić Ž.: Prvi uspon, 51–265
 Ribarović D.: Sa Dedca na Klek, 52–198
 Svob G.: Perasov jarak, 54–215
 Pleško M.: Moja prva »šestica«, 55–29
 Torbar I.: Uzlaz na Klek, 55–31
 Mihić Vitomir (A. Weber): Klek (pjesma), 55–40
 Sindelić D.: »Ziheraši« i oni drugi, 56–159
 Oštrić V.: Jugozapadni greben Kleka, 57–171
 Oštrić V.: Klekovo okno, 58–40
 Šćedrov A.: Pohod brdu kraljevića Marka, 60–276
 Oštrić V.: I. Brlić-Mažuranić i Klek, 63–262
 Kovačić M.: Možda prvi, 63–212
 Čepelak M.: Prometejska noć, 63–43
 Aleraj B.: Kako smo pekli kurkuru, 63–41
 Oštrić V.: Prva zastava na Kleku, 64–91
 Paulić D.: Mala Klečica, 65–111

Put na Klek, 1–29, 64, 4–125, 14–288, 17–14, 21–90; Bjelolist na Kleku, 1–80; Sa Kleka 1–64, 13–165; Novi uspon na Klek, 15–158; Sklonište na Kleku, 21–108; Prva žrtva Kleka, 23–70; Iz plan. uspomena (Klek 28. VII 1939), 40–40; Nova upisana knjiga na vrhu, 45–61; Nesretni slučaj u stijeni, 45–218; Dvadesetpeti navez u stijeni, 45–218; Uspon planinara poštara, 48–351; Nakon 45 godina, 50–62; Branko Lukšić i Zvonimir Lindenbach, 50–210; Nesreća u Klekovoj stijeni (Mirko Frey), 55–192; Klek proglašen za prirodnji rezervat, 64–58; Planinarska kuća, 25–58, 51–82.

Prvenstveni usponi: Tonkina priječnica, 51–203; Smjer »HPD 90«, 56–274; Velebitaška kratica HPD-ovog smjera, 58–272; Žoharov stup, 52–222; Varijanta »Z-2«, 52–223; Brankov smjer, 52–223; Varijanta Omladinskog, 60–217; Damuzova plafonijerka, 62–217; »Željezničarski 20«, 62–27 i Planinar, str.

49 i 50 (prilog br. 1–2, 1970); Traverza Vrijeskove pločice, 63, 268; Vrijeskova pločica, 63, 268; Danonočni smjer, 63–75; Smjer za gitaru, 64–150; Poluprvenstveni uspon, 65–90; Tajanstveni smjer u ji. stijeni, 67–77; Medina varijanta SVOS-a, 67–108.

Bijele, Samarske i Kolovratske stijene

- Pasarić J.: Na Bijelim stijenama, 15–318
 Cvetišić V.: Na Bijelim stijenama, 18–8
 Prebeg Z.: Od Begova Razdolja do Bijelih stijena, 18–132
 Hirtz M.: Kroz Veliku Kapelu, 19–101
 Gušić B.: Samarske i Kolovratske stijene, 22–1, 17
 Hirtz M.: Samarske stijene, 23–77
 Pasarić J.: Znamenito Bijelih stijena, 24–101
 Pasarić J.: Svečano otvorene plan. kuće, 24–101
 Pany D.: Na Samarskim i Bijelim stijenama, 28–333
 Marion V.: Ljepote Bijelih stijena, 36–7
 Kandijaš S.: Bijele stijene, 42–214
 Tomjanović B.: Od Bijelih do Samarskih stijena, 43–145
 Sikloši A.: Prvi put na Bijelim stijenama, 44–86
 Černi Z.: Ratkovo sklonište, 44–331
 Simunović Z.: Prvomajska parada »Šerpasa«, 45–163
 Kučan Z.: Kao u priči, 46–145
 Hirtz M.: Na Bijelim stijenama, 46–534
 Mužina V.: Poklisi izlet na Bijele stijene, 51–263
 Oštrić V.: Zov Bijelih stijena, 52–84
 Godler Z.: S jednog nesvakidašnjeg izleta, 52–174
 Bralić I.: Bijele i Samarske stijene, 57–31

Marcikije i putovi, 18–60, 103, 47–245; Samarske stijene, 21–12; Nove ture, 21–34; Bijele stijene, 41–96; Partizanska ploča (Samarske), 47–171; Novi hotel u Jasenku, 51–237; Hirčeva kuća, 22–138, 23–88, 138, 147, 24–96, 149, 26–331, 354, 28–286, 34–221, 33–229, 34–236, 59, 35–250, 37–145, 45–161, 48–70; Pl. kuća »Rade Končar«, 54–139, 140, 60–283, 64–296; Ratkovo sklonište na Samarskim stijenama, 48–70; Vihoraški put, 66–47; Primjer za osudu, 66–176; Sklonište na Bijelim stijenama, 67–80 i 111.

Bjelolasica

- Hirc D.: Na Bjelolasici, 2–155
 Rossi Lj.: Nekoji manje poznati uzlazi, 3–199
 Langhoffer A.: Na Bjelolasici u Učku, 10–2
 Pasarić J.: Bjelolasica, 14–191
 Budislavjević B.: Na Bjelolasicu 1864. g., 15–93, 56–275
 Kumičić E.: Bjelolasica, 42–362
 Na Bjelolasici prije više od 100 godina, 62–134

Put na Bjelolasicu, 16–256, 18–80; Bjelolasica i Begovo Razdolje, 16–287; Odakle imena Risnjak i Bjelolasica (M. Hirtz), 21–182; Zimovalište u Begovom Razdolju, 53–148; Planinarska kuća na Jančići, 60–144; Zimski centar na Bjelolasici, 67–176.

Viševica i Bitoraj

- Langhoffer A.: Izlet na Viševicu, 5–49
 Pasarić J.: Viševica, 14–156
 Pasarić J.: Na Bitoraju, 16–223
 Brkić J.: Izlet HPD-a na Viševicu i Zeleni vir, 33–353
 Kumičić E.: Proljetni izlet na Viševicu, 43–152
 Erega F.: Viševica, 43–312
 Pavešić P.: Burni Bitoraj i Viševica, 64–139

Na vrhu Bitoraja, 16–256; Bitoraj, 18–140, 21–34; Markiran put na Viševicu, 13–216; Koliba pod Viševicom, 14–31; Viševica, 18–141; Novi objekti na Viševici, 52–93.

Medvedak

- Cvetišić V.: Medvedak, 14–189
 Kucel Z.: Medvedak, 20–97
 Markiran put na Medvedak, 14–192; Izlet na Medvedak HPD »Runolist« (M. Malnar), 19–76; Mar-

kacija puta Medvedak—Crikvenica, 25—140; Preko Medvedaka na More (Petrušić), 36—28*.

Tuhobić

Malnar M.: Na Tuhoviću, 21—176
Horvat V.: Izlet na Tuhobić, 22—11
Ružić N.: Tuhobić, 44—277

Markacija Krasica—Meja—Tuhobić—Benkovac—Fužine, 26—235.

Obruč

Mašek H. B.: Na Velikom Obruču u snijegu, 3—53
Hirc D.: Planinski zid, 4—108

Kucel Z.: Suh vrh i Fratrovac, 19—160

Vitezović D.: Obruč, 20—111

Golubović R.: Gornički Klek, Crni vrh i Gorničko, 21—111

Malnar M.: Obruč, 22—81

Pojljan J.: Planinarska kuća pod Obručem, 22—151

Vitezović D.: Pakleno i Pakleni vrh, 24—10

Stahuljak V.: Kroz ledenu buru na Obruč, 29—122

Gilić S.: Kroz Mudn dol na Fratar, 53—211

Skerlić B.: Sjecanje s Obruča, 56—115

Pakleno, 4—62, 25—84; Markacija, 26—353; Rimski zid, 54—137; Planinarska kuća na Hahlićima pod Obručem, 22—123, 137, 154, 23—150, 58—90, 61—47, 96

Snježnik i Platak

Risnjak i Snježnik, 15—286

Horvat I.: Snježnik, 24—181

Marion V.: Kasno u jesen na Risnjaku i Snježniku, 34—36

Zupanc J.: Na Snježniku i Platku, 41—94

Stefanović R.: Smučanje po kiši na Platku, 42—46

Lučić Roki P.: Preko Risnjaka i Snježnika, 42—250

Stefanović R.: Zimi na Snježniku, 45—103

Regner B.: Kako smo proslavili stogodišnjicu, 66—150

Aleksić N.: Slet planinara Jugoslavije »Platak 1974«, 66—145

Jovanović V.: Planinari-poljoprivrednici na Sletu planinara Jugoslavije, 67—24

Obnovljene markacije na Snježnik, 25—250; Planinarski dom na Platku, 32—27, 33—61*, 34—10*, 42—164, 43—353, 44—44, 48—70, 54—140; Planinarska kuća na Snježniku, 42—165, 43—60, 353, 354, 44—44, 48—70; Bivak na Snježniku, 42—165; Platak, riječko izletište, 52—92; Četristo učenika na Platku, 56—237, 61—284; O prodoru na snijegom zatrpani Platak, 61—142.

Risnjak

Hirc D.: Po peti put na Risnjaku, 1—46

Majnarić J.: Na Risnjaku (piesma), 2—39

Hirc D.: Uzlaž na Veliki Risnjak, 2—129

Hirc D.: Čudan cvijet ispod Risnjaka, 2—164

Hirc D.: Po četvrti put na Velikom Risnjaku, 6—38

Pasarić J.: Skupni izlet na Risnjak, 14—286

Risnjak i Snježnik, 15—286

Zimi na Risnjaku, 16—93

Gušić B.: Sa skijama na Risnjaku, 21—38

Zobundžija Z.: Uspon na vrh V. Risnjaka zapadnom stjenom, 21—76

Pasarić J.: Svečano otvorenje plan. kuće na G. Jelenju, 25—162

Neumann J.: Planinarska kuća na Risnjaku, 26—258, 28—278

Pasarić J.: Otvorenje plan. doma na Risnjaku, 28—302

Vukonić J.: Risnjak, 31—205

Marion V.: Kasno u jesen na Risnjaku i Snježniku, 34—36

Vratar B.: Bilješke s Risnjaka, 41—289, 333

Lučić R.: Preko Risnjaka i Snježnika, 42—250

Travnić R.: Izlet na Risnjak, 43—257

Horvat I.: Risnjak predložen za nacionalni park, 44—251

Ružić N.: Zimski uspon na Risnjak, 45—39

Bertović S.: Risnjak, naš novi nacionalni park, 46—52

Gušić I.: Nova godina na Risnjaku, 51—53
Pavletić Z.: Od Risnjaka do Bijelih stijena, 66—8

Na V. Risnjaku prije 20 g., 2—142; Novi put na Risnjak, 2—143; Na Risnjaku, 13—189; Skupni izlet na Risnjak (J. Pasarić), 14—286; Zimi na Risnjaku, 16—93; Sa Risnjaka, 16—256; Sklonište na Smrekovcu, 18—79, 19—116, 23—88, 26—331; Dvoržakova stijena, 9—43; Medvjeda vrata, 19—144; Odakle imena Risnjak i Bjelolasica (M. Hirtz), 21—182; Sklonište u Mrzloj Vodici, 21—169, 25—107; Nove markacije, 23—156, 24—180; Sklonište u G. Jelenju, 25—58; Zima na Risnjaku, 29—63; Izlet seljačkih skijaša na Risnjak, 29—92; Inozemna štampa o zaštiti Risnjaka, 45—222; Planinarski dom na Risnjaku, 26—205, 235, 27—27, 166, 189, 287, 28—61, 125, 127, 221, 282, 285, 29—95, 30—206, 32—220, 33—229, 34—236, 35—249, 36—51*, 37—145, 43—353, 48—70, 54—190; Nacionalni park Risnjak, 62—215; Smjer po divokozinom tragu u z. stijeni (B. Aleraj), 67—174.

Delnice i okolina

Majnarić J.: Delnice, 2—117, 138

Majnarić J.: Drgomlju (piesma), 4—7

Majnarić J.: Put iz Delnice na Mrkovac, 4—47

Majnarić J.: Na Zrinjskom vršku (piesma), 4—59

Majnarić J.: Iz Delnice na vrh Jezera, 4—118

Majnarić J.: Na Zrinjskom vrhu, 4—59

Malnar M.: Drgomalj, 20—78

Majež M.: Hajdova hiža, 47—10

Božičević S.: Nova otkrića u Hajdovoj hiži, 48—197

Markulin M.: Gornja Hajdova hiža, 50—271

Hajdova hiža, 2—144, 21—15; Obnovljene markacije na Drgomalju, 25—250; Planinarska kuća na Petehovcu, 41—320; Da li nova Balinka?, 59—46; Paukova jama, 60—182, 239.

Skrad i okolina

Mašek H. B.: Skradski vrh, 5—19

Pany D.: Zeleni vir, 16—351

Senoa M.: Skrad, 17—23

Poljak J.: Skrad i okolica, 22—8

Morvat L.: Vražji prolaz kod Skrada, 31—359

Maglena mora, 2—160; Zeleni vir (J. Poljak), 17—104; Muževa hiža, 21—15; Trening skakaonica u Skradu, 30—447; Vražji prolaz opet uređen, 51—237.

Ostali članci o Gorskom kotaru

Majnarić J.: Gorski kotar zimi, 2—54

Hirc D.: U Gorskom kotaru, 2—129, 145

K-Y V.: Pozdrav domovini s Velike Kapale, 4—1

Hirc D.: Moje praznikovanje, 4—113

Majnarić J.: Košnja u Gorskom kotaru, 5—11

Forenbacher A.: Na Preradovićevu vrhu, 5—82

Hirc D.: Na vršku, 5—92

Hranilović N.: Iz Gorskog kotara, 8—65

Senoa M.: Planine Gorskega kotara, 13—140

Poljak J.: Nova špilja u Gorskom kotaru, 15—189

Pasarić J.: Izvor Kupe, 16—318

Ružić V.: Mali Kranji vrh, 17—25

Novotni V.: Jedna neuspjela plan. ekskurzija, 18—113

Hirtz M.: Kroz Veliku Kapelu i Velebit do mora, 19—101, 118, 149

Krajc I.: Velika Kapela kao gorje za prelaz, 19—131

Krnje I.: Uspon na Rudač i Rajevo brdo, 21—10

Zobundžija Z.: Sokolanske stijene, 25—183

Blasković V.: Gorski kotarom, 26—249

Zobundžija Z.: Oko Cabra i Cabranka, 26—278

Glad A.: Risnjak, Obruč, Snježnik, 29—320

Senoa A.: Zeljeznicom od Zagreba do Sušaka, 30—3, 52

Tanodi M.: Na Uskrš u gorskom kraju, 30—145

Strohal R.: Uz Lujzinsku cestu, 30—261

Cividini A.: Gorski kraj, zemaljski raj, 31—33

Poljak J.: Lokvarska pećina, 31—353

Sloboda Lj.: Na hrvatskim planinama, 33—42

Flašar I.: Kroz Gorski kotar, 34—110

Bosnar B.: Kroz Gorski kotar..., 36—40

Slobod H.: Tri dana po Gorskom kotaru, 36—117

Pintar I.: Kroz Gorski kotar, 41—143

Redenšek V.: Nova špilja »Vrelo« kod Fužina, 42—305

Lipovščak I.: Iz planinarskih zapisaka, 44—49

Kirigin B.: Zima 1950/1 na području Gorskog kota-
ra, 44—66
Kirigin B.: Zima 1951/2 na području Gorskog kota-
ra, 45—1
Poljak Z.: Zrakom i kopnom u Gorski kotar, 47—25
Zubović-Safar Z.: Sjećanje na jesen 1953. g., 47—221
Blažina Z.: Gorskokotarskim šumama, 48—225
Pintarić A.: Na izvoru Kupe, 49—23
Sengjergji J.: Planinarsko-geografska reportaža,
50—172
Hlebec Z.: Gorski kotar, južni dio, 60—136
Hofer V.: Kamenjak, 61—157
Pavešić P.: Zagradski vrh, 63—206

U Gorskem kotaru, 1—44; Gorska ruža (Rhododendron), 1—112; Lujzijana, 2—64; Preko V. Kapela, 2—140; Put na izvor Kupe, 2—125, 143; Želj. pruga iz Rijeke do Karlovca, 2—159; Imena nekojih bre-
gova, 4—13; Osobita vrata, 4—62; Planinsko vino,
7—14; Trbušovica (spilja kod Prezida), 6—64; Iz
Vrata u Crikvenicu, 13—165; Markacija u Gorskem
kotaru, 17—119, 21—15, 34, 23—128, 156; Snježnica
Spoljarova jama kod St. Laza, 18—32; Slavica 18—
141; Markacija Golubinjaka i njegovih spilja, 20—
16; Pogled s vrha Jelena, 21—12; Izlet »Runolista«
na V. Pliš, 21—51; Jelenc (Z Zobundžija), 21—67;
Zagradski vrh, 21—103; Smrekova draga pod Jelen-
com, 21—83; Kamerkin dol kod Lokava, 22—136; So-
kolanske stijene, 35—168; Novi usponi (oko Mrkop-
lja), 25—194; Turizam u okolini Crnog Luga, 32—286;
Nova plan. kuća u Lukovu (D. Pany), 36—39*; Mar-
kacija na Zagradski vrh, 36—44*; Sklonište na Ca-
barskoj polici, 42—164; Planinarsko-skijska trans-
verzala Gorski kotar, 49—55; Uredjeni prolaz kanjo-
nom Kamačnik, 51—238, 56—45; Radnički domovi po
šumama, 52—93; Elektrificirana spilja Lokvarka,
54—140; Planinarski dom u Tuku, 57—144, 236, 65—236;
Plan. kuća Okrivaće kod Cabra, 58—187; Mrkopalj—
Tuk, novo zimsko plan. središte, 58—284; Istražena
spilja Vrelo kod Jasenka, 59—284; Plan. kuća u Fr-
bežarima kod Cabra, 61—284.

ISTRA I SJEVERNI JADRAN

Okolina Rijeke

Hirc D.: Oko bakarskog zaljeva, 2—178
Sarić M.: Stari rudokopi na primorskim planinama,
3—189
Izletnik: Sparožna pećina blizu Kastva, 14—319
Poljak J.: Na izvoru Rječine, 17—4
Krajač I.: Problem turizma našeg jadranskog pod-
ručja, 23—113
Poljak J.: Nova pećina u Zametu, 24—153
Krajad I.: Položaj plan. kuća u primorskim plani-
nama, 26—195
Vitezović D.: Planinarstvo u Hrv. primorju, 27—184
Tomašić M.: Uredivanje okoliša izvora Rječine,
27—342
Kušan F.: Od Škriljeva do Novoga, 30—182, 199
Pany D.: Planinarstvo i turizam na Jadranu, 31—265
Pany D.: Morem i kopnom od Sušaka do Ulcinja,
33—116, 136
Emili H.: Ponor kod Krasice, 36—76
Pražić B.: Slani potok u Vinodolu, 59—133
Božić V.: Jama kod Novokračina, 61—24
Gladkovićev bezdan, 5—80; Rječka transverzala,
58—189, 59—235; Istraživanje Novokračine iznad Ri-
jeke, 60—44.

Učka i Istra

Hirc D.: Vela Učka, 2—102
Langhoffer A.: Na Bijelolasicu i Učku, 10—2
Vrdoljak S.: Moj posljednji uspon na Učku, 32—181
Tomšić E.: Vranska draga, 42—80
Lipovčić I.: Razgledi s Učke, 43—83
Malez M.: Po Učki uzduž i popriječno, 44—3
Malez M.: Geološke bilješke s Učke, 45—121
Sironić V.: Izlet u Limski kanal, 47—204
Sengjergji Lj.: Planinarsko-turistička reportaža,
50—172

Pražić M.: Nepoznata Učka, 52—250
Čepulić A.: Zora na Učki 4. srpnja 1852. g., 55—125
Poljak Z.: Učka i istarske planine, 59—121
Oštarić V.: Glagoljaški zapis o Učki, 62—20
Oštarić V.: Frano Supilo i Učka, 63—143
Hofer V.: Kroz Istru, 65—127
Božičević S.: U najdubljem ponoru Hrvatske (Ra-
spon), 67—32
Na Učki, 13—165; Plan. dom na Lisini, 42—165,
48—70; Duižov toranj u opasnosti (Z. Poljak), 48—162;
Novi plan. dom na Učki (Hotel), 51—81, 25—141;
Plan. dom na Poklonu, 57—240; Stanje plan. objekata
na Učki, 53—193; Nove plan. kuće na Učki, 54—140;
Istražuje se istarsko podzemlje, 57—95; Sesto plani-
nara na vrhu Učke, 64—152; Neobičan izlet na Žbveni-
nicu (V. Hofer), 65—237; Istarska transverzala, (J.
Sakoman) 66—42; Smjer KID na Učki kod Medveje,
66—204; Planinarski put Labinske republike, 67—30.

Otok Krk

Hirc D.: Iz Vrbnika u Novu Bašku, 2—68, 93
Sorić M.: Omišalska spilja, 6—55
Hirc D.: Oko otoka Krka, 17—68
Hirc D.: Od Rijeke do grada Krka, 17—92
Senoa M.: Košljun, 20—8
Szabo D.: Spomenici prošlosti otoka Krka, 26—131
Smokvina L.: Uspon na najviši vrh otoka Krka,
47—187

Florschütz M.: Planinarski po Krku, 49—44

Lucijina u Baški, 2—188; Visine na otoku Krku,
3—96.

Otok Rab

Krajač I.: Rab i zimski šport, 25—22
Pasarić J.: Prirodni perivoj na Rabu, 27—187
Stahuljak V.: Svečano otvorene plan. staze na Ka-
menjak, 28—369
Učkar: Šumski perivoj na otoku Rabu, 29—58
Kamenarović M.: Dundo na otoku Rabu, 52—134
Izgradnja turističke staze, 28—318; Kamena kula
na najvišem vrhu Kamenjaka, 30—93.

Ostali otoci sjevernog Jadrana

Senoa M.: Izlet na otok Prvić, 5—89
Balenović V.: Otok Pag, 37—160
Rengeo I.: Bilješke s otoka Paga, 38—70
Sikloš A.: Utisci s otocja Kvarnera, 46—123
Florschütz M.: Planinarstvo i planinarenje po oto-
cima, Osoršćica, 48—235
Florschütz M.: Lošinj, 48—315
Florschütz M.: Po Cresu, 49—172
Lipovčić I.: Osoršćica, 56—279
Oštarić V.: Počeci planinarstva na Lošinju, 60—15
Bruketa F.: Izlet na Sis, 63—207

Monte Šiš, 5—62; Otočić Zeća (M. Senoa), 6—48;
Što se pripovijeda o Beli IV. na Cresu, 11—32; Spilje
otoka Lošinja (V. Redenšek), 52—189.

LIKA

Plitvička jezera

Plitvička jezera, 14—252
Eisenhut M.: Zakonska osnova o zaštiti Plitv. je-
zera, 21—132
Eisenhut E. M.: Plitvička jezera u filmu, 23—133
Krajač I.: Uredenje Plitvičkih jezera, 25—283
Eisenhut M.: Plitvička jezera, 26—175
Pasarić J.: Otvorene novih spilja, 27—255
Borovečki V.: Gradnja plan. kuće, 27—282
Filjak M.: Gradnja plan. kuće, 27—285
Kolesarić K.: Plitvička jezera, 28—20
Kolesarić S.: Gradnja plan. kuće, 28—21
Horvat V.: Zimski čari na Plitvičkim jezerima,
28—44
Krajač I.: Spilje na Plitvičkim jezerima, 29—161

Eisenhut M.: Naš turizam i zaštita Plitv. jezera, 33—322
Bosnar B.: Iz Rudopolja na Plitvička jezera, 35—302
Bosnar B.: Kroz Gorski kotar..., 36—40
Peroš V.: Reportaža s puta na Plitvička jezera, 36—273
Mesaric J.: Oslobođenje Plitvica, 41—261
Redenšek V.: Spilje Plitvičkih jezera, 45—23
Božičević S.: Pismo iz plitvičkog kraja, 49—216
Dulić B.: Mededa jama, 52—203
Matoničkin I. i Z. Pavletić: Manje poznate ljepeote, 55—101
Schlosser L.: Izlet na Plitvička jezera, 55—185
Pražić M.: »Manje poznate ljepeote Plitvičkih jezera«, 56—32

Premužić A.: Nekad bilo — sad se spominjalo, 58—73
Gušić B.: Plitvička jezera i njihova zaštita, 61—79
Gušić B.: Opet o Plitvičkim jezerima i njihovoj zaštiti, 61—223
Plitvička jezera, 1—32; Izlet na Pl. jezera, 19—145;
Sačuvanje ostataka Gradine, 21—34; Planinarski put od Rudopolja, 21—90, 25—249; Prvi planinarski dan na Pl. jezerima, 21—145; Sa Pl. jezera, 22—122; Ot-kriće novih spilja, 25—248, 26—189; Izlet na Pl. jezera, 29—342; Pl. jezera trebaju željeznički spoj, 32—314; Kroz Bosnu..., 36—35*; Nakrači prilaz, 48—162; Novi status Nacionalnog parka, 62—110; »Da« pod slapovima Plitvica, 67—175.

Lička Plješivica

Rossi Lj.: Uzlaz na Rudilasic i Ozeblin, 3—11, 27
Jamičić A.: Uzlaz na Golu Plješivici, 3—66
Tučan F.: Ozeblin, 15—30, 61, 160, 192, 379
Pasarić J.: Na Goloj Plješivici, 15—317
P. K.: Gola Plješivica, 18—105
Marion V.: Duro s Ličke Plješivice, 34—106
Pražić M.: Plješivica — Plješivica, 36—99
Safran M.: Lička Plješivica, 43—160
Oštrić V.: U pohode Ličkoj Plješivici, 48—136
Marković Lj. i M.: Preko Ozeblina..., 54—223
Marković M.: Iz prošlosti Ličke Plješivice, 55—19
Salkić M.: Nevolje s Ličkom Plješivicom, 56—241
Markiranje putova, 15—288; Plan. kuća na Goloj Plješivici, 17—117; Na Ličkoj Plješivici po snijegu, 25—139; Plan. kuća na Ličkoj Plješivici, 46—546, 48—71; Nestaje prašuma na Ličkoj Plješivici, 51—237; Prvi autobus na Ličkoj Plješivici, 62—266.

Ostali članci o Lici

Laszowski E.: Grad Brlog i okolica, 2—151
Franić D.: Da li je Lika za planinarstvo podobna i kako bi se ono dalo u njoj razmehati, 3—146
Rossi Lj.: Nekoji manje poznati uzlazi u južnoj Hrvatskoj, 3—200, 234
Krčmarčić B.: Na Jazmakušu, 4—105, 116
Jamičić A.: Lička visočina, 5—24, 57, 69
Sarinić I.: Svičko jezero u zimi, 17—73
Hirc D.: Lika i Gacka, 21—169
Sarinić I.: Vandalizam po Lici, 23—83
Rosandić D.: Iz podzemne Like, 27—163, 239
Vučić V.: Podkapelska dolina, 30—59
Božičević M.: Calopek, 43—272
Božičević S.: Neki ponori i pećine u okolici Studenaca, 46—488
Božičević S.: Ledeno podzemlje, 47—182
Redenšek V.: Popis spilja i ponora, 49—125
Kovačević J.: Iz povijesti proučavanja ličke cvjetane, 49—149
Marković M.: O postanku kamenih stupova na Postaku, 53—175
Kovačević J.: Na udbinskim pijescima, 53—219
Pražić M.: »Na udbinskim pijescima«, 54—34
Malinar H.: Zelena pećina na Kravavskom polju, 56—85
Pražić M.: Hidro-speleološki problemi Kravavskog polja, 56—128
Čepelak R.: Baraćeva pećina, 57—199
Malinar H.: Na obali podzemne rijeke, 59—10
Malinar H.: U Grginom bunaru, 59—85
Rukavina A.: Prvi put na Oštri, 62—86
Božičević S.: »Pčelina — izvanredna spilja lička«, 64—93
Rukavina A.: Samogradska pećina u Lici, 67—38

Najveća spilja (Pčelina kod Vrepca), 1—16; Pećina »pod litnjacima«, 1—96; Kako će Lika postati turistički kraj?, 30—130; Cudinka, najveći speleološki potuhvat u Hrvatskoj, 49—291; Covjeća ribica u Lici, 57—235; Horvatova spilja kod Vrhovina (M. Čepelak), 60—45; Uređena staza na Oštri kod Gospića (A. Rukavina), 65—191.

VELEBIT

O Velebitu općenito

Rossi Lj.: Nekoji manje poznati uzlazi, 3—177, 199
Wanka I. i D. Hirc: Četrnaest dana na Velebitu, 6—3, 61
Botanička istraživanja na Velebitu, 10—41
Tučan F.: Velebit i susjedne planine, 13—139, 163, 238, 263, 283
Cvetišić V.: Izlet na Velebit, 13—188
Cvetišić V.: Na Velebitu, 14—285, 319, 349
Juričić I.: O planinarskim prilikama na Velebitu, 15—30, 61, 96, 223, 253, 285
Simonović R.: Velebit, 17—49, 65, 89, 105
Poljak J.: Gradnja plan. kuća na Velebitu, 22—106
Krajač I.: Turizam velebitskog područja, 25—141, 169, 221
Premužić A.: Postanak i znamenitost Velebita, 26—298
Krajač I.: Novosti sa Velebita, 26—350
Krajač I.: Planinarske vrednotne na Velebitu, 27—118
Filjak M.: Iz Sv. Roka preko Sv. brda..., 27—247
Krajač I.: Dr. R. Božić o Velebitu, 28—43
Filjak M.: Velebitski blagdani, 28—163
Krajač I.: Velebitski film, 28—355
Tanodić M.: Bosnom ponosnom u Liku vrletnu, 30—193, 255, 305
Sagovac S.: S kistom i bojom diljem Velebita, 32—373, 33—87, 190, 218
Milanović V.: Petorica u Velebitu, 35—79
Božić R.: Od vrha do vrha, 35—369
MNR: Putovanje maturanata po Velebitu, 36—82
Brajković V.: Po starcu Velebitu, 36—161
Poljak J.: Planinarski vodič po Velebitu, 41—115, 154, 192, 288
Kauzlarčić Z.: Iz dnevnika jednog planinara, 42—151, 225
Modrić B.: O Velebitu, 44—18
Ledić J.: Po Velebitu, 46—274
Redenšek V.: Popis spilja i ponora u Hrvatskoj, 49—183
Kleut P.: Velebit, 51—267
Poljak Ž.: O problemu Velebita, 51—272
Marković M.: Istraživači velebitskog krša, 52—11, 72, 121
Lučić Roki P.: S malim pastirima Velebita, 52—217
Pleško J.: Razmišljanja, 55—17
Ribarović D.: Na krpiljama po Velebitu, 55—49
Derrossi J.: Jungov tunel, 55—83
Spoljarić B.: S pozdravnim pismom, 55—242
Pražić M.: Neke planinarske greške na Velebitu, 57—87
Kleut P.: Divljač u Velebitu, 58—9
Kirigin B.: Klimatekske karakteristike Velebita, 58—97
Kušan F.: Biljni svijet Velebita, 58—201, 259, 59—23
Poljak Ž.: Prijedlog za jednu novu transverzalu, 59—79
Poljak Ž.: VPP pred dovršenjem, 60—177
Derrossi J.: Velebit u hrvatskoj književnosti, 61—49
Spoljarić B.: Velebit, to je doživljaj, 61—97
Oštrić V.: Kistovi na Velebitu, 61—101
Ristić M.: Velebit, 62—8
Oštrić V.: Velebit u pjesmi, 62—131
Polak K.: Trenuci koji se pamte, 63—90
Rukavina A.: Priče velebitskih noći, 63—205
Rukavina A.: Isprepletan ljubavlju i tugom, 64—61
Rukavina A.: Za dragu znaku VPP-a, 64—125
Radović B.: Beogradski planinari na Velebitu, 64—136
Perić D.: Prvomajski izlet, 64—167
Blasović V.: Bilješke o Velebitu, 65—50
Smerke Z.: Grebensko visokogorsko skijanje na Velebitu, 65—53
Zidan F.: Skijaški pohod uzduž čitavog Velebita, 65—55

Sakar D.: Zimski prijelaz bilom Velebita, 65—65

Pederin I.: Austrijski botaničar Seenus na Velebitu
1768. godine, 65—70

Kleut P.: Isječak iz novije povijesti Velebita, 65—202

Rukavina A.: Kletve i suze Velebitske, 66—183

Prirodno proučavanje Velebita, 2—173; Ime Velebit, 3—64; Od obale mora do vrh Velebita, 4—63; Snježnice na Velebitu, 16—12; Nazivi gorskih vrhunaca na Velebitu, 16—286; Program markiranja Velebita, 18—126; Narodna priča o postanku Velebita, 21—18; Upute planinarima koji žele planinariti po Velebitu, 22—98; Nove spilje i ture, (I. Krajač) 26—26; Strani planinari na Velebitu, 26—331; Novosti sa Velebita, 26—350; Predavanje o Velebitu, 28—121; Engleska alpinistica F. S. Copeland na Velebitu, 28—156; Filmovanje na Velebitu, 28—283; Izvještaj o sprovedenoj markaciji, 32—286, 318; Akcija za turističku integraciju Velebita i njegova primorja (Z. Poljak), 59—189; Visokogorsko skijanje u Velebitu, 60—143; Botaničko istraživanje Velebita, 61—274; U »Godini Velebita«, 61—27, 62—23, 101, 96; Velebitski planinarski put, 61—233, 62—21, 102, 63—194, 64—108, 251, 65—278, 66—76, 206, 67—176; Visine velenbitskih vrhova po novom premjeru, 66—57; VPP, 67—205.

Senjsko bilo

Sa Senjskog bila i sjevernog Velebita, 15—320

Skreblin Lj.: Izlet na Jadićevu planu, 17—102, 111

Vlahović A.: Prvi izlet Senjske podružnice, 18—27

Krajač I.: Zimi na sj. Velebitu i Senjskom bili, 23—39

Filjak M.: Knežića grob u Velebitu, 34—129

Plan. koliba u Senjskoj dulibi, 15—127; Sa Senjskog bila, 15—256; Plan. sklonište na Senjskom bili, 15—288; Ski-klijanje na Senjskom bili, 18—32; Šumska idila na Senjskom bili, 16—29; Senjska Draga, 17—63; Označivanje putova, 18—44.

Rožanski kukovi

Krajač I.: Rožanski kukovi u sj. Velebitu, 18—57

Poljak J.: Donji ili Rožanski kukovi, 24—233

Premužić A.: Rožanski kukovi, 26—18

Krajač I.: Varnjača, 26—99

Krajač I.: Novi prvi usponi, 26—152

Premužić A.: Silaz u jamu Varnjaču, 26—163

Krajač I.: Rožanski kukovi, 26—243

Pasarić J.: Planinarska slava na Velebitu, 26—295

Krajač I.: Nove spilje i usponi, 26—327

Krajač I.: Najpotrebitije markacije, 26—366

Premužić A.: Crikvine, 27—325

Krajač I.: Novi usponi, 28—82

Krajač I.: Rožanski kukovi, 28—112

Krajač I.: Sjeverna vrtica Varnjače, 28—1

Gušić I.: Novogodišnji izlet, 51—118

Premužić A.: Velebitski listići, 52—4

Poljak Z.: Rožanski kukovi, 56—161

Margetić A.: U Donjim Rožanskim kukovima, 64—267

Ferlin V.: Velebit me voli, 67—194

Prenoćište HPD-a na Strugama, 18—44, 19—15, 23—88; Rossijeva koliba, 24—179, 25—217, 289, 26—28, 267, 355, 32—222, 33—230, 34—236, 35—250, 37—146; Sa Rožanskim kukova i Zavižana, 26—157; Vrh Krajačeva kuka, 26—29; Rožanski kukovi, 26—302, 359; Zimski i novi usponi, 26—374; Markacije 29—269; Osnivanje rezervata na sjevernom Velebitu, 48—162.

Premužičeva turistička staza

Krajač I.: Novogradnja putova na Velebitu i značenje njihovo, 26—282, 311, 339

Krajač I.: Novi visinski put na sj. Velebitu, 27—272

Premužić A.: Novi visinski put u sj. Velebitu, 28—18

Pasarić J.: Dovršenje visinskog puta u Velebitu, 28—282

Krajač I.: Novi visinski putovi, 29—6

Premužić A.: Turističko otvaranje Velebita, 29—143

Novi putovi na Velebitu, 27—347; Gradnje putova, 29—125; Dovršenje plan. puta po Velebitu, 29—247.

Ostali članci o sjevernom Velebitu

Krajač I.: Veliki Kozjak, 18—17

Krajač I.: Na Velebitu, 18—73, 81

Hirtz M.: Kroz Veliku Kapelu i Velebit, 19—125, 149

Poljak J.: Lubenovac, 21—93

Gušić B.: Duž sjevernog i srednjeg Velebita, 22—71
Krajač I.: Zavižanska i rajinačka plan. koliba, 22—134

Krajač I.: Zimi na sj. Velebitu i Senjskom bili, 23—39

Hirtz M.: Od Apatišana do Lubenovca, 24—114

Glad I.: Od Oštarija do Zavižana i Krasna, 27—246

Tomašić M.: Prvi uspon planinara s Raba, 28—31

Brkić I. i M. Zemljic: Izlet na sj. Velebit, 30—26

M. C.: Izlet HPD-a na Velebit, 31—367

M. R.: Tri dana šetnje po Velebitu, 33—71

Oppitz O.: Uspomene s naučne ekskurzije, 33—57

Kovačić A.: Preko Duhova na Velebitu, 34—209

Galović F.: Srednjim i sjevernim Velebitom, 35—273

Mlinarić V.: S Velebita, 35—399

Bosnar B.: Kroz Gorski kotar preko Velebita . . . , 36—40

Zivičnjak B.: Kroz sjeverni Velebit, 43—182

Modrić B.: Na Zavižanu, 43—260

Modrić I.: Susreti na Velebitu, 44—73

Modrić B.: Zimi na Vučjaku, 44—159

Modrić B.: Kroz Smrčeve doline, 44—303

Mlinarić V.: Pohodi u planine, 45—113

Modrić I.: Opustjelo plane, dulibe i doci, 47—1

Kostović J.: Sjeverni Velebit, 47—235

Modrić B.: Sjevernim i srednjim Velebitom, 47—255

Oštrić V.: Nova godina Velebita, 48—95

Modrić I.: Kroz borove gajeve Velebita, 49—65

Juretić Z.: Markiranje sjevernog Velebita, 50—271

Lučić Roki P.: Velebitski usamljenik, 51—115

Modrić B.: Opustjelo klancima i gedurama Velebita, 53—264

Frankić K.: Na skijama i oko njih, 54—23

Kirigin B.: Deset godina rada planinske meteoro-
loške stanice Zavižan, 56—133

Marković M.: Susret pod Velebitom, 56—195

Poljak Z.: Zavižan i okolina, 57—113

Kušan Z.: Stazama sjevernog Velebita, 57—241

Modrić B.: Vrh Budima u proljeće, 60—199

Kušan F.: Botanički vrt na Velebitu, 61—71

Beširović U.: Dojmovi s Velebita, 61—241

Dlouhi Mi M. Ivić: Vihoraška Nova godina, 62—294

Drevni historički spomenik (Lomska duliba), 2—64; Izlet na Velebit, 13—188; Vrh M. Rajinca, 15—382; Markiranje putova, 15—288; M. Rajinac i Lubenska vrata, 17—64; Program markiranja sj. Velebita, (I. Krajač) 18—126; Okolina Pogledala, 20—99; Palež pod Zavižanom, 20—100; Pogled na V. Kozjak, 20—114; Krajačeva kuća, 23—68, 87, 88, 107, 150, 24—179, 32—221, 33—230, 34—236, 35—250, 37—146; Uredjenje nogostupa do Krajačeve kuće, 24—179; Obnovljena markacija od Olтарa, 25—218; Planinarski dom na Zavižanu, 43—352, 45—291, 48—71, 55—191; Planinarske markacije, 56—238.

Srednji Velebit

Poljak J.: Stirovača, 18—22

Na Velebitu, 18—73, 81

Hirtz M.: Jablanac i okolica, 20—1

Gušić B.: Dabri, 20—75

Gušić B.: Duž sjevernog i srednjeg Velebita, 22—71

Poljak J.: Veliki Alan, 24—131

Poljak J.: Strogir i Turska vrata, 25—253

Krajač I.: Stirovača i Veliki Alan, 27—109, 128

Glad A.: Od Oštarija do Zavižana i Krasna, 27—246

Zrnc V.: Autom kroz Velebit, 27—349

Krajač I.: Zavrnatina i njena turistička važnost, 29—144

Trgovčević L.: Jadovno u Velebitu, 29—217

Svoboda Lj.: Kroz srednji Velebit, 32—41

M. R.: Tri dana šetnje po Velebitu, 33—71

Galović S.: Srednjim i sjevernim Velebitom, 35—273

Mlinarić V.: S Velebita, 36—24

Ledić G.: Preko Velebita, 43—332

Sarošević N.: Jedna botanička ekskurzija na Bačić
kuk, 47—104

Gušić I.: Zaboravljenim velebitskim stazama, 47—206

Modrić B.: Sjevernim i srednjim Velebitom, 47—255

Godler Z.: Sama u Velebitu, 53—271

Pajalić T.: Šaranova jama, 54—209

Baričević A.: Stazama srednjeg Velebita, 64—161
Rukavina A.: Razapeti među bregovima, 65—152
65—11
Rukavina A.: Razapeti među bregovima, 65—152
Kašpar Z.: Vihoraška nova godina, 65—261
Pražić B.: Posaditi jablane u Jablancu, 66—72
Braum B.: Oko Satorine, 67—71

Crni Padež, 17—14: Koliba na Alanu (I. Krajač), 18—144, 19—15, 23—88; Celinac kuk u Ravnom Dabru, 19—144; Crni Dabar, 19—144; Ravni Dabar, 23—106; Crni Padež, 25—107; Plan. dom na Baćić kosi, 43—352, 48—71; Plan. dom u Jablancu, 47—78, 48—71, 54—190; Plan. sklonište u Štirovači, 48—162; Pohvalan rad šumarije u Jablancu, 48—343; Završena je žičara na Velebit, 51—187; Dva nova skloništa (Oštarije i M. Halan), 60—240, 63—223; Penjački uspon na Baćić kuku, 61—236, 64—201; Rainov grob i Murajinovica, 63—90; Hotel Velebitno na Oštarijama, 63—223; Kraljević na Satorini, 63—223; Označena staza na Kizu, 65—283; Sklonište na Oštarijama, 66—144.

Visočica

Franić F.: Uzlaz na Velebitsku Visočicu, 1—58, 74, 46—179
Pasarić J.: Otvorene nove planinarske kuće HPD-a, 25—192
Gojan I.: Na Visočici (pjesma), 29—239, 30—25
Banjić I.: Prvi uspon na Visočicu 1950. godine, 42—235
Malinar H.: Zasneženim bespućima Velebita, 61—57
Margetić A.: Od Jelove ruje do Visočice, 65—215
Uzlaz na Visočicu, 1—47; Gojanov dom, 25—127, 192, 26—268, 357, 382, 36—45*, 55—43, 63—223; Posjet Visočici, 53—243; Starčevića greben u s. stijeni (B. Aleraj), 65—90.

Vaganski vrh

Jurčić I.: Sa Velebita, 15—253
Krajač I.: O Imenovanju vrhova u j. Velebitu, 27—307
Rosandić Z.: »Vaganski« ili »Babin« vrh, 28—103
Krajač I.: Vaganski vrh, 28—328
Girometta U.: Vellkom Paklenicom na Vaganski vrh, 29—68, 106
Lorković Z.: Najviši vrh Velebita, 33—331
Tomićić M.: Da li su velebitske kote 1758 i 1741 označene ispravnim nazivom i visinom, 36—17
Najviši brieg domovine, 1—16; Nekoji znameniti uzlazi, 5—14.

Sveto brdo

Urban S.: Sveti brdo, 26—376
Krajač I.: Sa južnog Velebita, 27—1
Marion V.: Sv. brdo, 34—357
Petrušić B.: Na Sveti brdo!, 37—225
Pinter R.: Izlet iz Gospića na Sv. brdo, 56—117
Oštarić V.: Sveti brdo, 57—111
Otvorene studentskog doma pod Sv. brdom, 32—345.

Paklenica

Cvetišić V.: Velika Paklenica, 13—238
Juričić I.: Sa Velebita, 15—223
Ružić Đ.: Manita peć, 25—149
Poljak J.: Nove pećine u području V. Paklenice, 25—176, 197
Krajač J.: Sa južnog Velebita, 27—29
Brezovečki S.: Penjački uspon u Anića kuku, 37—122
Surjak Z.: Velika Paklenica, 46—207
Božićević S.: Deset dana u Paklenici, 50—131
Postružnik D.: Prešli smo Malu Paklenicu, 52—126
Pauše I.: Preko Velebita i Paklenice, 53—51
Špoljarić B.: Povodom svladavanja smjera Klin, 59—36
Braum B.: Kroz Malu Paklenicu, 59—41
Gilić S.: Gle, eto članka o klinu!, 59—195
Pleško M.: Sjećanje (o smjeru Klin), 60—155
Gilić S.: Anića kuk i Cuk, 61—39
Radoš D.: 20 godina rada NP »Paklenica«, 62—213

Aleraj B.: Brid, 65—147
Polak K.: Ipak je bilo planinarski, 66—96
Ligurić I.: Kako nisam posjetila slet, 67—188
Paklenica, 2—176; Ušće V. Paklenice, 20—114; Planinarska nesreća, 34—51*; Prvenstveni usponi, 36—38*, 41—346, 47—164, 52—131, 54—46, 57—133, 59—189, 60—87, 61—236, 62—313, 63—172, 65—45, 90, 233; Plan. dom u Paklenici, 53—149, 54—140, 55—63, 59—46, 96, 63—80; Prosvibanski alpinistički logor, 53—192, 59—234, 60—183, 62—26, 65—45, 66—143; Iz V. Paklenice, 57—191; Speleološka istraživanja, 60—182; Slovenski planinari u Paklenici, 60—279; Paklenica za Dana Republike, 61—41; Sklonište na Ivinim vodicama, 61—233, 62—21; Nacionalni park, 62—215, 221; Poginuo u V. Paklenici, 64—154; Paklenički pl. put, 65—192, 67—30, 144; Trojci u sz. stijeni kote 670 u M. Paklenici, 67—77; Ruskus u z. stijeni kote 648 u M. Paklenici, 67—78; Kratki Manit u ji. stijeni Manite peći u V. Paklenici, 67—78.

Ostali članci o južnom Velebitu

Franić D.: Dvaput preko Velebita, 3—2, 24, 41, 58, 70, 86
Cvetišić V.: Na Velebitu, 14—258, 319, 249
Juričić I.: Sa Velebita, 15—61, 223, 253, 285
Sa južnog Velebita, 16—29
Gojan I.: Prelaz preko Velebita zimi, 16—155
Pasarić J.: Na južnom Velebitu, 16—319
Gojan I.: Drugi prelaz preko Velebita zimi, 17—52
Gušić B.: Duž južnog Velebita, 19—49, 81
Paravić J.: Uskršnji izlet »Zbora voda«, 21—87
Hirtz M.: Simonovića stapina i njena okolina, 22—49
Hirtz M.: Od Stapa do Konjskoga, 22—157
Krajač I.: Planinarsko sklonište u Docima, 26—255, 344
Krajač I.: Sa južnog Velebita, 27—1, 29, 61, 93
Poljak J.: Sugarska duliba, 27—144
Krajač I.: Vrtlina, nova ogromna spilja, 28—268
Poljak J.: Velebitski prutao, 29—1
Urban S.: Rhododendron na Velebitu, 36—33, 14*
Svob H.: Utisci s Velebita, 37—106
Kleut P.: Jedan dan na južnom Velebitu, 43—9
Gušić I.: Zaboravljenim velebitskim stazama, 47—206
Lipovščak L.: S južnog Velebita, 47—230
Mlinarić V.: Sam na Velebitu, 48—1
Petek D.: Markirali smo puteve južnog Velebita, 48—140
Marčić J.: Na Velebitu, 48—244
Lukšić B.: Alpinističko-instruktorski tečaj, 49—113
Treći slet planinara Hrvatske, 49—284
Oštarić V.: Prvomajski dani na j. Velebitu, 50—93
Malinar H.: Na danu Jane Puhaljke, 57—21
Malinar H.: Pokušaj tumačenja paradoksa u Puhaljki, 57—259
Pavličević D.: Jama Vrtlina, 58—61
Kelet Z.: Starim putovima po j. Velebitu, 59—249
Kapor I.: Moj prvi susret s Velebitom, 62—143
Regner B.: Stopama Petra Zoranića, 62—65
Janeš L. i S. Pavlič: Naša »Godina Velebita«, 62—171
Jeh Z.: Sampanjac, krema i grudanje, (Planinar, prilog br. 1—2, 1971), 63—38
Rukavina A.: Preko najviših vrhova Velebita, 63—33
Tomerlin S.: Bojinac na Velebitu, 63—189
Polak K.: Preko Velebita, 64—169
Rukavina A.: Samo koraci šušte Raminim koritom, 64—259
Rukavina A.: Ta želja i ta vatrica što nas vuče, 65—117
Perić Đ.: Vrh Petra Zoranića na Velebitu, 65—207
Rukavina A.: Između neba i kamena, 65—241
Rukavina A.: Vrh Petra Zoranića na Velebitu, 66—55
Od obale mora do vrh Velebita, 4—63; Naučno-planinarski izlet u j. Velebit, 14—128; Tri nove turističke postaje 15—224; Pogled na Velebit, 15—382; Sa j. Velebita, 16—29; Plan. izlet na j. Velebit, 16—287; Docil ili Buljma, 17—13; Samari, 17—86; Stan u Sarčića Dupljiju, 17—86; Dva izleta, 21—147; Istraživanje Velebita, 21—152; Simonovića Stapina, 22—46; Plan. sklonište na Strugama, 23—87, 26—301, 32—156; Plan. sklonište na M. Halanu, 25—82, 60—240; Narod gradi crkvicu, 26—301; Badanj na Velebitu, 26—359; Degenja velebitica ugrožena, 32—316; Pohod PD »Velebit« iz Benkovca, 44—279; Plan. dom na Štirovcu, 47—168, 48—71; Nove markacije, 47—245;

Kuća u Jelovoju ruji, 54—140; Istraživanje Puhaljke, 54—281; Kako nazvati bezimene vrhove, (A. Rukavina) 62—21; Prvenstveni uspon u Badnju, 62—313, 63—75; Prvenstveni uspon u Podgrizenu, 64—105; Markiran put od Brusana na trasu VPP-a, 64—297; Nova markacija kroz Ramino korito (A. Kulaš), 65—234; Kratica između Stolca i Jelove ruje, 66—79; Kratica Velika poljana—Jandrina poljana pod Visočicom, 66—206; Velebitska kota 1712, vrh Petra Zoranića, 67—79; Bolest jaradi na Velebitu, 67—144; Stodvadeset planinara na Velebitu, 67—143.

Jugoistočni Velebit

Poljak J.: Crnopac, 21—173
Hirtz M.: Od Gračaca do Prosenjaka, 22—65
Hirtz M.: Od Prosenjaka do Obrovca, 22—142
Poljak J.: Kroz najjužniji dio Velebita, 29—129, 366
B.: Između kukova j. Velebita (Tulove grede), 34—386
Božić V.: Mamet u južnom Velebitu, 61—201
Blaschek O.: Usponi u Tulovim gredama, 62—218
Gušić B.: Krnježa i manastir Krupa, 64—157
Rukavina A.: Na Crnopcu u sunčanom listopadu, 64—171
Rukavina A.: Ne tuguju pustinjo kamena, 67—95.
Rukavina A.: Posljednjim putem Ilike Smiljanica, 67—177

Tulove grede, 21—12; Planinarski dom pod Crnopcem u Dulibi, 21—164, 23—110, 80, 25—127; Pronađene kosti Ilike Smiljanica, 21—166; Sklonište pod Tulovim gredama, 37—146; Obliježen grob Ilike Smiljanica, 67—35; Donje Cerovačke pećine, 67—143.

DALMACIJA I JUŽNO PRIMORJE

Dinara i Troglav

Krajač I.: Na Dinari, 21—1, 27
Poljak J.: Cetina, 25—96
Krajač I.: Klimatski odnosi područja dinarskog gorskog sklopa, 26—30, 70
Girometta U.: Mosoraši na Dinari..., 26—375
Horvat I.: Dinarske planine, 27—332
Regner B.: Nekoliko dana s dinarskim gorštakom, 30—187
Lopota Z.: Vodena pećina kod Sinja, 32—202
Regner B.: Preko Svilaje na Troglav, 33—366
Stipić Lj.: Sa hladne Cetine na kršnu Dinaru, 34—135
Lučić Roki P.: Preko Dinarskih planina..., 34—195
Jelaska V.: Na Troglavu i Šator-planini, 45—346
Poljak Z.: Ilica planina i Babića jezero, 48—9
Grimani A.: Bura i dom na Dinari, 50—1
Jelaska V.: Profili, 53—275
Kahle V.: Moj prvi »prvenstvenik«, 56—258
Bećir B.: Prvi put na Dinari, 61—68
Kapor I.: Troglav, 61—261
Donadini F.: Zimski uspon na Troglav, 62—289
Margetić A.: Kroz Prolog planinu, 64—129
Jutrović M. i T.: Bili smo na Troglavu, 64—133
Ormanec K.: Uspon na Dinaru, 65—181
Tollazzi B.: Splitski planinari na Dinari, 65—186
Fortis A.: Podzemno putovanje (izvor Cetine), 65—195
Lovrić I.: Spilja nad prvim izvorom Cetine, 65—197
Jalžić B.: Gospodska pećina kod izvora Cetine, 65—199
Tollazzi B.: Dinaro, održali smo riječ!, 66—58
Jalžić B.: Culumova pećina u Dalmaciji, 66—104
Tollazzi B.: Napokon na vrhu Dinare, 66—196

Izlet na Dinaru, 5—46; Izvor rijeke Cetine, 23—106; Mosoraši na Dinari, 30—375; Prvenstveni uspon u Troglavu, 52—131; Požari na Dinari, 54—234; Svičarski geolog M. M. Blumenthal u Dinaridima, 55—92; Gospodska pećina, najduža u Dalmaciji (B. Jalžić), 63—260; Obnovljen dom na Brezovcu, 67—175.

Kamešnica

Lučić Roki P.: Kamešnica planina, 32—361
Regner B.: Kamešnicom planinom, 34—70

Regner B.: Još jednom Kamešnicom planinom, 34—117

Lučić Roki P.: Na zasnježenoj Kamešnici, 36—113

Grimani A.: Kamešnica — Cincar, 44—284

Boko I.: Kamešnicom, 45—29

Gušić I.: Kamešnica, 53—201

Donadini F.: Kamešnica, snijeg i Spličani, 60—207

Kamešnica planina kao omiljelo izletište, 31—152; Poštenje naših Dinaraca, 32—156; Planinarska kuća na Kamešnici, 30—165, 31—314, 32—60.

Svilaja

Lučić Roki P.: Iz Sinja na Svilaju planinu, 31—275

Regner B.: Preko Svilaje na Troglav, 33—266

Boko I.: Svilaja zimi, 47—87

Dudevski S.: Uspon na Svilaju, 67—116

Kuća na Svilaji, 37—146; Novi dom na Perući pod Svilajom, 55—192.

Promina

Hirc D.: Promina, 5—1

Bronić Č.: Promina, 31—65

Poljak Z.: Promina, 52—64

Erak B.: Otvorene planinarske kuće na Promini, 52—47

Rijeka Krka

Petković G.: Krka, 11—60

Vodopadi Krke, 15—350

Poljak J.: Na slapovima Krke kod Šibenika, 22—86

Bronić Č.: Po Krki od Skradina do Manojlovca, 34—155

Mlinarić V.: Šetnja niz Krku, 37—183

Grimani A.: Izlet na gornje slapove Krke, 43—320

Golubić S. i N. Sarošević: Niz Krku od slapa do slapa, 47—19

Kozjak

A. S.: Jedan dan po Kozjaku, 24—23

Lučić Roki P.: Na Kozjaku kraj Splita, 35—115

Lučić Roki P.: Prvenstveni uspon kroz j. stijenu, 40—62

Gilić S.: Kozjak, 50—18, 82

Kulić B.: Posljednji problemi u Kozjaku, 53—97

Culić N.: Lugareva priča, 57—73

Grimani A.: »Splitovim putem«, 66—66

Planinarska kuća Putalj na Kozjaku, 48—162, 50—126, 54—139; Opisi prvenstvenih penjačkih uspona, 41—348, 52—132, 53—98, 57—73, 59—186, 62—27; Otvoreno sklonište Malačka, 56—48.

Mosor i Poljička planina

Girometta U.: Vranjača, 22—33

Girometta U.: Još o Vranjači, 26—20

Girometta U.: Mosor planina, 26—76

Sinović S. I.: Crtice iz prošlosti Mosora, 26—86

Pasarić J.: Urednje i otvorene Vranjače, 26—24

Bognoli E.: S Englezima na Mosoru, 26—115

Pasarić J.: Prvi planinarski dom u Dalmaciji, 26—118, 342

Mosoraš: Dan Vranjače, 26—261

Bognoli E.: Šumski dan na Mosoru, 27—20

Stahuljak V.: Planinarska slava na Mosoru, 28—337

Horvat L.: Izlet na Mosor, 30—194

Vrdoljak S.: Na Ljutom kamenu, 32—353

Vrdoljak S.: Naš šumski dan, 34—33

Vrdoljak S.: Veselje u kršu, 34—362

Banovec Z.: Sa puta na Mosor, 35—225

Lučić Roki P.: U splitskom kraju, 37—18

Vrdoljak S.: Prvi posjet Mosoru nakon Oslobodenja, 41—205

Grimani A.: Vranjača i Biševo, 41—205

Grimani A.: Naši splitski izleti, 43—168

Grimani A.: Vickov stup na Mosoru, 44—233, 64—185, 67—130

Kirigin B.: Visinska meteorološka stanica Ljuvač-Mosor, 44—85

Ferenčina J.: Lugarevom stazom na strmi Mosor, 45—202
Ljubetić J.: U srcima našim, 46—455
Peruzović S.: Pioniri na Mosoru, 48—247
Pipin B.: Poljička planina, 49—85
Poljak Z.: Mosor, 50—4
B. I. C.: Uvodicev »Manifest planinarske misli«, 50—24
Poljak Z.: Poljička planina, 50—167
Dulčić V.: Sjevernom padinom Mosora, 50—181
Tartaglia S.: Sa jednog speleološkog istraživanja, 50—184
Gilić S.: Mosor (opis prvenstvenih uspona), 52—128
Filipić Đ.: Borova šumica kod doma na Mosoru ugrožena od prelca, 53—101
Marković M.: O imenu Mosora, 55—28
Matešan I.: Iz Poljica, 57—83
Tabak P.: Jamarška pustolovina, 58—220
Regen B.: Zapisi o mosorskim lugarima, 62—127
Griman A.: Spilja Vranjača, 63—65
Vrdoljak S.: Srdične veze planinara i mosorskih stanovnika u prošlosti, 64—103
Grimani A.: 70 godina »Lugarnice« na Mosoru, 65—81
Tollazzi B.: Upisne knjige na vrhovima Mosora, 66—91
Tollazzi B.: Usponi na Mosor, 67—93
Tabak P.: Mosorski pasteli, 67—123, 169, 204
Gudej P.: Poklon za rodendan, 67—194

Markacije u centralnom Mosoru, 24—99; Uznička kuća (Lugarnica, Omladinska kuća), 25—82, 48—71; Prehistoricinski nalaz u Vranjači, 26—61; Posjet špilje Vranjače, 26—236, 26—357, 27—141; Užinska ili Uznička kosa, 26—383; Filmsko snimanje Mosora i Biokova, 29—127; Pokusna kopanja u Vranjači i na Mosoru, 31—153; Šumski dan, 32—6*, 36—21*; Dan na Mosoru, 34—46*; Spomen-ploča prof. U. Girometti, 36—27*; Vickov stup na Mosoru, 47—326, 48—72; Dom na Ljuvaču, 25—136, 289, 26—59, 118, 182, 301, 27—27, 257, 30—303, 42—101, 166, 43—61, 231, 352, 48—71; Orientacione natjecanje 50—58; Koncert u Vranjači, 52—191; Mosorska magistrala, 53—150; Prvenstveni penjački usponi, 57—78, 59—185, 64—150; Planinari pioniri istražuju podzemlje, 57—190; Sjeća ukrasne borove šume, 59—189; Ponovno otvorena Vranjača, 63—25; Mosor u Poljičkom zborniku (V. Oštrić), 63—263.

Biočovo

Simonović R.: Biočovo, 20—39
Rubić I.: Biočovo, 23—34
Girometta U.: HPD »Mosor« na Biočovo planini, 25—153, 184, 208
Prebeg Z.: Po Biočovo i oko njega, 27—276
Girometta U.: Na vrhu Biočova, 28—208
Stahuljak V.: Planinarska kuća HPD na Biočovu, 28—339
Škurla Ilijić V.: Makarska, njena brda i proljeće, 30—207
Despot I.: Biočovo (pjesma), 30—209
Girometta U.: Turizam biočovskog područja, 30—248
Mihordin N.: Duhovski izlet na Biočovo, 30—255
Plaček J.: Izlet na Biočovo, 31—183
Vrdoljak S.: Strminama i provalijama Biočova, 33—267

Margetić A.: Noć na Biočovu, 34—98
Marion V.: Biočovo, 35—65
Margetić A.: Po Biočovo, 36—69
Pravidur D.: Impresije s Biočova, 36—298
Rubić I.: Sa Vošća, 41—65
Mlinarić V.: Na Biočovu, 44—134
Lučić Roki P.: Planine uz Jadran, 44—295
Frank B.: Biočovo, lijepo ti si, 47—240
Jagačić T.: Sličice s Biočova, 49—241
Poljak Z.: Biočovo, 50—67
Stošić A.: Uspon na vrh Biočova, 57—27
Kušan F.: Biočovo, 58—49
Donadini F.: Na Biočovu, 60—153
Perković A.: Concinin uspon na Biočovo, 61—29
Tabak P.: Biočovo putosvitnice, 61—255
Zec V.: Ugodaji s planine, 65—161
Margetić A.: Biočovski Tibet, 65—258
Sefer D.: Susret s Biočovom, 67—135

Biočovo, 25—60; Tragična smrt bečkog planinara, 25—195; Markacije i putovi, 26—188; Caroban pogled, 26—356; Filmsko snimanje, 29—127; Plan. kuća, 26—60, 184, 206, 29—160, 30—95, 206, 43—352, 44—44, 48—72.

Dugi otok

Poljak J.: Otok Dugi, 26—107
Rubić I.: Sa Božavске Kapele, 44—29
Malez M.: Strašna peć na Dugom otoku, 45—309
Surjak Z.: Jadranski kontrasti, 46—279

Brač i Vidova gora

Girometta U.: Vidova gora na Braču, 32—129
Girometta U.: Ljepote otoka Brača, 32—267
Kovačić A.: Preko Uskrsa na Vidovoj gori, 33—134
Vrsalović M.: Iz Bola na Vidovu goru, 33—299
Margetić A.: Smrka na Braču, 35—331
Poljak Z.: Vidova gora, 51—128
Oštrić V.: Kroz brački planinski krajolik, 62—202
Rukavina A.: Na Vidovoj gori uzalud, 64—283
Garašić M.: Gračišće II — najdublja jama u Hrvatskoj, 66—127

Pl. kuća na Vidovoj gori, 32—215, 316; Rad »Mosor« na Vidovoj gori, 32—190; Spomen-ploča B. Lukšiću na Vidovoj gori, 51—80; Markiran put na Vidovu goru, 67—47.

Otok Hvar

Vrdoljak S.: Po visovima i nizinama Hvara, 42—190
Lučić Roki P.: Bespućima otoka Hvara, 58—153
Prvi snijeg na otocima (A. T.), 17—31; Jama polovina (V. Dulčić), 54—94; Speleološka istraživanja (B. Špoljarić), 60—181.

Ostali otoci južnog Jadrana

Kusijanović M.: Joć o pećinama dubrovačkog teritorija (Mljet), 35—24
Pany Đ.: Jabuka, 36—100
Stipić Lj.: Medu ribarima na otoku Ciovu, 36—286
Macanović H.: Titova pećina u Boroviku na Visu, 41—33
Grimani A.: Vranjača i Biševo, 42—6
Gjivoje M.: Spilja Rača na otoku Lastovu, 43—154
Poljak Z.: Otok Mljet, 43—187
Gjivoje M.: U podzemnom svijetu otoka Korčule, 44—255

Brkić M.: Po Hvaru, Korčuli i Pelješcu, 48—103
Bedenko I.: Šča (Ugljan), 59—42

Grimani A.: Ciov, 59—70
Sakoman J.: Transverzala po jadranskim otocima, 65—138

O modrim spiljama Capri i Biševo (I. Lipovčak), 59—94; Alpinistička akcija na otoku Jabuci (B. Špoljarić) 60—42; Sv. Mihovil na Ugljanu, planinarsko izletište (I. Lipovčak), 58—285.

Pelješac

Pany Đ.: Gradina na Pelješcu, 26—346
Čaglijević J.: Po kršu poluotoka Pelješca, 36—171
Sparica M.: Zapisi s Pelješca, 60—73

Ostali članci o Dalmaciji

Dorbić V.: Na Baku, 5—16
Novotni V.: Dalmacija, zanemaren biser planinarske, 7—27
Petković G.: Na Šernjači, 8—69
Petković G.: Do Debeljaka, 9—17
Petković G.: Gradina Vučkić, 9—80
Petković G.: Do na vrh Visoke, 10—44
Petković G.: Zibonoga, 11—17
Petković G.: Gradina Kožulovac, 11—36
Petković G.: Velim u Dalmaciji, 12—49
Petković G.: Ravni kotari u Dalmaciji, 12—53
Girometta U.: Ledenice u srednjodalmatinskom kršu, 23—93
Krajač I.: Problemi turizma našeg jadranskog područja, 23—113
Girometta U.: Jame i pećine primorskog krša, 28—16
Pany Đ.: Planinarstvo i turizam na Jadraru, 31—265
Girometta U.: Spiljski nalazi u srednjoj Dalmaciji, 31—289, 323
Girometta U.: O bezobzirnom uništavanju dalmatinske prirode, 32—33
Pany Đ.: Morem i kopnom od Sušaka do Ulcinja, 33—118, 136

Lučić Roki P.: Ljepote dalmatinskih planina, 34—416
Rubić I.: Od Splita do Durmitora, 35—147, 283
Grimani A.: Planinari i pruga Split—Livno, 45—137
Kušan F.: Prilog poznavanju dalmatinskih planina,
46—477
Mikulić B.: Crveno jezero, 48—120
Oštře V.: Na Trtaru, 48—248
Golubić S.: Proljeće u dalmatinskim planinama,
50—91
Poljak Z.: Omiška Dinara, 50—169
Božić V.: Zarobljenici podzemlja, 55—59
Vučetić V.: Modro i Crveno jezero, 59—56
Dulčić V.: Novakova spilja, 60—180
Tabak P.: Zapisi o Marjanu, 61—145
Kovačić M.: Opet u podzemlju, 64—47
Kolbach S.: Istraživanje estavela kod Vrgorca, 64—49
Franjić S.: Zubanovna jama, 64—98
Vrdoljak S.: U kanjonu Cetine i na Gracu, 64—214
Grimani A.: Planinarski objekti Dalmacije u pro-
šlosti, 66—63
Grimani A.: Marjan, 66—130

Naše željeznice, 11—27; Za planinarstvo u sj.
Dalmaciji, 23—16; Planinarsko-turistička putovanja
po Jadranu, 32—95, 158; Uskrsnji izlet u Šibenik,
34—41*; Istraživanje Maslinove jame (Plavno), 59—87;
Akcija u jami Maslinki (D. Penović), 60—44.

Orjen i njegova skupina

Novotni V.: Iz Zagreba preko Orjena do Kotora,
7—20
Novotni V.: Krivošije, 7—84
Novotni V.: Lastva, 10—46, 11—9
Tučan F.: Na Orjenu, 17—11, 28, 40, 96, 109
Pany I.: Boka kotorska i njena okolica, 18—3
Pany D.: Orjen, 24—239
Pany D.: Orenski sklop: Vučji zub, 26—45
Pany D.: Skijaši na Orjenu, 26—369
Kusijanović M.: Iz Dubrovnika na Subru, 28—137
Pany D.: Reovačka greda, 29—43
Rubić I.: Izlet na Orjen, 29—139
Kusijanović M.: Izlet na Vlašticu, 29—146
Kusijanović M.: Skijaški izleti u okolini Dubrov-
nika 29—154
Pany D.: Zimski sport na Orjenu, 29—185

Pany D.: Prva noć u planinarskoj kući na Orjenu,
29—314
Kusijanović M.: U bljesku gromova na Dobrašći,
30—65
Pany D.: Preko Crljene grede na Zmajevo ždrijelo,
30—68
Pany D.: Učesnici prvog plan. kongresa na Orjenu,
31—376
Pany D.: Orjen, 32—5
Pany D.: Orlovske stijene, 33—49
Kusijanović M.: Iz Dubrovnika u Krivošije i Her-
cegovinu, 33—206
Pany D.: Na Orjen, 34—303
Orlić D.: U Zubackim i Krivošijskim planinama,
34—313
Semelić K. Z.: Botaničko planinarenje od Dubrov-
nika do Orjena, 34—320
Oliva A.: Botanička ekskurzija na Subru, 36—101
Oliva A.: U magli na planini Dobrošći, 40—90
Poljak Z.: Orjen i njegova skupina, 51 — prilog
br. 2
Simić Ž.: Izlet na Vučji zub, 55—265
Hofer V.: Planinari, Subra vas zove, 62—249
Adamović L.: Iz Konavala na Orjen, 64—85

Novi usponi u Orjenu, 26—330; Markacije, 26—
380; Planinarska kuća, 25—131, 26—60, 187, 205, 27—
54, 256, 348, 29—159, 42—166, 43—62, 49—72, 58—91;
Orjen, dubrovačko rekreaciono središte, 58—286;
Orjen, nacionalni park, 66—142.

Okolina Dubrovnika

Kusijanović M.: Močiljska pećina, 25—113
Kusijanović M.: Debelin pećina kod Dubrovnika,
26—198
Pany D.: Snježnica, 26—316
Kusijanović M.: Skijaški izleti u okolini Dubrovni-
ka, 29—154
Kusijanović M.: Iz Dubrovnika na Grepce, 29—357
Kusijanović M.: Od Dubrovnika morem do pecine
Šipun, 32—207, 279
Kusijanović M.: Planinarstvo dubrovačkog kraja i
okoline, 34—308
Božičević S.: Jeden nezaboravni vidik (Srđ), 51—64
Kamenarović M.: Otok Lokrum, 52—268

OSTALA JUGOSLAVIJA

S R B O S N A I H E R C E G O V I N A

Okolina Sarajeva

Maldini R.: Sa sarajevske tvrdave, 9—49
Maldini R.: Sarajevo — Bistrik — Pale, 10—1
Plaček J.: Ljepote manje poznatih bosanskih pla-
nina, 33—374
Curčić V.: Pećine u okolici Sarajeva, 36—246
Miralem Dž.: Spilja Banja Stijena, 55—33
Beširović U.: Susret na Cavljaku, 55—99
Beširović U.: Vučja noć na Crepoljskom, 56—219
Korjenić E. i N. Skaljic: Na dubini od 207 m, 60—203
Beširović U.: Kožja čuprija, 60—210
Izlet na Crepoljsko, 62—44
Hadžalić S.: Poljubac života, 62—243
Lovrić K.: Prvi susret s Ozren-planinom, 63—93

Planinarska kuća na Bukoviku, 31—348; 21 plani-
narski dom u sarajevskom kotaru, 52—46; Dom na
Skakavcu, 52—91, 63—80; Istraživanje spilje na Viso-
jevici, 60—44; Južna stijena Babina zuba, 60—280;
Bijambare, nova plan. kuća, 63—271; Bukovički
smjer u Bukovičkoj stijeni, 66—204.

Trebević

Maldini R.: Uzlaz na Trebević, 3—166
K. J.: Novi dom pod Trebevićem, 52—272
Beširović U.: Trebević, omiljeno izletište, 53—94
Bačić J.: »Trebeviću, visoka planino...«, 62—74
Planinarski dom pod Trebevićem, 52—272; Tre-
bevički dan, 67—104.

Jahorina i Ravna planina

Horvat L.: Zimi na Jahorini, 30—115
Svoboda Lj.: Prvi put na Jahorini, 33—384
Griesbach Lj.: Zimski izlet na Jahorinu, 40—57
Kumičić E.: Od jutra do večeri, 40—9
Sidorov J.: Jahorina, 42—140
Smaljelj I.: Planina Jahorina, 46—166
Horvat V.: Zagrepčani otkrivaju Jahorinu, 53—166
Kumičić E.: Od Jahorine do Trnova, 58—258
Škaljic N.: Ravna planina, 59—219

Uspon na Jahorinu (I. Krajač), 20—114; Trage-
dija, 29—126; Nesreća, 29—155; Još jedan dom na
Jahorini, 52—46; Kuća na Ravnoj planini (Saračev
polje), 53—195; plan. dom Tekstilac, 62—111.

Romanija

Božičević S.: U skrovištu hajduka, 52—206
Miličević M.: Romaniju treba upoznati, 58—255
Korjenić E.: Girska pećina, 62—11
Planinarsko slavlje, 32—346; Smjer »Elegantna«,
59—233; Prvenstveni uspon »Desna pukotina«, 60—
185; Smjer »Kroz ploču«, 65—233; Varijanta ka-
minskog smjera, 66—204.

Treskavica

Hirc D.: Zagrebački planinari u Bosni, 6—29
Hirc D.: Treskavica i Prenj, 6—57
Paravić J.: Treskavica planina, 22—53
Fleger J.: Treskavica, 28—259, 291
Girometta U.: Treskavica planina, 33—228

- Sigmund J.: Iz zapisnika o Treskavici, 35–382
 Kumičić E.: Jedan dan na Treskavici, 39–54
 Kumičić E.: Po kisi i magli, 39–132
 Jagatić T.: Od Treskavice do Durmitora, 53–57
 Beširović U.: Treskavica, najljepša bosanska planina, 53–277
 Beširović U.: Susret u proljetnoj oluji, 56–113
 Savić S.: Bilješka uz jedno penjanje, 58–251
 Entraut D.: Kruna Nikolinih stijena, 60–31
 Oštric V.: Partizansko planinarenje na Treskavici, 62–14
 Smučarstvo i zima na Treskavici, 62–46
 Beširović U.: Ljeto – jesen – zima, 62–48
 U pohodu jezeru koje to više nije, 62–52
 Trnovo, planinarski centar budućnosti, 62–54
 Priroda Treskavice, 62–55
 Planinarske staze na Treskavici, 62–58
 Entraut D.: Alpinistika u stijenama Treskavice, 62–59
 Oštric V.: Pisci, znanstvenici i partizani o Treskavici, 62–257
 Šefer D.: Sjećanja iz planine, 66–161
 Griman A.: Dokin toranj, 67–129
 Colaković E.: Maturantski smjer, 67–202
 Markiran put Treskavica — Tjentište, 51–236;
 Opis Treskavice u jednom romanu (V. Oštric), 58–277; Direktni smjer u Obliku, 60–185; Smjer »Kisoviti kamen«, 64–293; Maturantski smjer u j. stijeni Zubova, 67–141; Centralna jaruga u Djevojačkim stijenama (S. Zalica), 67–174.
- Bjelašnica i Igman**
- Hercog E.: Uspon na Bjelašnicu, 18–115
 Cavrljika R. K.: Izlet osječkih planinara na Bjelašnicu, 26–348
 Stipić Lj.: Po snježnim vrhovima Bjelašnice, 33–347
 Cubelić M.: Cvrsnica i Bjelašnica u Božiću, 33–274
 Sigmund J.: Odjeci s Bjelašnice, 34–85
 Entraut D.: Bjelašnica, 42–113
 Holz M.: Usred zime na Bjelašnici, 43–33
 Kirigin B.: Novi visinski meteorološki opservatorij na Bjelašnici, 43–315
 Mlinarić V.: Pohodi u planine, 45–109
 Popović R.: Planina Bjelašnica, 46–62
 Andrijević L.: Moj prvi izlet u Bosnu, 52–88
 Beširović U.: Tužna priča s Bjelašnice, 55–3
 Milić V.: Na Igmanu, 55–40
 Beširović U.: Bjelašnička transverzala, 55–255
 Beširović U.: Tužan spomenik na Bjelašnici, 56–78
 Beširović U.: Vučji dan na Vlahinji, 56–220
 Beširović U.: Teferić na Slatini, 58–247
 Semiz M.: Špilja Klokočnica, 58–256
 Oštric V.: Izlet Gavrila Principa na Bjelašnicu 1911. g., 60–13
 Korjenić E.: Hvala vam, omladinci iz GSS-a, 60–57
 Beširović U.: »Oj Igmane, ti planino star!«, 61–113
 Zalica S.: Pećina Kuvija ili Megara, 64–41
 Griman A.: Tužna 10-godišnjica, 64–245
 Filić J.: Bjelašnička tragedija, 65–35
 Kljajić M.: Deset godina poslije bjelašničke tragedije, 65–129
 Matač B.: Igmanski marš, 65–211
 Hadžiađabić M.: Tragom igmanskog marša, 66–23
 Šefer D.: Sjećanja iz planine, 66–58
 Vidrić K.: Strah, 67–63
- Planinarska staza, 30–302; Spomen-medalja »Bjelašnica«, 30–302; Skijaško sklonište »Bjelašnica«, 30–302; Plan, kuća na Mrtvjanu, 33–64; Plan, kuća na Hrasničkom stanu, 41–319; Plan, kuća na Kasovdolu, 31–314, 32–320, 33–52*, 69*, 80*, 34–64*; U povodu nesreće, 55–9; Posjeta Bjelašničke transverzale, 58–237; Nove markacije, 58–237; Igmanski marš, 58–237; Zimovanje, 58–285; Bjelašnica danas, 59–48; Tužni spomenik pod vrhom, 60–285; Kotlovske staze, 64–295; Prijateljstvo sarajevskih planinara i meteorologa, 66–176.
- Maglić i Sutjeska**
- Heneberg Gušić M.: Suha, 24–38
 Gušić B.: Vratnice, 24–89
 Poljak J.: Preko Volujaka do Trnovačkog jezera, 26–275
 Poljak J.: Od Trnovačkog j. preko Mratinja do Plužina, 26–305
- Gušić B.: U čaru Bioča, Maglića i Volujaka, 28–76
 Bošnjak K.: Na nepoznatim i poznatim stazama u Crnoj Gori, 28–142, 173, 199, 263, 297
 Plaček J.: Maglić, 29–75
 Plaček J.: Durmitor i istočne bosanske planine, 30–11
 Rengjeo I.: Najistočnije hrvatsko velegorje, 37–263
 Čičić M.: Moji utisci s Maglića, 40–73
 Partizanski marš, 41–225
 Gropuzzo I.: Uspon na Maglić, 41–25
 Gropuzzo I.: SZ stijena Trnovačkog Durmitora, 41–264
 Kučan N.: Zmajeva stijena, 41–306
 Rakos E.: Na planinama Bosne i Crne Gore, 46–376
 Tabaković H.: Uz Sutjesku na Volujak, 46–97
 Rakos E.: Tehnički opis prvenstvenih uspona, 46–408
 Prvenstveni usponi AO PDZ »Velebit«, 46–423
 Simunović Z.: Jeden penjački dan, 47–89
 Gilić S.: Vlasulja, 48–288
 Lukšić B.: Tehnički opis prvenstvenih penjačkih uspona, 48–325
 Čaušević H.: Bioč, 49–150
 Skendrović V.: Zgode i nezgode s Maglića, 52–112
 Trmišak Z.: Sjećanja na »Sutjesku 1961«, 55–136
 Gilić S.: Bioč, 56–15
 Gilić S.: Trnovački Durmitor, 56–83
 Beširović U.: Maglić, 58–153
 Korjenić E.: Planina u kojoj vode nema, 59–71
 Korjenić E.: Za planinarsko obilježavanje Sutjeske, 60–97
 Beširović U.: Muzej u planini, 60–101
 Korjenić E.: Dnevnik pl. transverzale »Sutjeska«, 61–13
 Knežević S.: Nacionalni park Sutjeska, 61–258
 Beširović U.: Planinarski susreti, 61–171
 Grašević M.: Zapisi i doživljaji s Maglića, 64–89
 Beširović U.: Susret s Lebršnikom, 64–127
 Ott I.: Setnja Maglićem i Zelengorom, 64–239
 Polak K.: Kada se suze pretvore u smijeh, 65–264
 Beširović U.: Veliki Vitao u Bioču, 67–31
 Maglić 24–95; Opis prvenstvenih uspona PDZ-a, 42–30, 92; Prvi naš alpinističko-geografski film, 27–23; Prvenstveni uspon u Volujaku, 52–132; Centralna skupina Bioča (prv. uspon), 56–19; Novi smjerovi u Obliku, Vlasulji i V. Vitlu, 61–92; Novi usponi u Magliću, 63–172; Transverzala »Sutjeska«, 65–278, 66–76; Z. strana Maglića (prv. uspon), 66–140.
- Zelengora i Lelija**
- Lipovščak I.: Lelija, 43–237
 Veronek I.: Vrlećim stazama Zelengore, 52–145
 Beširović U.: Zelengora, 54–76
 Beširović U.: Zelengora, planina sa 7 jezera, 57–145
 Beširović P.: Jezera (na Zelengori), 58–105
 Beširović U.: Kladovo polje, 59–273
 Gacić E.: Uspon na Leliju, 60–39
 Beširović U.: Džidžine stijene, 61–254
 Beširović U.: Zimski uspon na Zelengoru, 64–115
 Beširović U.: Čudan spomenik na Zelengori, 64–215
 Beširović U.: Dojmovi sa Zelengore, 65–113
- Prenj i Boračko jezero**
- Hirc D.: Treskavica i Prenj, 6–57
 Rengjeo I.: Boračko jezero, 20–109
 Poljak J.: Prenj planina, 24–189
 Flegier J.: Istočni masiv Prenja, 27–96, 124
 Regner B.: Na hercegovačkom divu, 32–161
 Perše F.: Prenj planina, 33–313
 Sigmund J.: Život na plaži Boračkog jezera, 34–281, 367
 Stipić Lj.: Na Cvitinju, 35–2
 Brezovečki S.: Preko stijena i grebena Prenj planine, 37–216
 Brezovečki S.: Sjeverna strana Osobca, 37–255
 Brlečić S.: Iz penjačkih uspona u Prenju, 38–49
 Nazor V.: Prijelaz preko Ljubine planine, 41–7
 Nazor V.: Prenj (pjesma), 41–195
 Mihaljević K.: S penjačkim užetom, 44–308
 Mlinarić V.: Pohodi u planine, 45–112
 Kučan Ž.: Otiš, 46–126
 Kučanović H.: Marginalije na rubu jedne specijalke, 51–60
 Prenj (slikovni prilog), 52–275

- Beširović U.: Jedna noć i jedan dan na Prenju, 54—205
 Beširović U.: Planinarski susreti, 59—51
 Korjenić E.: Novogodišnja noć, 59—54
 K. N.: U carstvu poezije, 59—55
 Zlobić B.: U pohode Prenju, 59—102
 Radošević B.: Prenj u maju, 59—221
 Dilber I.: U stijenama zapadnog Prenja, 60—161
 Andrić M.: In memoriam trojici hrabrih, 62—113
 Poljak Ž.: Posljile tragedije na Prenju, 62—115
 Beširović U.: Lupoglavlje, 62—118
 Leskovček J.: 14 prvenstvenih uspona na logoru u Prenju 1969. godine (Planinar, prilog broju 1—2, 1971), 63—49
 Batinić T.: U pohode mrtvima drugovima, 63—26
 Beširović U.: Memorijalni pohod na Lupoglavlje, 63—87
 Žalica S.: Zimski uspon na Lupoglavlje, 64—37
 M. I.: Na Ljubini, 65—84
 Sefer D.: Lupoglavlje, 66—19
 Sefer D.: Sjećanje iz planine, 66—93, 113
 Sinanović M.: Kroz Prenj do Lupoglavlje, 66—116
 Čolaković E.: Po drugi put na Lupoglavlju i Eraču, 66—117
 Pažin D.: Zimski prelaz preko Velikog Prenja, 66—119
 Zec V.: Opet na Prenju, 66—121
 Beširović U.: Oko Boračkog jezera, 67—60
 Sinanović M.: Vidjene Prenju, 67—65
 Paralić B.: Moj prvi zimski uspon, 67—104
- Planina Prenj (uz sliku), 3—175; Lupoglavlje na Prenju (uz sliku), 19—32; Pad Sištice, 21—67; Galić u Prenju, 24—68; Opis prvenstvenih uspona, 41—349, 57—79, 59—88, 233, 60—133, 280, 62—106, 107, 117, 313, 64—105, 149, 293, 294, 295, 65—277; Planinarska kuća na Ruištu, 48—163; Plan. dom na Bijelom vodama, 52—47; Mostarski planinari i njihova planina, 52—186; Plan. dom na Jezercu, 54—236; Markiran put na Lupoglavlje, 62—271; Spomenik hrabrima pod Lupoglavljeom, 64—59, 60; Memorijalni pohod na Lupoglavlje, 66—111; Zimski uspon smjerom BSL u s. stijeni Ovče, 66—76; Miloradov smjer u z. strani Erača, 66—139; Desna pukotina u Izgorjeloj gradi, 66—140; Smjer na greben Vjetrenih brda, 66—204.
- Čvrsnica i Čabulja**
- Protić Đ.: Izlet na Plasu i Čvrsnicu, 11—84
 Simonović R.: Preko Čvrsnice u Drežnicu, 12—7, 33
 Rengjoe I.: Plasa, 20—72
 Bošnjak K.: Čabulja planina, 31—76, 99
 Flegjer J.: Sa Čvrsnice planine, 31—201, 257
 Flegjer J.: Zimski uspon dolinom Dive Grabovice, 32—355
 Girometta U.: Na Čvrsnici planini, 32—321, 365
 Čubelić M.: Čvrsnica i Bjelašnica o Božiću, 33—145, 176, 274
 Sigmund J.: Skijaškim tragom preko Čvrsničkog gorja, 34—22
 Sigmund J.: Prvenstveni penjački uspon preko s. stijene Klapavice, 34—65
 Flegjer J.: Gradnja prve plan. kuće pod V. Vilincem, 35—8
 Stipić Lj.: Skijaški izlet na Čvrsnicu, 35—129
 Flegjer J.: Proslava otvorenja planinarske kuće HPD »Bjelašnica« pod V. Vilincem, 35—292
 Stipić Lj.: Bačvun, 35—321
 Flegjer J.: Strmoglavnica, 35—337
 Bumba I.: Na ekskurziji u Hercegovini, 36—49
 Svoboda Lj.: Prvi puta na BiH planinama, 36—58
 Sigmund J.: Skijaško krstarenje na Čvrsnici, 36—65
 Brezovečki S.: JJ stijena V. Kuka na Čvrsnici, 36—225
 Flegjer J.: Novo nalazište biljke »sibirea croatica« na Čvrsnici, 36—281
 Sigmund J.: Uspon na Ploče, 37—128
 Mihaljević K.: Kroz stijenu Pešti-brda, 37—332
 Dragman M.: Kroz Merića stijenu, 37—273
 Mihaljević K.: Alpinisti na dopustu, 38—6
 Član devotorice: Na povratku u Zagreb, 38—27
 Horvat A. D.: Sjeverna stijena Pešti-brda, 38—38
 Brezovečki S.: Sjeverna stijena Merića kuka, 38—57
 Mihaljević K.: Još jedan prvenstveni uspon, 38—83
 Plaček J.: Uspon na Čabulju planinu, 38—121
 Brezovečki S.: Sjeverna stijena Pešti-brda, 39—120
 Pravidur V.: Euterpa u Divoj Grabovici, 40—15
- Brezovečki S.: Čvrsnica, 41—10
 Arh L.: Moj prvi i prvenstveni uspon, 41—138
 Tehnički opisi prvenstvenih uspona, 41—314
 Čvrsnica (slikovni prilog), 53—231
 Beširović U.: Zed u planini, 54—101
 Caušević H.: Iznenadenja na Čabulji, 55—149
 Simonović R.: Kod »Turaka« u Drežnici, 56—211
 Beširović U.: U kamenom moru Čvrsnice, 57—107
 Beširović U.: Blidinsko jezero, 57—109
 Beširović U.: U carstvu divokozu, 58—232
 Beširović U.: Diva Grabovica, 58—253
 Beširović U.: Iznenadenje na Pločnom, 58—257
 Beširović U.: Olujna noć na Plasi, 59—40
 Korjenić E.: Više od 300 puta na Čvrsnici, 59—231
 Plaček J.: Sjećanje na Čvrsnicu i gradnju kuće na Vilincu, 59—244
 Kostanjšek M.: S Prena na Čvrsnicu, 61—21
 Dilber I.: Sjećanje na prvi uspon, 61—60
 Behrem B.: Izlet na snježnu tvrdavu Hercegovine, 61—226
 Dilber I.: S putu po Čvrsnici, 62—116
 Hilčić P.: Veliki kuk na Čvrsnici, 62—123
 Šiljak Ž.: Želja stara dvadeset godina, 63—36
 Šehić M.: Čabulja, 64—123
 Plaček J.: Moj prvi izlet na Čvrsnicu, 65—104
 Gafic M.: U stijeni Velikog kuka, 65—263
 Žalica S.: Meziča stijena, 67—17
 Đulbić M.: Na Čabulju zimi, 67—119
- Strmoglavnica, 19—31; Križ na V. Vilincu, 32—347; Omladinci obnovili markacije, 56—237; Željezničarski smjer, 55—90; Varijanta Željezničarskog smjera, 60—185; Varijanta smjera Dragman-Brezovečki u V. kuku, 63—268; Željezničarski smjer u s. stijeni V. kuka, 66—107; Željezničarski II u s. stijeni Pešti-brda, 66—107, 140; Varijanta smjera Brezovečki-Ceraj u s. stijeni Pešti-brda, 66—107.
- Velež**
- Flegjer J.: Velež planina, 29—345
 N. M.: Velež planina, 36—211
 Caušević H.: Zapisi s Veleža, 54—247
 Rakić M.: Zimski uspon kroz stijenu Botina, 67—55
 Nove mogućnosti na Veležu, 56—286; Smjer »Bjelašnica 25«, 64—294; Ilijin smjer u s. stijeni Botina, 66—203.
- Vranica, Bitovnja, Pogorelica**
- Blažeković M.: Vranica, 18—85
 Kušan F.: Vranica planina u Bosni, 32—132
 Stipić Lj.: Svečanost na Vranici, 33—71*
 Stipić Lj.: Preko Pogorelice i Zec pl. do Ostrošca, 34—101
 Sigmund J.: Na zasnježenim pašnjacima Vranice, 35—13
 Pustay J.: Vranica-Zec-Bitovnja, 37—14
 Knežević A.: Po Vranici planini, 37—165
 Tokmačić Z.: Kroz zasnježenu šumu i čaire Bitovnje, 37—189
 Stipić Lj.: Dom na Bitovnji, 38—81
 Smajljević I.: Vranica, 42—237
 Beširović U.: Na zelenim pašnjacima Bitovnje, 54—259
 Bačić J.: Bitovnja-Pogorelica-Vranica, 57—173
 Silić C.: Jedna planina mijenja izgled, 59—163
 Beširović U.: Put preko Vranice, 60—50
 Zlobić B.: Iz planinarskog dnevnika, 61—193
 Bačić J.: Preko planina od Busovače do Bradine, 61—209
 Šehić M.: Lisin i njegovi vidici, 62—144
 Batinić T.: Na Vranici sa zapadne strane, 62—303
 Batinić T.: U potrazi za izvorom Vrbasa, 64—131
 Sinanović M.: Na zelenom sagu Bitovnje, 67—156
- Planinarski dom na Bitovnji, 37—23; Transverzala Bitovnja-Pogorelica-Vranica, 57—237; TV karanvan na Vranici, 61—189.
- Raduša, Ljubaša, Vran**
- Čaušević N.: Zaboravljene planine, 52—57
 Šehić M.: Raduša, Ljubaša, Vran, 64—33
 Božić D.: Zimski uspon na Vran-planinu, 65—155
 Batinić T.: Planino, zašto samušeš, 67—62

Cincar

- Girometta U.: Ekskurzija HPD »Mosor« na Cincar, 23—142
Seitz A.: U zemlji fesova i minareta, 28—312
Planinarsko sklonište pod Cincarom, 33—13*
Horvat L.: Cincar, 37—94
Grimanić A.: Kamešnica—Cincar, 44—284

Sator

- Girometta U.: Sator planina, 24—215
Girometta U.: Satorsko jezero, 31—166
Lučić Roki P.: Preko Dinarskih pl. na Satorsko j., 34—195
Oppitz O.: Uspomene sa Šatora, 43—216
Jelaska V.: Na Troglavu i Šator planini, 45—34
Caušević H.: U planinama zapadne Bosne, 49—19
Salkić M.: Na Šatoru i Klekovači, 62—197

Klekovača

- Girometta U.: Na bosanskim planinama, 26—291
Marković M.: Klekovača, 54—111
Beširović U.: Na vrhu Klekovače, 63—38

Vlašić

- Ivanović V.: Vlašić planina, 31—133
Cubelić M.: O Božiću na Vlašić planini, 32—45
Plaček J.: Ljepote manje poznatih bosanskih planina, 33—374
Sigmund J.: Zimsko krstarenje Vlašić planinom, 34—141
Čaglijević S.: Na Vlašić planini, 35—358
Lipovčić I.: Prve skije na Vlašić planini, 41—43, 82
Kučan N.: Jedan uspon na skijama, 41—50
Hopić N.: Prvi put na Vlašiću, 56—100
Beširović U.: Vlašić, 59—159
Korjenić E.: U tmini Paklarskih stijena, 59—205
Planinarska kuća na Kraljinom vrelu, 37—245;
Vlašić postaje pristupačniji, 53—242; Plan. dom San
tići, 55—44; Plan. dom Galica, 57—189, 58—192, 59—47;
Planina Vlašić »porasla« za 80 m, 58—93; Devečan
ski smjer, 66—139; Zijin smjer, 67—108.

Okolina Zenice

- Sobić M.: Smetovi, druga Jahorina, 59—106
Bogeljić M.: Dom na Liscu, 60—139
Hodžić A.: Smetovi, duša Zenice, 63—10

Okolina Tuzle

- Smlatić S.: Kroz Konjuh do Zelembaja, 45—234
Hlebec Z.: Preko Konjuh planine, 60—22
Regner B.: Konjuh planinom..., 62—245
Beširović U.: Tuzlanska planinarska transverzala, 64—65
Sehić M.: Tuzlanska planinarska transverzala, 64—173

Ostali članci o Bosni i Hercegovini

- Maldini R.: Na izvoru Bune, 2—201, 9—35
Hirc D.: Zagrebački planinari u Bosni, 6—29
Maldini R.: Vranduk, 9—54
Maldini R.: Pećina Hrustovo, 9—54
Maldini R.: Žepče, 9—65, 85
Maldini R.: Mostar i njegova okolina, 10—33
Maldini R.: Konjic, 10—48
Maldini R.: Laska—Travnik, 11—5
Spiler A.: Bjelašnica, Treskavica, Jahorina, 19—142
Gušić B.: Foča, 24—4
Girometta U.: Na bosanskim planinama, 26—291
Čika Stipe: Izlet na Motajicu, 30—75
Tanodić M.: Bosnom ponosnom..., 30—97, 177
Pavlas: Izlet u Podrinje, 30—203
Fleger J.: Planine Hercegovine, 30—395
Banović S.: Dolinom slave i romantike, 32—75

- Plaček J.: Od Sušaka do Sarajeva, 32—289, 327
Girometta U.: Kroz planine BiH, 33—51, 81, 98
Girometta U.: Kroz planine zapadne Bosne, 33—101

- Stipić Lj.: Dahna, 34—204, 289
ZSK: Putovanje poslanika dubrovačke republike kroz BiH, 34—335
Plaček J.: Srednjo-bosanskim gorjem, 34—285
Sigmund J.: Utisci s visokih planina romantične Herceg-Bosne, 34—391

- Božić R.: Od vrha do vrha, 35—40, 68, 102, 137, 201,
369

- Stipić Lj.: Sa šarne Visočice, 35—342
Vatovec S.: Uspomene iz bosanskih šuma, 36—175
Rengjeo I.: Južne hrvatske planine, 36—232
Lučić Roki P.: U Glamoču i oko njega, 36—254
Čurčić V.: Neretva, 37—109
Rengjeo I.: Zvijezda planina, 38—1
Rengjeo I.: Stećci ili mramorovi, 38—105
Stipić Lj.: Na ruševinama starodrevnog Bobovca, 39—49

- Rengjeo I.: Simbolika štapa na stećima, 39—61
Stipić Lj.: Poteškoće planinarenja u južno-hrvatskom gorju, 39—72

- Guber M.: Pustošenje pl. objekata u južnoj Hrvatskoj, 39—85

- Mihaljević K.: Sjećanja na hercegovačke stočare, 41—181

- Kumičić E.: Krivajevičke špilje, 40—67
Mohaček I. i M. Radonić: Kroz Bosnu duž Vrbasa i Neretve, 43—73

- Kumičić E.: Tri slike iz BiH planina, 44—20,
Rakoč E.: Trebević, Jahorina, Romanija, 44—144

- N. N.: Preko Dnolučke planine do jezera Plive, 44—289

- Puhovski V. B.: Na splavi niz Drinu, 45—240
Blaškić V.: Stari grad na Vrbasu i Plivi, 45—295

- Marković M.: Motajica planina, 48—219
Caušević H.: U planinama zapadne Bosne, 49—13

- Frankić K.: Zavelim, 52—97

- Oštrić V.: Na Stratištu, 54—49

- Truhelka A.: Sedam dunuma šume, 54—104

- Tabaković H.: Planinarski domovi u BiH, 54—123

- Caušević H.: Na planini Bošnjana Dobrijeh, 54—145

- Oštrić V.: Viduša, 54—203

- Oštrić V.: Na Nikolojov glavli, 56—22

- Duić J.: Kalin i Rudina, 56—79

- Caušević H.: Planinarske miniature (jezera), 56—149

- Caušević H.: Klek kojeg i planinom zovu, 57—103

- Bosansko-hercegovački akvareli, 57—161

- Salkić M.: Nevolj s Osjećenicom, 57—251

- Beširović U.: Crvani planina, 58—63

- Ržehak V.: Speleološki objekti u BiH, 58—233

- Caušević H.: Traktat o slapovima, 58—241

- Beširović U.: Kazani rijeke Zeljeznice, 58—252

- Caušević H.: Vinjete za priče o jezerima, 59—7

- Sehić M.: Planinarske transverzale (BiH), 59—75

- Zlobicki B.: Na pustom gradu Bobovcu, 59—97

- Ržehak V.: Zaštita prirode u BiH, 59—113

- Truhelka A.: O Plivi i Vrbasu, 60—33

- Jajatović Z.: Nekoliko riječi o Visočici, 60—162

- Beširović U.: Bosanski kolorado, 60—209

- Beširović U.: Stećci, 61—253

- Oštrić V.: Stari vjerski običaji na vrhovima nekih bosanskih planina, 62—13

- Beširović U.: Naši kanjoni, 63—131

- Korjenić E.: »Oj Kozaro, gusta šumo...«, 63—135

- Sehić M.: Planine zapadne Bosne, 63—182

- Beširović U.: U zemljini što se Bosna zove, 63—237

- Regner B.: Nad kanjonom Drine, 64—39

- Sehić M.: Tri nove transverzale u BiH, 64—235

- Beširović U.: Zapisi o planinama, 65—13

- Baći J.: Gostoprinstvo bosanskih gorašaka, 65—159

- Zalica S.: Ljeto i planine, 65—254

- Kulenović D.: Od Vitoroga do Cincara, 66—11

- Beširović U.: Vrelo u kamenu, 66—101

- Beširović U.: Vučja planina, 66—180

- Duić J.: Komar i Grad, 67—100

- Baći J.: Most na Žepi, 67—133

- Beširović U.: Hercegovačka planinarska transverzala, 67—157

- Turističke prilike u BiH, 5—46; Markacije u bosanskim planinama, 20—30; Mosoraši u bosanskim planinama, 26—375; Plan. dom pod Tajonom, 31—185; Plan. kuća na Semeč-planini, 31—312; Plan. dom na Koprivnici, 34—35*, 64*; Kroz Bosnu do Dubrovnika, 36—25*; Plan. dom na Budželju, 48—163; Plan. dom na Šibovima kod Banja Luke, 52—139; Plan. dom na Kozari (Kotlovača), 52—47, 53—104; Plan. dom

kod Kraljevske Sutjeske, 53—150; Plan. dom kod Vitezova na Zabrdi, 54—46, 95, 59—143; Hercegovačka transverzala, 54—137; Plan. dom na Lebarnici, 58—144; Planinarska transverzala BiH, 58—144, 65—278; Marš preko Majevice, 61—141; Prenj, Visočica i Romanija približene posjetiocima, 65—235; S. i si. greben u Visočici, 66—139; S. greben Kaoca u Visočici, 66—139; S. pročep u Mokrim stijenama na Visočici, 66—140; Ski lift na terenima Smeta, 67—47.

S R C R N A G O R A

Durmitor

Hirc D.: Durmitor, 6—51
Pojak J.: Durmitor, 27—7, 34, 66, 85, 113
Pasarić J.: Durmitorski film, 27—338
Bauer B.: U čaru Durmitora, 28—195
Plaček J.: Durmitor i istočno-bosanske planine, 30—11
Kusijanović M.: Iz Dubrovnika na Durmitor, 31—20
Vatovec S.: U kanjonu Sušice, 33—290
Vatovec S.: Kroz durmitorskou visoravan, 33—379
Orlić D.: Dubrovački planinari na Durmitoru, 34—327
Vatovec S.: Po Durmitoru, 34—418, 35—63, 96, 123
Rubić I.: Od Splita do Durmitora, 35—219
Zidovac V.: Durmitor, 36—324
Brezovečki S.: Durmitor, 41—104
Nazor V.: Durmitoru (piesma), 41—195
Partizanski Ž.: Durmitoru (piesma), 41—225
Kauziarić Z.: Planinarski tečaj zagrebačkih sveučilištara na Durmitoru, 42—14
Gropuzzo I.: Na vrhovima Durmitora, 42—198
Smlatić S.: Od Durmitora do Drine, 42—320
Krotin D.: Stijena Sljeme na Durmitoru, 43—203
Stojanović I.: Zimski uspon na Bobotov kuk, 45—187
Vrbaški A.: Prve skije na Durmitoru, 46—23
Blažina Z.: Prvi uspon kroz s. stijenu Sljemenu, 46—317
Laurencić K.: Zupci na Durmitoru, 48—207
Laurencić K.: Pregled prvenstvenih uspona austrijskih planinara na Durmitoru 1954. godine, 48—252
Butinac M.: Tri uspona u Durmitoru, 49—257
Durmitor (slikovni prilog), 52—209
Kovačević J.: Travnjací durmitorskoo-sinjavjevinske i centralne oblasti Crne Gore, 52—263
Jagačić T.: Na Savinom kuku, 58—15
Jagačić T.: U dolini Skrčkini jezeru, 58—57
Jagačić T.: Od Zabljaka do Sutjeske, 58—125
Jagačić T.: Razmišljanja o Durmitoru, 58—184
Beširović U.: Slike s Durmitora, 59—209
Lipovščak I.: »Što je to grad?«, 63—116
Jančićević C.: Napad na prirodu Durmitora, 64—177
Radović M.: Durmitor, nacionalni park, 64—181
Matač B.: Uzdrhtim, pa poželim, 65—79
Beširović U.: Prutaš, 65—182
Sefer D.: Sjećanje na Durmitor, 67—21

Durmitor (V. Novak) 23—127; Prvi naš alpinističko-geografski film, 27—23; Predavanje o Durmitoru u Gracu, 28—122; O Durmitoru (B. Bauer), 28—220; Grupa austrijskih alpinista na Durmitoru, 46—304; Opis prvenstvenih uspona PDZ-a, 41—348; Na Durmitoru skijanje usred ljeta, (V. Mićunović) 58—285; Opis prvenstvenih uspona, (I. Leskovsek) 63—266; Zimsko osvajanje Bobotovog kuka, 64—201; Blivak »Dr Rastko Stojanović« na Durmitoru, 65—283; Oružarski smjer u Crvenim gredama, 66—140.

Prokletije

Kušan F.: Nalazište runolista u si. Prokletijama, 32—20
Vatovec S.: U Prokletijama, 32—79, 108, 148, 183
Ledvinka J.: Visitor planina nad Plavskim j., 32—302

Ledvinka J.: Nalazište runolista u blizini Peći, 33—155

Kušan F.: Granicom između Crne Gore i Albanije, 33—283
Urban S.: U predvorju Prokletija, 34—32, 55
Urban S.: Na vrhovima Prokletija, 34—60, 94, 124
Božinović M.: Ridsko jezero, 43—242
Poljak Z.: Prokletije, 44—53, 116
Marković M.: Đerovica, 47—32
Gušić I.: Jedan dan u zapadnim Prokletijama, 49—75
Marković M.: Po istočnim Prokletijama, 49—89
Marković M.: Neke bilješke o planinama na granici Crne Gore i Albanije, 49—221
Gušić I.: Kroz Bjelič, 50—152
Jagačić T.: Tri uspona u Prokletijama, 54—73
Skendrović V.: Kroz Prokletije, 54—250
Božinović M.: Pogled sa Maja Rosit, 55—16
Poljak Z.: Što se dogodilo na Čakoru, 55—85
Gušić B.: Brada u Prokletijama, 56—49
Kotlajić B.: Planine oko Grbaje u Prokletijama, 58—113, 169, 227
Božinović M.: Nekoliko podataka o visinama Brade, 59—80
Gilić S.: U planinama Brade, 60—107
Beširović U.: U Prokletijama, 60—159
Božinović M.: Kolate na Bjeliču u Prokletijama, 60—257
Božinović M.: Opet na Bjeliču, 61—17
Kotlajić B.: Željenim putem (Brada), 61—31
Beširović U.: Grlja, 65—253
Stanisić V.: Pas, 66—18
Beširović U.: Klisura, patrijaršija, legenda, 66—123
Stanisić V.: I poslije svega sjaj duge, 67—59

Predavanje B. Gušića, 28—60; Sjeverne albanske planine i austrijski alpinisti, 31—151; Naučna ekspedicija u sjeverobalanske planine, 33—57*; Tabor u Prokletijama, 45—62; Nova pl. kuća, 47—247; Lavine 48—163; 25-godišnjica prvih uspona, 48—164; Zimski uspon na Marjaš, 48—164; Pl. magistrala, 52—46; Pl. kuća na Đerovici, 53—295; Radavačka spilja, 54—44; Pl. dom u Grbaji, 55—44, 60—140; Priprema se karta Prokletija, 58—187; Opis penjačkih uspona (Brada), 59—89, 64—293; Poljska ekspedicija, 64—105; Logorovanje Zagrepčana, 64—108.

Komovi

Poljak J.: Komovi, 28—35
Stefanović R.: Na Komovima, 43—17
Gušić I.: Komovi, 52—106
Planinarska kuća pod Komovima, 52—272
Velimirović M.: Put na Komove, 55—283
Uspon na Komove 1841. godine, 56—75
Stanisić V.: Vrijeme mira, 63—253
Zalica S.: Sarajevski smjer u Vasojevićkom komu, 65—277

Rijeka Tara i njezin kanjon

Poljak Z.: Rijeka Tara i njezin kanjon, 48—177
Knežević S.: Pećine u kanjonu Tare, 62—254
Radović M.: Spasimo kanjon Tare!, 64—51
Radović M.: Subdina Tare neizvjesna, 64—217
Jugoslavenski simpozij o zaštiti Tare, 64—218
Knežević S.: Kanjon Tare, spomenik prirode, 64—219
Beširović U.: U kanjonu Tare i Pive, 64—280
Radović M.: »Imate Taru, čuvajte je!«, 66—176

Sandžak

Novotni V.: S puta u Plevlje, 11—73, 92
Poljak J.: Od Plevlja preko Sinjaljevine do Kolašina, 28—10
Blašković V.: Sandžačke arabeske, 29—79
Blašković V.: Velika Ljubišnja, 29—178
Blašković V.: Sjećanja na Sandžak, 45—320
Blašković V.: Sandžački kaleidoskop, 47—295
Poljak Z.: Ljubišnja, 47—284
Poljak Z.: Zgode i nezgodne iz Bihora, 55—113, 161, 273
Radović M.: Transverzala Boška Buhe, 61—133, 64—126
Kovačević S.: Zelena planina Kovač, 65—126

Radović B.: Ljubišnja planina, 66—171
Radović M.: Planinarsko središte Jabuka, 66—175

Ostali članci o Crnoj Gori

Novotni V.: Lovćen, 7—67
Novotni V.: Do Željeznice, 8—5, 29, 33
Bošnjak K.: Iz mojih sjećanja na Crnu Goru, 26—142, 169
Poljak J.: Od Plužina preko Javorka do Nikšića, 26—333
Poljak L.: Od Pljevalja preko Sinajevine do Kočašina, 28—10
Poljak J.: Bjelasica planina, 28—69
Urban S.: Rumija, 31—171
Horvat L.: Na Biogradsko jezero, 35—335
Pany Đ.: Lovćen, 36—39
Lučić Roki P.: Crnom Gorom od Durmitora do Rumije, 41—249
Gudić I.: Boka i Lovćen, 42—105
Mohaćek I.: Biciklima kroz Crnu Goru, 44—184, 45—126
Poljak Z.: Sinjajevina, 44—326
Šćedrov O.: Rumija, 45—117
Zupanc D. i S. Golubić: Po jugoistoku i jugu naše domovine, 46—313
Čaušević H.: Kapa Moračka, 47—277
Gušić I.: Od Kolašina do Titograda uz albansku granicu, 48—129
Šarin A.: Na stražarskom mjestu Crne Gore, 50—163
Gušić M.: Na brdu Vladimiru i na Saskom jezeru, 52—49
Klančić Lj.: Njegoševa zanimanje za Lipsku pećinu, 53—69
Dubljević B.: U katunima Pive, 57—157
Mićunović V.: Kako smo osvojili Nevidio, 58—19
Vučinić M.: Proučavanje crnogorskog podzemlja, 58—244
Bojanović M.: Moračke planine, 59—117
Beširović U.: Bjelasica, zelena planina, 59—257
Beširović U.: Suze neba (o jezerima), 60—244
Korjenić E.: Planinar, dodite nam opet!, 61—99
Bojanović M.: Vojsk-planina, 63—203
Beširović U.: Daleko od svijeta, 65—77
Cerović B.: Cudesni vrh (Treštani vrh), 67—161

Vidik s Lovćena, 5—62; Planinarstvo u Zetskoj banovini, 30—94; Planinari Crne Gore grade planuke, 45—63; Plan. kuće u Crnoj Gori, 48—165; Splavom kroz kanjon Pive, 48—165; Plan. dom na Bjelasici, 53—294; Biogradska gora pod zaštitom već 100 godina, 65—280.

S R M A K E D O N I J A

Sar-planina

Šenoa M.: Pod Sar-planinom, 18—129
Krajač I.: Šar-planina, 23—1, 17
Sin Cuca: Uspon sa skijama na Sar-planinu, 26—54
Krivokapić D. S.: Crtice o vremenskim prilikama na Sar-planini, 30—80
Krivokapić D. S.: O nekojim nazivima oko Šare i Koraba, 30—316
Krivokapić D. S.: Iz toponomastike Ljubotena, 30—90
Poljak Z.: Šar-planina, 42—288, 334
Mančevski L.: Popova Šapka, veliki zimski centar, 43—135
Marković M.: Od Kačanika na vrh Ljubotena, 47—189
Marković M.: Šar-planina, 53—17
Krivokapić D. S.: Planinske opasnosti na Sar-planini, 54—273

Poljak Ž.: Što se dogada na Šar-planini, 56—97
Krivokapić D. S.: Odnos šar-planinskih meštana prema turizmu, 57—100
Krivokapić D. S.: Caušica na Šar-planini, 59—13
Pražić M.: Krivokapićeva »Šar-planina«, 61—229
Jovanović M.: Ljuboten, 65—265
Kalanj S.: Prelaz preko Sar-planine, 67—87

Najviši vrhovi, 28—155; O vidiku sa Šar-planine, 28—379; Katastrofalne lavine oko Mavrova, 48—165; Kod Tetova, najviša žičara u Jugoslaviji, 52—189; Plan. dom na Popovoj Šapki, 54—43; Lavina na Šar-planini, 53—148; Hotel podignut za 20 dana, 55—190; Jelak, 58—90; Dom na Jelovarniku, 52—141.

Pelister

Poljak Z.: Pelister, 42—342
Erak O. (pseud. E. Rakoš): Pelister, 44—25
Arandelović M.: To je Perister, 63—59

Kajmakčalan

Krajač I.: Kajmakčalan, 23—73
Urban S.: Kajmakčalan, 31—5
Lipovčak I.: Kajmakčalanska krajina, 56—203
Kleut D.: S Kajmakčalanu, 65—214

Korab

Krivokapić D. S.: Golemi Korab, 29—263
Jovanović M.: Korab, 31—47
Stefanović R.: Korab, drugi vrh u našoj zemlji, 42—171
Marković M.: Korab planina s Dešatom i Krčinom, 48—19
Sengjergji J.: Planinska oblast Koraba, 49—29

Jakupica

Poljak Z.: Jakupica, 42—383
Izlet skopskih planinara na Solunsku glavu, 42—299
Zgaga M.: Novi usponi u stijenama Solunske glave, 44—236
Blažuk A.: Na Solunskoj glavi, 45—341
Stradao dom na Jakupici (Čeples), 58—187
Arsovski Z.: Na Solunskoj glavi, 65—121
Ribarov T.: Solunsko Glava, 62—295

Ostali članci o Makedoniji

Krajač I.: Ostaci pretkršćanskih nacionalnih običaja u Makedoniji, 23—20
Krajač I.: Velika makedonska jezera, 23—24
Pavičić V.: Od Dunava do Ohrida, 25—55, 103, 158
Kušan F.: Kroz Južnu Srbiju, 29—335, 30—31, 76
Vrtar B.: Po planinama stare Srbije i Makedonije, 32—116
Vatovec S.: Od Bitolja do Ohrida, 33—390
Blažuk A.: Od Bitolja do Ohrida, 44—244
Plotnikov A.: Utisci s puta po planinama Makedonije, 45—334
Zupanc D. i S. Golubić: Po jugoistoku i jugu naše domovine, 46—197, 264
Sengjergji J. i V. Blašković: Makedonski kaleidoskop, 49—201
Sparica M.: Uspon na Galicicu, 59—43
Ribarov T.: Bistra, planina neiskorištenih mogućnosti, 61—243
Ribarov T.: Vodno i Kitka, 62—251
Jovanović V.: Prvi put s ocem na planinu (Vodno), 66—122
Gradi se dom na Markovim kulama, 54—190;
Planinarske kuće u Makedoniji, 46—93; Planinarski centri u Makedoniji, 56—284; Sto je s planinarskom transverzalom u Makedoniji, 60—192.

Triglav

Marković F.: Pozdrav Triglavu sa zagrebačkog Sljeme (pjesma), 1—10
 Hirc D.: Iz Zagreba na Triglav, 1—97, 2—1, 24
 Ancel J.: Uspon na Triglav, 9—69, 89
 Novotni V.: Triglavskie kuće, 12—18
 Paulić D.: Na Triglavu po snijegu, 17—20, 35, 60, 71
 J. Gj.: Na Triglavu, 19—37, 61, 86
 Hitztaler S.: Zimski uspon na Triglav, 21—45
 Madje M.: O Uskrusu na skijama pod Triglavom, 22—5
 Egi K.: Po novom snijegu na Triglav, 23—82
 Neimarević A.: Triglav, 23—97
 Kugy J.: Triglav, 24—205
 Jakšić D.: Sjeverna stijena Triglava, 27—13
 Brahm D.: Uspon po sj. triglavskoj stijeni, 29—84
 Cubelić M.: S alpinističkom sekcijom kroz sj. Triglavsku stijenu, 31—331
 Cubelić M.: Kroz sj. stijenom Triglava, 32—140
 Pul Z.: Prvi put na Kredarici, 32—203
 Pražić M.: Triglavská žrtva, 35—50
 Hladnik F.: Uskrs na Triglavu, 35—232
 Mihaljević K.: Osrv na jedan zimski uspon, 41—98
 Papac Z.: Triglav (pjesma), 41—285
 Mesaric J.: Kroz sjevernu Triglavsku stijenu, 42—73
 Pipinić B.: Sličice s Triglava, 44—340
 Santek V.: Copov stebr u Triglavskoj stijeni, 45—81
 Kivač D.: Utisci s jednog zimskog uspona, 47—117
 Paulić D.: Zimski uspon na Triglav, 48—5
 Žanov I.: Oluja na Triglavu, 48—250
 Župančić U.: Zlatni jubilej sj. Triglavskie stijene, 48—284
 Krivokapić V.: Istraživanje Triglavskog glečera, 52—267
 Pajalić T.: Istraživanje Triglavskog brezna, 54—27
 Kušen E.: Vatreno krštenje, 54—267
 Rodman D.: Sedamdesetgodišnjaci na Triglavu, 55—287
 Kovačić M.: Prvi put na Triglavskoj stijeni, 62—141
 Oštrić V.: Pjesnik Vladimir Vidrić na Triglavu, 64—43
 Ribarović T.: Na Triglavu u lakovanim cipelama, 65—75
 Kralj Z.: Zimi u Bambergovom smjeru, 67—116
 Griman A.: Aljažev stolp, 67—129

Na Triglavu, 1—80, 13—215, 15—288; Aljažev stolp, 2—15; U zimi na Triglavu, 2—48, 16—286; Meteorološka postaja, 2—160, 176; Svatori na Triglavu, 3—192; Triglav, 5—27; Putevi na Triglav, 5—31; Aljažev dom, 13—190; Nesreća, 18—117, 64—202; Uspon po sjevernoj stijeni, 18—118; Ivan Kuluković i Triglav, 19—16; Uspomena na unesrećenog planinara, 19—148; Rijedak dogodaj, 21—18; Turistička proslava, 23—110; Koncert na vrhu, 47—247; Invalid bez noge prošao Triglavsku stijenu, 51—281; 70 novih spilja na Triglavu, 52—271; Novosti s Triglava, 53—294; Svladana Sfinga, 53—295; Stanićev dom, 55—45; Slijepi planinari na Triglavu, 55—190; 70-godišnjaci na Triglavu, 57—140; O najstarijem usponu na Triglav, 59—284; Zagrebački planinar nestao na Triglavu (Z. Štengl), 64—297; Frdamane police svladane zimi, 66—205; Skok s Triglava, 67—143.

Jalovec

Bogdanović M.: Jalovec, 18—91
 Poljak J.: Jalovec, 18—52
 Milhofer J.: Jalovec, 31—42
 Brezovečki S.: SZ greben Jalovca, 31—280
 Brezovečki S.: Sj. usjeklina Jalovca, 31—381
 Bahlin I.: Jedan posjet gordom Jalovcu, 35—392
 Gropuzzo I.: Zimski prijelaz Jalovca, 41—73
 Savelj M.: Po stijenama iznad Tamara, 41—176
 Rakoš E.: Uspon na Jalovec, 46—328
 Golešić B.: Jalovec, 46—151
 Paulić D.: Prije 60 godina na Jalovcu, 65—73

Mangrt

Pasarić J.: Mangart, 11—53, 65
 Mangrt i Klanško jezero, 13—165

Vitezić D.: Uspon na Mangrt, 22—22
 Novi planinarski dom na Mangrtu, 51—146
 Oštrić V.: Od Jalovca na Mangrt, 56—109
 Radetić E.: Belopečka jezera pod Mangrtom, 60—149

Ostali članci o Julijskim Alpama

Herzog A.: Planinarenje, 11—55
 Bogdanović M.: Skrlatica, 18—11
 Cvetišić V.: U Julijskim Alpama, 18—36
 Bogdanović M.: Razor, 18—137
 Paulić D.: Spik, 19—33
 Paulić D.: Sleme, 21—65
 Friedländer: Sa skijama na Mojstrovku, 21—88
 M(arijana) H(enebergova): Crna Prst, 23—131
 Kugy J.: Suh plaz, 24—242
 Župančić U.: Martuljčeva skupina, 29—249
 Švigelj C.: Sa fotokamerom kroz Julijske Alpe, 31—57
 Brezovečki S.: SZ stijena Goličice, 31—147
 Sprem-Gutschy T.: Sj. stijena Dovškog križa, 33—29
 Barič I.J.: Nekoliko riječi o jednom izletu u Julijske Alpe, 33—387
 Horvat V.: Na Visokoj Ponci, 34—364
 Bahlin I.: Dva dana s one strane granice, 35—157
 Zgaga M.: Prvi put zimi u Julijskim Alpama, 41—79
 Kučan N.: Zaledenim stijenama, 41—147
 Mihaljević K.: Zimski uspon »Hanzovom poti« na Prisojnik, 41—166
 Vilenjak S.: Dolinom Trente do planinskih pašnjaka pod Grintavcem, 41—298
 Šikloši A.: Botanički vrt Julijana, 42—33
 Rotschild M.: Razor, 42—380
 Brumec V.: Sjeverni stup Skrlatice, 42—210
 Colić V. J.: Od sedam triglavskih jezera do Tolmina, 43—14
 Blažuk A.: Zimi u Martuljku, 43—36
 Arh L.: Spik, 43—70
 Matz V.: Žimski pohod Komni, 44—96
 Blaškić V.: Asocijacije uz Bovec i Černjala, 44—105
 Kivač D.: Od Kanina preko Mangarta do Jalovca, 44—111
 Blažej J.: Pad u stijeni zimi, 44—205
 Gušić I.: Na Kaninu, 45—10
 Gušić B.: Julius Kugy i Treinta, 45—71
 Gušić I.: Na Mangartu i Jalovcu, 46—30
 Župančić U.: Jubilarni osigurani penjački put na Prisojnik, 46—219
 Boko I.: S mora u Julijske, 46—280
 Licek H.: Direktni smjer sj. stijenom Spika, 47—51
 Gropuzzo I.: Na Lipnici, 47—81
 S. Đ.: Moja planina, 47—262
 Belačić D.: Široka peč, 48—29
 Paulić N.: Slike iz Alpa, 48—33
 Šćedrov O.: Kišoviti dopust, 48—41
 Lukšić B.: Najdraži uspjeh, 48—108
 Župančić U.: Policama sjeverne stijene Kanjavca, 48—150
 Kumičić E.: Lubnik, Blegaš i Porezen, 48—201
 Župančić U.: Za sigurno i ugodno hodanje po planinama, 50—106
 Blažej J.: Stranica iz dnevnika, 50—171
 Zgaga M.: Maštanja o ljudima u planini, 50—220
 Blažuk A.: Bivak u Martuljku, 51—160
 Ledić M.: Laz, 53—99
 Kordić F.: Na nepoznatom putu, 54—65
 Šćedrov O.: Kako sam doživio Kanin, 54—263
 Gilić S.: Spik i Travnik, 57—62
 Oštrić V.: Jedan zapis Juša Kozaka, 58—38
 Hlebec Z.: Nepromišljenost i njena cijena, 58—129
 Špoljarić B.: Copov stebr osvojen zimi, 60—79
 Truhelka A.: Na Pokljuki, 61—252
 Oštrić V.: Tragovi rata na stazama Julijskih Alpa, 62—178
 Arh L.: U Zapadnim Julijscima zimi, 63—199
 Oštrić V.: Stihovi u dolini Vrata, 64—42

Na Črnoj Prsti, 13—216; Hotel Zlatorog, 17—118; Teške ture (I. Krajač), 19—148; Sa skijama na Mojstrovki, 21—88; Planinarske nezgode, 27—253; Vršič, 42—102, 45—50, 57—192; Poštarski dom na Solnoj glavi, 46—94; Ponovljeno Aschenbrennerov smjer, 47—246; Sklonište PDZ na Lazu, 48—45; Zanimljivosti u Trenti, 48—347; Kovinarska koča u Krmi, 51—189; Karaula pretvorena u plan. dom, 53—103, 149; Novi teški uspon u Kanjavcu, 55—190; S južnog lanca Julijskih Alpa, 57—144; Dom na Vogaru, 59—94;

O najdubljoj jami Jugoslavije, 64—141; U stjeni Spika pronađeni mrtvi alpinisti, 64—251; Plan. dom na Kaninu, 64—298; Nekad magarcima, ljetos helikopterima, 64—298.

Kamniške i Savinjske Alpe

M. D.: Na Ojstricu, 2—182
Sova S.: Logareva dolina, 11—1
Juričić I.: Tri dana na Savinskim pl., 13—214, 239,
264
Pasaric J.: Ojstrica i Grintavec, 14—285, 317, 381
Ojstrica, 16—381
Gusić B.: Proljetni uspon na Grintovec, 18—77
Henebergova M.: Na Skuti, 18—112
Paulić D.: Krvavec, 20—10
P. K.: Tri dana na Velikoj planini, 20—22
Hlava M.: Zimski uspon na Grintovec, 21—42
Hlava M.: Dojmovi sa Kočne, 21—78
Horvat V.: O Božiću na Krvavcu, 22—15
Savinjski M.: Božićne uspomene iz Kamniških Alpa,
23—8

Loidi R.: Osam dana u Kamniškim Alpama, 24—163
Pasaric J.: Proslava 30-godišnjice Češke koče, 26—352
Horvat A.: U oluji u našim Alpama, 28—183
Skopal A.: Boravak na Krvavcu, 30—123
Horvat A. L.: O nesreći u Kamniškim Alpama, 30—
325

Horvat A. L.: Planinska idila uz vatru, 30—404
Flašar I.: U južnim Kamniškim Alpama, 36—14
Bumba I.: Na alpskom vrhuncu, 39—96
Ferenčina J.: Na Kalškoj gori, 41—54
Zgaga M.: Zimi na Grintavcima, 43—112
Eregra F.: Tko planine voli, uvijek im se vraća,
43—130
Tomiljanović B.: Tragom lavina na Kokrško sedlo i
Grintavec, 43—347
Blažuk A.: Zimi u Kamniškim Alpama, 44—83
Gušić B.: Prije 40 godina, 48—74
Kučan Z.: Od Kamniškog do Kokrškog sedla, 48—375
Matz V.: U Kokrškoj Kočni, 51—134
Ribarović D.: Sa Dedaca na Klek, 52—198
Oštrić V.: Neke novije staze u Kamniškim Alpama,
56—282

Crkvica Sv. Cirila i Metoda pod Ojstricom, 1—96;
Češka koča, 3—14, 160, 26—352, 53—196; Novi put na
Grintovcu, 4—112; Vojnici na Grintovcu, 4—126; Na
Savinjskim planinama, 5—31, 15—288; Nesreća, 16—
352; Ojstrica, 16—381; Kamniške Alpe, 20—14, 58—46;
O Božiću na Krvavcu, 22—15; Kuća u Logarskom
kotu, 51—188; Zimski prvenstveni uspon u Rinki,
60—85.

Karavanke

Novotni V.: Oko Karavanka, 8—76
Gušić B.: Proljeće u Karavankama, 18—34
Henebergova M.: Jedan neuspjeli uspon, 19—135
Duhovski izlet HPD-a u Sloveniju, 19—74
Hlava M.: Uskrs u snijegu i ledu, 22—38
Truhelka A.: Dva tjedna na Begunjščici, 32—281
Horvat L.: Peća, gora kralja Matijaža, 34—382
Bahlin I.: Naš prvi zimski uspon, 35—60
Bumba I.: Veliki Stol — Zelenica, 36—139
Doričić M.: Na Storžiču, 44—89
Ružić N.: Neobični izlet, 46—59
Božičević S.: Do Pece i natrag, 61—166
Jurić V.: Izlet na Pecu, (Planinar, prilog br. 1—2,
1971), 63—36
Polak K.: Do vrha nisam stigla, 65—82

Na Golici, 13—189; Kadilnikova koča, 17—118;
Duhovski izlet HPD-a (I. Krajač), 19—74; Slavlje
na Stolu, 57—189; Austrijski Slovenci grade svoj
dom, 58—48; Međunarodni plan. put na Karavan-
kama, 59—284.

Ostali članci o Sloveniji

M. D.: Pet dana među splavarima, 2—166, 181
Novotni V.: Lavantska dolina, 11—38, 61
Novotni V.: Pregledni popis plan. kuća SPD-a,
12—11

Pany Đ.: Skocjanska jama, 17—99
Savinjski M.: Proljeće u Mozirskim planinama,
23—42

Bedenko T.: Skijaški izlet u listopadu, 31—370
Barać Lj.: Bohor, 32—171
Horvat L.: Urška gora, 34—399
Bognolo E.: Sa Smarne gore, 36—349
Dworski A.: Skocjanska jama, 41—169
Ružić N.: Zimski uspon na Slovenski Snežnik, 42—147
B. R.: Doček Nove godine na Svetoj gori, 43—59
Colić V.: Po vrhu i dolu, 44—37
Ledić G.: Susret na Donat gori, 45—130
Florschütz M.: Na Nanosu, 46—293
Smokvina L.: U znaku magistrale, 48—228
Saletto M.: Tour de Yougoslavie, 50—223
Lisac R.: Kroz snijeg i vijavici preko Kala na
Mrzlicu, 50—267
Šumljak I.: Slovenska planinarska transverzala,
54—217
Ott I.: Veliki Snežnik, 56—265
Svoboda Lj.: Mirna gora, 62—301
Krunic M.: 15 godina slovenske plan. transverzale,
63—18

Božičević S.: Na tragu ponornice Reke, 65—37
Božičević S.: Nije najdublja (Brezno pod Gamzovom
glavicom), 65—39
Božičević S.: Grozota veličanstvenoga (Škocjan),
65—87

Kuće SPD, 1—80, 16—383; HPD na Lisci, 6—94;
Dvije nove plan. kuće, 15—282; Naši planinari u
Alpama, 16—351; Plan. kuća na Kozjakovom po-
gorju, 26—189; Mozirska koča, 41—114; Plan. kuća
Tromejnik, 44—294; Plan. dom na Lisci, 45—61; Pla-
ninarski život Slovenije, 46—93; Sklonište na Me-
nini, 46—94; Dom u Lepeni, 46—94; Vijesti iz Slo-
venije, 46—238, 51—237; Slovenska plan. transverzala,
47—326, 61—48; Krična jama, 48—164; Najveća pira-
midna u Jugoslaviji, 48—347; Plan. kuće na Kalu,
Menini, Grmadi i Bohoru, 51—189; Dom »Kekec« na
Katarini, 52—47; Plan. dom Kopitnik, 52—191, 55—43,
67—139; Nesreće u Alpama, 52—237; Spomenik na
vrhu Pohorja, 53—54; Dom na Slov. Snežniku, 53—
150, 294, 59—240; Plan. dom Gore u Zasavju, 54—46;
Još jedna žičara na Pohorju, 54—284; Plan. kuća na
Ojki, 55—290; Zasavska transverzala, 56—46; Nove
žičare, 56—46, 57—191; Ljubljanska mladinska krožna
pot, 56—237, 58—144; Plan. objekti u Sloveniji, 58—
141, 60—96; Slovenska plan. transverzala, 59—29,
61—33, 221, 66—175, 67—143; Cesta na Kum, 59—283;
Žičara na Mozirskim gorama, 60—96; Kuća na Ra-
titovcu, 60—282; Poljska jama, 63—25; Novi plan.
dom na Pohorju, 63—126; Zanimljivosti iz Planin-
skog vestnika, 64—296; Loška planinska pot, 65—96;
Savinjska pot, 65—234; Dom na Sv. gori izgorio,
67—46; Mladinska sindikalna transverzala ITC Celje,
67—139; Po poti kmečkih upornikov, 67—139; E-6 i
kroz našu zemlju, 67—109.

S R S R B I J A

Kopaonik

Jelkić D. M.: Kopaonik i njegova okolina, 34—182
Stefanović R.: Kopaonik, 45—16
Poljak Ž.: Sto se događa na Kopaoniku, 57—42
Regner B.: Critice, dvije s Kopaonika, 63—197

Prva uspinjača na Kopaoniku, 55—44; Novi pla-
ninarski dom, 57—192; Planinari i vojnici izgradili
dom na Glogu, 58—96; Predavanje o Kopaoniku u
Zagrebu, 45—162.

Vojvodina

Poljak Ž.: Fruška gora, 47—193
Regner B.: Izlet planinara u ravnicu, 65—209
Kovačević R.: Fruška gora u pjesmu utkana, 66—177

Planinarski dom na Iriškom Vijencu, 30—45; Fruškogorska transverzala, 48—163; Osam plan. kuća na Fruškoj gori, 48—163; Novi dom na Osovlu, 52—191; Na najvišem vrhu Vojvodine, 53—193.

Kosovo

Simović Z.: Prirodne lepote i retkosti Kosmeta, 60—171

Simović Z.: Gora s Opojem, »Krov Metohije«, 61—55

Krivokapić S. D.: Osrt na članak o Gori i Opoju, 61—182

Ostali članci o Srbiji

Krajač I.: Rtanj, 22—101

Krajač I.: Midžor, 22—125

Stefanović R.: Na jednoj našoj nepoznatoj planini (Besna Kobilja), 29—297

Bošnjak K.: U području gornjeg Ibra, 33—43

Ledvinka J.: Savino jezero na Mokroj planini, 34—90

Markulin M.: Homoljske planine, 41—344

Gudić I.: Đerdap, 43—279

Blažina Z.: Sjećanje na Suvu planinu, 46—49

Zupanc D. i S. Golubić: Po jugu i jugoistoku naše domovine, 46—195

Stojanović I.: Tri dana u brdima, 47—54

Beširović U.: Planinari u »Užičkoj republici«, 53—199

Veljković B.: Kiša, hvala Ti! (Stara pl.), 55—97

Božinović M.: Utisci s Beljanice, 55—129

Gušić B.: Manastir na Crnoj rijeci, 56—145

Poljak Z.: Godovska pećina, 57—249

Vidrić L.: Tara, lepotica među planinama, 58—109

Sehić M.: Planinarske transverzale u Srbiji, 58—213

Vidrić K.: Od planine Tare do legendarne Kadnjače, 60—61

Regner B.: Jedan doživljaj na Stolovima, 60—157

Krivokapić D. S.: Spomenik neznatom junaku na Avali, 60—227

Stanišić V.: Naše »male Alpe«, 61—7

Stanišić V.: Oblik, 61—131

Jovanović V.: Kako sam doživio slet na Radanu, 61—247

Regner B.: U Toplici i na Jastrepcu, 61—149

Krivokapić S. D.: Zapisi s Rtnja, 61—197

Stanišić V.: Kablar i vremena, 62—185

Jovanović V.: Pohod na Tornik u Zlatiboru, 62—83

Jovanović S.: Pismo iz Toplice, 62—9

Regner B.: Na planini Ceru, 63—8

Regner B.: S hrvatskim Zagorcima po Srbiji, 64—137

Stanišić V.: Vukan, vrata Homolja, 64—119

Ilić Z.: Zimski uspon na Studenu, 65—166

Regner B.: Zašto se ponekad dobro ne razumijemo (Rajac), 66—87

Stanković R.: Ledena kolona (Gledičke planine), 66—89

Regner B.: Likin Bogaz i Purina Crkva (Rajac), 67—121

Jovanović V.: Ćeta mala, ali odabrana (Bukulja), 67—125

Nove planinarske kuće SPD-a, 27—348; Plan. dom pod Kabiarom, 48—164, 54—194; Plan. dom na Gučevu, 52—141, 54—193; Plan. kuća Suvaja, 52—191; Homoljska transverzala, 54—46; Hotel na Goču, 54—93; Plan. dom Basara, 52—239; TV toranj na Avali, 54—190; Plan. dom na Bulukli, 56—237; Novi objekti na Jastrepcu, 54—189, 62—31; Bojanine vode na Suvoj planini, 52—47; Treći plan. dom na Kosmaju, 52—47; Novi dom na Jelovarniku, 52—141; Sićevačka klisura (prv. uspon), 66—204; Zaštita šuma Bukulje u Venčaću, 67—57.

EVROPSKE ZEMLJE

ALPE

Mont Blanc

Jakšić D.: Mont Blanc, 27—150, 169

Horvat L.: 1838. g. popela se prva žena na M. Blanc, 31—118

Brezovečki S.: Mont Blanc, 34—27

Krnjević N.: Moj prvi uspon na Mont Blanc, 35—354

Dworski A.: Prvi uspon na Mont Blanc, 43—252

Stojanović I.: Kako sam se popeo na Mont Blanc, 52—102

Boko I.: Do »krova Evrope« i natrag, 53—9

Arh L.: »100 done sul Monte Bianco«, 55—153

Gilić S.: Naši alpinisti na Mont Blancu, 56—264

Dlouhy M.: Za one koji će na Mont Blanc, 63—251

Kantura Z.: Uspon na Mont Blanc, 63—245

Selešković S.: Tuzlak na »krovu Evrope«, 66—62

Zeljeznica na M. Blanc, 4—112; M. Blanc, 6—15; Prvi prelaz skijaša, 21—182; Dva uspona naših planinara, 28—29; Invalid bez jedne noge na M. Blancu, 42—104; Skijaška tura preko M. Blanca, 48—169; Unesrećeni na M. Blancu, 49—143, 54—47; Sto puta na M. Blancu, 49—298; Tunel ispod M. Blanca, 51—150; Prvi uspon na M. Blancu, 52—143; Troškovi spasavanja u M. Blancu, 52—143; Bjelovarski planinari na M. Blancu, 53—294; Padobranom na M. Blanc, 53—296; Naši planinari, 54—95; Naši alpinisti, 55—289; Zagrebačke alpinistkinje, 56—285; Rekord u M. Blancu, 60—277; Nadjeni poslije 7 godina, 61—286.

Matterhorn

Hirc D.: Matterhorn, 3—7, 20, 37, 55

Grün K.: U snježnoj olui, 22—94

Jakšić D.: Matterhorn, 27—261, 293

Siklošić A.: Borba za Matterhorn, 43—53

Gropuzo I.: Od Dolomita do Matterhorna, 46—495

Gropuzo I.: Na Matterhornu, 50—32

Zimski solo uspon W. Bonattija, 57—91

Svedek N.: Matterhorn, 57—272

Filipčić A.: Češka drama u stijeni Matterhorna, 60—131

Ceglec M.: S mora, hop, u brda, 63—52

Božić S.: Mattrehorn, 63—50

Gacić M.: Dojmovi s Matterhorna, 63—234

Spomenik pobjediteljima, 21—91; Prvi hrvatski planinari na Matterhornu, 27—259; Novi putovi, 46—95; Planinarska nesreća, 46—553; Nova tura, 47—249; 86-godišnji starac, 48—353; Poljaci na Matterhornu, 51—192; Matterhorn, 54—46; Juris, 54—240; Jugoslaveni na M., 55—46, 57—284; Japanci na M., 59—284.

Dolomiti

Kamenar V.: Dolomiti, 36—129

Siklošić A.: Pješačenje kroz Dolomite, 46—323

Stojanović R.: Dolomiti, 47—272

Blažina Z.: Sjevernom stijenom Cima grande, 48—210

Kivač D.: Uspomena iz Dolomita, 51—165

Kivač D.: Sjećanje na Dolomite, 52—172

Gilić S.: Izvan vertikale, 54—116

Ribarović D.: Dolomitski dnevnik, 54—150
Smerke Z.: Dolomiti, 54—211
Ott I.: Dolomitske šetnje, 59—253
Ott I.: Transverzala »Via alta«, 59—277
Sehić M.: Na dolomitskoj transverzali, 60—169

Vrh Terranova na zapadnoj stjeni Civette, 46—425; Sedmi stupanj i profanacija alpinizma, 51—84; Spomenik poginulim, 52—143; Prva žena u Direttissimi Slovenka, 55—45; Cima Grande, 55—46; Povijanje »superdirettissime«, 56—190; Kennedyjev smjer, 60—184; Zimski uspon u Civetti, 60—184; Stota obljetnica Cina, 61—91; Pristupačnja Marmolada, 61—142; Alta via delle Dolomiti No 2, 63—128; 60 godina dolomitske ceste, 63—127.

Eiger

Čm.: Eiger, sjeverna stijena, 34—296
Bedenko T.: Nesreća u stjeni Elgera, 49—273
H. B.: Povodom nesreće u sjevernoj stjeni Eigera, 49—276
H. B.: Osvrt na uspone u sjevernoj stjeni Eigera, 49—280
Terray L.: Drama u sjevernoj stjeni Eigera, 58—69

Sahranjeno tijelo pok. Lanka, 51—239; Sj. stijena Eigera, 53—196, 54—47, 95; Žrtve Eigera, 53, 296, 54—143, 60—268; Drugi veliki zimski problem, 54—191; Sam u Eigera, 56—190; Daisy Vong u Eigera, 56—239; Japanci u Eigera, 58—94.

Grossglockner

Novotni V.: Pod Velikim Klekom, 10—10, 17
Wagner I.: Moj izlet na Grossglockner, 14—29, 62
Barković V.: Na Grossglockneru, 19—10
Barković V.: Na Grossglockneru i Sonnblicku, 23—137
Spiler A.: Grossglockner, 28—131
Brahm D.: Grossglockner, 29—18
Jelušić T.: Kroz Visoke ture, 29—118
Safar S.: Iz Mallnitza preko Sonnblieka na Glockner, 30—161
Manč M.: Oko Grossglocknera, 32—335
Marion V.: Grossglockner, 33—121
Lelas A.: Život u planinama, 34—52
Flašar W.: Kroz divne alpske krajeve, 34—402
Gropuzzo I.: 10 dana u Visokim turama, 43—301
Zgaga M.: U zaledenom Teufelskamu, 44—16
Kostanjšek M.: Crteće s Grossglocknerom, 62—293
Rakic M.: Pallavicini Rinne, 67—172

Ostali članci o Alpama

Hirc D.: Nekoje znamenite planinarke, 4—129, 5—5
Čačković M.: Dva ulaza kraj Ortlera, 7—1, 17
Čačković M.: Sulden, 8—17
Arnold H.: Uspon na Jungfrau, 11—88, 12—1
Kiseljak M.: Tri dana u Stubajskim planinama, 14—350, 379
Spiler A.: U Visokim turama, 21—61
Krajač I.: Monte Rosa, 21—74, 95, 115, 144
E. S.: Alpe u rimsko doba, 26—179
Safar S.: Dachstein, 29—21
Jelušić T.: Preiml-Scharte, 29—148
Jelušić T.: Ankogel, 29—228
Safar S.: Watzmann, 30—126
Bijela smrт, najveća katastrofa, 31—54
Čubelić M.: Grandes Jorasses, 32—117
Brezovečki S.: Dent du Géant, 34—79
Bumba I.: Dachstein, 35—395
Brezovečki S.: Izlet u Visoke ture, 38—115
Kućan N.: Dojmovi iz Švicarske, 42—205
Mihaljević K.: 14 dana u Alpama Austrije, 42—329
Grandes Jorasses, prvi uspon po sj. bridu, 44—266
Lučić Roki P.: Bijeli velikan, 45—169
Zidan A.: Ötztsalske Alpe ljeti i zimi, 45—299

Brezovečki S.: Aiguille du Géant, 46—3
Šafar D.: U Savojskim Alpama, 46—7
Dordević M.: Beogradski planinari na vrhu Jungfrau, 46—171
Florschütz M.: Naša tura na Dachstein, 46—396
Brezovečki S.: U Waliskim Alpama, 46—510
Florschütz M.: Grossvenediger, 46—527
Florschütz M.: Säuleck, 47—58
Stojanović R.: Na kraju jedne sezone, 49—156
Matz V.: U Alpama Walisa, 50—26
Duić J.: Zimski usponi u Alpama, 55—157
Diemberger K.: Veliki greben, 56—24
Livius: Hanibalov prelaz preko Alpa, 56—120
Mihelić T.: Tri dana u stjeni Petit Drua, 57—227
Adam D.: U ledu Visokih tura, 59—49
Gobec Z.: Prvi put u Ortleru, 59—267
Alebić T.: Alpinističko ljetovanje, 60—125
Ott I.: Badgasteinske šetnje, 60—253
Ott I.: Badgasteinska transverzala, 60—256
Korjenić E.: Putevima Badgasteinske transverzale, 62—79
Gobec M. i Z.: U tuđem svijetu, 62—87
Ott I.: Planinarske šetnje Schober-grupom, 63—55
Arandelović M.: Jedan uspon s Rastkom, 64—244
Bodnaruk I.: Sarajevski planinari u Centralnim Alpama, 66—170

Nekoje visoke laznje u Švicarskoj, 2—80; Planinarenje u Švicarskoj, 3—16; Željeznicu na Jungfrau, 3—15, 55—45; Nesreće u Alpama, 3—15, 4—80, 24—163, 21—167, 22—96, 97, 156, 172, 45—294, 47—332, 48—64, 352, 353, 49—298, 50—63, 51—189, 52—143, 53—296, 54—48, 55—46, 56—191, 285, 67—176; Preko ledena grebena (Ortler), 2—126; Najviše napućena mjesta, 4—126; Zanimljivo selo (Walisi), 4—144; Čudni ti naši planinari, 5—28; Kolibe SAC-a, 21—18; Alpe u rimsko doba, 21—179; Predavanje o Savojskim Alpama, 35—9*; Gos Charles: Drama na Dent Blanche, 37—9; Usponi u Alpama, 42—104; Stete od lavina, 43—180; Andisti u Alpama, 44—295; Žimski tečaj u Bernskim Alpama, 45—161; Tura u Ötztsalskim Alpama, 45—218; Monte Rosa: Marinelli couloir, 45—221; Dent d'Herens, 45—267; Skupština alpinista u Zermattu, 45—367; Brojni 4-tisućnjaci u jednom danu, 45—367; Naši u Zillertalskim Alpama, 46—42; Sklonište na Grand Mulets, 46—371; Najveća evropska spilja, 46—372; J. stijena Dachsteina, 46—551; Spilja Säntis na brdu Orlji, 46—552; Z. stijena Dru, 46—552; 150 g. od prog uspona na Ortler, 46—552; Sj. stijena Wetterhorn, 46—552; Helikopter u GSS-u, 46—554; Glaciološka opažanja, 46—554; Ljetna tura u zimi, 46—555; Najviše i najniža točka u Švicarskoj, 47—80; Splitski planinari u talijanskim Alpama, 47—246; Žičara Aiguille du Midi, 47—331, 48—61, 50—63; Stogodišnjica u Zermattu, 47—331, 48—61; 75-god. Johann-Hütte na Adlersruhe, 47—332, 48—64; Zap. stijena Petit Drua, 48—59; Žične željeznice, 48—166; Vodići u Chamonixu, 48—171; Sj. stijena Ortlera, 48—353; Vodići u Austriji, 48—354; Visoke Ture, 491—491; Kuća Taugwalder u Zermattu, 50—127; Naučna stanica na Jungfraujochu, 51—147; Zaštitna runolista u Barvarskoj, 52—95; 120 alpinistkinja na Monte Rosi, 52—274; Skijaši na M. Rosi, 53—198; Rotwand, 54—142; Wild Kaiser, 54—142; Dva nova smjera, 55—96; Torre Trieste, 56—104; Povdig Bonatti, 56—104; Rekord u spustu na skijama (M. Rosa), 56—239; Grandes Jorasses, 56—240, 60—277; Na skijama od francuskih do austrijskih Alpa, 58—92; Navez Polak-Mihelić u centru Alpama, 59—234; Hrvatski alpinisti u Ortleru, 59—280; Alpinističke vijesti, 60—86, 183; Panoramska karta 7 alpskih država, 60—96; Slovenci u Gr. Jorasses, 60—277; Prenstveni uspon 70-godišnjaka, 60—277; Najduži ledenjak, 60—284; Žičara na Öztal, 60—285; Prijedrženje Karnijskih Alpa, 61—91; »Direttissimma« u Scotonu, 61—91; Naši u V. Turama, 61—235; Slovenski pl. dom u Austriji, 62—110; Skijaška transverzala u francuskim Alpama, 62—220; Transverzala triju pokrajina, 63—30; Belopeški park, 64—297; Jungfrau, 65—48; Uspon na M. Rosu, 67—78; Žičara na Aiguille du Midi, 67—79; Pljevljac na Monte Rosi, 67—175.

OSTALE EVROPSKE ZEMLJE

Tatre

Faller N.: Putne crticice sa visoke Tatre, 8—85
Oblak J.: O Visokoj Tatri, 24—212
Hviezdoslav: Tatrama (pjesma), 39—1
Horvat A. D.: Visoke Tatre, 39—2
Brezovečki S.: Martinovim putem na Gerlachovku, 39—7
Höfler E.: Lomnický Stit, 39—11
Kraker M.: Kistom kroz Visoke Tatre, 39—21
Mihaljević K.: Dva penjačka uspona u Maloj studenoj dolini, 39—33
Höfler E.: Lomnický Stit, 39—11
Kraker M.: Kistom kroz Visoke Tatre, 39—21
Mihaljević K.: Dva penjačka uspona u Maloj studenoj dolini, 39—33
Pužar D.: Po vjetru i magli na Červenu Vežu, 39—35
Höfler E.: Mali Pišny Stit, 39—38
Aleksić S.: Kroz magle i vjetar na Gerlachovku, 39—42
Mihaljević K.: Uspon na Gerlach, 39—68
Höfler E.: Ošarpanice, 40—49
Brezovečki S.: Zaolji Konj, 40—1
Kušan T.: Zakopane, središte planinarstva u Poljskoj, 51—65
Poljak Z.: Na vrhu Poljske, 57—248
Lipovčák I.: Slovačke Visoke Tatre, 60—23

Baradla, najveće špilja u Evropi (Tatre), 2—33;
Visoke Tatre (Poljska i Slovačka), 3—144, 51—238,
56—48; Preživio pad od 400 m, 58—93; Bilješka o Tatrama (V. Oštřic), 60—75; Alpinisti u Poljskoj,
60—277; L. Svoboda na Lomnickom Stitu, 62—222.

Kavkaz

Langhoffer A.: Iz Kavkaza, 7—33
Oppitz O.: Posljednje ekspedicije na Kavkaz, 32—86
Mlač D.: Utisci s puta na Kavkaz, 49—94
Smerke Z.: III jugosl. ekspedicija na Kavkaz,
57—207
Smerke Z.: Kavkaz, 57—209
Oštřic V.: Na najvišem ratištu drugog svjetskog rata, 61—205
Mesarić V.: Sedmi jugoslawenski pohod na Kavkaz,
66—158
Gafić M.: Elbrus, moj prvi pettisućnjak, 67—15
Šišić M.: Iz kavkaskog dnevnika, 67—50
Gafić M.: U sjevernoj stijeni Ulu-Tau-Cana, 67—53

Ekspedicija na Kavkaz, 24—219; Plan. sklonište na visini od 5320 m, 31—26; Uspon na neosvojene kavkanske vrhove, 31—151; Sovjeti na Kavkaz, 32—345; Alpinizam u Rusiji, 50—291; Poljaci na Kavkazu, 51—240; Masovni uspon na Kavkaz, 52—274; Cesi na Kavkazu, 56—102; Austrijanci na Kavkazu, 56—104; Kavkaz, 56—240; Prošlogodišna jugoslawenska ekspedicija, 57—46; Zagrebački alpinisti neće na Kavkaz, 59—188; Usponi u Kavkazu (slov.), 60—278; Prva jugosl. kadrovska ekspedicija »Kavkaz 74«, 66—75.

Skandinavija

Kovačić M.: K ponoćnom suncu, 30—329
Gjivoje M.: Moj izlet na Danski otok Møen, 42—367
Špoljarić B.: Pohod naših alpinista stijenama Norveške, 56—14
Kostanjšek M.: Storen, 56—199
Ribarović D.: Impresije iz Norveške, 57—7
Georgijević A.: Plastunturi, 57—17
Poljak Z.: Put na vrh Skandinavije, 57—203
Poljak Z.: Puio, Taivas i Haltia u Finskoj, 59—128

Planinska željeznica (Švedska), 3—192; Pohod na Island, 31—312; Vatna Jökull na Islandu, 47—329,
48—58; Alpinističke novosti iz Norveške, 54—285;
Prošlogodišnja jugosl. ekspedicija (norv.), 57—46;
Norveški alpinistički centar, 61—91; Planinarstvo i alpinizam u Danskoj, 56—103; 61—91.

Bugarska

Jakšić D.: Po bugarskim planinama, 31—140, 214,
248, 299
Marion V.: Po Bugarskoj i Carigradu, 33—324, 355
Cadež Z.: Moje prvo poznanstvo s bugarskim planinama, 35—351
Virag D. S. Lj.: Belmekeni i Rila, 36—122
Belošević M.: Utisci iz Bugarske, 36—188
Z. V.: Izlet u manastir Rila, 37—70
Belošević M.: Maljovica, 37—170
Marion V.: Pirin, bugarski Velebit, 37—207
Belošević M.: Rilski manastir, 39—75
Veljković B.: »Čudna« planina (Rila), 57—220
Veljković B.: Hej, krasiv si Irin Pirin, 59—33
Blašković V.: Zagrebački planinari seniori u Bugarskoj i Turskoj, 59—276
Korjenić E.: U pohode bugarskim planinama, 60—17
Cvetković R.: Susreti s bugarskim planinama, 60—163
Korjenić E.: »Pokoritelji na planinske prvencije«,
62—192
Kovačević R.: Rila, 64—72
Ribarović T.: Vitoša, 64—182
Ribarović T.: Na Rili i Pirinu, 64—263

Planina Vitoša, 2—160; Geologisko snimanje Balkana, 4—15; Spilje u Bugarskoj (J. Bogoljubov),
22—64; Nezgoda geologa J. Cvijića na Rili, 28—26.

Grčka

C-ć: Olimp, 21—52
Novotni V.: Prvi ulaz na vrh Olimpa, 24—18
Šimčík A.: Olimp i Kisav, 29—237
Kostić P.: Utisci s uspona na Olimp, 45—180
Kušan F.: Na visokim grčkim planinama, 53—168
Poljak Z.: Olimp, 59—65
Oštřic V.: Zanimljiva knjiga o Atosu, 59—261
Oštřic V.: Zapisi o brdima Krete, 59—262
Stanković R.: Zeus je bio gnjevan na nas, 65—163
Rukavina A.: Na legendarnoj grčkoj planini, 66—111

Italija

Hranilović H.: Na Vezuvu, 8—21, 9—12, 24, 33
Kovačić M.: Na Vezuvu, 29—287
Horvat L.: Vezuv, 33—358
Božičević S.: Vezuv nekada i sada, 49—116
Lučić Roki P.: Na Etni prije erupcije, 52—255
Nenadović P. Lj.: Peo sam se na Vezuv, 63—156
Poljak Z.: Na najvišem vrhu Apenina, 65—100

Talijanska kraljica planinarka, 1—80; Turistika u Italiji (F. Bučar), 19—78; Upozorenje onima koji putuju u Italiju, 23—47; Skijanje na Etni, 46—180;
Vulkan Stromboli, 46—553; Etna je narasla, 56—190.

Švicarska

Langhoffer A.: U Engadin, 7—81; 8—1
Langhoffer A.: Davos, 8—28
Valenčić I.: Davos, 8—81
Kučera O.: Crdice s puta u Švicarsku, 11—49

Ostale evropske zemlje

Blašković V.: Carigrad, 33—184
Matica Z.: L'Arbizon (Pirenej), 35—119
Aleksić S.: Bajke o ledu prekrasne »Dobšinske ladowe jazskyne« u slovačkom rudogorju, 39—15
Blažej J.: Beinn Narnein, osamljeni vrh Škotske,
45—316
Gropuzo I.: Kamionom kroz pet država, 46—102
Cerník Z.: Sa šetnjive po Engleskoj, 48—113
Krčadinac Z.: Autostopom kroz Svarcvald, 49—158
Lučić Roki P.: Sputana planina (Zugspitze), 51—193
Božič V.: Jama Snežna u Poljskoj, 54—106
Poljak Z.: Na vrhovima Evrope, 59—63
Poljak Z.: Na vrhovima Beneluksa, 59—175
Poljak Z.: Snowdon, »najviši vrh Engleske i Welsa«,
60—217

Poljak Z.: Kako doći na najviši vrh Rumunjske, 61—161
Miljković J.: Na Retezatu, 63—235
Gacić E.: Dojmovi iz britanskih planina, 64—117
Poljak Z.: Pireneji, 65—167
Culic N.: Spitzbergi 1973, 65—228
Svoboda Lj.: Gradičansko gorje, 67—183

Pik Teneriffa, 5—63; Meteorološko opažanje na Snježni (Češka), 3—16; Nesreća na Ben Nevisu (Škotska), 47—80; Planinarstvo u Rumunjskoj, 60—286; Prvi nacionalni park u Njemačkoj, 60—283; Prvi austrijski nacionalni park, 62—222; Četvrti nacionalni park u Austriji, 62—314; Novi nac. park u Njemačkoj, 62—314; Uspon na Muihacen, 67—200.

VANEVROPSKE ZEMLJE

AZIJA

Mount Everest

Pasarić J.: Treći uspon na M. Everest, 21—56
Finch G. I.: Na Mount Everestu, 25—11
Odell N.: Na vrh M. Everesta, 25—43
Shipton E. E.: Istraživanje M. Everesta 1935. g., 32—307
Hingston R. W.: Fiziološke poteškoće prigodom uspona na Mount Everest, 41—152, 171
Trump J.: Najstarije ime za M. Everest, 44—93
Ritić J.: Problem Everesta, 44—149
Roch A. i R. Lambert: Svicarska ekspedicija na M. Everest 1952. godine, 44—343
Lučić Roki P.: Mount Everest, 45—223
Esih V.: Udio tektstilne industrije u osvajanju Everesta, 45—356
Hunt J.: Ekspedicija na Everest, 56—342, 414, 532
Savenc F.: Everest rasprodan do 1978, 65—174

Ostali članci o Himaliji

Poljak J.: Himalaja i M. Everest, 20—91
Oppitz O.: Himalaja, 31—14
Oppitz O.: Francuska ekspedicija na Himalaju 1936., 33—293
Druga njemačka ekspedicija na Nanga Parbat, 33—212
Butorac M.: Osvajanje Himalaja, 44—276
Armanini P.: Uspon na Nanga Parbat 1934., 45—227
Tichy H.: Uspon na Čo Oju, 47—310
Mikinač C.: Japanska ekspedicija na Manaslu, 48—148
Jugoslavenska himalajska ekspedicija, 52—224
Smythe F. S.: Lavina na Kangčendžungi, 52—229
Poljak Z.: Glasam za Himalaju — Ma kakva Himalaja, 57—273
Oštril V.: Himalaja kao poprište sukoba, 60—77
Messenger R.: Odiseja na Nanga Parbatu, 63—137
Poljak Z.: Zastava SR Hrvatske prvi put na Himalaju, 63—225
Poljak Z.: Moji dragi Šerpe, 64—77

Najviša napućena mjesta, 4—126; M. Everest, 5—62; Na Himalaji, 6—16; Najviše brdo svijeta, 26—181; Kangcendzunga, 47—249; Muzej Himalaje, 48—143; Ganeš-Himal, Jezero smrti, 48—166; Neosvojeni 8-tisućnjaci, 49—298; Svršetak legende o snježnom čovjeku, 52—144; Hillary opet na Himalaji, 52—273; Najviša cesta na svijetu, 53—56; Novosti iz Nepala, 54—143; M. Everest zauzet do 1965, 54—239; M. Everest nepalski, 55—45; Yeti, stanovnik Himalaje (A. Truhelka), 60—48; Prva žena na M. Everestu, 67—111; Mount Everest postaje smetište, 67—199.

Himalajske ekspedicije

Američke, 6—16, 43—360, 46—48, 238, 50—291, 53—55, 55—79, 189.
Argentinske, 46—239, 302, 367, 427, 550, 55—80.
Australske, 46—367, 427.

Austrijske, 45—227, 46—147, 301, 425, 549, 47—70, 333, 334, 48—65, 172, 352, 353, 49—141, 142, 197, 51—190, 191, 62—269, 64—149.
Britanske, 27—285, 32—285, 33—23*, 43—360, 45—207, 46—48, 95, 238, 367, 425, 47—79, 80, 248, 48—169, 50—204, 51—190, 191, 52—95, 103, 144, 53—55, 54—48, 143, 386, 55—141.
Francuske, 31—26, 91, 32—122, 285, 345, 42—395, 42—395, 43—360, 44—232, 45—367, 46—285, 549, 550, 47—79, 248, 62—270.
Holandske, 54—240, 55—46.
Indijske, 52—143, 53—55, 54—48, 238, 56—66, 57—236, 58—272, 284, 61—139, 62—26, 64—202, 297, 65—48, 91.
Japanske, 45—64, 46—48, 425, 52—144, 273, 53—198, 55—289, 62—222.
Jugoslavenske, 52—46, 140, 224, 57—190, 66—108, 66—174, 67—111, 175.
Kineske, 52—142, 192, 240, 53—296, 55—291.
Novozelandska, 46—549.
Njemačke, 31—151, 287, 32—93, 285, 34—63, 72*, 73*, 34—48*, 35—6*, 43—360, 44—103, 113, 45—64, 227, 293, 46—48, 301, 368, 425, 47—79, 48—66, 51—190, 52—103, 53—198, 54—46, 142, 286, 55—141, 56—48, 62—269.
Poljske, 33—57*, 35—48*, 55—141.
Rumunjska, 59—95.
Sovjetske, 45—367, 52—142, 103, 54—239.
Svicarske, 42—104, 44—103, 232—295, 45—63, 222, 46—96, 239, 240, 301, 425, 550, 47—79, 80, 248, 48—143, 169, 173, 352, 49—298, 50—202, 203, 51—192, 240, 52—142, 192, 273, 55—141.
Talijanske, 44—103, 45—367, 46—144, 301, 367, 427, 549, 47—331, 48—61, 49—142, 55—289, 60—278.
Zenske, 51—282, 52—95, 143, 62—106.
Ostale, 3—64, 5—62, 42—104, 48—61.

Ararat

Poljak Z.: Ararat, 62—273
Aleksić N.: Za one koji će na Ararat, 62—280
Ježev osrvt o našima na Araratu, 63—61
Zašto objavljujemo Ježev osrvt, 63—61
Ararat, 52—45; Planinari-skijaši na Araratu, 58—192; Ararat i evropski alpinisti, 60—279; Pohod na Ararat (slov.), 61—139.

Demavend

Zagrebački planinari na najvišem vrhu Irana, 61—284
Arh L.: Demavend u Perziji, 62—227
Köhler Kubelka N.: Sjećanje na Demavend, 62—238
Poljak Z.: Kako doći na najviši vrh Perzije, 62—239

Ostali članci o Aziji

Budislavljević B.: Na Fudžijamu, 4—22
Marimoto R.: Rada se novo brdo, 46—69
Florschütz M.: Povijest uspona na K-2, 46—419
Gut F.: Uspon na Fudži, 48—47
Sekelić T.: Kroz čudnovatu dolinu Kapadokije, 50—43
Crnolatac I.: Sinaj i Sinajska gora, 59—145
Pražić M.: Mrtvo more, 59—200
Köhler-Kubelka N.: Uspon na Nemrud Dag, 67—13

Adam Pik, 5—63; Malaka, 5—63; Java, 23—71; Taurus, 48—66; Japanske planine, 51—239; Najviši vrh Afganistana (jap. eksp.), 52—273; Fudzijama (lavina), 53—56; Sovjetski alpinist na dnu vulkana (Kamčatka), 56—45; Zaštita prirode u Turskoj, 59—142; Prvi Jugoslovani na Altaju, 60—86; Medalja Pik Lenjin, 60—86; Pamirsko gorje, 60—278, 61—95; Padobranom na Pik Lenjin, 62—270; Zaštita prirode i nacionalni parkovi u Turskoj, 62—314; Penjački lager u Pamiru, 67—111.

Ekspedicije u azijska gorja

Hinduški: Norveška 42—396, Talijanska 46—549, Njemačka 51—191, Talijanska, 51—240, Poljska 54—238, Njemačka 58—93, Jugoslavenska 63—219, 66—108, 66—173, Splitska 66—111, 67—141. Karakorum: Američka 22—47, 170, Njemačko-austrijska 46—549, Njemačka 48—66, 51—151, 191, 240, Austrijska 53—46, 54, 55, Japanska 56—102, Engleska 51—239, Talijanska 51—192, 239. Pamir: Njemačko-ruska 24—218, Sovjetska 51—239, 53—198, Engleska 54—143, 238, Čehoslovačka 49—92, Sovjetske 60—41, 61—284, 66—174. Sinaj i Ararat, 5—31; Beogradski alpinisti će na

A F R I K A

Kilimandžaro

Pisačić A.: Uspon na Kilimandžaro, 24—202
Marković M.: Otkriće i osvajanje Kilimandžara, 46—282
Rotschild M.: Od Crvenog mora do Kilimandžara, 48—188
Riječki planinari na Kilimandžaru, 51—70
Gropuzo L.: Kako sam doživio visinsku bolest, 52—164
Mesić I.: Osvojili smo Kilimandžaro, 64—205
Vičić S.: Kibago, 66—73

Kilimandžaro, 32—154; Sedamdeset godina Kili-mandžara, 52—142; Još jedan Jugoslaven na Kili-mandžaru, 61—285; Naši na Kilimandžaru, 64—154.

Ruwenzori

Ramsey U. J.: Otkrivanje Ruwenzorija, 53—35
Ramsey U. J.: Prvo osvajanje Ruwenzorija, 53—37
Ghiglione P.: Na Ruwenzori, 53—40, 52—144
Rotschild M.: Ruwenzori danas, 53—43
Rotschild M.: Moj uspon na Ruwenzori, 53—45, 52—239

Ostali članci o Africi

Hire D.: Pogled u Transval, 2—190
Gundrum F.: U Egiptu, 6—49, 65, 84
Kovačić M.: Monastir, vrata raja (Tunis) 30—198
Marković M.: Odnosi i prostranstva afričkih planina, 46—282
Rotschild M.: Na najvišem vrhu Etiopije, 50—98
Rotschild M.: Amba Tokvile, 53—178
Köhler Kubelka N.: U planinama Sahare, 64—69
Arh L.: Sličice iz Afrike, 64—109

Ledenjaci u žarkoj Africi, 2—80; Na Keniji, 3—207; Planina Nikolaja II, 4—15; Tirolci u Keniji, 56—103; Ekspedicija na Ahaggar, 66—173.

A M E R I K A

Sjeverna Amerika

Hire D.: Princ Amadeo Savojski na briegu sv. Ilike, 3—203

Novotni V.: Prvi uzlaz na vrh Logan (Kanada), 23—50
Vouk V.: »Camping« (Yellowstone), 24—82
Škorić V.: U zemljini plamenih kanjona (USA), 25—69
Rittig J.: Mac Kinley, relativno najviši vrh svijeta, 43—89
Florschütz M.: Mount mc Kinley, 46—340, 422
Ekspedicija Mount Logan Cook 1953. g., 49—169
Caldwell D.: Kalifornijska penjačka avantura, 64—112
Božičević S.: Speleološki Everest je u Americi, 66—31

Prvi planinari na sv. Elijiju, 2—158, 5—32; M. Logan u Kanadi, 22—171; Mc Kinley, 52—192; Poljaci na Kubi, 56—48; Uspon na M. Foraker, 56—103; Usponi u Mc Kinley, 56—104; M. Kennedy, 57—138, 59—45; Mount Stalin (Kanada), 61—143; Slovenski alpinisti u Yosemitskom parku, 65—236; Jugoslavenska za-stava prvi put na vrhu S. Amerike, 66—173; Prva beogradска alp. ekspedicija, 66—173.

Ande

Milković Z.: Prelaz preko Anda, 35—28, 54
Sekelj T.: Osvajanje najvišeg vrha Amerike, 43—196
Sekelj T.: Tragedija na Akonkagui, 43—318
Florschütz M.: O Andama i talijanskoj ekspediciji, 46—223
Sekelj T.: Oluja na Akonkagui, 47—69
Marmillog F.: Aconcagua, 47—237
Paulić N.: Neosvojeni vrhovi Anda, 48—138
Snježni i vulkanski vrhovi Anda, 49—263
Kambić B.: U Andama, 57—65
Keler Z.: Prvi prelaz braće Seljana preko Anda, 66—85
Kirigin J.: Hrvatska alpinistička ekspedicija Ande '74, 67—86

Martin Conway u Andama, 3—192; Chimborazo, 5—62; Nijemci u Andama, 24—68, 46—48, 54—48; Tirolska ekspedicija, 51—191; P. Ghiglione, 51—240; Medunarodna eksp. 52—274; Akcije spasavanja, 53—197; Aconcagua, 53—198; Spanjolci u Andama, 54—96, 56—102; Talijani u Andama, 54—96, 60—183; Irci u Andama, 54—143; Heckmaier u Andama, 54—143; Francuzi u Kordiljerima, 54—239, 60—183; Englezzi u Patagoniju, 56—102; Slovenska ekspedicija, 56—237, 57—46; Neobično otkriće, 57—93; Bernska ekspedicija, 57—143, 236; Alpinističke vijesti, 60—86; Ženska ekspedicija, 60—184; Žičari na Machu Picchu, 61—142; Katastrofa čehoslov. ekspedicije, 62—269; Hrvatska ekspedicija, 66—75, 174, 67—78.

Grenland

Hebar V.: Zagrebački alpinist na Grenlandu, 60—273
Kirigin J.: Preliminarni izvještaj Prve hrvatske alpinističke ekspedicije »Grenland 71«, 63—177
Kirigin J.: Prva hrvatska ekspedicija »Genland 71«, 64—1
Zezelj D.: Naš alpinist voda ekspedicije na Grenland, 66—159

Cestitka Rotovniku, 61—91; Hrvatski alpinisti se spremaju na Grenland, 63—27; Hrvatska ekspedicija na Grenlandu, 63—121.

O S T A L I S V I J E T

Antarktik, 51—146, 52—143, 60—286; Helikopterom s vrha nakon uspona (Aljaska), 52—142; Usponi u Novoj Gvineji, 54—142; Planine na dnu Atlantika (A. Truhelka), 61—38; Ekspedicija na sjeverni pol (tal.), 61—91.

Planinarstvo i alpinizam

PLANINARSKA MISAO

Smisao i vrijednost planinarstva

- Hirc D.: O znatnosti i zadaći planinarstva, 1—2, 30—419
- Hirc D.: Kako su postala planinarska društva, 2—49
- Car L.: Kako i ukoliko gora upliva na čovjeka, 2—66, 90
- Crtice iz planinarstva, 15—378
- Krajač I.: Hrvatsko planinarstvo, 17—1, 17
- Promicanje planinarstva, 17—33
- Krajač I.: Za naše planinarstvo, 18—2
- Cvjetković B.: Planine, 18—12, 24
- Balenović V.: Planinarski podmladak i pl. propaganda, 20—162
- Malnar M.: Savremeno planinarstvo, 22—165
- Pasarić J.: O engleskom alpinizmu, 24—221
- Krajač I.: Narodne planine u Hrvati, 25—85, 109
- Krajač I.: Važnost naših planina, 26—9
- Pasarić J.: Planinari i »planinari«, 27—24
- Pasarić J.: Preporod alpinizma, 28—56
- Blašković V.: Naš skijaški sport, 28—114
- Blašković V.: Turistička propaganda, 28—186
- Trenker L.: Deset planinarskih zapovijedi, 29—23
- Krajač I.: Ne ubij! (povodom predavanja Debela-kove), 29—97
- Krivokapić D. S.: Razmatranje o planinarskoj strasti, 30—353
- Vukotinović Lj.: Zadaća i svrha plan. društva, 30—414
- Dreyer A.: Smisao za planine i uspon na njih u 14. i 15. stoljeću, 31—117
- Krivokapić D. S.: Planina i čovjek, 31—129, 162, 194
- Pravi put, 31—97
- Pražić M.: Nekoliko razmatranja o planinarstvu, 31—295
- Kušan F.: Smisao i vrijednost suvremenog planinarstva, 32—1
- Krivokapić D. S.: Još nešto u obranu planinarstva, 32—275
- Pražić M.: Kako se brani planinarstvo, 32—331
- Pražić M.: Historijski počeci današnjeg planinarstva, 33—1
- Horyat L.: Da li planinu uvijek doživljavamo s čuvenstvom ugode?, 34—161
- Pražić M.: Planinarske žrtve, 34—269
- Brezovečki S.: Da li je potrebno penjačko planinarstvo?, 35—97
- Mesarić J.: Alpinizam u očima omladinca, 36—120
- Pany D.: Zašto idemo u planine?, 36—206
- Sigmund J.: Skijaško planinarenje kao ogrank alpinizma, 36—305
- Marion V.: Zadaća hrvatskog planinarstva, 37—249
- Stahuljak V.: Hrvatsko planinarstvo, 37—201
- Bumba I.: Bilješke iz povijesti alpinizma (prev.), 38—43
- Rengjeo I.: Hrvatski alpinizam, 39—126
- Blašković B.: Planinarstvo u Hrvatskoj prije i poslijе oslobođenja, 41—4
- Zupančić U.: Gorska služba spasavanja, 41—212
- Brezovečki S.: Naši zadaci u godini 1950., 42—1
- Krasznay Lj.: Vrijednost i ciljevi alpinizma, 42—26
- Glavač A.: Bodovi i »lov« na rezervate, 42—28
- Ledić G.: Planinarstvo u NR Hrvatskoj, 42—294
- Podgorški: Planinari, bodovi i repovi na Triglavu, 42—352
- Blašković V.: Suvremeni zadaci planinara, 43—98
- Blašković V.: »1874—1954«, 46—1
- Pioniri planinarstva u Hrvatskoj, 46—84
- Blašković V.: Planinarstvo u Hrvatskoj, 46—429
- M. K.: Planine i naše selo, 46—494
- Lipovščak I.: Planinarstvo i omladina, 48—297
- Ekspedicionalno planinarstvo i naučno istraživanje, 49—166
- Lipovščak I.: Osobitost i značajka našeg planinarstva, 49—219
- Pirc D.: Žene i alpinizam, 50—221
- Baugut J.: Sto je planinarenje?, 51—139
- Pražić M.: Ime i sadržaj planinarstva, 51—153
- Baugut J.: Odgojna vrijednost planinarstva, 51—270
- Caušević H.: Šta tražiš u toj planini?, 53—106
- Lipovščak I.: Planinarstvo nekad i danas, 53—215
- Caušević H.: Misli na cesti rodene, 54—68
- Pražić M.: Sto je planinarstvo?, 54—220
- Gilić S.: Naš alpinizam danas, 56—177
- Bužančić B.: Na putu života, 57—3
- Ribarović D.: Duh jedne generacije, 57—59
- Načela alpinizma, 57—129
- Pleško M.: O solo-penjanju, 57—179
- Jagačić T.: Planinarstvo u novim uvjetima, 58—85
- Stanišić V.: Menjaju se uslovi, suština ostaje, 58—177
- Blašković V.: Romantizam i realizam u planinarsku, 60—3
- Mikulić B.: Minuta šutnje, 60—55
- Caušević H.: Čovjek i stijena, 60—145
- Smerci Z.: Strah i hrabrost u stijeni, 60—231
- Caušević H.: Razočaranja koja to možda i nisu, 60—241
- Pražić M.: Kriza našeg planinarstva, 60—261
- Hadžalić S.: Meditacija o jednom liku, 61—53
- Caušević H.: Planinarstvo i socijalni aspekti jedne lamentacije, 61—121
- Pražić M.: Planinarsko i neplaninarsko pisanje, 61—129
- Veronik I.: Još jedno razmatranje o planinarstvu, 61—183
- Batinic T.: Spriječiti i ilječiti krizu planinarstva, 61—219
- Jakčin D.: Kulturno ponašanje u planini, 61—277
- Hofer V.: Još o krizi planinarstva, 61—278
- Gilić S.: O etici alpinizma, 62—210
- Milas K.: Planinarenje, melem za razne vrste duševnih rana, 63—365
- Poljak Z.: Misli o planinarstvu, 64—253
- Hofer V.: Hajdimo u planinare, 65—83
- Ot. Is.: Biti kao planina, 65—124
- Gilić S.: Pismo uredniku »Naših planina«, 65—139
- Sakoman J.: Planinarstvo, dobra rekreati, 65—141
- Omladina u planinarstvu, 57—189; Kodeks časti slovenskih planinara, 65—236; Kome dati planinarsko priznanje, 66—111.
- ### Odnos planinarstva i sporta
- Pasarić J.: Planinarstvo i sport, 28—146
- Pichl: Smije li se Njemačko i austrijsko alpinsko udruženje ubrojiti medu sportska udruženja, 31—310
- Plietić S.: Planinarenje nije sport, 32—209
- Stahuljak V.: Planinarstvo i sport, 37—250
- Poljak Z.: Planinarstvo, sport i fizička kultura, 53—117
- Poljak Z.: Planinarstvo i natjecanje, 55—171
- Poljak Z.: Sportaši i planinari, dva različita svijeta, 56—137
- Baljić I.: Natjecanje u planinarstvu, 57—39
- Strojnik T.: Odnos čovjeka i planine, obični sport ili još nešto, 63—165
- Ribar V.: Fizička kultura i planinarstvo, 64—166
- ### Planinarstvo i zaštita prirode
- Pevalek I.: Gajenje i zaštita planinske flore, 20—161
- Poljak J.: Zaštita prirode i planinarstvo, 22—25
- Pasarić J.: Planinari, čuvajte planinsku floru!, 26—263

Horvat I.: Zaštita rijetke flore, 27—75
Poljak J.: Zaštita geoloških objekata, 27—245
Kušan F.: Zaštita planinskog bilja u Hrvatskoj, 32—295
Redenšek V.: Zaštita prirode, 43—132
Vrtar B.: Za zaštitu runolista, 44—158
Pavletić Z. i S. Bertović: Značenje i namjena nacionalnih parkova, 46—156
Stromar Lj.: Biljni svijet i njegova zaštita, 46—305
Kamenarović M.: Zaštita rijetkih biljaka, 48—295
Hrelec N.: Zaštita flore u NR Hrvatskoj, 50—288
Huljević M.: Zaštita speleoloških objekata u NRH, 53—125
Radimir D.: Stabla kao spomenici, 54—122
Veronik I.: O zaštiti prirode, 57—181
Kamenarović M.: Nacionalni parkovi u svijetu, 58—133
Poljak Z.: Zaštita prirode i planinarstvo, 60—269
Poljak Z.: »Radi brige za Medvednicu pred sudom«, 62—138
Kamenarović M.: Potreba osnutka planinarskih straža, 62—172
Jovanović S.: Više brige o zaštiti prirode, 65—133
Jutronic M.: Budimo odgovorni!, 66—138
Jovanović S.: Stiteći prirodi štitimo čovjeka, 67—87
Smokvina L.: Potreba današnjeg čovjeka za pridrom, 67—133

Društvo za zaštitu i gojidanje cvijeća u Bambergu, 3—207; Zaštita bjelolistu, 5—62; Odbor za zaštitu prirodnih spomenika (M. Hirtz), 22—28; Nekoliko riječi u zaštitu prirode (J. Poljak), 23—110; Uredba o nacionalnim parkovima u hrvatskom kršu, 24—215; Za zaštitu alpskog bilja, 31—27; Vandalizam u špiljama, 27—168; Bečki gradski zakon za zaštitu prirode, 32—191; Rješenje o zaštiti rijetkih i ugroženih biljaka, 44—166; »Gorska straža« u Samoboru, 51—187; Šesto međurepubličko savjetovanje o zaštiti prirode, 52—238; Potreba osnutka planinarskih straža, 54—141; Zaštita pejzaža, 57—46; Novi zakon o zaštiti prirode u Hrvatskoj, 57—240; Osnovan savjet za zaštitu prirode u Hrvatskoj, 58—66; Planinari se protive izgradnji hidrocentrale na Soči, 58—92; Naročiti znaci za čuvanje prirode, 60—144; Simpozij o zaštiti prirode na našem kršu (S. Božičević), 62—314; Osnovan savjet za zaštitu čovjekove okoline Jugoslavije, 65—47; Drugo zasjedanje Jugoslovenskog savjeta za zaštitu čovjekove okoline, 66—72; Pomoć pticama, 67—175; Masovno uništavanje crnogorice, 67—199

Planinarstvo i neka društvena zbivanja

Šenoa M.: Naputak za sabiranje planinarske grade, 1—25, 62
Marković F.: Planinarstvo i svećenstvo, 1—49, 66
Marković F.: Planinarstvo, te sveučilišna i srednjoškolska omladina, 3—122
Pasarić J.: Kako da se u nas digne planinarstvo i turistički promet, 14—61, 93, 128, 192, 223
Langhoffer A.: Planinarstvo i prirodopis, 17—114
Prebeg Z.: Planinarstvo i promet stranaca, 19—43
Krajač I.: Planinarstvo i državna vlast, 20—173
Dokmanović: Važnost planinarstva za promet stranaca i privredu, 20—157
Krajač I.: Sumska uprava i turizam na hrvatskom kršu, 24—25
Szabo Gj.: Planinarstvo i naši sredovječni gradovi, 24—104
Pasarić J.: Državna potpora turizmu i planinarstvu, 26—89
Krajač I.: Planinarstvo i turizam, 29—33
Krajač I.: Zakonsko uređenje planinarstva i turizma, 29—65
Kušan F.: Planinarstvo i prirodoslovne nauke, 30—349
Cividini A.: Planinarska misao kao sredstvo znanosti, 30—413
Planinarstvo u novoj Jugoslaviji, 41—1
Blašković V.: Prvi maj nekad i danas, 42—137
Poljak Z.: Planinarski pokret i Hrvatsko sveučilište, 48—79
Poljak Z.: Planinarstvo u službi rekreacije, 53—13
Poljak Z.: Planinari za volanom, da ili ne?, 57—193
Pražić M.: Motorizacija i planinarstvo, 58—79
Jakčin D.: Planinari u općenarodnoj obrani, 62—222
Jakčin D.: Motorizacija i planinarstvo, 62—261
Jakčin D.: Animirati planinare za knjige, 62—262
Pompe V. i M. Kostanjšek: Kako osigurati sredstva za rad planinarskih društava, (Planinar, prilog broju 1—2, 1971), 63—43
Hofer V.: »Motorizacija i planinarstvo«, 63—40
Safar D.: Alpinistička djelatnost i pravna odgovornost, 63—159
Škerl B.: Planinarska organizacija Jugoslavije u sistemu općenarodne obrane, 64—212
Pražić B.: Planinarstvo i turizam jučer, danas i sutra, 65—217
Vokoun F.: Planinarstvo i esperanto, 66—69

PLANINARSKA PRAKSA

Kretanje i opasnosti

Hirc D.: Kako se uzlazi na brijeve i vrhove, 2—75
Herzeg A.: Planinarenje, 11—55
Novotni V.: Zašto planinari gdjekad gube svoj život, 17—43
Cvetišić V.: Opskrba i konačenje u planinskim krajevima, 20—154
Malnar M.: O opasnostima u planinama, 21—89
Pasarić J.: Opasnost od groma u planinama, 21—102
Pasarić J.: Nesreće u Alpama, 26—54
Poljak J.: Planinarenje u Dinarskim planinama, 28—361
Pasarić J.: Opasnosti od lavina u gorama, 29—25
Šenoa M.: Vidokrug, 29—114
Girometta U.: Pogibli i nezgodne planinarenja s osobitim obzirom na Dinarske planine, 33—202
Franković D.: Način kretanja u planinama, 40—100
Šantek V.: Kako alpinisti vrše penjački uspon, 43—49
Ledić G.: SOS u planini, 44—208
Domjančić N.: Planinarski vodiči, 45—133
Zupančić U.: Snježne lavine, 49—10
Stojanović I.: Opasnost od groma u planini, 59—83

Koturaši i planinari, 3—96; Planinarski znakovi u opasnosti, 16—128; Savjeti mlađim planinari, 26—357; Upoznajte bolje rad alpinista, 47—327; Vadenje klinova, 50—64; Nesreće u planini, 59—47.

Oprema i prehrana

Hüttig R.: Nešto o prehrani planinara, 22—97
Premužić A.: Obuća planinara u kršu, 28—302
Vaskovich W.: Kako da postupam sa svojom planinarskom obućom, 32—120
Simonović R.: Kako da idemo, što da jedemo i što da pijemo u planinama, 32—176, 193, 271
Bumba I.: Sator i noćenje u gorama (prevod), 38—96
Prusik K.: Upotreba moguća čvora kod tankog užeta i dva nova čvora, 44—138
Rameš C.: Alpinistička užeta od kudjelje, 44—210
Arh L.: Gorivima za planinarsku kuhalu, 45—213
Esh V.: Udio tekstilne industrije u osvajanju Himalaja, 45—356
Kukec L.: Uže u GSS, 60—129
Cepelak M.: Novosti u upotrebi penjačkog užeta, 67—39

Nešto o prehrani, 24—97, 28—218, 32—58; Sredstva za spasavanje, 43—94; Penjačka užeta, 46—240, 51—146, 57—47; Planinarska naprtnjača, 48—428; Aluminijski mostovi za gledarske pukotine, 49—144; Skijaški lift, 49—144; Planine i tehnika, 50—64; Avion u službi glaciologa, 50—203; Nabavka vojnih specijalista, 52—45; Klinovi za led, 56—240; Motorizirani planinari, 56—284; Pažnja s kloretom, 58—93; Silazna sponka, 59—233; Astronautski odjevni materijal, 59—284; Stiropor u alpinističkoj opremi, 62—106.

Markiranje puteva

Pasarić J.: Markiranje planinarskih putova, 16—253
Pisačić A.: Označivanje putova, 20—166
Pisačić A.: Pravo na markiranje putova, 26—121
Jurić V.: Kratka uputstva o markiranju, 42—135, 159
Plaček J.: Osvrt na održavanje markacija, 46—72
Ott I.: Transverzale, suvremenii oblik planinarenja, 59—103

Uputa o markiranju putova, 15—286, 17—15, 25—83; Vladina naredba o zaštiti pl. znakova, 16—190; Pravo na markiranje putova, 26—121; Pokusno markiranje, 48—343.

Planinarska fotografija

Paulić D.: Fotografiranje zimi, 20—27
Cividini A.: Pokret umjetničke fotografije, 30—41, 86, 129, 164
Zorko I.: Snimanje zimi, 31—56
Roubakine B.: Nekoliko iskustava iz umjetnosti fotografiranja u planinama, 31—67
Mudrović M.: Fotografija u bojama, 35—37*
Plotnikov M.: Primjena infracrvene fotografije, 41—269
Gjivoje M.: Kako se fotografiski snimaju špilje, 43—42
Vratar B.: Panoramska snimka u planinarskoj fotografiji, 43—262
Kopelman E.: Nekoliko riječi o fotografiji, 44—357
Krčadinac Z.: Snimanje u planinama, 48—145
Božičević S.: Fotografija u podzemlju, 55—105

Planinarski objekti

Naše planinarske piramide i njihovo oštećivanje, 14—64
Pisačić A.: Nešto o gradnji planinarskih kuća, 24—47
Pasić J.: Tip bosanske planinarske kolibe, 25—122
Krajač I.: Položaj plan. kuća na primorskim planinama, 26—195
Stipić Lj.: Izbor mjesta za gradnju plan. kuća, 40—41
Simonović R.: Planinarske kuće na krivom mjestu, 57—263
Poljak Z.: Ponovno o kućama na krivom mjestu, 58—179

Opskrba plan. kuća aeroplanim, 22—15; O novi planinarskih putova i staza, 41—112; Helikopter u planinama, 46—428; Lavinski psi, 46—239; Žičara u planine, 46—427; Plan. dom u obliku letećeg tanjura, 52—189; Lavinski noviteti, 54—142; Novost u opremi GSS, 55—290; Radio za GSS, 56—240; Umjetne stijene za alpiniste, 60—279; Vojni helikopteri u GSS, 60—279.

Registracija prvenstvenih uspona

Upute za registraciju prvenstvenih uspona, 59—90
Savenc F. i sur.: Ocjenjivanje uspona i UIAA-ljestvica, 62—207, 305
Savenc F.: Opis i registracija prvenstvenog uspona, 63—71

Terminologija i toponomastika

Šimčik A.: Narodni nazivi za sklizaljke i sanjke, 28—84
Krajač I.: Planinarsko nazivlje, 28—166, 203
Tuma H.: Toponomastika i terminologija, 29—133
Kušan F.: Hrvatska planinarska terminologija, 32—57

Pražić M.: Planinarstvo i naša tomponomastika, 37—57
Jutrović A.: Prikupljanje geografskih izraza i toponima, 42—203
Pražić M.: Stav i odnos planinara prema nazivlju planina i planinskih krajeva, 51—209
Pražić M.: U potrazi za našim starim i najstarijim nazivima, 53—3
Kotlajić B.: Doprinos toponomastike za upoznavanje planina, 60—127
Gilić S.: Alpinistički termini za morfologiju stijene, 60—134

Orijentacija i orijentacijski sport

Jovanović V.: Orijentacija, 42—216, 264
Zgaga M.: Citanje karata, 42—63
Sengjergji J.: Kako se određuje nadmorska visina, 51—227
Duić J.: Orientaciono takmičenje, 54—119
Poljak Z.: Planinarstvo i natjecanje, 55—171
Balić I.: Natjecanje u planinarstvu, 57—39
Arh L.: K-2, 57—257
Mihoković N.: Ružan san, 59—39
Brestovac J.: Ah, ta orijentacija!, 60—121
Kovačević R.: Lutajući azimutom, 60—167
Donadini F.: Velika »fešta«, 61—261
Mesić I.: O reformi orijentacijskog sporta, 63—78
Ribar V.: »O reformi orijentacijskog sporta«, 63—170
Hadžiabdić M.: Kako sam doživio savezno prvenstvo u orijentaciji, 63—265
Posarić J.: Ne po nordijskom, već po humanom sistemu, 65—184
G. D.: Uz članak »Ne po nordijskom, već po humanom sistemu«, 65—280
Posarić J.: Tvrđogradlav biti ili ne, 66—102
Kulaš A.: Da li je orijentacijski sport negativna pojava?, 66—201

Memorijal »Janko Mišić« u Samoboru, 51—146, 52—272, 54—44, 282, 57—237, 58—238, 59—237, 60—238, 61—187, 66—106, 67—103; Trofej »Torpedo«, Rijeka, 51—150, 58—282, 61—283, 62—315, 63—171; Orijentacijsko natjecanje PD »Sljeme«, 51—280, 61—144, 187, 62—155, 66—141; Trofej »Platak«, Rijeka, 52—27, 46, 54—44, 282, 56—238, 57—283, 58—284, 59—281, 61—43, 62—27, 63—264; Međuumiverzitetski marš (MOOP), 52—45, 53—54, 59—282, 64—140; IV. republ. orijent. marš Hrvatske, 53—103; Orijent. natjecanje PD »Krndija«, 56—238, 66—106, 67—160; Or. nat. PD »Zeljezničar« Zagreb, 56—190; Orij. nat. planinara željezara Jugosl., 57—283; Prvenstvo u orijentaciji PSJ, 57—284, 58—281, 59—281, 61—49, 63—29, 264, 65—279, 66—202, 67—160; Prvenstvo PSH, 57—285, 58—282, 59—282, 61—43, 283, 62—28, 315, 63—264, 64—292; Naši orijentaciisti u Madarskoj, 58—189; Prvenstvo Zagreba, 58—239, 60—43, 61—43, 63—264; Planinari BiH na orij. takmičenjima, 59—45; Noćno prvenstvo na Medvednici, 59—232, 60—186, 61—188, 62—268; Trofej »Vugrovec«, 59—240, 60—186, 61—188, 66—141; Memorijal »Svetislav Velhar-Celjo«, 60—43; Orij. nat. PD »Konjnuhu na Ozrenu, 60—186; Nat. planinara PIT, 61—89; Republ. natjecanje Crne Gore, 61—285, 63—29, 67—160; Drugo pojedinačno natj. za pojedince u Zagrebu, 61—283; Orij. natjecanje na Mosoru, 62—112; Natjecanje »Ivan Pačković«, 62—158; Natjecanje »Ljapa pamti«, 62—268; Natjecanje PD »Vihor«, 62—28; Prvenstvo BiH, 63—78, 64—247, 292, 67—45; Prvenstvo beogradskih zone, 63—122, 65—184; Natjecanje PD »Čelik«, 63—221, 66—202; Natjecanje PD »Avala«, 63—221; Trofej »Akademik«, Novi Sad, 64—140; Prvenstvo Vojvodine, 64—140; Natjecanje »Proboj sremskog fronta«, 64—140, 66—106; Prvenstvo Slavonije, 64—247; Natjecanje PD »Bukovik«, Sarajevo, 65—280; Prve velebitaške spiljarško pojedinačno natj., 65—43; Skandinavski orijentaciisti u Novom Sadu, 65—44; Noćno takmičenje u čast oslobođenja Beograda, 65—44, 184; Memorijal »Bjelašnica 1962« na Avali, 65—142; Prvenstvo Srbije, 65—184, 67—45; Drugo prvenstvo planinara jugos. željezara, 68—145; Natjecanje na sletu planinara Jugoslavije, 65—142; Memorijal »Bjelašnica« 1962, 65—142; Dopisna škola za orijentacijsku natjecanja, 66—72; Orijentacijsko natjecanje PD »Lipa«, 66—141; Natjecanje PD »21. maj«, 66—141; Sesti trofej »Tuhobić«, 66—141; Stražilovski kup 1974, 66—202; Radničko-sportske igre Zeničana, 66—202; Bratstvo i

jedinstvo — Ozren 1974, 66—174; Prvenstvo Sarajeva, 67—45; Natjecanje PD „Zeljezničar“ iz Vršca, 67—103; Memorijal „Dr Radivoj Simonović“, 67—160; Memorijal »Janko Mišić«, 67—193; Prvenstvo BiH, 67—193; V. orientacijski auto rally Švicarske sekcije PD »Vihor«, 67—193.

Skijanje i zimsko planinarenje

Zima na hrvatskim gorama, 16—125
Pasarić J.: Po snijegu i ledu, 19—1, 17
Savjeti planinarima skijašima, 28—25
Blašković V.: Naš skijaški sport, 28—114
Planinarsko skijanje (prijevod), 29—54

Haramustek: Nezgode skijanja i prva pomoć, 36—2
Sigmund J.: Skijaško planinarenje kao ogrank alpinizma, 36—305
Bumba I.: Skijanje u alpskim visinama, 37—282
Bumba I.: Planinarstvo i zimi (prijevod), 39—137
Franković D.: Sniežne lavine, 40—20
Lipovšić I.: O planinarskom skijanju, 48—269
Arh L.: Planinari skijaši, gdje ste?, 65—132
Mihelić T.: Ekstremno skijanje, 65—173
Sablek T.: Planinarsko skijanje u Slavoniji, 67—189

Novi podvez za snijegolice (ski), 8—64; Zimski šport i izleti, 14—32, 64; Planinarsko skijanje, 48—349; Skijanje 1968. godine, 48—354; Skijanje na kaolinu, 48—355; Ljetno skijanje (Alpe), 60—283.

PLANINARSTVO I PRIRODNE ZNANOSTI

Geografija i geologija

Hranilović H.: Planinarstvo i geografija, 1—6
Hranilović H.: Istraživanje naših potresa, 9—1
Poljak J.: Iz hrvatskih krških krajeva, 16—61
Poljak J.: Krš, 19—6, 28, 40, 67
Poljak J.: Sto nam pričaju brda i dolovi, 21—159
Blašković V.: Vječni snijeg, 26—52
Bumba I.: Planinski prostori i vrhunci, 40—32
Kornfein R.: Vulkanske planine u vulkanu, 43—163
Babić Đalski I.: O ledenjacima i njihovom kretanju, 45—94
Sengjergji J.: Kartografske zanimljivosti, 51—72
Blašković V.: Razvitak i oznake reljefa Jugoslavije, 53—253
Poljak Z.: »Planinarstvo i kartografija« (o izložbi), 54—36
Marković M.: Planine na starih kartama jugoslavenskih zemalja, 55—65
Kleut D.: O slici stijene na naslovnoj stranici NP 11—12, 1974, 67—72

Geološko snimanje Balkana, 4—15; Ledenjaci i kurzevi za istraživanje glečera, 21—167; Predavanje Giromet o urušnim potresima, 32—155; Glečeri nazaduju, 46—428; Dragocjeni alpsi minerali, 48—255.

Botanika

Heinz A.: Planinarstvo i botanika, 1—10
Hirc D.: Proljeće u zimi, 2—27, 48
Hirc D.: Bjelolist u Hrvatskoj, 3—159
Hirc D.: Borč ili klekovina, 4—100
Runolist na hrvatskim planinama, 16—30
Pevalek I.: Klekovina, 18—84
Pevalek I.: Gojenje i zaštita planinske flore, 20—161
Horvat I.: Iz života planinskog bilja, 20—5, 17, 33, 69, 86
Vouk V.: Istraživanje vegetacije hrv. planina, 27—43
Kušan F.: Pioniri života na stijenama, 30—151
Kušan F.: Uzgajanje planinskog bilja, 32—97
Kušan F.: Na vječnom snijegu, 33—21
Anić M.: Hrvatski planinar i šuma, 33—165
Horvat I.: Pregled šumske vegetacije u Hrvatskoj, 34—57
Curčić V.: Jaglika (Daphne Blagayana Freyer), 36—222
Fukarek P.: Munika, 37—81
Smaljcelj I.: Privredno značenje planinskih pašnjaka, 42—118
Malović M.: Naše planinsko ljekovito bilje, 45—41, 140, 266
Truhelka A.: Planinske sjenokoše, 60—104
Škaljić N.: Ljekovito bilje u planinama, 60—117
Kovačević J.: Planinski biljni pojasi, 60—249

Bjelolist, 1—80; Gorska ruža, 1—111; Proljeće u zimi, 2—48, 3—15; Do koje se visine uspinje bilje, 2—112; Bjelolist u Hrvatskoj, 2—158, 3—159; Cvijeće sniega i leda, 3—15; Ogrozd i grozdjice u hrvatskim planinama (D. Hirc), 3—207; Planinski cvjetnjak, 4—143; Božikovina, 6—14; Runolist u hrvatskim planinama, 15—288; Predavanje I. Pevaleka o vegetaciji planina, 22—29; Proučavanje života planinskog bilja, 32—122; Degenia velebitica ugrožena, 32—316.

Zoologija

Car L.: Planinske životinje, 1—17, 68, 83, 104
Hirc D.: Ris u Hrvatskoj i Slavoniji, 4—49
Rössler E.: Iz ptičjeg svijeta našeg krša, 19—23
Stivičević N.: Tragovi, 32—33
Miljković Z.: Fauna naših planina, 32—257
Miljković Z.: Planina u snijegu, 33—6
Miljković Z.: Zmije otrovnice, 33—106
Miljković Z.: Životinje vječne noći, 34—10
Horvat L.: Sličice iz životinskog svijeta, 36—127
Curčić V.: Nase zmije otrovnice, 36—197
Curčić V.: Spiljski medvjed, 36—292
Curčić V.: Lov i planinarenje, 36—342
Curčić V.: Životinjstvo u pećinama, 37—175
Curčić V.: Vuk, 38—15
Mihaljević K.: Divokozna, 38—89
Stipić Lj.: Susreti sa životinjama u planinama, 40—23
Pintarić A.: Životinje koje susrećemo u Alpama, 43—208
Svoboda M.: Moji susreti sa životinjama, 44—91
Horvat V.: Susreti sa životinjama, 54—51
Beck H.: Istina o jastrebu, 55—89
Beširović U.: Život u planini, 60—9
Hofer V.: Strah od medveda, 60—28
Stanisić V.: Vuk, 65—160
Slaviček I.: Susreti sa životinjama, 67—27
Beširović U.: Susreti na planinskim stazama, 67—113

Ris u Hrvatskoj i Slavoniji, 5—30; Podzemni život naših gora i planina, 6—63; Lavinski psi, 46—239; O brdskom konju, 56—45; Bolest jaradi na Velebitu, 67—144; Pomoć pticama, 67—175.

Meteorologija

Hirc D.: Planinarski vremenokaz, 4—59
Hirc D.: Planinarski čari, 6—81
Zima u hrvatskim gorama, 16—125
Balenović V.: Klimatičke prilike naših planina, 18—49, 65
Pisačić A.: Nešto o vremenu, 18—94
Krajač I.: Klimatski odnosi područja dinarskog gorskog sklopa, 26—35, 67

- Pisačić A.: Sto treba planinar znati o vremenu, 29–48
- Kovačević M.: Oblaci i vrijeme, 32–10
- Fleger J.: Snijeg i njegovi oblici, 33–33
- Kirigin B.: Postavljanje prvi totalizaora, 42–144
- Kirigin B.: Vrste snijega, 43–3
- Kirigin B.: IV. međunarodno zasjedanje za alpsku meteorologiju, 49–110
- Panov A.: Alpski meteorolozi u Sarajevu, 64–278
- Nova meteorološka postaja, 2–112; Meteorološka postaja na Triglavu, 2–160, 176; Maglena mora, 2–160; Meteorološka postaja na Sneški, 3–16; Kobilko je kise palo u planinama 1899. godine, 5–96; Loše vrijeme i planinari, 16–287; Nove meteorološke postaje u našim planinama, 27–56; Međunarodno zasjedanje za alpsku meteorologiju, 46–423, 48–162, 55–92, 59–94; Tečaj saveznog instituta za istraživanje snijega i lavina, 47–330, 48–58; Covjek u alpskom podneblju, 60–278; Lavine u 1974. u Jugoslaviji, 67–79.
- Medicina**
- Hovorka O.: Planinarstvo i zdravlje, 2–17, 33
- Mosso A.: O gorskoj bolesti (prev. A. Heinz), 2–114
- Gundrum F.: Srce u planinara, 9–7
- Novotni V.: Zimsko zdravlje, 9–51
- Gundrum F.: Gorska bolest, 11–67
- Gundrum F.: Sniježna očinja bola, 11–81, 12–52
- Jurčić F.: Higijena u planinarstvu, 21–54
- Mikačić S.: Planina i zdravlje, 25–33, 75, 88
- Schlesinger M. B.: Planinarstvo s liječničkog gledišta, 29–174
- Herzl B.: O produženju života, 29–243
- Kušan V.: Planinarstvo sa zdravstvenog gledišta, 31–12, 87
- Haramustek: Nezgode skijanja i prva pomoć, 36–2
- Hingston R. W.: Fiziološke poteškoće prilikom uspona na Everest, 41–152, 171
- Mihaljević C.: O tjelesnom razvoju naših alpinista, 42–186
- Nikolajević J.: Planine, čuvari zdravlja, 49–164
- Vilmann S.: Najčešće greške u dijagnozi i prvoj pomoći kod nesreća u planinama, 56–39
- Poljak Z.: Sunce u planini, 56–87
- Poturica N.: Naučno-planinarska ekspedicija na Mount Everest 1960–1. godine, 56–123
- Pražić M.: Planinarenje u starijoj dobi s medicinskim gledišta, 56–261
- Šignjar R.: Najčešće povrede i uzroci nesreća u planini, 59–167
- Jovanović V.: Planina mu povratila snagu, 63–142
- Strojin T.: Sto je to fobija dubine ili akrofobija, 64–279
- Poljak Z.: Psihičke promjene u planini, 66–70
- Planinarstvo i srdece, 2–112; Rane i paučine, 6–6; Planinari invalidi, 19–116; Kongres liječnika specijalista za nesretne slučajevje na skijama, 50–203; Alpinizam i doping, 60–279.
- Speleologija**
- Hirc D.: Pogled u podzemni svjet domovine, 2–36, 56, 120
- Pasarić J.: Naši planinari, istraživači špilja, 27–72
- Milković Z.: Životinje vječne noći, 34–10
- Čurčić V.: Životinjstvo u pećinama, 37–175
- Redenšek V.: Koja nam korist od istraživanja špilja, 42–3
- Redenšek V.: Prvi jugoslavenski speleološki kongres, 46–77
- Redenšek V.: Špilje u ratu, 46–20
- Redenšek V.: Krš i krški fenomeni, 46–208, 333
- Sakač K.: Osnovano je Hrvatsko speleološko društvo, 46–291
- Redenšek V.: Stvaranje siga, 46–521
- Mikulić B.: Put u podzemlje, 47–106
- Božičević V.: Norbert Casteret i speleologija u Francuskoj, 47–136
- Redenšek V.: Mjerjenje dubine ponora, 47–218
- Božičević V.: Planinari u Hrvatskoj i speleologija, 48–300
- Dulčić V.: Jedna dačka speleološka sekcija, 50–115
- Božičević S.: Drugi jugoslavenski speleološki kongres, 50–197
- Redenšek V.: Popis špilja i ponora u Hrvatskoj, 51–180, 229, 276, 52–137, 187, 236, 53–147
- Božičević S.: Doživljaji iz podzemlja, 52–23
- Huljev M.: Zaštita speleoloških objekata u Hrvatskoj, 53–125
- Božičević S.: Titove pećine, 53–151
- Smolec S.: Moj prvi dodir sa speleologijom, 57–282
- Filipčić I.: Život na speleološki način, 58–27
- Posarić J.: Prvi put u podzemlju, 58–132
- Matišić D.: Cudnovata galerija, 60–128
- Božić V.: Tko ima pravo zvati se speleolog?, 61–135
- Jakčić D.: Da li je naziv »speleolog« ispravan?, 61–136
- Penović D., M. Čepelak i M. Kovačić: Speleološke priče, 61–151
- Božičević S.: Speleologija u »Našim planinama«, 61–279
- Kovačić M.: Doživljaji u tami, 62–253
- Božičević S.: Noć pod zemljom, 62–284
- Malinar H.: Muzika podzemlja, 62–286
- Ormanec K.: Očekujući smjenu, 62–287
- Horvat K.: Strah, prijatelj tame, 62–288
- Kovačić M.: Konzerva, 63–12
- Božić V.: 20 godina plan. speleologije u Hrvatskoj, 63–68
- Božičević S.: Amaterska i znanstvena speleologija, 63–166
- Božičević S.: I tako nastaje legenda, 63–216
- Božić V.: Speleologija u Belgiji, 63–257
- Božić V.: Stručna vrijednost speleološke aktivnosti u okviru planinarske organizacije, 64–143
- Božić V.: Nova pomagala u istraživanju jama, 64–191
- Božičević S.: Tamo gdje nije bilo čovjeka, 64–197
- Božičević S.: Tajne podzemnih voda, 65–175
- Ferri-Riecki L.: Speleonauti otkrivaju nepoznato, 65–177
- Poljak Z.: Dva stoljeća hrvatske speleologije, 65–193
- Posarić I. i V. Božić: Opasnosti od groma u speleološkim istraživanjima, 66–33
- Poljak Z.: Kada je osnovana prva hrvatska speleološka organizacija, 66–54
- Čepelak M.: Neke mjere opreza kod istraživanja jama, 66–197
- Pederin I.: Počeci speleologije u Hrvatskoj, 67–70
- Čepelak M.: Zagadivanje i nagrdivanje spilja, 67–105
- Jalžić B.: O speleološkom katastru, 67–106
- Božić V.: Zaštićeni speleološki objekti u Hrvatskoj, 67–197
- Golubnjače, 4–63; Ustrojstvo geografske sekcije i odbora za istraživanje špilja, 13–191; Vandalizam u špiljama, 27–168; Teška tragedija francuskog speleologa, 44–295; O našoj speleologiji, 48–347; Drugi Internacionalni speleološki kongres, 50–291; Špiljarstvo u Sloveniji, 51–189; 50. godina istraživanja špilja u Sloveniji, 52–189; Kongresi speleologa Jugoslavije, 54–190, 235, 63–66, 65–40; Jubilej speleologa Hrvatske, 57–139; »Svjetla pod zemljom«, izložba S. Božičevića (M. Pražić), 58–205; Prvi ispit za speleologe u Jugoslaviji, 61–186; Suradnja špiljari – izvidači (D. Jakčić), 62–105; »Boje u tami«, izložba S. Božičevića, 62–256; 60 godina Društva za reziskovanje jam Slovenije, 63–25; »Ljepote špilja u Hrvatskoj«, izložba S. Božičevića, 63–122; Peta god. skupština slovenskih speleologa, 63–218; Četiri speleološka časopisa u Sloveniji, 63–318; Drugi međunarodni kongres o spasavanju iz špilja, 63–260; »Špilje Hrvatske«, izložba S. Božičevića u Senju, 63–261; »Kroz pećine Like«, izložba S. Božičevića, 64–199; Prvi međunarodni skup o sportskoj speleologiji, 65–41; Suradnja s francuskim speleoložima (V. Dulčić, Split), 65–180; Zagrebačka speleološka škola, 66–106, 172, 67–107; VIII zbor jamarjev Slovenci, 66–172; »Vindija 74« (izložba), 66–144; Izložba speleološke opreme, 66–172.

PLANINARSKA BELETRISTIKA

Dojmovi i razmišljanja

- Majnarić J.: Bjelolist, 2—41
 Hirc D.: Planinski čari, 6—81
 J. K.: Naše planine i njihov svijet, 22—46
 Marković Z.: Planinski darovi, 27—71
 Stahuljak V.: Upoznajmo svoje planine, 29—168
 Cividini A.: Diljem domovine, 30—1, 49
 Vrdoljak S.: Zov planine, 33—97
 Milković Z.: Daljine zovu, 34—171
 Marion V.: Hrvatskoj, 34—183
 Cagljević S.: Planine zovu, 34—389
 Vratar B.: Pretproljetne misli, 35—33
 Vatovec S.: U jesen, 35—305
 Horvat L.: Strah pred noćnim nebom, 35—336
 Bumba I.: Zimski posjet visokim planinama, 37—92
 Lučić Roki P.: Na jesenskom suncu, 37—239
 Stipić Lj.: Ljepote naših planina, 39—113
 Vrdoljak S.: Daleke planine, 41—132
 Golešić B.: Vratite mi moje planine, 46—68
 Golešić B.: Ti glasovi koji nam dolaze s planine, 46—462
 Golešić B.: Pismo o unesrećenom drugu, 46—515
 Mikulić B.: Put u podzemlje, 47—106
 Saraćević T.: Mi pišemo, 48—281
 Jelaska V.: Povratak, 53—6
 Vrdoljak S.: Život u krasu, 53—262
 Milčić R.: Na grobu neznanog junaka, 55—133
 Milčetić I.: Razmišljanja u dokolici o planinarstvu i planinarima, 55—181
 Duić J.: Velike planine, 56—9
 Ribarović D.: Fragmenti bez naslova, 57—71
 Godler Z.: Ljudi i planine, 57—225
 Truhelka A.: Radosti u planinama, 58—167
 Godler Z.: »Zena štljiva, dar je gospodnj...«, 59—73
 Tabak P.: Nedjeljni akordi, 59—99
 Stanišić V.: Ostati nasamo s planinom, 59—193
 Slaviček I.: Po svakom vremenu, 60—5
 Zalica S.: Jutro u planini, 60—266
 Stanišić V.: Planine, život naš, 62—3
 Spoljarić B.: Sto je to s tobom?, 62—140
 S. N.: Susreti s planinom, 62—167
 Oppitz L.: Prigorske minijature, 62—169
 Devčić I.: Slutnja jeseni, 62—241
 Pičuljan M.: Suma u proljetnim danima, (Planinar, prilog broju 1—2, 1971), 63—35
 Stanišić V.: Osvrni se još jednom, 63—3
 Stanišić V.: Samo molim za beskrajne snježne padine, 63—129
 Vrdoljak S.: Pričanje gvozdene peći, 64—51
 Stanišić V.: Vječita pješadija, 64—257
 Stanišić V.: Bez povratka, 66—21
 Ferlin V.: Zakon planine, 67—64

Doživljaji

- Dragman M.: Iz života penjača, 38—35
 Bumba I.: Naš ftić, 39—118
 Bumba I.: Planinski svatovi, 40—64
 Oppitz O.: Priča iz davnine prošlosti Hrv. zagorja, 44—270
 Zgaga M.: Bivak, 44—275
 Jagačić T.: Da se upoznamo, 45—135
 Griman A.: Uzidali smo još par stepenica, 46—136
 Jagačić T.: Planinarstvo u jednoj školi, 46—373
 Simunović Z.: Kroz mečavu, 46—456
 Horvat V.: Priče vode puta, 46—529
 I. B.: Priča s mora, 48—16
 Simunović Z.: Vučja priča, 48—88
 Blažej A.: O jednom planinaru, 48—232
 Saraćević T.: Grijesiti je ljudski, 48—239
 Blažej A.: U vijavici, 49—1
 Blažej A.: Kasni povratak s planina, 49—255
 Zupančić U.: Lavina, 50—48
 Saletto M.: Tour de Yougoslavie, 51—250, 54—13
 Tabak P.: Sa planinarskih sijela, 53—257
 Tabak P.: Na prvom usponu, 54—162
 Poljak Z.: Planinar, 55—42
 Tabak P.: Naš neslavni uzmak, 55—260
 Spoljarić B.: Moja prva akcija, 56—35

- Oštrić V.: Poraz u planini, 56—71
 Tabak P.: Goga nije plakala, 56—153
 Spoljarić B.: Sam, 57—24
 Jurčić P.: 11. studenoga 1964, 57—234
 Spoljarić B.: Strah, 57—271
 Bedenko T.: Tri susreta s goršacima, 58—123
 Oštrić V.: Goranova pjesma s tihih putova, 58—210
 Mak F.: Doživljaj u prirodi, 59—44
 Spoljarić B.: Jedan susret, jedan razgovor, jedna priča, 59—207
 Hofer V.: Vrsta koja izumire, 60—158
 Spoljarić B.: »Gasi, spavanje«, 61—9
 Kovačić M.: Oluja, 61—65
 Stanišić V.: Susret, 61—155
 Oppitz L.: Pokleknut čes, planino!, 62—170
 Beširović U.: Susret s lutajućim taborima, 62—188
 Spoljarić B.: Vrh, 62—204
 Korjenić S.: S lovećima u planini, 62—226
 Bačić J.: Planinar i pas, 63—9
 Lipovčak I.: Planinari i goršaci, 63—17
 Stanišić V.: Vuk, 65—160
 Tabak P.: Toša planinarka, 67—25
 Duić J.: Transverzalac u nevolji, 67—128

Uspomene i sjećanja

- Hirc D.: Moje putne s goede i nes goede, 4—54, 68, 91
 U spomin planinskom tovarišu, 22—15
 Planinaru u spomen, 23—70
 Blašković V.: Podravsko-planinarski potpouri, 29—239
 Kovačić A.: Sjećanja, 40—109
 Rivošek N.: Kako sam postao planinar, 44—281
 Paulić N.: Uspomene iz planine, 47—86
 Sajović V.: Sjećanja, 48—234
 Jagačić T.: Moja planinarska lutanja, 51—243
 Poljak Z.: Moji planinarski grijesi, 54—61
 Jagačić T.: Doživljaji planinarskog predavača, 55—201
 Jurčić P.: Dan »D«, 58—127
 Beširović U.: Novogodišnji zapisi, 59—5
 Hofer V.: Planinarski memoari jednog penzionera, 60—275, 61—35, 62, 118, 263, 62—16
 Truhelka A.: Iz planinarskih uspomena, 61—178
 Polak K.: Kako i zašto sam postala planinarka, 62—88
 Megla I.: Mojih 56 godina planinarskog i radnog staža, (Planinar, prilog br. 1—2, 1971), 63—29
 Safar D.: Nekoliko planinarskih crtica, isto, 63—21
 Frančeski V.: Sjećanja, 63—31
 Jurčić V.: Tužni dogadaj, isto, 63—32
 Armanini P.: Kako sam zavolio planine, isto, 63—34
 Ribarović T.: Kako sam postao planinar i zavolio planine, 63—209
 Gušić B.: Uspomene jednog planinara, 66—4
 Truhelka A.: Setnje po planinama, 66—17
 Aleraj B.: Prijatelji, 66—155

Pjesme (abecednim redom pisaca)

- A. Č.: Oblaci, 48—48
 A. Č.: Sto je lijepo, 48—48
 Arnold D.: Na Sljemenu, 3—122
 Ceraj Z.: Nedjelja, 37—272
 Č.: Noćni vjetar, 47—317
 Č.: Plać za omorikom, 47—317
 Despot I.: Na Biokovu, 30—209
 Deželić V.: U zatišju, 4—2
 Deželić V.: Na planine, 5—1
 F.: Zimski pešač, 47—316
 Gojtan I.: Visočici, 29—239
 Gojtan I.: Na Visočici, 1929. g., 30—25
 Golešić B.: Melodije planina, 45—260
 Hirc D.: Jesenski zvuci, 5—81
 Janečić V.: Na planinu, 29—286, 334
 Kukuljević S. B.: Pjesma hrvatskog planinara, 2—1
 Majnarić J.: Na Risnjaku, 2—39
 Majnarić J.: Bjelolist, 2—107
 Majnarić J.: Drgomilju, 4—7
 Majnarić J.: Na Zrinjskom vršku, 4—59
 Majnarić J.: Na Debelu vrhu, 5—4

- Marković F.: Pozdrav Triglavu sa zagrebačkog Sljeme, 1—10
 Marković F.: Kod otvorenja Sljemenskog Elvirina puta, 1—33
 Marković F.: Na planini, 30—74
 Nazor A.: Planini!, 30—74
 Nazor A.: Na planini, 30—403
 Nazor V.: Durmitor, 41—195
 Nazor V.: Prenj, 41—195
 Papac Z.: Triglav, 41—285
 Podravski M.: Uz Savu, 3—125
 S.-H.-č.: Na planine, 19—117
 Simunović Z.: Pjesma kamenih sirena, 47—117
 Spoljarić Z.: Vuzmica, 30—160
 Toni B.: Popevke od Sanobora, 30—122, 193, 324
 T. F.: Kad bijasmo na vrhu, 30—253
 Tabak P.: Uranak, 64—104, 186
 Truhelka A.: Naša planine, 53—105
 Uvodil omladinc: Oče planinaru!, 35—198
 V. K.: Goniči šuma, 48—1
 Vukančanin Z.: Zagorac Zagorcu, 2—113
 Weber A.: Klek, 1—25

Humor i satira

- Lazić V.: Pepa se spremna na izlet, 30—410
 LJU.: Bilješke jedne planinarke početnice, 35—227
 Živković J.: Njihov izlet, 35—230
 Planinarske definicije, 46—191
 Planinarski humor, na 4. stranici omota nekih svezaka godišta 55, 56, 57
 Spoljarić B.: Ona i ja, 56—186
 Boko I.: »Patke«, »bomba-vijesti« i planinari, 57—75
 Planinarski humor prije 40 godina, 57—192 (omot)
 Pomper M.: »Imamo samo pikse«, 57—172
 Pomper M.: Mudraševa ležajlka, 57—230
 Mihoković N.: Fra Džebo, 59—74
 Spoljarić B.: Dragi naši planinari, 60—65

- Spoljarić B.: »Lepo ti je Zagorje zelene...«, 60—123
 Spoljarić B.: Humor u planini, 60—211
 Jež: Tko radi taj i grieši, 62—89
 Jež: Covjeće ne ljuti se, 62—205
 Grc: Covjek se uči dok je živ, (Planinar, prilog br. 1—2, 1971), 63—37
 Jež: Na vrh vrha autobusom, 63—169
 Ježevska kritika, 64—91
 Jež: Mi gradimo dom, 64—216
 Jež: Kroz »makiju«, 65—83
 Hofer V.: Simpozij osnivača HPD tamo negdje gore, 66—126
 Jež: O nama i životinjama, 65—213
 Jež: Posljednji pješak, 66—41
 Jež: Mi i biljke, 67—43
 Jež: U Ježevu duplju, 67—103

Iz pera mlađih

- Paus L.: Prvi put s planinarama, 52—35
 Černoš Z.: Uspon na Triglav, 52—133
 Krivec Z.: Moj susret s Triglavom, 53—188
 Kodrnja N.: Moj zlatni ključić, 54—31
 Stunić Z.: Na krovu Hrvatskog zagorja, 54—31
 Jakšić S.: Dok potoci žubori, 54—32
 Gospočić D.: Volimo Lojzekov izvor, 54—32
 Božičković Lj.: Uspomena s Mangrtom, 54—78
 Jovanov D.: Na Kozjaku, 54—78
 Mihoković N.: Kiša... Kiša..., 57—188
 Hrasnica E.: Na Lopati u novembru, 59—228
 Batinčić H.: Radujmo se proljeću, 60—178
 Pavlinić V.: Izlet na Risnjak, 60—178
 Jurjević V.: Lijepo je biti planinar, 61—66
 Stunić Z.: Do videnja, dragi starče Kleku!, 61—67
 Jurić T.: Izlet, 61—251
 Stazama stubičkih planinara, 62—308
 Galičić A.: Na Durmitoru, 63—210

KNJIZEVNI PRIKAZI

Hrvatski i srpski pisci

- Aleraj B.: Penjanje u snijegu i ledu (Z. Poljak), 65—92
 Amar-Rube F.: Kornati (S. Božičević), 64—291
 »Avala«, vodič za planinare (Z. Poljak), 48—166
 Bačić J.: Trebević (Z. Poljak), 62—268
 Blašković V.: Zemljopis Kine, 42—133
 Blašković V.: Povijest hrvatskog planinarstva, 67—110
 Bogdanović M.: Na Sljeme (Z. Poljak), 61—271
 Bojanović M.: Durmitor (Z. Poljak), 51—175
 Božičević M.: Putujemo Jadranom (P. Lučić Roki), 53—121
 Božičević S.: Vladimir Horvat i 500 stuba (Z. Poljak), 62—150
 »Brlić-Mažuranić Ivana«, zbornik (V. Oštarić), 63—262
 Bučar F.: Povijest hrvatskog sokola, 21—184
 Butorac M.: Osvajanje Himalaja, 43—292
 Cividini A.: Gorski kotar (R. Strohal), 31—29; (F. Kušan), 31—158
 Cividini A.: Kulturna povijest hrvatskog naroda. I. odsjek: Povijest hrvatskih časopisa, sv. 1., 35—31*
 Cvetišić V.: S planina i gora, 26—147, 29—290, 30—36
 Cesmički Ivan (I. Slaviček), 61—272
 Dabri (Z. Poljak), 52—226
 Dimitrijević R.: Knjiga o planini (F. Kušan), 34—30*
 Dvadeset godina PD »Bjelašnica« (Z. Poljak), 65—274
 Eisenhut M.: Vodič na Plitvička jezera, 24—169
 Filipović S.: Dinarske planine, paša i mljekarstvo, 35—15*
 Frajtić A.: Hrvatska, zemlja ljepote, 40—72
 Frajtić A.: Proleće i fotografija, 30—210
 Franjić D.: Uzvisitost najglavnijih gorskih prijelaza u Hrv., 1—95

- Franjić D.: Orometrija Ličko-gackoga visočja, 1—31
 Franjić D.: Skolski izleti, 2—47
 Franjić D.: Lika i Plitvička jezera, 3—47
 Franković D.: Skijaška ABC, 40—128
 Fukarek P.: Materijal za bibliografiju o kršu, 43—292
 Fukarek P.: Prilog poznavanju granica krša, 52—39
 Gilić S.: Penjački vodič na Anića kuk (I. Lipovšćak), 61—90
 Glavičić A.: Vodič po Senju i okolici, 67—45
 Gorjanović D.: Geologija gore samoborske i žumberačke, 3—95
 Gorjanović D.: Geologija Marija-Goričkih brdina, 3—206
 Gorski kotar, 67—45
 Grada za bibliografiju fizičke kulture i sporta u BiH, 67—45
 Grimančić A.: Voda puta i izletnici (Z. Poljak), 66—109
 Gušić B.: Medvednica (J. Poljak), 21—19
 Gušić-Cerović: Vod na Durmitor, 34—65*
 Gušić B.: Covjek i kras (Z. Poljak), 50—117
 Habdija B.: Prošlost PD »Bilo-gora« (Z. Poljak), 62—149
 Hirc D.: Jugozapadna visočina Hrvatske, 1—95
 Hirc D.: Lika i Plitvička jezera, 3—47
 Hirc D. i H. Hranilović: Zemljopis Hrvatske, 3—79, 158, 206, 5—12
 Horvat I.: Nauka o biljnim zajednicama (F. Kušan), 42—163; (I. Smaljcev), 42—296
 Horvat I.: Sumske zajednice Jugoslavije (B. Vrtar), 432—9
 Horvat I.: Vegetacija Makedonije (Lj. Gospodarić), 53—221
 Hranilović H.: Teorija razdolja, 1—95
 Hranilović H.: Bemerkungen zur Landeskunde von Kroatien, 1—32
 Hrvatska enciklopedija, 36—15*

- »Hrvatske planine«, album, 31—123, 381; (R. Simono-
vić), 32—24, 55
- Ištvanović I.: S planinskih zatišja (A. Špiller), 30—37
- Jadrani, vodič i atlas (B. Gušić), 59—223
- Jankovac, planinarsko središte Slavonije (Ž. Po-
ljak), 47—156
- Janković M. i V.: Gimnastika skijaša, 30—127
- Jemerski I.: Hrvatski narod, 2—157
- Jevremović M. Ž.: Planine zap. Srbije (Ž. Poljak),
47—157
- Jevremović M. Ž.: Planine okolice Beograda (Ž. Po-
ljak), 48—166, 54—87
- Jevremović M. Ž.: Planine NR Srbije, 52—40
- Jevremović M. Ž.: Crna gora (Ž. Poljak), 55—140
- Jončić K.: Prokljete i Sandžak (Ž. Poljak), 47—158
- Jovanović D.: Planinarstvo u Srbiji do 1914 (Ž. Po-
ljak), 65—18
- Jurenenec Z.: Slavonske planine (Ž. Poljak), 51—174
- Kamenarović M.: Vodič po Risnjaku (Ž. Poljak),
63—29
- Karlovački zbornik (V. Oštarić), 60—81
- Kempf J.: Od Save do Adrije, 1—16
- Kolesarić K.: Prijeliće s Plitvičkim j. (J. Pasarić), 28—27
- Košak V.: Kralje (F. Kušan), 31—349
- Kovačić M.: Na vratima Sahare, 33—43*
- Kozina A.: Krapina, 67—173
- Krivokapić D. S.: Sar planina (M. Pražić), 61—186;
(odgovor autora), 62—99; (M. Pražić, odgovor
autoru), 62—151
- Kusijanović M.: Močiljska pećina, 25—290
- Kušan F.: Biokovo (Ž. Poljak), 64—101; 67—142
- Kušan F.: Biljni pokrov Biokova, 67—173
- Kuševec C.: Plitvička jezera (J. Poljak), 27—258
- Laszowsky E.: Naše povjestne gradevine, 3—80, 191
- Lipovčak I.: Bijeli sport, 29—60
- »Ljudi i priroda u našim planinama« (I. Stojanović),
49—50; (Ž. Poljak), 48—153
- Lučić Roki P.: Planine Jugoslavije (fotomonogra-
fija), (V. Blašković), 59—183; (M. Pražić), 59—225;
(I. Lipovčak), 62—157
- Majtin-Novak: Orientacija i čitanje karata, 43—351
- Maldini R.: Bosna i Hercegovina, 12—13
- Mandić M.: Vodič po Sarajevu (I. Rengjeo), 20—16
- Matvejev S. A.: Biogeografija Jugoslavije (J. Kova-
čević), 53—86
- Matvejev S. A.: Predeli Jugoslavije i njihov živi
svet (B. Gušić), 65—232
- Mičunović V. i M. Bojanović: Kanjon Nevidio (Ž.
Poljak), 63—121
- Mihelić J.: Kilometrički iskaz cesta Hrvatske, 7—94
- Mihelić Lj.: Priručnik o hercegovačkom turizmu (V.
Oštarić), 62—94
- Mihelić Lj. J.: Prenj i Čvrsnica (Ž. Poljak), 65—274
- Mikačić S.: Planina i zdravlje, 25—290
- »Mosor«, jubilarna brošura, 44—40
- Mudrinić M.: Rukovod za hrv. dačke izletne družbe,
27—119
- Mudrovčić M.: Fotografija u bojama, 35—37*
- Nagy B.: Ratko Čapek, osvajač Bijelih stijena,
67—79
- Naša domovina, II knjiga, 39—78, 40—70
- Orlić D.: Dubrovačka klima, 37—80
- Osnovna znanja iz speleologije (Ž. Poljak), 54—37
- Pakaci F.: Danska, 24—170
- Paulić D.: Plitvička jezera (V. Blašković), 52—225
- Paulić D.: Vodič na Plitvička jezera, 19—48
- Paulić D.: Turistički vodič na Plitvička jezera (V.
Blašković), 46—539
- Pavich A.: Mosor, 12—58
- Pedeset godina PD »Japetić« (Ž. Poljak), 66—40
- Petković A.: S požeškim planinarama Papuk-planin-
om, 58—143
- Petković A.: Ljeti i zimi požeškim planinama (Ž.
Poljak), 49—50
- Petrović D. A.: Čitanje karata i orientacija (Ž.
Poljak), 64—200
- Petrović J.: Pećinarstvo za planinare (V. Božić),
66—142
- Piskernik A.: Zaštita pl. flore (M. Kamenarović),
51—207
- Planinar, zbornik PD »Željezničar« Zagreb (Ž. Po-
ljak), 62—149
- Planinarske marginalije (osvrta V. Oštarića), 59—261,
60—13, 75, 61—126, 177, 62—13, 91, 131, 199, 63—143,
211, 262, 64—42, 91
- Planinarski klub Split 1933—1973. (Ž. Poljak), 66—109
- Planinarski vodič Samoborskim gorjem, 46—140
- Planinarsko društvo »Grafičar« 1950—75, 67—173
- Planinarsko društvo »Željezničar« Sarajevo (zbor-
nik), (Ž. Poljak), 62—268
- Planine Srbije (prospekt) (Ž. Poljak), 65—238
- Plitvička jezera, čovjek i priroda, 67—45
- Po Lici i Kordunu (Ž. Poljak), 47—156
- Poljak J.: Planinarski vodič po Velebitu, 25—165,
290, 26—61, 125, 153, 155, 265
- Poljak Ž.: Orjen i njegova skupina, 51—189
- Poljak Ž.: Medvednica, 51—279
- Poljak Ž.: Planinarski vodič na Klek, 51—279
- Poljak Ž.: Plan, vodič kroz Hrvatsko zagorje, 53—
149
- Poljak Ž.: Velebit (S. Forenbacher), 61—227; (M.
Pražić), 61—267
- Poljak Ž.: Planine Hrvatske (B. Gušić), 66—39; (P.
Lučić-Roki), 66—77, 67—79
- Poljščki zbornik (V. Oštarić), 63—263
- Popis plan. kuća u Bosni i Hercegovini (Ž. Poljak),
48—166
- Popović A.: Što treba da znam kao starešina u pla-
nini, 29—340
- Popović J.: Kroz planine Bosne i Hercegovine (F.
Kušan), 31—63, 316
- Poviest hrvatskih zemalja Bosne i Hercegovine, knj.
I., 39—79
- Požeški zbornik IV, 67—173
- Prirodne znamenitosti Hrvatske (B. Gušić), 65—231
- »Prokljete«, almanah (Ž. Poljak), 51—176
- Radoš D.: Paklenica (Ž. Poljak), 64—248
- Saračević S.: Susreti s Azijom (V. Oštarić), 60—83
- Schlosser J. und Lj. Vukotinović: Geognostisch-bo-
tanischer Reisebericht über das kroatischen
Küstenland usw., 2—16
- Sedamdesetipet godina planinarskog rada u Krapini
(Ž. Poljak), 66—172
- Senjski zbornik (V. Oštarić), 60—234
- Simpozij o zaštiti prirode na našem kršu (Ž. Po-
ljak), 64—102
- Simpozij planinara Jugoslavije (zbornik), (H. Čau-
šević), 67—195
- Smerke Z.: Planinarstvo i alpinizam (H. Čaušević),
67—167
- Smerke Z.: Alpinistički vodič (V. Oštarić), 57—184
- Smerke Z.: Stijene Hrvatske, 67—45
- »Srbija«, priručnik (V. Oštarić), 60—36
- Srebrni jubilej 1949—1974 PD »Kozjak« Kaštel Su-
čurac, 67—45
- Stanković M. S.: Plavsko jezero (Ž. Poljak), 65—274
- Stefanović R.: Cilj Mont Everest (Ž. Poljak), 45—211
- Stefanović R.: Uputstva za označivanje staza, 42—228
- Stefanović R.: Borba za Himalaje (Ž. Poljak), 47—159
- Stojanović I.: Medicina u planini, 53—170
- Šehić M.: Po planinama Bosne i Hercegovine, 66—76
- Šehić M.: Transverzalni vodič »Po planinama BiH«,
67—173
- Silić Č.: Atlas drveća i grmlja (A. Panov), 66—78
- Škutelji-Safar-Kumar: Od skijaške škole do natje-
canja, 44—98
- Šoštarč-Pisačić K. i J. Kovačević: Travnjačka flo-
ra, 60—84
- Tasevski J. i P. Lilčić: Kitka (Ž. Poljak), 52—225
- Tomek V.: Povijest kraljevine Česke, 2—157
- Tomičić M.: Planinarski dnevnik 1930—41 (N. R.),
39—111, 152
- Trofej Platak 1967, zbornik, (Ž. Poljak), 60—35
- Uлага D.: Skijaška gimnastika, 31—382
- Velebitski botanički vrt (B. Gušić), 63—256
- Vimer M.: Ljeti i zimi u Jugoslaviji, 30—257
- Viški spomenici (V. Oštarić), 63—211
- Vodič kroz Jugoslaviju, 27—347
- Vodič na Plitvička jezera, 24—169
- Vodič po planinarskim domovima Jugoslavije, (V.
Blašković), 50—187; (J. Sengjergji), 50—193
- Vrdoljak S.: PD »Mosor« 1945—1967 (H. Macanović),
60—236
- Zaštita prirode u Hrvatskoj (Ž. Poljak), 54—85
- Zbornik o Rijeci (V. Blašković), 47—72
- Zgaga M. i I. Gropuzzo: Kroz visoke planine (B.
Gušić), 45—51

Slovenski pisci

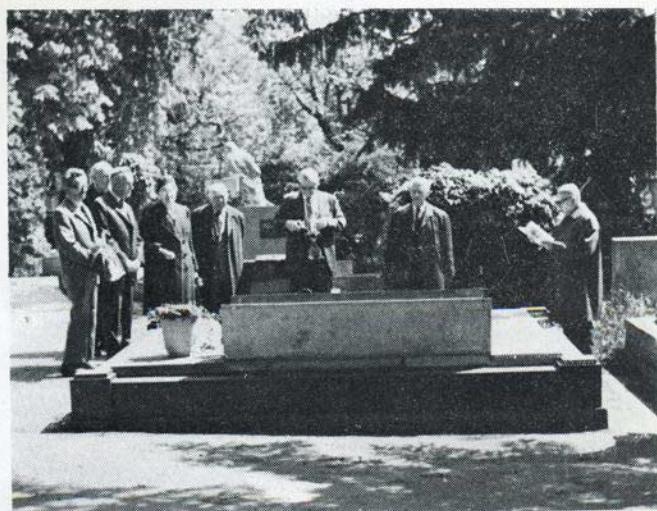
- Avčin F.: Kjer tišina šepeta (B. Gušić), 57–231; (V. Oštříč), 60–82
Avčin F.: Clovek protiv narave (M. Pražić), 62–267
Badjura R.: Na Triglav, 16–256
Badjura R.: Smučar (B. Gušić), 21–19
Badjura R.: Pohorje (B. Gušić), 21–92
Badjura R.: Zasavje, 24–169
Badjura R.: Sto izletov, 26–266
Badjura R.: Smučka terminologija (B. Gušić), 28–122
Badjura R.: Izleti po Karavankah (B. Gušić), 28–378
Badjurin kružni put, 67–30
Banovec-Kilar-Munda-Savenc: Plezalni vzponi, Julijske Alpe (D. Jakčin), 63–28; (S. Gilić), 63–76
Bio sam na Triglavu, 66–109
Cop J.: Svet med vrhovi (Z. Poljak), 53–242; (M. Pražić), 55–41; (P. Lučić Roki), 55–131
Brecelj B.: Prva pomoč in reševanje v gorah, 30–128
Brilej A.: Priročnik za planinice, 43–158
Debelakova M. M.: Plezalna tehnika, 30–128
Deržaj E.: Gruh, 33–50*
Ficko P.: Kamniške in Savinjske Alpe (Z. Poljak), 65–189
Gams I.: Kras, povijest, privreda i geografski opis, 67–79
»Gora«, zbornik PDŽ, Ljubljana (V. Dulčić), 70–100
»Gorenjska«, fotomonografija (V. Oštříč), 58–236
Jamarški priročnik (V. Božič), 58–138
Jerin Z.: Vzhodno od Katmanduja (M. Pražić), 57–233
Keršič-Belač M.: Plezalna tehnika, 42–398, 51–189
Keršič-Belač M., C. Debeljak i A. Mahkota: Noči in viharij, 55–288; (M. Pražić), 58–37
Klinar Š.: Karavanke (Z. Poljak), 63–168
Kocbek F.: Vodnik po kočah Savinjskih Alp (J. Poljak), 22–100, 124
Kunaver P.: Bezdanji v vrhovi, 67–143
Ljubljanski grad in promet s tujci, 5–96
Lovšin E.: Gorski vodniki v Julijskih Alpah (P. Lučić), 55–139
Melik A.: Planine v Julijskih Alpah (I. Šmaljcelj), 43–139
Mencinger J.: Moja hoja na Triglav (V. Oštříč), 59–264
Mlakar J.: Izbrani spisi, I. svezek, 35–228*
Mihelič T. in T. Škarja: Hoja in plezjanje v gorah (Z. Poljak), 63–200, 66–173
Mihelič-Petkovšek-Strojno: Julijske Alpe, 67–110
Mlakar J.: Bled in okolica, 5–60
Munda J. i dr.: Slovenska planinska bibliografija (I. Lipovščak), 58–286
Naše gore, 67–45
Odmevi s Kozjaka (Z. Poljak), 47–159
Pesni s gora (Z. Poljak), 63–76
Pirnat J.: Jamarska tehnika (S. Božičević), 64–291
Planine ob meji (Z. Poljak), 48–166
Pollak B. i dr.: Plezalni vodnik Korošica (Z. Poljak), 66–40
Potočnik M.: Srečanja s gorami (B. Gušić), 61–77
Praček C.: Med gorskimi reševalci, 55–288
Praček C.: Turni smuki, Julijske Alpe (Z. Poljak), 64–101
Režek B.: Stene in grebeni, 52–191
Strojno T.: Gradivo za planinsko zgodovino (Z. Poljak), 63–168
Šaleška planinska pot, 67–30
Temelji organiziranje planinstva v Kranju, 67–45
Triglav v herojski dobi geološke vede, 30–164
Tuma H.: Imenoslovje Julijskih Alp, 26–266
Vodič po Gorenjski planinski poti, 67–45
— Planinarska literatura u izdanju »Mladinske knjige« (V. Oštříč), 60–36
— Izdavačka planinarska djelatnost u Sloveniji (Z. Poljak), 65–92, 67–173
- Boroević S.: Durch Bosnien (I. Rengjeo), 38–31
Buhl H.: 8000 drüber und drunter, 48–49
Casteret N.: Tajne i čudesa u podzemnom svijetu (A. Truhelka), 60–37
Croatia — Unabhängiger Staat Kroatien, 40–71
Češki vodič po Jadranu, 16–287
Eiselin M.: Uspjeh na Dhaulagiriju, 53–222
Eluard Paul (V. Oštříč), 57–183, 64–44
Evers G.: Küstenbilder vom Mittelmeer und Adria, 12–58
Fietz H.: Aleksander Taugwalder (Zgaga), 46–538
Fischer T.: Mittelmeer-Bilder, 11–44
Flaig W.: Bernina, 55–42
Freshfield D. W.: Below the Snowline, 21–72
Frischau J.: Gebirgsführer durch Steiermark, Karnten, Krain, 1–95
Frischau J.: Aus der kroatischen Riviera, 1–111
Frison-Roche R.: Velika pukotina (V. Oštříč), 57–136
Frison-Roche R.: Planine svijeta (Z. Poljak), 58–137
Gayl A.: Plazovi (Z. Poljak), 65–233
Geiger H.: Pilot gledera, 54–88
Gessmann G. W.: Ein Ausflug zu den Plitvicer Seen (F. Gundrum), 12–30
Hagen T., Wahlen F. T., Corti W. R.: Nepal, srce Himalaja, 53–222
Harrer H.: Sedam godina u Tibetu (I. Stojanović), 46–185
Hillary E.: High Adventure (I. Stojanović), 47–242
Holbach M. M.: Dalmatien, 12–29
Hunt J.: Uspon na Everest (I. Stojanović), 46–139
Jakobi M.: Povijesni razvijati planinarstva (F. Gundrum), 12–48
Kaltenegger P.: Hochtourist, 25–165
Kiffman R.: Illustriertes Bestimmungsbuch für Wiesen- und Weidepflanzen (Z. Poljak), 56–140
Koch F.: Geologie der Fruška gora, 5–13
Kramer E.: Über die Bildungsweise der »terra rossa« des Karstes, 3–47
Kugy J.: Die Julischen Alpen im Bilde, 30–164
Lendenfeld R.: Die Hochgebirge der Erde, 3–206
Manuale della Montagna, 38–30
Mareš S.: Savinske Alpy, 3–47
Mariner W.: Suvremena tehnika spasavanja u planini (I. Lipovščak), 61–94
Michel R.: Mostar, 12–59
Minville P.: Osvajanje podzemlja (A. Truhelka), 61–86
Moravetz F.: Opasnosti i pratioci, 55–138
Mosso A.: Covjek u visokim Alpama (A. Heinz), 2–62, 128
Neruda N.: Bergfahrten, 5–61
Noyce W.: South Col, 48–49
Njemački vodiči za Jadransku Hrvatsku do 1914. g. (I. Pederin), 66–157
Od Tater k Adriji, 3–96
Passarge L.: Dalmatien und Montenegro, 8–10
Perfahl J.: Planine, 54–88
Petterman E.: Illustrierter Führer durch Dalmatien, 2–175
Plicku K.: Slovenstvo vo fotografii (V. Oštříč), 62–92
Preindlsberger M.: Die bosnische Ostbahn, 11–44
Rebuffat G.: Etoiles et tempêtes (I. Stojanović), 47–242
Reisetouren in Bosnien und Herzegovina, 3–206
Rossi P. e S. Gilić: Escursioni nelle Alpi Giulie orientali (Z. Poljak), 65–273
Rothpletz A.: Alpine Majestäten und ihr Gefolge, 5–60, 6–63
Saglio S.: Le Grigne, Sella e Marmolada, 34–68*
Schmitt F.: Nevarnosti v gorah (S. Gilić), 63–28
Silberhuber A.: Panorama von Monte Maggiore, 1–111
Steinhauer L.: Bijela planina, 55–42
Steinmetz K.: Eine Reise durch Oberalbanien, 8–48
Stosich A.: Il carso liburnico, 1–111
Šmierz M.: Przewodnik po Tatracach i Zakopanem, 26–266
Tell L.: La bela subtera mondo (S. Božičević), 52–185
Terray L.: Osvajači beskorisnoga, 67–45
Thun K.: Aus den tiefen Weltmeeres (Ledeni bregovii), 5–61
Usmiani T.: Roccio e ghiaccio, 48–50
Weiser F.: Svjetlo planina, 30–212
Whymper E.: Berg- und Gletscherfahrten, 2–158

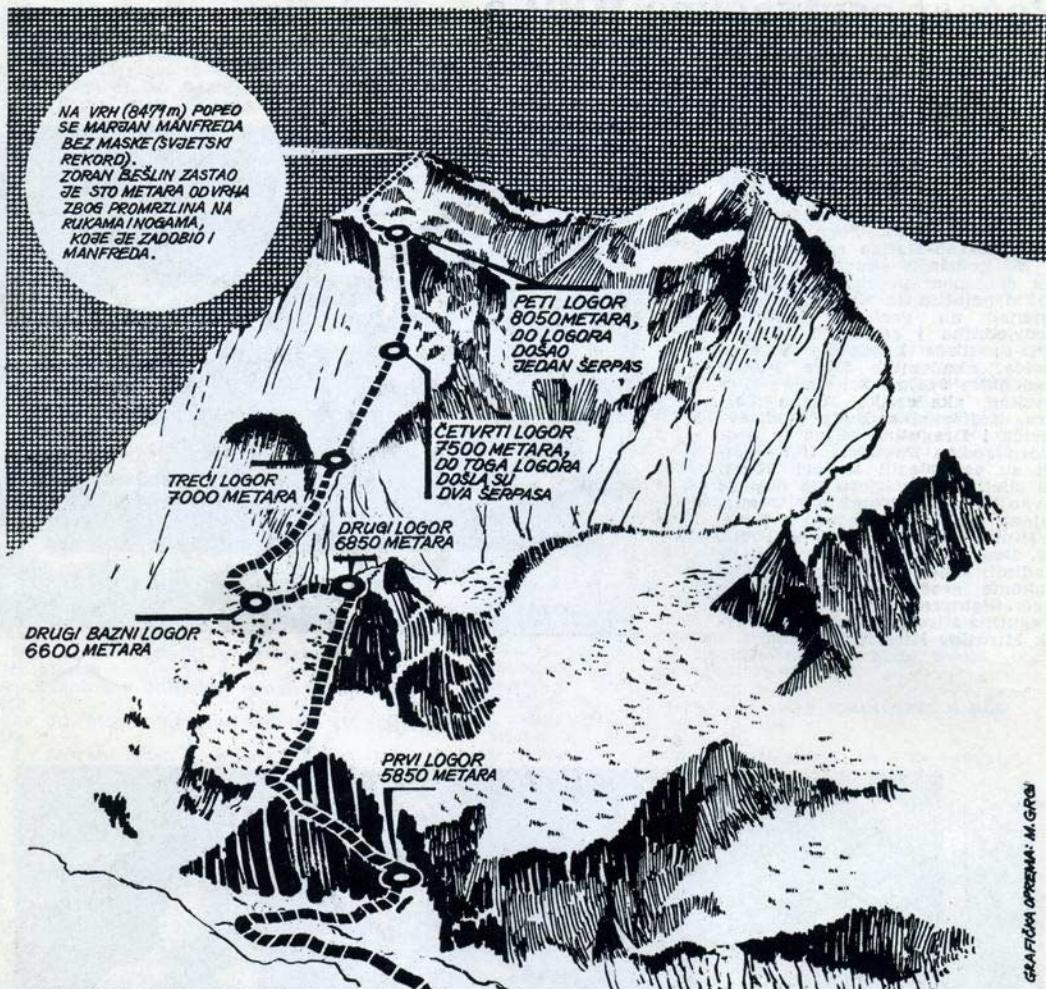
Strani pisci

- Alpines Handbuch, 27–101
Alpinske knjige, 20–68
Bauer B.: Morfologija sjevernog Velebita, 28–27
Biasoletto B.: Relazione del viaggio del re F. Augusto de Sassonia, 4–111
Blodig K.: Alpski 4-tisućnjaci (I. Lipovščak), 62–268
Beock K.: Indische Gletscherfahrten (D. Hirc), 4–30
Bonatti W.: Moje planine (B. Gušić), 57–135

Počast osnivačima HPD-a

Na dan 29. travnja 1975. navršilo se sto godina otkako je u Zagrebu održana prva redovita skupština Hrvatskog planinarskog društva (osnivačka skupština održana je u jesen 1874. god.). Toga je dana i PD Zagreb-Matica održalo svoju 26. godišnju skupštinu pa je tom prigodom posebna delegacija PDZM položila na Mirogoju lovov-vjenac na grobove osnivača, predsjednika i zaslужnih članova HPD-a: ilirca Ljudevita Vukotinovića, akademika Đure Pilara, akademika Josipa Schlossera-Klekovskog, akademika Josipa Tornbara, književnika Bude Budisavljevića i Dragutina Hirca te profesora Josipa Pasarića. U delegaciji su se nalazili seniori PDZM (na slici dolje s lijeva na desno): Pavao Trojan, Tomislav Tomić, Bojana Splichal, Većeslav Zrnc, dr Hinko Kahle, Čedo Majstorović, ing. Dragutin Friedrich i prof. dr Vladimir Blašković, koji je na svakome grobu održao prigodnu riječ. (Fotografije je snimio unuk Dragutina Hirca, diplomirani pravnik Miroslav Hirc iz Zagreba).

USPON NA MAKALU

8471 m

• PRVI BAZNI LOGOR 4950 m - 320 NOSACA I 21 ČLAN EKIPPE DONIGELI SU (POESKE) DO LOGARA 12 TONA HRANE I OPREME, NOSAČI, NISU ISLI DALJE, EKIPU OD J. BAZNOG LOGORA PRATI 10 ŠERPASA

Voda ekspedicije bio je Tone Škarja. Vrh suošvojila četiri člana, među njima dvojica bez upotrebe boce s kisikom, što je jedinstven slučaj za vrh takve visine. Ekspediciju je Predsjednik Republike J. Broz odlikovao Ordenom zasluga za na-rod sa zlatnom zvijezdom. Skicu uspona prenosimo iz zagrebačkog »Vjesnika« od 24–25. studenoga 1975. Objavljena je uz reportažu Saliha Zvizdića.